

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 10. maijs

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2017.–2018. GADA SESIJA

2018. gada 12. martasēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 377, 18.10.2018.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2018.–2019. GADA SESIJA

2018. gada 13.–15. martasēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 377, 18.10.2018.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

2019/C 162/01	Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par Eiropas sadarbīgo intelektisko transporta sistēmu stratēģiju (2017/2067(INI))	2
2019/C 162/02	Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par dzimumu līdztiesību ES tirdzniecības nolīgumos (2017/2015(INI))	9

2019/C 162/03	Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par mazāk attīstītajiem ES reģioniem (2017/2208(INI))	24
2019/C 162/04	Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par ES reģionu un pilsētu lomu COP 21 Parīzes klimata nolīguma īstenošanā (2017/2006(INI))	31
Trešdiena, 2018. gada 14. marta		
2019/C 162/05	Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par vadlīnijām ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvara veidošanai (2018/2573(RSP))	40
2019/C 162/06	Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par nākamo DFS: Parlamenta nostājas sagatavošana attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada (2017/2052(INI))	51
2019/C 162/07	Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu (2017/2053(INI))	71
2019/C 162/08	Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: 2018. gada izaugsmes pētījums (2017/2226(INI))	80
2019/C 162/09	Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: nodarbinātības un sociālie aspekti 2018. gada izaugsmes pētījumā (2017/2260(INI))	87
Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta		
2019/C 162/10	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par stāvokli Maldīvijā (2018/2630(RSP))	102
2019/C 162/11	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par cilvēktiesību aizstāvju apcietināšanu Sudānā, jo īpaši Saharova balvas laureāta <i>Salih Mahmoud Osman</i> lietu (2018/2631(RSP))	107
2019/C 162/12	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par nogalināšanu aiz līdzcietības Ugandā (2018/2632(RSP))	112
2019/C 162/13	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru denonsē Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Komoru Salu Savienību (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE) – 2017/2266(INI))	116
2019/C 162/14	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par stāvokli Sīrijā (2018/2626(RSP))	119
2019/C 162/15	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par ASV pasākumiem attiecībā uz atbalstu, ko ES saskaņā ar KLP sniedz lauku saimniecībām (saistībā ar Spānijas olīvām) (2018/2566(RSP))	125

III *Parengiamieji akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

2019/C 162/16	Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru groza Lēmumu 2003/76/EK, ar ko nosaka pasākumus, kuri nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par EOTK izbeigšanās finansiālajām sekām un par Ogļu un tērauda pētniecības fondu (14532/2017 – C8-0444/2017 – 2017/0213(APP))	127
2019/C 162/17	Résolution législative du Parlement européen du 13 mars 2018 sur le projet de décision du Conseil relative à la conclusion, au nom de l'Union européenne, de l'accord de coopération et d'assistance administrative mutuelle en matière douanière entre l'Union européenne et la Nouvelle-Zélande (07712/2016 – C8-0237/2017 – 2016/0006(NLE))	128
2019/C 162/18	P8_TA(2018)0064 Paku pārrobežu piegādes pakalpojumi ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem (COM(2016)0285 – C8-0195/2016 – 2016/0149(COD)) P8_TC1-COD(2016)0149 Eiropas Parlamentanostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018.gada 13. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu(ES) 2018/... par pārrobežu paku piegādes pakalpojumiem	129
2019/C 162/19	P8_TA(2018)0065 Dažu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšana un periodiska apmācība un vadītāja apliecības ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību un Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām (COM(2017)0047 – C8-0025/2017 – 2017/0015(COD)) P8_TC1-COD(2017)0015 Eiropas Parlamentanostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018.gada 13. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu(ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītājusākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību un Direktīvu2006/126/EK par vadītāju apliecībām	130

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

2019/C 162/20	P8_TA(2018)0070 Dzelzceļa transporta statistika ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par dzelzceļa transporta statistiku (pārstrādāta redakcija) (COM(2017)0353 – C8-0223/2017 – 2017/0146(COD)) P8_TC1-COD(2017)0146 Eiropas Parlamentanostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 14. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu(ES) 2018/... par dzelzceļa transporta statistiku (pārstrādāta redakcija).....	132
2019/C 162/21	Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vietnieka iecelšanu (N8-0053/2018 – C8-0040/2018 – 2018/0804(NLE))	134
2019/C 162/22	P8_TA(2018)0072 Pasākumi Nūkāslas slimības kontrolei ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Nūkāslas slimības kontrolei (COM(2017)0742 – C8-0431/2017 – 2017/0329(COD)) P8_TC1-COD(2017)0329 Eiropas Parlamentanostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 14. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu(ES) 2018/..., ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Nūkāslas slimības kontrolei.....	135
2019/C 162/23	P8_TA(2018)0073 Turpmāka makrofinansiālā palīdzība Gruzijai ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai (COM(2017)0559 – C8-0335/2017 – 2017/0242(COD)) P8_TC1-COD(2017)0242 Eiropas Parlamentanostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 14. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu(ES) 2018/..., ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai.....	137
2019/C 162/24	Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Vācijas pieteikums EGF/2017/008 DE/Goodyear) (COM(2018)0061 – C8-0031/2018 – 2018/2025(BUD))	139

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

2019/C 162/25	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru denonsē Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopieni un Komoru Salu Savienību (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE))	142
2019/C 162/26	P8_TA(2018)0084 <i>Europass</i> : prasmju un kvalifikāciju sistēma ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par kopēju sistēmu labāku pakalpojumu sniegšanai attiecībā uz prasmēm un kvalifikācijām (<i>Europass</i>) un ar ko atceļ Lēmumu 2241/2004/EK (COM(2016)0625 – C8-0404/2016 – 2016/0304(COD)) P8_TC1-COD(2016)0304 Eiropas Parlamentanostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 15. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu(ES) 2018/... par kopēju sistēmu labāku pakalpojumu sniegšanai attiecībā uz prasmēm un kvalifikācijām (<i>Europass</i>) un ar ko atceļ Lēmumu 2241/2004/EK	143
2019/C 162/27	P8_TA(2018)0085 Programma "Radošā Eiropa"(2014.–2020. gads) ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1295/2013, ar ko izveido programmu "Radošā Eiropa"(2014.–2020. gads) (COM(2017)0385 – C8-0236/2017 – 2017/0163(COD)) P8_TC1-COD(2017)0163 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 15. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu(ES) 2018/..., ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1295/2013, ar ko izveido programmu "Radošā Eiropa"(2014.–2020. gads)	145
2019/C 162/28	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras atrašanās vietu groza Regulu (EK) Nr. 726/2004 (COM(2017)0735 – C8-0421/2017 – 2017/0328(COD)) ¹¹	147
2019/C 162/29	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) (COM(2016)0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS))	151
2019/C 162/30	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS))	181
2019/C 162/31	Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par 2019. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādnēm, III iedaļa — Komisija (2017/2286(BUD))	216

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- ***II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts *treknā slīprakstā*. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **■** vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu *treknā slīprakstā* un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2017.–2018. GADA SESIJA

2018. gada 12. martasēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 377, 18.10.2018.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2018.–2019. GADA SESIJA

2018. gada 13.–15. martasēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 377, 18.10.2018.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2018)0063

Eiropas sadarbīgo intelektisko transporta sistēmu stratēģija

Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par Eiropas sadarbīgo intelektisko transporta sistēmu stratēģiju (2017/2067(INI))

(2019/C 162/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 30. novembra paziņojumu „Eiropas sadarbīgo intelektisko transporta sistēmu stratēģija — liels solis ceļā uz sadarbīgu, satīklotu un automatizētu pārvietošanos”(COM(2016)0766),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/40/ES par pamatu inteligento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem ⁽¹⁾ un to, ka ir pagarināts pilnvaru periods deleģēto aktu pieņemšanai,
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2017. gada 11. oktobra atzinumu par sadarbīgām intelektiskām transporta sistēmām (CDR 2552/2017),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 31. maija atzinumu par tematu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Eiropas sadarbīgo intelektisko transporta sistēmu stratēģija — liels solis ceļā uz sadarbīgu, satīklotu un automatizētu pārvietošanos”” ⁽²⁾,
- ņemot vērā sadarbīgu intelektisku transporta sistēmu (S-ITS) ieviešanas platformas ziņojumus, jo īpaši par S-ITS sertifikātu un drošības politiku,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 14. novembra rezolūciju par dzīvību glābšanu: autotransporta drošības uzlabošana ES ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 14. aprīļa Amsterdamas deklarāciju par sadarbību satīklotas un automatizētas braukšanas jomā,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 1. jūnija rezolūciju par interneta savienojamību izaugsmei, konkurētspējai un kohēzijai: Eiropas gigabitu sabiedrība un 5G ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A8-0036/2018),

⁽¹⁾ OV L 207, 6.8.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 288, 31.8.2017., 85. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0423.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0234.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- A. tā kā Eiropas stratēģija par sadarbīgām intelektiskām transporta sistēmām (stratēģija) ir cieši saistīta ar Komisijas politiskajām prioritātēm, proti, tās programmu nodarbinātībai, izaugsmei un ieguldījumiem, mērķi radīt vienotu Eiropas transporta telpu un digitālo vienoto tirgu un nodrošināt klimata aizsardzību, kā arī ar Enerģētikas savienības stratēģiju;
- B. tā kā dalībvalstu iestādēm un rūpniecības nozarēm ir jāreaģē uz neatliekamo vajadzību padarīt transportu drošāku, tīrāku, efektīvāku, ilgtspējīgāku, multimodālāku un pieejamāku visiem satiksmes dalībniekiem, tostarp visvairāk neaizsargātajiem iedzīvotājiem un cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām;
- C. tā kā pēdējos desmit gados ES pieredzētā pozitīvā tendence ceļu satiksmes drošības jomā ir palēninājusies, tā kā 92 % ceļu satiksmes negadījumu notiek cilvēka kļūdu dēļ un tā kā S-ITS tehnoloģiju izmantošana ir svarīga noteiktu autovadītāja palīdzības sistēmu efektīvai darbībai; tā kā autotransports vēl arvien turpina aizņemt lielāko daļu telpas pilsētās, tā dēļ notiek visvairāk negadījumu un rodas lielākā daļa transporta emisiju, proti, troksnis, siltumnīcefekta gāzes un gaisu piesārņojošās vielas;
- D. tā kā S-ITS sistēma ļaus satiksmes dalībniekiem un satiksmes pārvaldītājiem efektīvāk kopīgot un izmantot informāciju un saskaņot darbības;
- E. tā kā S-ITS kiberdrošība ir svarīgs tās ieviešanas elements, tā kā sadrumstaloti drošības risinājumi apdraudētu sadarbību un galalietotāju drošību un tā kā tāpēc noteikti ir vajadzīga ES līmeņa rīcība;
- F. tā kā algoritmiskā pārskatbaidība un pārredzamība nozīmē tādu tehnisko un operatīvo pasākumu īstenošanu, ar kuriem nodrošina pārredzamību un automatizētās lēmumu pieņemšanas un indivīdu uzvedības iespējamības aprēķināšanas procesa nediskriminējošu raksturu; tā kā pārredzamībai būtu jānodrošina personām jēgpilnas informācijas pieejamība par tajā ietvertu loģiku un procesa un tā seku nozīmīgumu; tā kā tam būtu jāaptver informācija par datiem, ko izmanto analīzes pilnveidošanai, un jāļauj iedzīvotājiem izprast un uzraudzīt viņus ietekmējošus lēmumus;
- G. tā kā ES vajadzētu veicināt un turpināt attīstīt digitālās tehnoloģijas, lai ne tikai samazinātu cilvēka kļūdas un citus efektivitātes trūkumus, bet arī lai samazinātu izmaksas un optimizētu infrastruktūras lietošanu, novēršot satiksmes sastrēgumus un tādējādi mazinot arī CO₂ emisijas;
- H. tā kā šis sadarbīguma elements, pateicoties digitālajai un mobilajai savienojamībai, ievērojami uzlabos satiksmes drošību, satiksmes efektivitāti, ilgtspēju un multimodalitāti; tā kā vienlaikus tas radīs milzīgu ekonomisko potenciālu un samazinās ceļu satiksmes negadījumu skaitu un enerģijas patēriņu; tā kā S-ITS ir būtiski svarīgas autonomo transportlīdzekļu un vadības sistēmu attīstībai;
- I. tā kā satīklotā un automatizētā braukšana ir svarīga digitālā attīstība šajā nozarē un tā kā koordinācija ar visām nozarē izmantotajām jaunajām tehnoloģijām, piemēram, Eiropas globālās satelītnavigācijas sistēmām GALILEO un EGNOS, pašlaik ir sasnēgusi augstu tehnoloģisko spēju līmeni;
- J. tā kā ES ir pienākums ievērot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 7. un 8. punktu par tiesībām uz privātumu un personas datu aizsardzību;
- K. tā kā vairākas valstis visā pasaulē (piemēram, ASV, Austrālija, Japāna, Koreja un Ķīna) strauji virzās uz jauno digitālo tehnoloģiju ieviešanu un tā kā dažās valstīs S-ITS transportlīdzekļi un pakalpojumi jau ir pieejami tirgū,

Vispārīgas pamatnostādnes

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Eiropas sadarbīgo intelektisko transporta sistēmu stratēģiju un šā paziņojumā pamatā likto intensīvo darbu, ko tā ir veikusi sadarbībā ar gan valsts, gan privātā sektora ekspertiem; atbalsta rezultātus un tādēļ aicina bez kavēšanās ieviest sadarbīgus S-ITS pakalpojumus visā Eiropā;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

2. uzsver nepieciešamību pēc skaidra juridiskā pamata S-ITS ieviešanas atbalstam, un atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar ITS direktīvu (Direktīvu 2010/40/ES) paredzēts pieņemt deleģēto aktu, lai nodrošinātu pakalpojumu nepārtrauktību, panāktu sadarbību un atbalstītu atpakaļsaderību;
3. norāda uz S-ITS potenciālu degvielas patēriņa efektivitātes uzlabošanai, samazinot individuālā transporta izmaksas un satiksmes nelabvēlīgo ietekmi uz vidi;
4. uzsver digitālo tehnoloģiju un ar to saistīto uzņēmējdarbības modeļu potenciālu autotransportā un atzīst stratēģiju par svarīgu pavērsienu S-ITS attīstībā un virzībā uz pilnīgi satīklotu un automatizētu mobilitāti; atzīmē, ka sadarbīgie, satīklotie un automatizētie transportlīdzekļi var palielināt Eiropas nozaru konkurētspēju, padarīt transportu integrētu un drošāku, kā arī samazināt sastrēgumus, enerģijas patēriņu un emisijas un uzlabot savienojamību starp dažādiem transporta veidiem; ņemot to vērā norāda, ka jānosaka prasības infrastruktūrai, lai nodrošinātu attiecīgo sistēmu spēju darboties droši un efektīvi;
5. atzīmē, ka ES nozarēm vajadzētu produktīvi izmantot savu pasaules mērogā vadošo pozīciju S-ITS tehnoloģiju izstrādē un ieviešanā; uzsver, ka steidzami ir jāizstrādā vērienīga ES stratēģija, ar kuras palīdzību tiktu koordinēti valstu un reģionālie centieni, novērsta sadrumstalotība, paātrināta tādu S-ITS tehnoloģiju ieviešana, kas ir apliecinājušas spēju uzlabot drošību, un iespējami palielināta sadarbība starp dažādām nozarēm, tādām kā transports, enerģētika un telesakari; mudina Komisiju iesniegt konkrētu grafiku ar precīziem mērķiem, kas ES jāsasniedz laikā no 2019. līdz 2029. gadam, piešķirt prioritāti to S-ITS pakalpojumu ieviešanai līdz 2019. gadam, kuriem ir vislielākais potenciāls drošības jomā, kā noteikts S-ITS platformas II posma ziņojumā sagatavotajā pakalpojumu sarakstā, un nodrošināt, ka šie pakalpojumi ir pieejami visos jaunajos transportlīdzekļos visā Eiropā;
6. uzsver nepieciešamību ieviest saskaņotu sociālo, vides un drošības noteikumu kopumu, lai nodrošinātu darba ņēmēju un patērētāju tiesības un panāktu godīgu konkurenci šajā nozarē;
7. atzinīgi vērtē S-ITS platformas II posma rezultātus un uzsver rezultātu nozīmīgumu ⁽⁹⁾;
8. uzsver, ka paziņojums gan ir svarīgs pavērsiens ES stratēģijas izstrādē attiecībā uz sadarbīgiem, satīklotiem un automatizētiem transportlīdzekļiem, taču nedrīkstētu jaukt S-ITS un šīs atšķirīgās koncepcijas;
9. uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka satīklotu un automatizētu transportlīdzekļu un S-ITS izstrādē un ieviešanā tiek pilnībā ņemti vērā un veicināti mērķi veikt transporta sistēmas dekarbonizāciju un panākt, ka ceļu satiksmes negadījumos vairs neiet bojā cilvēki;
10. atgādina, ka S-ITS ir sistēmas, kas ļauj dažādiem ITS elementiem (transportlīdzekļiem, ceļu iekārtām, satiksmes vadības centriem un pārnēsājamām ierīcēm) sazināties un dalīties informācijā, izmantojot standartizētu sakaru arhitektūru, un ka tāpēc būtiska ir atsevišķu sistēmu sadarbība;
11. atgādina, ka satīklotie transportlīdzekļi ir transportlīdzekļi, kas izmanto S-ITS tehnoloģijas, kuras visiem autotransporta līdzekļiem ļauj sazināties gan ar citiem transportlīdzekļiem, satiksmes signāliem, noturīgu ceļmalas un horizontālo infrastruktūru, kas vēl jāpapildina un jāpielāgo, taču ar kurām var nodrošināt arī inovatīvas maksas iekasēšanas sistēmas braukšanas laikā un droši sazināties ar transportlīdzekļiem un citiem satiksmes dalībniekiem; atgādina, ka 92 % ceļu satiksmes negadījumu notiek cilvēka kļūdu dēļ un ka S-ITS tehnoloģiju izmantošana ir svarīga noteiktu autovadītāja palīdzības sistēmu efektīvai darbībai;
12. atgādina, ka automatizēti transportlīdzekļi ir transportlīdzekļi, kas spēj patstāvīgi darboties un manevrēt reālās satiksmes situācijās un kuros viena vai vairākas primārās braukšanas kontroles ierīces (stūre, paātrināšanās, bremzēšana) ir automatizētas ilgstošā laika periodā;

⁽⁹⁾ Galīgais ziņojums par S-ITS platformas II posmu: <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/2017-09-c-its-platform-final-report.pdf>.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

13. uzsver nepieciešamību ieviest aizsardzības sistēmas pārejas posmā, kad līdzās pastāvēs arvien vairāk satīklotu un automatizēto transportlīdzekļu un tradicionālo nesatīklotu transportlīdzekļu, lai netiktu apdraudēta ceļu satiksmes drošība; norāda, ka noteiktas autovadītāju palīdzības sistēmas būtu jāturpina attīstīt un jāuzstāda obligāti;

14. aicina Komisiju apsvērt, kā risināt jautājumu par sadarbīgu, satīklotu un automatizētu transportlīdzekļu atrašanos uz ceļiem vienlaikus ar nesatīklotiem transportlīdzekļiem un to vadītājiem, jo transportlīdzekļu vecuma un atlikušās nesatīklotu iedzīvotāju daļas dēļ jāparedz, ka pastāvīgi liela transportlīdzekļu daļa neiekļausies sistēmā;

15. pauž nožēlu, ka trūkst precīza laika grafika attiecībā uz ieteicamajiem t. s. otrās dienas pakalpojumiem un turpmāko laikposmu, kā arī nav pilnībā veikts ietekmes novērtējums un trūkst precīzas informācijas par ieviešanas iniciatīvām S-ITS pakalpojumu attīstīšanā un potenciālo papildu pakalpojumu ieviešanā;

16. aicina Komisiju piešķirt prioritāti tiem S-ITS pakalpojumiem, kuri nodrošina visaugstāko drošības potenciālu, un izstrādāt nepieciešamās definīcijas un prasības, kā arī nekavējoties atjaunināt Eiropas paziņojumu par cilvēka un mašīnas saskarnes principiem (HMI) attiecībā uz transportlīdzekļu informācijas un sakaru sistēmām, jo vadītāja un mašīnas saskarne ir svarīga ⁽⁶⁾;

17. atkārtoti uzsver satīklotu un automatizētu transportlīdzekļu, S-ITS un jauno tehnoloģiju nozīmīgo lomu klimata mērķu sasniegšanā un nepieciešamību nodrošināt, ka to izstrādē un ieviešanā pilnībā tiek ņemts vērā un atbalstīts mērķis dekarbonizēt transporta sistēmu; atzinīgi vērtē S-ITS pielietošanu, lai uzlabotu satiksmes efektivitāti, samazinātu degvielas patēriņu un autotransporta ietekmi uz vidi (piemēram, CO₂ emisiju ziņā) un optimizētu pilsētu infrastruktūras izmantošanu;

18. uzsver iespējas, ko kravu autopārvadājumu jomā sniedz novatoriskas tehnoloģijas, piemēram, automatizēta braukšana un braukšana saistītās kolonnās (grupā iekļaujot dažādu transportlīdzekļus), kas ļauj labāk izmantot gaisa plūsmas, tādējādi samazinot degvielas patēriņu un emisijas; aicina vairāk atbalstīt pētniecību un attīstību šajā jomā, jo īpaši saistībā ar nepieciešamo digitālo infrastruktūru;

19. uzsver vajadzību nodrošināt autoceļu lietotājiem lielāku izvēli, lietotājdraudzīgākus un labāk pielāgotus produktus un plašāku informāciju; šajā sakarībā mudina Komisiju veicināt labākas prakses apmaiņu, kuras mērķis cita starpā ir nodrošināt ekonomisko efektivitāti; mudina visas dalībvalstis pievienoties platformai *C-Roads*, jo tai ir paredzēta nozīmīga koordinējoša loma stratēģijas īstenošanā, taču ar nosacījumu, ka tiek ievērots tehnoloģiju neitralitātes princips, kas ir nepieciešams inovāciju veicināšanai; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka plaši un koordinēti dalībvalstis tiek ieviesti moderni digitālie rīki un ka tie attiecas arī uz sabiedrisko transportu; aicina automobiļu ražotājus sākt S-ITS ieviešanu, lai īstenotu šo stratēģiju;

20. lai labāk izvērtētu digitalizācijas progresu dažādās ceļu satiksmes jomās, mudina Komisiju sagatavot statistiku, kas papildinātu jau pastāvošos statistiskos rādītājus; norāda, cik svarīgas ir turpmākas investīcijas sensoru sistēmu pētniecībā un uzsver, ka S-ITS attīstīšanā īpaša uzmanība būtu jāpievērš braukšanai pilsētā, kas ļoti atšķiras no braukšanas ārpus pilsētas; norāda, ka braukšanai pilsētā jo īpaši raksturīga lielāka mijiedarbība ar motociklistiem, riteņbraucējiem, gājējiem un citiem mazāk aizsargātiem satiksmes dalībniekiem, tostarp personām ar invaliditāti;

21. mudina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka profesionālās apmācības un augstākās izglītības kursi atbilst nozares vajadzībām pēc zināšanām ITS stratēģijas attīstīšanai; prasa analizēt perspektīvas jaunām karjeras iespējām un darbvietām, kas saistītas ar šo jauno pieeju mobilitātei, un dalīties ar labāko praksi tādu sadarbības modeļu izstrādē starp uzņēmumiem un izglītības sistēmu, kuri ir vērsti uz integrētu apmācības, inovācijas un ražošanas jomu radīšanu;

⁽⁶⁾ Komisijas 2008. gada 26. maija Ieteikums 2008/653/EK par drošām un efektīvām transportlīdzekļa informācijas un sakaru sistēmām: atjaunināti Eiropas principi cilvēka un mašīnas saskarnes jomā (OV L 216, 12.8.2008., 1. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

22. uzskata, ka S-ITS pakalpojumi būtu integrējami Kosmosa stratēģijā Eiropai, jo S-ITS ieviešanas pamatā ir atrašanās vietas noteikšanas tehnoloģijas, piemēram, pozicionēšana, izmantojot satelītus;

23. norāda, ka dalībvalstīm S-ITS pakalpojumu ieviešanu vajadzētu ņemt vērā arī plašākā kontekstā, kas saistīts ar ideju par mobilitāti kā pakalpojumu (*MaaS*) un integrāciju ar citiem transporta veidiem, jo īpaši, lai novērstu jebkādu atsitiena fenomenu, piemēram, autotransporta modālā īpatsvara palielināšanos;

Privātums un personas datu aizsardzība

24. vērš uzmanību uz to, cik S-ITS un saistīto datu jomā svarīga ir ES privātuma un datu aizsardzības tiesību aktu piemērošana, un šā iemesla dēļ dati prioritāri būtu jāizmanto tikai S-ITS mērķiem un tos nedrīkstētu uzglabāt vai izmantot citiem nolūkiem; uzsver, ka viedajiem transportlīdzekļiem pilnībā jāatbilst Vispārējai datu aizsardzības regulai (*GDPR*) un saistītajiem noteikumiem, un ka S-ITS pakalpojumu sniedzējiem ir jāpieņem viegli pieejama informācija un jānodrošina autovadītājiem skaidri noteikumi un nosacījumi, kas ļauj tiem pieņemt brīvus un informētus lēmumus saskaņā ar *GDPR* paredzētajiem noteikumiem un ierobežojumiem;

25. uzsver, ka vajadzīga daudz lielāka pārredzamība un algoritmiska pārskatatbildība attiecībā uz uzņēmumu veiktu datu apstrādi un analītiķi; atgādina, ka Vispārīgā datu aizsardzības regula jau paredz tiesības tikt informētam par datu apstrādes loģisko sistēmu; turklāt uzsver nepieciešamību novērst t. s. braukšanas barjeru, kas paredzētu, ka lietotāji nevar vadīt savu viedo automobili, ja viņi atsakās dot piekrišanu; prasa, lai viedo automobiļu gadījumā būtu pieejama bezsaistes režīma iespēja, kas lietotājiem ļautu izslēgt personas datu pārsūtīšanu uz citām ierīcēm, neierobežojot spēju vadīt automobili;

26. vērš uzmanību uz to, ka datu aizsardzība un konfidencialitāte ir jāņem vērā visā datu apstrādes procesā; uzsver, ka sākumpunktam ITS lietotņu un sistēmu izstrādē vajadzētu būt principam par integrētu privātuma aizsardzību un integrētu datu aizsardzību un datu aizsardzību pēc noklusējuma; atgādina, ka ar anonimizācijas paņēmieniem var palielināt lietotāju uzticēšanos to izmantotiem pakalpojumiem;

Kiberdrošība

27. norāda uz to, ka visās dalībvalstīs ir svarīgi piemērot augstus kiberdrošības standartus, lai novērstu hakeru uzbrukumus un kiberuzbrukumus, jo īpaši ņemot vērā S-ITS sakaru drošības kritisko raksturu; atzīmē, ka kiberdrošība ir ļoti svarīgs uzdevums, kas jārisina, transporta sistēmai kļūstot arvien vairāk digitalizētai un satīklotai; uzsver, ka automatizēti un satīkloti transportlīdzekļi un datubāzes, kurās dati tiek apstrādāti un/vai uzglabāti, var tikt pakļauti kiberuzbrukumam, un tāpēc visi trūkumi un riski, ko var noteikt un iedomāties pašreizējā attīstības stadijā, būtu jāizslēdz, izstrādājot kopēju drošības politiku, tostarp stingrus drošības standartus, kā arī sertifikācijas politiku S-ITS ieviešanai;

28. uzsver, ka vienlīdz augsti drošības standarti būtu jāpiemēro gan ES un visās dalībvalstīs, gan iespējamās sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm; uzsver, ka minētajiem standartiem tomēr nevajadzētu kavēt neatkarīgu apkopes speciālistu piekļuvi borta sistēmām, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļa īpašnieki nav atkarīgi no automobiļu ražotājiem, veicot jebkādas vajadzīgās pārbaudes un/vai labojumus transportlīdzekļa programmatūrai;

Sakaru tehnoloģijas un frekvences

29. uzskata, ka pareiza ir tehnoloģiski neitrāla hibrīdsakaru pieeja, kas nodrošina sadarbību un atpakaļsaderību un apvieno savstarpēji papildinošas sakaru tehnoloģijas, un ka daudzsoļošākais hibrīdsakaru tehnoloģiju risinājums šķiet maza darbības attāluma bezvadu sakaru un mobilo un satelītu tehnoloģiju kombinācija, kas nodrošinās vislabāko iespējamo atbalstu S-ITS pamatpakalpojumu ieviešanai;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

30. ņem vērā norādi uz saikni starp satīklotajiem automobiļiem un Eiropas satelītnavigācijas sistēmām EGNOS un Galileo; tādēļ ierosina, ka ar satīklotajiem automobiļiem saistītas stratēģijas būtu iekļaujamas kosmosa tehnoloģiju jomā; uzskata, ka sadarbība ir būtiska gan no drošības, gan patērētāju izvēles viedokļa, un uzsver, ka nākotnes hibrīdsakaru tehnoloģiju kopumā jāiekļauj transportlīdzekļu spēja sazināties ar 5G un satelītnavigācijas sistēmām, kā norādīts Komisijas 5G rīcības plānā;

31. mudina automobiļu ražotājus un telesakaru operatorus, kuri atbalsta S-ITS pakalpojumus, sadarboties citstarp S-ITS sakaru tehnoloģiju, ceļu nodevu iekasēšanas un viedo digitālo tahogrāfu pakalpojumu rīcībai ieviešanai, neradot traucējumus starp šiem pakalpojumiem;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt nodrošināt finansējumu pētniecībai un inovācijai ("Apvārsnis 2020"), jo īpaši, lai radītu iespēju ilgtermiņā attīstīt S-ITS ieviešanai piemērotu infrastruktūru;

33. uzsver sensoru sistēmu nozīmi, sniedzot datus par, piemēram, transportlīdzekļa dinamiku, sastrēgumiem un gaisa kvalitāti; aicina veikt lielākas un pienācīgi saskaņotas investīcijas dalībvalstīs, lai nodrošinātu izmantoto sensoru pilnīgu sadarbību un to iespējamo izmantošanu ne tikai drošības lietojumiem, bet arī, piemēram, attālinātai emisiju noteikšanai;

34. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem, lai nodrošinātu, ka ar transportlīdzekļos uzstādītiem sensoriem iegūto informāciju par piesārņojošo vielu emisijām apkopo un dara pieejamu kompetentajām iestādēm;

Vienota Eiropas pieeja

35. mudina dalībvalstis un vietējās iestādes, transportlīdzekļu ražotājus, autoceļu apsaimniekotājus un ITS nozari ieviest S-ITS līdz 2019. gadam un iesaka Komisijai, vietējām iestādēm un dalībvalstīm ar Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta, Eiropas strukturālo un investīciju fondu un Eiropas Stratēģisko investīciju fonda atbalstu paredzēt pienācīgu finansējumu nākotnes ceļu infrastruktūras uzlabošanai un uzturēšanai, izmantojot horizontālu tematisko pieeju; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt nodrošināt finansējumu pētniecībai un inovācijai ("Apvārsnis 2020"), pilnībā ievērojot pārredzamības principu un regulāri sniedzot informāciju par ES līdzfinansējumu;

36. mudina dalībvalstis un Komisiju atbalstīt iniciatīvas un darbības, lai vairāk stimulētu pētījumus un faktu vākšanu par S-ITS attīstību un ietekmi ES transporta politikā; uzskata, ka ja līdz 2022. gadam netiks panākts būtisks progress, minimālo noteikumu ieviešanai un integrācijas nodrošināšanai šajā jomā var būt nepieciešami leģislatīvi pasākumi;

37. uzsver, ka liela nozīme ir kvalitatīvai ceļu fiziskajai infrastruktūrai, kura pakāpeniski būtu jāpapildina ar digitālo infrastruktūru; prasa uzlabot un uzturēt nākotnes ceļu infrastruktūru;

38. uzsver, ka patiesi multimodāla pārvadājumu sistēma būtu radāma, integrējot visus transporta veidus vienā reālā laika informāciju izmantojošā mobilitātes pakalpojumā, ņemot vērā integrētas biļešu pārdošanas un kopīgus mobilitātes pakalpojumus, kā arī ieašanu kājām un riteņbraukšanu, kas cilvēkiem un kravām ļautu bez kavēkliem pārvietoties no izbraukšanas vietas līdz mērķim un uzlabotu vispārējo transporta efektivitāti, ilgtspēju un noturību; šajā sakarībā aicina Komisiju nodrošināt un veicināt ES līmeņa sadarbību un investīcijas transporta nozares digitalizācijā, izmantojot esošos un jaunus fondus, lai viedās transporta sistēmas varētu integrēt dažādos transporta veidos (S-ITS, ERTMS, SESAR un RIS (?)); uzsver, cik nozīmīga ir integrēta pieeja informācijas, biļešu rezervācijas un biļešu tirdzniecības instrumentiem, lai varētu izveidot pievilcīgas mobilitātes ķēdes no izbraukšanas vietas līdz mērķim;

(?) Eiropas Dzelzceļa satiksmes pārvaldības sistēma (ERTMS); Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības pētniecības programma (SESAR); Upju informācijas pakalpojumi (RIS).

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

39. aicina šajā plānošanas procesā kā galveno informācijas avotu izmantot lietotāju redzējumu par pasažieru un preču pārvadājumiem, lai varētu paplašināt S-ITS lietojumu spektru un veidot tādas uzņēmējdarbības modeļus, kas saistīti ar šo jauno ilgtspējīgas un integrētas mobilitātes koncepciju;
40. mudina ES un dalībvalstis pienācīgi īstenot ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un paredzamo direktīvu par produktu un pakalpojumu pieejamību, lai visi iedzīvotāji bez kavēkļiem varētu piekļūt S-ITS;
41. iesaka Komisijai ātri izveidot atbilstīgu tiesisko regulējumu, lai sasniegtu ES mēroga pārrobežu sadarbību, kā arī izveidot sistēmu, ar ko nosaka atbildības noteikumus attiecībā uz dažādu satiklotā transporta veidu izmantošanu; aicina Komisiju līdz šā gada beigām nākt klajā ar priekšlikumu tiesību aktam par piekļuvi transportlīdzekļa datiem un resursiem; iesaka, ka šim priekšlikumam vajadzētu būt tādām, kas gan ļauj visai autobūves vērtību ķēdei un galalietotājiem gūt labumu no digitalizācijas, gan garantē vienlīdzīgus konkurences apstākļus un maksimālu drošību attiecībā uz transportlīdzekļa datu glabāšanu un trešo personu piekļuvi tiem, kurai vajadzētu būt taisnīgai, savlaicīgai un neierobežotai, lai aizsargātu patērētāju tiesības, veicinātu inovāciju un nodrošinātu godīgu un nediskriminējošu konkurenci šajā tirgū saskaņā ar tehnoloģiskās neitralitātes principu; uzsver nepieciešamību veicināt visas ar sabiedriskajiem transporta pakalpojumiem saistītās pilsētu un lauku infrastruktūras modernizāciju; aicina Komisiju garantēt, ka tā visos gadījumos nodrošinās pilnīgu atbilstību *GDPR* un ik gadu ziņos Parlamentam par tās veikto uzraudzību;
42. aicina Komisiju pieņemt vispārēju pieeju attiecībā uz tehnisko saskaņošanu un datu standartizāciju, lai nodrošinātu S-ITS savietojamību, apjomradītus ietaupījumus ražotājiem un uzlabotu ērtības patērētājiem;
43. uzsver, cik svarīgi ir sākt dialogu ar sociālajiem partneriem un patērētāju pārstāvjiem jau agrīnā posmā, lai veidotu pārredzamības un uzticēšanās gaisotni un atrastu pareizo līdzsvaru starp pozitīvo un negatīvo ietekmi uz sociālajiem un nodarbinātības nosacījumiem un patērētāju tiesībām; norāda, ka e-drošības forumam ir jāizstrādā ceļvedis S-ITS ieviešanai, kā tas tika izdarīts jau attiecībā uz *eCall* sistēmu;
44. uzsver, ka ir vajadzīga visaptveroša pāreja uz mazoglekļa ekonomiku, lai gan izpildītu starptautiskās saistības klimata jomā, gan sasniegtu ES iekšējos mērķus; tādēļ uzsver nepieciešamību atjaunināt dažādu ES fondu līdzekļu piešķiršanas kritērijus, lai veicinātu dekarbonizāciju un energoefektivitātes pasākumus, tostarp S-ITS; uzskata, ka Savienības finansējums nekādā gadījumā nebūtu jāpiešķir projektiem, kuri neatbilst CO₂ emisiju samazināšanas mērķrādītājiem un politikas risinājumiem;
45. aicina automobiļu ražotājus sniegt patērētājiem pietiekamu un skaidru informāciju par viņu tiesībām, kā arī par ieguvumiem un ierobežojumiem, ar ko jaunās S-ITS tehnoloģijas ir saistītas drošības jomā; mudina izmantot informācijas kampaņas, lai pašreizējos autovadītājus iepazīstinātu ar jaunajām S-ITS tehnoloģijām un tā radītu nepieciešamo galalietotāju uzticēšanos un nodrošinātu pieņemšanu sabiedrībā; uzskata, ka S-ITS izmantošana var uzlabot drošību un transporta sistēmas efektivitāti, vienlaikus nodrošinot atbilstību datu aizsardzības un privātuma noteikumiem;

o

o o

46. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

P8_TA(2018)0066

Dzimumu līdztiesība ES tirdzniecības nolīgumos**Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par dzimumu līdztiesību ES tirdzniecības nolīgumos (2017/2015(INI))**

(2019/C 162/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. un 10. pantu, 153. panta 1. un 2. punktu, 157. un 207. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. un 33. pantu,
- ņemot vērā 2015. gada ES Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 16. jūnija secinājumus par dzimumu līdztiesību (00337/2016),
- ņemot vērā 2015. gada 14. jūlija Komisijas dienestu darba dokumentu par ANO Vadošo principu uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām pašreizējo situāciju (SWD(2015)0144),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu 2011.–2020. gadam, kas pievienots Padomes 2011. gada 7. marta secinājumiem (07166/2011),
- ņemot vērā 2015. gada 3. decembra Komisijas dienestu darba dokumentu “Stratēģiska iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam”(SWD(2015)0278),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada paziņojumu “Tirdzniecība visiem. Ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku”(COM(2015)0497),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 13. septembra ziņojumu “Ziņojums par stratēģijas “Tirdzniecība visiem” īstenošanu. Progresīvas tirdzniecības politikas īstenošana globalizācijas iespēju izmantošanai”(COM(2017)0491),
- ņemot vērā VPS regulu (Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 ⁽¹⁾),
- ņemot vērā Konfliktizraķeņu regulu (Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 17. maija Regula (ES) 2017/821, ar ko paredz piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes pienākumus Savienības importētājiem, kuri importē konfliktu skartu un augsta riska teritoriju izcelsmes alvu, tantalu un volframu, to rūdas un zeltu ⁽²⁾),

⁽¹⁾ OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 130, 19.5.2017., 1. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- ņemot vērā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK), jo īpaši tās 4. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka nevienam cilvēkam nedrīkst turēt verdzībā vai nebrīvē, un 14. pantu par diskriminācijas aizliegumu,
- ņemot vērā ANO 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, kas 1995. gada 15. septembrī pieņemta ceturtajā Pasaules sieviešu konferencē, un turpmākos noslēguma dokumentus, kuri pieņemti ANO īpašajās sanāksmēs "Pekina +5"(2000), "Pekina +10"(2005) un "Pekina +15"(2010),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija) un tās 3. pantu, kurā dzimte ir definēta kā sociāli konstruētas lomas, uzvedība, nodarbošanās un īpašības, ko konkrēta sabiedrība uzskata par atbilstošām sievietēm un vīriešiem, kā arī ņemot vērā 1994. gada Amerikas Konvenciju par vardarbības pret sievietēm novēršanu, sodīšanu un izskaušanu (Belenas konvencija),
- ņemot vērā ES un tās dalībvalstu 2007. gada kopīgo stratēģiju "Atbalsts tirdzniecībai: stiprinot ES atbalstu ar tirdzniecību saistītām jaunattīstības valstu vajadzībām" un Komisijas 2017. gada 13. novembra paziņojumu "Labklājības panākšana ar tirdzniecības un ieguldījumu palīdzību. ES 2007. gada kopējās stratēģijas par atbalstu tirdzniecībai atjaunošana"(COM(2017)0667),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembrī pieņemto rezolūciju "Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam",
- ņemot vērā ESAO Vadlīnijas daudznacionāliem uzņēmumiem,
- ņemot vērā ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijas attiecībā uz atbildīgām izrakteņu piegādes ķēdēm no konfliktu skartajām un augsta riska teritorijām,
- ņemot vērā ANO Tirdzniecības un attīstības konferences Investīciju politikas satvaru ilgtspējīgai attīstībai (2015),
- ņemot vērā svarīgākās Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas par dzimumu līdztiesību, tostarp Konvenciju par vienlīdzīgu atalgojumu (Nr. 100), Konvenciju par diskrimināciju attiecībā uz nodarbinātību un nodarbošanos (Nr. 111), Konvenciju par darbiniekiem ar ģimenes pienākumiem (Nr. 156) un Maternitātes aizsardzības konvenciju (Nr. 183);
- ņemot vērā 2015. gada jūnijā Briselē pieņemtā ES un CELAC valstu vadītāju 2015.–2017. gada samita rīcības plāna 7. nodaļu,
- ņemot vērā 2006. gada 14. februāra rezolūciju par cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu Eiropas Savienības nolīgumos⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā⁽⁵⁾,

⁽³⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 107. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 31. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 94. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- ņemot vērā 2012. gada 11. septembra rezolūciju par sieviešu lomu videi draudzīgā ekonomikā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. jūnija rezolūciju par ES stratēģiju sieviešu un vīriešu līdztiesībai laikposmam pēc 2015. gada ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 28. aprīļa rezolūciju par māsasaimniecībās nodarbinātām sievietēm un aprūpētājām Eiropas Savienībā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 26. maija rezolūciju par nabadzību — dzimuma perspektīva ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. marta rezolūciju par dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā 2014. un 2015. gadā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 5. jūlija rezolūciju par Parlamenta 2010. gada ieteikumu par sociāliem un vides standartiem, cilvēktiesībām un uzņēmumu sociālo atbildību īstenošanu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 12. septembra rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības un ES tirdzniecības politikas ietekmi uz globālajām vērtības ķēdēm ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. septembra ieteikumu Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam attiecībā uz sarunām par ES un Čīles asociācijas nolīguma tirdzniecības pilāra modernizēšanu ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā triju prezidentvalstu deklarāciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību, ar ko 2017. gada 19. jūlijā nāca klajā Igaunija, Bulgārija un Austrija — dalībvalstis, kas 18 mēnešu laikposmā no 2017. gada jūlija līdz 2018. gada decembrim bija Eiropas Savienības Padomes prezidentvalstis,
- ņemot vērā Starptautiskā Sieviešu pētniecības centra pētījumu “Trade liberalisation and women’s reproductive health: linkages and pathways” (“Tirdzniecības liberalizācija un sieviešu reproduktīvā veselība: saiknes un ietekmes ceļi”),
- ņemot vērā Āfrikas tautas attīstības 2016. gada pārskatu “Accelerating Gender Equality and Women’s Empowerment in Africa” (“Straujāka virzība uz dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību Āfrikā”) ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā ESAO 2014. gada ziņojumu “Enhancing Women’s Economic Empowerment through Entrepreneurship and Business Leadership in OECD Countries” (“Sieviešu ekonomiskās iespēcinātības uzlabošana ar uzņēmējdarbības un uzņēmumu vadības iespēju starpniecību ESAO valstīs”) ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā rezultātus, kas gūti pēdējās augsta līmeņa starptautiskajās diskusijās par dzimumjautājumiem un tirdzniecību, īpašu uzmanību pievēršot diskusijām, kas rīkotas ES un PTO/UNCTAD/ITC paspārnē, tostarp — hronoloģiski apvērstā secībā — Eiropas Komisijas un Starptautiskā Tirdzniecības centra rīkotajam Starptautiskajam sieviešu un tirdzniecības jautājumu forumam (Briselē 2017. gada jūnijā) ⁽¹⁶⁾, Parlamentārās konferences par PTO ikgadējai plenārsesijai par tēmu “Tirdzniecība kā sociālā progresa virzītāja: dzimumperspektīva” (Ženēvā 2016. gada jūnijā) ⁽¹⁷⁾ un PTO plenārsesijai par tēmu “PTO nākotne? Tirdzniecība un dzimumjautājumi: sieviešu iespēcināšana ar iekļaujošām piegādes ķēdēm” (Ženēvā 2015. gada jūlijā) ⁽¹⁸⁾,

⁽⁶⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 38. lpp.;

⁽⁷⁾ OV C 407, 4.11.2016., 2. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 66, 21.2.2018., 30. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 76, 28.2.2018., 93. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0073.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0298.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0330.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0354.

⁽¹⁴⁾ UNDP, Āfrikas tautas attīstības 2016. gada pārskats, http://www.undp.org/content/dam/undp/library/corporate/HDR/Africa%20HDR/AfH-DR_2016_lowres_EN.pdf?download.

⁽¹⁵⁾ ESAO tehniskais ziņojums, http://www.oecd.org/gender/Enhancing%20Women%20Economic%20Empowerment_Fin_1_Oct_2014.pdf.

⁽¹⁶⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1632>.

⁽¹⁷⁾ https://www.wto.org/english/forums_e/parliamentarians_e/ipuconf2016_e.htm.

⁽¹⁸⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/global_review15prog_e/global_review15prog_e.htm.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- ņemot vērā, ka starptautiskā mērogā vērojami aizvien lielāki centieni ar tirdzniecības politikas starpniecību veicināt dzimumu līdztiesību, piemēram, UNCTAD dzimumjautājumu un attīstības programma⁽¹⁹⁾ (kas ietver pētījumus par tirdzniecības ietekmi uz sievietēm; mācību paketi tirdzniecības un dzimumjautājumu jomā un apmācību tiešsaistē par “dzimumu līdztiesības cīnītāju” statusa izveidi) un Pasaules Bankas darbības jomas, no kurām visās 14 kopš 2016. gada ir pieņemta dzimumjautājumu stratēģija,
 - ņemot vērā Starptautiskā Tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības centra (ICTSD) diskusiju dokumentu “The Gender Dimensions of Global Value Chains” (“Globālo vērtības ķēžu dzimumdimensija”, 2016. gada septembris)⁽²⁰⁾,
 - ņemot vērā ICTSD diskusiju dokumentu “The Gender Dimensions of Services” (“Pakalpojumu dzimumdimensija”, 2016. gada septembris)⁽²¹⁾,
 - ņemot vērā UN Women 2015. gada ziņojumu “Progress of the world’s women 2015–2016. Transforming economies, realising rights” (“Pasaules sieviešu progress 2015–2016. Pārmaiņas ekonomikā, tiesību īstenošana”)⁽²²⁾,
 - ņemot vērā WIDE+ 2017. gada nostājas dokumentu par dzimumjautājumiem un ES tirdzniecību “How to transform EU trade policy to protect women’s rights” (“Kā ES tirdzniecības politiku pārveido tā, lai aizsargātu sieviešu tiesības”)⁽²³⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada pētījumu “Dzimumu līdztiesība tirdzniecības nolīgumos”, kas tika sagatavots pēc Parlamenta Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas pieprasījuma⁽²⁴⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada pētījumu “ES tirdzniecības politika: vai sākam ņemt vērā dzimumu līdztiesības aspektu?”, kas tika sagatavots pēc Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas pieprasījuma⁽²⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas apvienotās sanāksmes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0023/2018),
- A. tā kā LESD 8. pantā noteikts, ka Eiropas Savienība, veicis visas savas darbības gan Savienībā, gan ārpus tās, tiecas novērst nevienlīdzību un sekmēt dzimumu līdztiesību, kā arī politikas un darbību izstrādē un īstenošanā vērsas pret, piemēram, dzimumdiskrimināciju;
- B. tā kā tirdzniecības politika varētu būt rīks, ar ko sekmēt globālās un Eiropas vērtības, tostarp dzimumu līdztiesību; tā kā ES tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumi un politika nav dzimumneitrāli, proti, strukturālas nevienlīdzības dēļ to ietekme uz sievietēm un vīriešiem ir atšķirīga; tā kā sievietes saskaras ar dzimumspecifiskiem ierobežojumiem, piemēram, viņām ir ierobežota piekļuve un kontrole pār resursiem, viņas saskaras ar juridisku diskrimināciju, un tradicionālo dzimtsisko lomu dēļ viņas pārmērīgi noslogo neapmaksāts aprūpes darbs;

⁽¹⁹⁾ <http://unctad.org/en/Pages/DITC/Gender-and-Trade/Trade,-Gender-and-Development.aspx>.

⁽²⁰⁾ https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/the_gender_dimensions_of_global_value_chains_0.pdfhttps://www.ictsd.org/sites/default/files/research/the_gender_dimensions_of_global_value_chains_0.pdf

⁽²¹⁾ https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/the_gender_dimensions_of_services.pdf.

⁽²²⁾ http://progress.unwomen.org/en/2015/pdf/unw_progressreport.pdf.

⁽²³⁾ <https://wideplus.org/2017/06/25/wide-gender-and-trade-position-paper-is-available/>.

⁽²⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571388/IPOL_STU\(2016\)571388_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571388/IPOL_STU(2016)571388_EN.pdf).

⁽²⁵⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/549058/EXPO_IDA\(2015\)549058_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/549058/EXPO_IDA(2015)549058_EN.pdf).

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- C. tā kā dzimumu līdztiesībai būtu vienlīdz jāattiecas gan uz sievietēm, gan uz vīriešiem; tā kā publiskā un privātā sektora ieinteresēto pušu iesaiste un partnerības gan starptautiskā, gan vietējā līmenī ir svarīgas, lai sekmētu sinerģijas, kas nepieciešamas dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēcinātības panākšanai, un lai uzlabotu izpratni par tādiem jautājumiem kā tiesības uz īpašumu, piekļuve finansējumam, izglītībai un arodniecībām, korporatīvā rīcība, valsts iepirkums, digitālā plaisa, kulturāli aizspriedumi;
- D. tā kā viens no tirdzniecības politikas mērķiem ir ilgtspējīga un taisnīga ekonomikas izaugsme un attīstība, kas nepieciešama, lai panāktu nabadzības mazināšanos, sociālo taisnīgumu un pienācīgu darbu un labākus dzīves apstākļus gan sievietēm, gan vīriešiem, kā arī sargātu sieviešu tiesības; tā kā dzimumu līdztiesība un visu sieviešu un meiteņu iespēcināšana ir ne vien jāmaģistralizē visos ANO ilgtspējīgas attīstības mērķos (IAM), bet ir arī patstāvīgs mērķis; tā kā IAM programma atzīst, ka tirdzniecība palīdz sekmēt ilgtspējīgu un taisnīgu attīstību un varētu palīdzēt veicināt augstākos starptautiskos darba un vides standartus un cilvēktiesības; tā kā ES tirdzniecības politika ir svarīga IAM sistēmas daļa un stingra dzimumperspektīva ir būtisks šīs sistēmas elements, kura mērķis ir panākt visiem taisnīgākus un labvēlīgākus iznākumus; tā kā tirdzniecības politika var arī paplašināt sieviešu uzņēmējdarbības iespējas un mācekļības un nodarbinātības piekļūstamību;
- E. tā kā starptautiskās tirdzniecības un dzimumaspektu saikne ir tik sarežģīta, ka ir nepieciešams padziļināti izprast relevantos faktoros, tostarp apzināt, analizēt un monitorēt ekonomisko un sociālo dinamiku, kas vajadzīgs, lai izstrādātu efektīvu tirdzniecības politiku, kura būtu vērsta uz tādu ekonomisko attīstību, kas sekmē arī sieviešu iespēcinātību un dzimumu līdztiesību; tā kā tāpēc tirdzniecības politikai jāņem vērā tās tiešā un netiešā ietekme dzimumaspektā, kā arī konkrētie vietējie apstākļi, lai nereproducētu un nesaasinātu pastāvošās dzimumšķirtnes un dzimtos stereotipus un lai proaktīvi stiprinātu dzimumu līdztiesību; tā kā tirdzniecības politikas panākumi būtu jāvērtē arī pēc tā, vai tai ir pozitīva un vienlīdzīga ietekme gan uz sievietēm, gan uz vīriešiem;
- F. tā kā ekonomikas attīstība un dzimumu līdztiesība nereti ir savstarpēji cieši saistītas; tā kā ir plaši atzīts, ka sabiedrības ar mazāku dzimumu nevienlīdzības pakāpi parasti attīstītās ātrāk;
- G. tā kā tirdzniecības liberalizācijas ietekme uz cilvēkiem ir atkarīga arī no viņu ģeogrāfiskās atrašanās vietas un saimniecības nozares, kurā viņi darbojas; tā kā gan valstīs, gan starp tām pastāv būtiskas atšķirības tādos aspektos kā ražošanas struktūras, sieviešu līdzdalība darbaspēkā un sociālās aizsardzības sistēmas; tā kā sievietes ir lielākā daļa darbinieku tādās nozarēs kā apģērba ražošana un tekstilrūpniecība, telekomunikācija, tūrisms, aprūpes ekonomika un lauksaimniecība, kurās tās lielākoties strādā zemāk atalgotu vai zemāka statusa oficiālu vai neoficiālu darbu nekā vīrieši; tā kā tas var novest pie ļaunprātīgas izturēšanās darbavietā, diskriminācijas, dzimumu segregācijas profesiju un veikto darbu ziņā, darba samaksas un darba apstākļu dzimumšķirtnēm, kā arī dzimumspecifiskiem ierobežojumiem attiecībā uz ražošanas resursu, infrastruktūras un pakalpojumu pieejamību; tā kā brīvās tirdzniecības nolīgumi (BTN) var izraisīt nodarbinātības izmaiņas un darbavietu zudumu, īpaši ar eksportu saistītās nozarēs, kurās sievietes bieži vien ir lielākā daļa darbaspēka; tā kā tāpēc dzimumaspekta novērtējumi par konkrētām valstīm un konkrētām nozarēm sniedz būtisku pievienoto vērtību tirdzniecības nolīgumu izstrādē;
- H. tā kā 2011. gadā ES no eksporta atkarīgs darbs bija aptuveni vienai no deviņām nodarbinātām sievietēm (11 %);
- I. tā kā saskaņā ar Komisijas 2017. gada pētījumu gandrīz 12 miljoniem sieviešu ES ir darbs, kas ir atkarīgs no preču un pakalpojumu eksporta uz citām pasaules daļām ⁽²⁶⁾;
- J. tā kā, atsaucoties uz faktos balstītiem pētījumiem, UNCTAD stingri norāda uz ierobežojumiem, ar kuriem, mēģinot izmantot tirdzniecības sniegtās iespējas, saskaras sievietes un kurus rada tādi faktori kā labākam darbam vajadzīgās tehniskās apmācības trūkums, māsaimniecības darbu atvieglojošu publisko pakalpojumu trūkums un ierobežota piekļuve un kontrole pār resursiem, tostarp kredītu un zemi, informāciju, kā arī tīkliem; tā kā, ņemot to vērā, UNCTAD iesaka novērtējumos skatīt tirdzniecības politikas iespējamo ietekmi uz dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību tādās jomās kā nodarbinātība, mazie uzņēmumi, cenas, lauksaimniecības ražīgums, pašnodrošinājuma lauksaimniecība un migrācija ⁽²⁷⁾;

⁽²⁶⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/june/tradoc_155632.pdf.

⁽²⁷⁾ "Implementing gender-aware ex ante evaluations to maximize the benefits of trade reforms for women" ("Dzimumsensitīvu ex ante novērtējumu ieviešana nolūkā maksimāli palielināt ieguvumus, ko tirdzniecības reformas sniedz sievietēm"), http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/press-pb2016d7_en.pdf.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- K. tā kā pašreizējās ES tirdzniecības politikas un tās stratēģijas “Tirdzniecība visiem” pamatā ir trīs pamatprincipi, proti, efektivitāte, pārredzamība un vērtības, taču tām trūkst dzimumu līdztiesības perspektīvas; tā kā Komisija pārskatītajā Tirdzniecības atbalsta stratēģijā ir atkārtojusi un paplašinājusi apņemšanos panākt dzimumu līdztiesību un sieviešu ekonomisko iespēcinātību, norādot, ka dzimumu līdztiesība ir ne tikai viena no pamata cilvēktiesībām, bet arī izšķirīgi svarīgs ekonomikas attīstības faktors, jo ļauj pilnvērtīgi izmantot pieejamo ES politikas instrumentu plašo klāstu, lai palielinātu to kopējo ietekmi uz izaugsmi un nabadzības mazināšanu; tā kā, ņemot vērā CEDAW noteikumus, ES būtu jādod pamats, uz kā panākt sieviešu un vīriešu līdztiesību, nodrošinot sievietēm vienādu piekļuvi un vienādas iespējas politiskajā, ekonomiskajā un sabiedriskajā dzīvē, kā arī tādās jomās kā izglītība, veselība un nodarbinātība;
- L. tā kā tirdzniecība un tirdzniecības nolīgumi ietekmē sievietes kā potenciālās uzņēmējas, patērētājas, darba ņēmējas un neoficiāli strādājošas; tā kā ir izšķirīgi svarīgi atzīt un labāk izprast tirdzniecības politikas dzimumspecifisko ietekmi, lai varētu reaģēt ar atbilstošiem politikas pasākumiem; tā kā nolūkā sasniegt šo mērķi ir jāizstrādā adekvātas metodes, ar ko nodrošināt, ka vienmēr tiek izvērtēta ES tirdzniecības politikas un nolīgumu potenciālā ietekme uz dzimumu līdztiesību un sieviešu tiesībām; tā kā Komisijai būtu jāveic kvantitatīvi, pēc dzimumiem dalīti pētījumi par atsevišķām nozarēm, piemēram, uzņēmējdarbību, zinātņu un tehnoloģiju; tā kā līdz šim ES tirdzniecības nolīgumus ir slēgusi, neizvērtējot to ietekmi uz sievietēm un dzimumu līdztiesību; tā kā Komisija ir paziņojusi, ka pirmo reizi ES vēsturē modernizētā Čīles un ES asociācijas nolīgumā būs īpaša sadaļa par dzimumjautājumiem un tirdzniecību;
- M. tā kā tirdzniecības nolīgumu ilgtspējīgas ietekmes novērtējumos netiek pietiekami skatīti dzimumjautājumi un sieviešu tiesības;
- N. tā kā *ex ante* novērtējums par tirdzniecības politikas ietekmi dzimumaspektā var sekmēt sieviešu iespēcinātību un labklājību un vienlaikus palīdzēt mazināt pašreizējās atšķirības un novērst dzimumu nevienlīdzības padziļināšanos;
- O. tā kā, izskatot pastāvošos ES daudzpusējos un divpusējos nolīgumus, redzams, ka 20 % nolīgumu ar tirdzniecības partneriem ārpus Eiropas minētas sieviešu tiesības un ka 40 % šo nolīgumu iekļauts teksts, kura mērķis ir uzlabot dzimumu līdztiesību; tā kā teksts, kas šajos nolīgumos vērsts uz sieviešu iespēcinātības veicināšanu, lielākoties ir brīvprātīgs, bet, ja tas tomēr ir saistošs, tad praksē tā izpilde nav panākama; tā kā nesens Komisijas pētījums liecina, ka pastāv dzimumšķirtne iespējās atrast darbu; tā kā šis pētījums rāda, ka sieviešu iespēcinātība līdz 2025. gadam globālo IKP varētu palielināt par USD 28 miljardiem un, ņemot vērā sieviešu lomu sabiedrībā, tas ir būtiski gan no ekonomikas, gan no sociālās un nabadzības izskaušanas perspektīvas;
- P. tā kā gan jaunattīstības, gan attīstītajās valstīs mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi (MMVU) ir lielākā daļa privātā sektora un nodrošina lielāko daļu darbvietu; tā kā pēc Starptautiskā Tirdzniecības centra (ITC) datiem MMVU kopā ir 95 % no visiem pasaules uzņēmumiem, kā arī nodrošina aptuveni 50 % globālā IKP un vairāk nekā 70 % kopējās nodarbinātības; tā kā sievietēm pieder līdz 40 % MMVU, bet sievietes vada tikai 15 % eksporta uzņēmumu; tā kā ESAO dati liecina, ka sievietes uzņēmējas bieži vien joprojām pelna par 30–40 % mazāk nekā vīrieši uzņēmēji ⁽²⁸⁾;
- Q. tā kā Eiropas publiskās diskusijas un reakcija uz tirdzniecības sarunām, piemēram, par transatlantisko tirdzniecības un investīciju partnerību (TTIP), ES un Kanādas visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu (CETA) un pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (TiSA), ir apliecinājušas, ka ir vajadzīgas pārredzamas un iekļaujošas sarunas, kurās tiek ņemtas vērā daudzu Eiropas valstu iedzīvotāju paustās bažas; tā kā ES tirdzniecības politikas vajadzībām nedrīkstētu mīkstināt nekādus ES standartus un tā kā sabiedrisko pakalpojumu joma vienmēr būtu jāizslēdz no tirdzniecības sarunām; tā kā strīdu izšķiršanas mehānismi būtu jāizstrādā tā, lai tiktu garantēta atsevišķo valdību spēja īstenot regulatīvo funkciju sabiedrības interesēs un kalpot publiskās politikas mērķiem; tā kā progress jāpanāk arī citās izšķirīgi svarīgās jomās, piemēram, jānostiprina uzņēmumu korporatīvās sociālās atbildības (KSA) pienākumi cilvēktiesību jomā; tā kā globālo vērtības ķēžu kontekstā ir jāīsteno globāla holistiska pieeja korporatīvajai atbildībai par cilvēktiesību pārkāpumiem;

⁽²⁸⁾ ESAO vispārējais ziņojums “Enhancing Women’s Economic Empowerment through Entrepreneurship and Business Leadership in OECD Countries”(2014), http://www.oecd.org/gender/Enhancing%20Women%20Economic%20Empowerment_Fin_1_Oct_2014.pdf.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- R. tā kā ANO vadošie principi uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām ir saistoši visām valstīm un visiem uzņēmumiem neatkarīgi no lieluma, nozares, atrašanās vietas, īpašuma formas un struktūras;
- S. tā kā Globālajā Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā, kuru Padome pieņēma 2016. gada jūnijā, apstiprināts, ka cilvēktiesības sistemātiski jāmaģistralizē visās politikas nozarēs un institūcijās, tostarp starptautiskās tirdzniecības un tirdzniecības politikā;
- T. tā kā viens no vispārējās preferenču shēmas (VPS) mērķiem ir palīdzēt izskaust nabadzību un sekmēt ilgtspējīgu attīstību un labu pārvaldību; tā kā VPS+ paredz nosacījumu, kura mērķis ir nodrošināt, ka atbilstīgas jaunattīstības valstis ratificē un īsteno 27 starptautiskās konvencijas par cilvēktiesībām un darba tiesībām, vides aizsardzību un labu pārvaldību; tā kā ir izšķirīgi svarīgi regulāri monitorēt to īstenošanu, vajadzības gadījumā rīkoties un īpašu uzmanību pievērst dzimumu līdztiesībai; tā kā viena no minētajām konvencijām ir CEDAW;
- U. tā kā vairāk nekā 40 % lauksaimniecības darba dienvidu puslodē veic sievietes;
- V. tā kā globālās tirdzniecības paplašināšanās un jaunattīstības valstu integrācija globālās vērtības ķēdēs var izraisīt dzimumu nevienlīdzību, ja tās izmanto, lai ražotu ekonomiski konkurētspējīgākus ražojumus; tā kā daudzām strādājošām sievietēm tā ir arī ļāvusi no neoficiāla darba pāriet uz oficiālu; tā kā globālo vērtības ķēžu kontekstā aizvien pieaug izcelsmes noteikumu nozīme, jo šajās ķēdēs ražošana aptver vairākas valstis; tā kā skaidrāki un precīzāki izcelsmes noteikumi var radīt sistēmu, kas palīdzētu virzīties uz pilnīgu pārredzamību un pārskatatbildību piegādes ķēdēs, un tas var pozitīvi ietekmēt sievietes, īpaši apģērbu nozarē;
- W. tā kā šīs jaunās ar tirdzniecību saistītās darba iespējas sievietēm jaunattīstības valstīs būtiski palielina māsaimniecības ieņēmumus un samazina nabadzību;
- X. tā kā apģērbu nozarē ir nodarbinātas galvenokārt sievietes; tā kā ir svarīgi atgādināt, ka 2012. gada septembrī Karači (Pakistānā) liesmās gāja bojā 289 cilvēki, tajā pašā gadā *Tazreen* apģērbu fabrikā (Bangladešā) notikušajā ugunsgrēkā gāja bojā 117 cilvēki un vairāk nekā 200 cilvēku tika ievainoti un 2013. gadā tajā pašā valstī, sabrūkot *Rana Plaza* ēkai, gāja bojā 1129 cilvēki un vēl aptuveni 2500 tika ievainoti; tā kā visi šie negadījumi notika apģērbu fabrikās;
- Y. tā kā eksporta pārstrādes zonās (EPZ) lielākā daļa darba ņēmēju ir sievietes; tā kā dažās valstīs EPZ ir atbrīvotas no vietējo darba tiesību aktu ievērošanas, aizliedz vai ierobežo arodbiedrību darbību un nenodrošina darba ņēmējiem tiesiskās aizsardzības līdzekļus, bet tas nepārprotami ir pretrunā SDO pamatstandartiem;
- Z. tā kā publiskajam un privātajam sektoram, pilsoniskajai sabiedrībai (īpaši sieviešu tiesību organizācijām), sociālajiem partneriem un arodbiedrībām ir zināšanas un spējas, kas vajadzīgas, lai būtiski palīdzētu veidot un uzraudzīt tirdzniecības politiku un vākt datus, kuri var dot priekšstatu par sarežģījumiem, ar ko sievietes saskaras tirdzniecības liberalizācijas kontekstā, nolūkā stiprināt sieviešu tiesības, viņu ekonomisko iespēcinātību un sieviešu uzņēmējdarbības sekmēšanu;
- AA. tā kā tādos pasākumos kā Starptautiskais forums par sievietēm un tirdzniecību, ko 2017. gada 20. jūnijā organizēja Komisija, daudzas ekonomikas sektora ieinteresētās personas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji var apmainīties viedokļiem un sākt iniciatīvas, kas attiecas uz tirdzniecības ietekmi uz dzimumu līdztiesību;
- AB. tā kā daudzpusējās platformas un starpvaldību forumi, piemēram, ANO IAM un *Women 20 (W20)*, būtiski palīdz veicināt ekspertu diskusijas un rīcību dzimumjautājumos, kā arī nodrošināt labu pamatu vienprātības rašanai;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- AC. tā kā ES sarunās par tirdzniecības nolīgumiem un šo tirdzniecības nolīgumu piemērošanas jomā nedrīkstētu ietvert sabiedrisko pakalpojumus un pastāvošus un turpmākus vispārējas nozīmes pakalpojumus, kā arī vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus (piemēram, bet ne tikai ūdensapgādes, sanitārijas, veselības, aprūpes, sociālos pakalpojumus, sociālā nodrošinājuma sistēmas, izglītību, atkritumu apsaimniekošanu un sabiedrisko transportu); tā kā Komisija ir apņēmusies nodrošināt, ka šie pakalpojumi paliks dalībvalstu kompetencē un ka valdībām nevarēs prasīt nekādu pakalpojumu privatizāciju vai jebkad liegt noteikt, regulēt, sniegt un atbalstīt vispārējas nozīmes pakalpojumus;
- AD. tā kā pakalpojumu tirdzniecība un publiskais iepirkums var nesamērīgi ietekmēt sievietes un tā kā publiskais iepirkums joprojām ir līdzeklis, ar ko valstis var pozitīvi ietekmēt nelabvēlīgā situācijā esošās iedzīvotāju grupas, īpaši sievietes; tā kā veselības un aprūpes pakalpojumu privatizācija var palielināt nevienlīdzību un negatīvi ietekmēt daudzu sieviešu darba apstākļus; tā kā tādu sieviešu skaits, kuras ir nodarbinātas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā vai sabiedrisko pakalpojumu nozarē, ir virs vidējā rādītāja un, būdamas šo pakalpojumu lietotājas, viņas ir vairāk nekā vīrieši atkarīgas no kvalitātiem, cenas ziņā pieņemamiem, piekļūstamiem un uz pieprasījumu balstītiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, īpaši attiecībā uz tādiem sabiedriskajiem pakalpojumiem kā bērnu aprūpe un apgādājama personu aprūpe; tā kā mājsaimniecību līdzekļu samazināšanās un sabiedrisko pakalpojumu samazinājumi, kā arī cenu pieaugums šo aprūpes slogu parasti noved gandrīz tikai uz sieviešu pleciem, savukārt tas kavē dzimumu līdztiesību;
- AE. tā kā intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) sistēma nāk par labu ES zināšanu ekonomikai; tā kā IĪT noteikumiem, kas saistīti ar patentiem, kuri aizliedz ģenērisko zāļu ražošanu, var būt ievērojama ietekme uz sieviešu īpašajām veselības vajadzībām; tā kā sievietes vairāk nekā vīrieši paļaujas uz cenas ziņā pieņemamu piekļuvi veselības aprūpei un zālēm, kā arī to pieejamību, īpaši seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību ziņā; tā kā zāļu piekļūstamība trešās valstīs nebūtu jāierobežo, atsaucoties uz IĪT aizsardzību;
- AF. tā kā lēmumus par tirdzniecību un tirdzniecības nolīgumiem tikai nelielā mērā pieņem sievietes, jo sarunu grupu, parlamentu un valdību sastāvs nebūt nav dzimumlīdzsvarots; tā kā dzimumu līdzsvaru šajās iestādēs varētu ne tikai sekmēt dzimumu līdztiesības jautājuma integrāciju, bet arī vairot lēmumu pieņemšanas demokrātisko lēģitimitāti;
- AG. tā kā Komisijā un EĀDD trūkst cilvēkresursu, kam būtu uzdots nodrošināt, ka ES tirdzniecības politikā un īpaši visā tirdzniecības sarunu procesā tiek maģistralizēta dzimumperspektīva;
- AH. tā kā Komisijai, strādājot pie salīdzinoši jaunu tirdzniecības politikas jomu, piemēram, e-komercijas, tiesiskā regulējuma, vajadzētu jau no sākuma ņemt vērā tās ietekmi uz dzimtes lomām, darba un privātās dzīves līdzsvaru un neapmaksātā darba apmēru;
- AI. tā kā konfliktizaktenu tirdzniecība ir izrādījusies tieši saistīta ar plaši izplatītiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp sieviešu un meiteņu izvarošanu un seksuālu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, bērnu un vergu darbu, kā arī cilvēku masveida pārvietošanu,

I. *Dzimumu līdztiesības stiprināšana tirdzniecībā: vispārīgi komentāri un uzdevumi*

1. uzsver, ka ES ir pienākums īstenot vērtībās balstītu tirdzniecības politiku un tas ietver darba un vides tiesību augsta līmeņa aizsardzības nodrošināšanu, kā arī pamatbrīvību un cilvēktiesību, tostarp dzimumu līdztiesības, ievērošanu; atgādina, ka visos ES tirdzniecības nolīgumos jābūt vērienīgai un izpildāmai sadaļai par tirdzniecību un ilgtspējīgu attīstību (TIA); uzsver, ka ES nolīgumu tirdzniecības saistības nekādā gadījumā nedrīkstētu prevalēt pār cilvēktiesībām, sieviešu tiesībām un vides aizsardzību un tām būtu jāņem vērā vietējie, sociālie un ekonomiskie apstākļi;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

2. atgādina, ka dzimumu līdztiesība ir stingri noteikta visā ES politikā, kā norādīts LESD 8. pantā; norāda, ka šajā pantā noteikts: "Veicot savas darbības, Savienība tiecas novērst nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem un sekmēt vienlīdzību."; aicina Komisiju palielināt politisko saskaņotību starp dažādām politikas jomām, piemēram, tirdzniecību, attīstību, lauksaimniecību, nodarbinātību, migrāciju un dzimumu līdztiesību;
3. uzsver, ka taisnīgai un iekļaujošai starptautiskās tirdzniecības politikai vajadzīgs skaidrs satvars, kas palielinātu sieviešu iespēcinātību un uzlabotu viņu dzīves un darba apstākļus, stiprinātu dzimumu līdztiesību, aizsargātu vidi un sekmētu sociālo taisnīgumu, starptautisko solidaritāti un starptautisko ekonomisko attīstību;
4. uzsver, ka par tirdzniecības politikas vispārējo mērķi jāizvirza mērķis veicināt abpusēji izdevīgu ekonomisko izaugsmi; atgādina, ka, lai gan tirdzniecības politika var veicināt citas vērtības, par kurām Eiropas Savienība iestājas daudzpusējā līmenī, ne visus globālus jautājumus var atrisināt ar tirdzniecības politikas un tirdzniecības nolīgumu starpniecību;
5. uzstāj, ka jaunās paaudzes tirdzniecības nolīgumiem būtu jāatbalsta attiecīgi starptautiskie standarti un tiesību instrumenti, tostarp dzimumu līdztiesības jomā, piemēram, CEDAW, Pekinas Rīcības platforma, SDO pamatkonvencijas un IAM;
6. uzsver, ka ES nolīgumu tirdzniecības saistības nekādā gadījumā nedrīkstētu prevalēt pār cilvēktiesībām; atzinīgi vērtē ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām un aicina dalībvalstis pieņemt un sīki izstrādāt nacionālos rīcības plānus saskaņā ar ANO vadošajiem principiem, ņemot vērā sieviešu tiesības un nepieciešamību apkarot dzimumbalstītu vardarbību; aicina Komisiju tirdzniecības sarunas izmantot, lai mudinātu ES tirdzniecības partnerus pieņemt savus nacionālos rīcības plānus; atbalsta pašreizējās sarunas, kuru mērķis ir izveidot saistošu ANO cilvēktiesību instrumentu, kas attiektos uz transnacionālajām korporācijām un citiem uzņēmumiem; uzsver, cik svarīga ir ES aktīva iesaiste šajā starpvaldību procesā, un aicina Komisiju un dalībvalstis mudināt tirdzniecības partnerus konstruktīvi piedalīties šajās sarunās;
7. aicina Komisiju nodrošināt, ka ES tirdzniecības partneri pilnībā ievēro Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 16. un 17. pantu, kas ir līdzeklis, ar ko cīnīties pret dzimumu nevienlīdzību sociālo un ekonomisko tiesību jomā;
8. atgādina, ka tikai dalībvalstu kompetencē ir regulēt un pavērst pretējā virzienā vispārējas nozīmes pakalpojumu liberalizāciju, un tāpēc aicina tās aizsargāt tāds fundamentālus mērķus kā dzimumu līdztiesība, cilvēktiesības un pamatbrīvības, sabiedrības veselība un sociālie un vides standarti;
9. uzsver, ka valdībām ir jāsauglabā savas iespējas piešķirt resursus sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības nodrošināšanai; šajā sakarā uzsver, ka atbilstoši IAM 17.15. uzdevumam ir ārkārtīgi svarīgi ņemt vērā partnervalstu demokrātisko politiskās rīcības brīvību pieņemt konkrētās valsts apstākļiem piemērotu regulējumu un lēmumus, reaģēt uz valsts iedzīvotāju prasībām un pildīt pienākumus cilvēktiesību jomā un citas starptautiskās saistības, arī dzimumu līdztiesības jomā;
10. atgādina, ka ir aicinājies Komisiju atteikties no ieguldītāja un valsts strīdu izšķiršanas (IVSI) sistēmas, un uzsver, ka jebkuram strīdu izšķiršanas mehānismam jābūt izveidotam tā, lai garantētu individuālo valdību spēju īstenot regulatīvo funkciju sabiedrības interesēs un kalpot publiskās politikas mērķiem, tostarp veikt pasākumus, kuri sekmētu dzimumu līdztiesību, kā arī lielākas darba, vides un patērētāju tiesības;
11. norāda, ka ĪT noteikumi tirdzniecībā bieži vien ietekmē sabiedrības veselību un jo īpaši sieviešu īpašās veselības vajadzības; aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka tirdzniecības nolīgumu ĪT noteikumos ir pienācīgi ņemtas vērā sieviešu tiesības, īpaši šo noteikumu ietekme uz sieviešu veselību, tostarp cenas ziņā pieņemamas veselības aprūpes un zāļu piekļūstamību; aicina Komisiju un Padomi sekmēt ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, jo tas ir īpaši svarīgs instruments, ar ko iespēcināt lauku sievietes; turklāt aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis pārdomāt aizsardzības piemērošanu nelauksaimnieciskiem produktiem, paturot prātā, ka ES jau ir piekritusi aizsargāt nelauksaimniecisku produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes brīvās tirdzniecības nolīgumos;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

12. atgādina, ka IAM sasniegšanai ir nepieciešami pēc dzimumiem sadalīti dati, lai varētu izsekot progresam virzībā uz visiem mērķiem, tostarp 5. IAM dzimumu līdztiesības jomā; uzsver, ka nav pieejami adekvāti dati par tirdzniecības ietekmi uz dzimumu līdztiesību, un aicina vākt pietiekamus un adekvātus pēc dzimumiem sadalītus datus par tirdzniecības ietekmi; uzsver, ka šādi dati dotu iespēju izstrādāt metodiku ar skaidriem un kvantificējamiem rādītājiem reģionālā, nacionālā un nozaru līmenī, uzlabot analīzi un noteikt sasniedzamos mērķus un pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka sievietes un vīrieši no tirdzniecības iegūst vienlīdzīgi; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš kvantitatīvai un kvalitatīvai pēc dzimumiem sadalītai analīzei par nodarbinātības attīstību, aktīvu īpašumtiesībām un finansiālo integrāciju nozarēs, kuras skārusi tirdzniecība; mudina Komisiju sadarboties ar Eiropas un starptautiskajām organizācijām, piemēram, Pasaules Banku, Apvienoto Nāciju Organizāciju, ESAO un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu (EIGE), kā arī valstu statistikas iestādēm, lai uzlabotu šādu datu vākšanu un pieejamību; aicina ES un tās dalībvalstis *ex ante* un *ex post* ietekmes novērtējumos iekļaut ES tirdzniecības politikas un nolīgumu dzimumu ietekmējumu konkrētās valstīs un konkrētās nozarēs; uzsver, ka dzimumorientētās analīzes rezultāti būtu jāņem vērā tirdzniecības sarunās — skatot gan pozitīvo, gan negatīvo ietekmi visā procesā no sarunu posma līdz īstenošanai — un jāpapildina ar pasākumiem, kas novērstu vai atsvērtu iespējamo negatīvo ietekmi;

II. Dzimumu līdztiesības stiprināšana tirdzniecībā: nozarspecifiski apsvērumi un uzdevumi

13. uzsver, ka vispārējas nozīmes pakalpojumi un vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumi, piemēram, ūdensapgāde, sociālie pakalpojumi, sociālā nodrošinājuma sistēmas, izglītība, atkritumu apsaimniekošana, sabiedriskais transports un veselības aprūpe, nav iekļaujami tirdzniecības sarunās un ietilpst dalībvalstu valdību kompetencē; mudina ES nodrošināt, ka tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumi nenoved pie sabiedrisko pakalpojumu privatizācijas, kas varētu ietekmēt sievietes gan kā pakalpojumu sniedzējas, gan kā to lietotājas un palielināt dzimumu nevienlīdzību; uzsver, ka dzimumu līdztiesības ziņā publiski sociālie pakalpojumi ir īpaši svarīgi, jo šādu pakalpojumu piekļūstamības, izmantošanas cenu un kvalitātes izmaiņas var radīt nelīdzsvarotu neapmaksāta aprūpes darba sadalījumu pa dzimumiem; atgādina, ka valdībām un nacionālajām un vietējām iestādēm ir jāsauglabā pilnīgas tiesības un spēja ieviest, regulēt, pieņemt, saglabāt un atcelt pasākumus, kuri attiecas uz vispārējas nozīmes pakalpojumu un vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu universālas piekļūstamības pasūtīšanu, organizēšanu, finansēšanu un sniegšanu;

14. uzsver, ka tirdzniecības politika var ietekmēt būtisku veselības pakalpojumu piekļūstamību un līdz ar to var ietekmēt arī reproduktīvās un seksuālās veselības un tiesību pakalpojumu piekļūstamību un šīs jomas mērķu attīstību politikas, programmu un pakalpojumu aspektā; tāpēc uzsver, ka pamata veselības aprūpe — sevišķi piekļuve seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību pakalpojumiem — nav pakļauta tirdzniecības sarunām, un norāda, ka šie pakalpojumi ir dalībvalstu kompetencē;

15. aicina pieņemt saistošus, izpildāmus un efektīvus pasākumus, ar ko apkarot ekspluatāciju un uzlabot tādu sieviešu darba un dzīves apstākļus, kuras strādā eksportorientētās nozarēs, ievērojot mērķi uzlabot sieviešu dzīves un darba apstākļus bažas raisošās valstīs un nozarēs, jo īpaši apģērba un tekstilizstrādājumu ražošanā un lauksaimniecībā, lai nepieļautu, ka tirdzniecības liberalizācija palielina darba tiesību nedrošību un darba samaksas dzimumšķirtnes; uzskata, ka šādi pasākumi un kopīgu definīciju izveide dotu iespēju darboties skaidrāk un koordinētāk ar starptautiskajām organizācijām, piemēram, ANO, PTO, SDO un ESAO; uzskata, ka Bangladešas ilgtspējības pakts ir labs piemērs un solis uz priekšu uzraudzības mehānisma ieviešanā, un aicina pilnībā ievērot tā nosacījumus; šajā kontekstā aicina Komisiju, visus starptautiskos aktorus un visus attiecīgos uzņēmumus atzīt un ievērot jaunās ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijas par atbildīgām piegādes ķēdēm apģērba un apavu ražošanas nozarē;

16. aicina vairāk pievērsties sieviešu darbam neoficiālajā sektorā, atzīstot, ka ir jānostiprina pienācīga darba standarti sievietēm, kas strādā šajā sektorā;

17. uzsver, ka parasti sievietes un meitenes cieš visvairāk, jo cilvēku tirdzniecība darbaspēka vajadzībām ir ļoti cieši saistīta ar cilvēku tirdzniecību seksuālās izmantošanas nolūkos;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

18. uzsver, ka lauksaimniecības produktu eksporta pieaugums kopumā sievietēm ir mazāk izdevīgs nekā vīriešiem, jo jaunās tendences liecina, ka mazie lauksaimnieki — no kuriem daudzas ir sievietes — bieži vien nav tādā pozīcijā, kas ļautu konkurēt aizjūras tirgos, jo šīs iespējas ierobežo mantojuma tiesības un viņām nav pieejams kredīts, informācija, zeme un tīkli, kā arī trūkst iespēju izpildīt jaunus noteikumus un standartus; norāda, ka ir īpaši jācenšas palielināt tirdzniecības politikas pozitīvo ietekmi uz sievietēm lauksaimniecības nozarē, kurā ir apzināta īpaša sieviešu neaizsargātība, bet arī skaidrs viņu iespēcinātības potenciāls; uzsver, ka labvēlīgu ietekmi uz sievietēm piederošajiem uzņēmumiem radītu dzimtisko stereotipu izskaušana, labāka piekļuve tirgum un finansējumam, tirgvedības izglītība un tīkli, kā arī spēju veidošanas un apmācības uzlabošana; norāda, ka tirdzniecības liberalizācija sievietes varētu ietekmēt negatīvi tādās nozarēs kā lauksaimniecība un pārtikas pārstrāde; uzsver, ka, lai gan globālā līmenī sievietes darba ņēmējas dominē pārtikas ražošanā (būdamas 50–80 % globālā darbaspēka), viņām pieder mazāk nekā 20 % zemes un līdz ar to aizvien lielākā zemes komercieprasījuma dēļ nabadzīgākām sievietēm ir grūti iegūt vai saglabāt drošu un taisnīgu piekļuvi zemei; atgādina, ka ir jānovērš tirdzniecības nolīgumu ĪT klauzulu — piemēram, sēklu privatizācijas noteikumu — potenciālā negatīvā ietekme uz uztursuverenitāti;

19. uzsver, ka sievietes, kas strādā pašnodrošinājuma lauksaimniecībā, saskaras ar papildu šķēršļiem, kuri liedz saglabāt uztursuverenitāti, jo saskaņā ar Starptautisko jaunu augu šķirņu aizsardzības konvenciju (UPOV konvencija) tirdzniecības nolīgumos ir stingri aizsargātas jaunas augu šķirnes;

20. uzsver, ka importētie ES lauksaimniecības produkti var būt par zemāku cenu nekā tradicionālo mazo saimniecību produkti un līdz ar to var apdraudēt sieviešu iztiku;

21. atgādina par MMVU būtisko lomu ES ekonomikas struktūrā; aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt MMVU, īpaši pievēršoties un paredzot pasākumus sieviešu vadītiem MMVU; aicina ES un tās dalībvalstis, izveidojot eksporta palīdzības dienestus, sevišķu uzmanību pievērst sieviešu vadītu MMVU īpašajiem apstākļiem, izmantot BTN radītās iespējas un pastiprināt pakalpojumus, tehnoloģijas un infrastruktūru (piemēram, piekļuvi internetam), kas ir īpaši svarīgi sieviešu un viņu vadīto MMVU ekonomiskajai iespēcinātībai; aicina Komisiju palīdzēt veidot partnerības starp ES sievietēm uzņēmējām un uzņēmējām jaunattīstības valstīs;

III. **Dzimumu līdztiesības stiprināšana tirdzniecībā: ES līmenī vajadzīgie pasākumi**

22. uzstāj, ka daži ES tirdzniecības politikas elementi, piemēram, TIA sadaļas un VPS+ un tās uzraudzība, var palīdzēt veicināt un sargāt cilvēktiesības, tostarp dzimumu līdztiesību, darba ņēmēju tiesības un vides aizsardzību; uzstāj, ka ES tirdzniecības nolīgumos vajadzīgi saistoši un izpildāmi noteikumi, kas nodrošinātu cilvēktiesību, tostarp dzimumu līdztiesības, ievērošanu un vides un darba tiesību aizsardzību, kā arī gādātu, ka ES tirdzniecības politika atbilst Savienības vispārējiem mērķiem — panākt ilgtspējīgu attīstību, nabadzības samazināšanu un dzimumu līdztiesību;

23. aicina ES un dalībvalstis nodrošināt, ka ES tirdzniecības politika pilnībā saskan ar IAM uzdevumiem, jo īpaši 5. mērķi par dzimumu līdztiesību, un stratēģisko iesaisti dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam;

24. pauž nožēlu par to, ka ES tirdzniecības stratēģijā "Tirdzniecība visiem" nav minēta dzimumu līdztiesība; atzinīgi vērtē to, ka 2017. gada 13. septembra ziņojumā par stratēģijas "Tirdzniecība visiem" īstenošanu ir aplūkots dzimumu līdztiesības aspekts tirdzniecībā un norādīts, ka ES lēmumu veidotājiem ir svarīgi uzlabot savu izpratni par tirdzniecības instrumentu ietekmi uz dzimumu līdztiesību; aicina Komisiju šo dimensiju ņemt vērā stratēģijas "Tirdzniecība visiem" vidusposma novērtējumā un nodrošināt, ka ES tirdzniecības un investīciju politikā tiek iekļauta un maģistrālizēta dzimumperspektīva, jo tādejādi tiktu maksimāli palielināti visu cilvēku ieguvumi no tirdzniecības iespējām; atgādina, ka tirdzniecības politika varētu palīdzēt sekmēt dzimumu līdztiesību starptautiskā mērogā un būtu jāizmanto kā instruments, ar ko uzlabot sieviešu dzīves un darba apstākļus, lai tie būtu tādi paši kā vīriešiem, piemēram, ar atbalstu darba samaksas dzimumšķirtnes samazināšanai, veicinot kvalitatīvāku darbvietu izveidi sievietēm;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

25. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis nodrošināt, ka ES tirdzniecības nolīgumu publiskā iepirkuma noteikumiem ir pozitīva ietekme — īpaši dzimumperspektīvā; aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt MMVU piekļuvi publiskajam iepirkumam un izstrādāt īpašus pasākumus tādu MMVU atbalstam, kuru īpašnieces ir sievietes; aicina iekļaut noteikumus, kuru mērķis ir pretendentiem, arī no trešām valstīm, vienkāršot procedūras un palielināt pārredzamību; aicina vairāk sekmēt sociāli un vidiski atbildīgu publisko iepirkumu, ņemot vērā mērķi nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem un vienādu darba samaksu vīriešiem un sievietēm un sekmēt dzimumu līdztiesību, kam par pamatu izmantojama pieredze ar *Chile Compras* ilgtspējīga publiskā iepirkuma noteikumiem;
26. aicina Komisiju un Padomi tirdzniecības nolīgumos veicināt apņemšanos patiešām pieņemt, saglabāt un īstenot dzimumu līdztiesības tiesību aktus, noteikumus un politiku, tostarp aktīvus pasākumus, kas nepieciešami, lai visos līmeņos sekmētu dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību;
27. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos nodrošināt, ka tirdzniecības sarunās par pastāvošā ES un Čīles asociācijas nolīguma modernizāciju pirmo reizi ES vēsturē tiks iekļauta īpaša sadaļa par dzimumjautājumiem un tirdzniecību; uzsver, ka Parlaments ir jāinformē par šīs sadaļas saturu; aicina Komisiju un Padomi veicināt un atbalstīt īpašas dzimumjautājumu sadaļas iekļaušanu ES tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumos, par pamatu izmantojot tādus pastāvošus piemērus kā Čīles un Urugvajes un Čīles un Kanādas BTN, un nodrošināt, ka tajā tiek īpaši paredzētas saistības veicināt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību; aicina veicināt starptautiskās saistības sieviešu tiesību, dzimumu līdztiesības, dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas un sieviešu iespēcinātības jomā visos ES tirdzniecības nolīgumos, balstoties uz Pekinas Rīcības platformu un IAM; aicina tirdzniecības nolīgumos iekļaut arī noteikumus, kas nodrošinātu, ka to institucionālās struktūras garantē regulārus atbilstības novērtējumus, saturīgas diskusijas un informācijas un paraugprakses apmaiņu dzimumu līdztiesības un tirdzniecības jomā, piemēram, visos attiecīgo administrāciju līmeņos iekļaujot sievietes un dzimumu līdztiesības ekspertus, tostarp tirdzniecības sarunu grupās, apvienotajās komitejās, ekspertu grupās, vietējās konsultantu grupās, apvienotajās padomdevējās komitejās un strīdu izšķiršanas struktūrās;
28. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis veicināt daudzpusējas vienošanās, kas paplašinātu aizsardzību, ko nodrošina dzimumsensitīvi ES tiesību akti, piemēram, Konfliktizrakteņu regula;
29. aicina Eiropas Investīciju banku (EIB) nodrošināt, ka uzņēmumiem, kuri piedalās EIB līdzfinansētajos projektos, ir pienākums ievērot vienādas darba samaksas un samaksas pārredzamības principu un dzimumu līdztiesības principu, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/54/EK⁽²⁹⁾;
30. ir pārliecināts, ka CEDAW ir ļoti svarīga visās politikas jomās, arī tirdzniecībā; uzsver, ka visas dalībvalstis ir pievienojušās CEDAW; tāpēc aicina Komisiju tirdzniecības nolīgumos iekļaut atsauci uz CEDAW un rīkoties, lai ES varētu pievienoties tai un to ratificēt; aicina dalībvalstis dzimumu līdztiesības principu iekļaut savās tiesību sistēmās, atceļot visas diskriminējošās tiesību normas un pieņemot atbilstīgas normas, kas aizliedz sieviešu diskrimināciju;
31. aicina ES nodrošināt, ka tirdzniecības nolīgumos tiek iekļauti noteikumi, kuru pamatā ir darba pamatstandarti un SDO konvencijas; aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm strādāt pie tā, lai ratificētu un īstenotu šīs konvencijas, sevišķi Konvenciju Nr. 189 par pienācīgu darbu mājražniecībā nodarbinātajām personām un Konvenciju Nr. 156 par darba ņēmējiem, kam ir ģimenes pienākumi, jo tajās vispārēji skatītas darba ņēmēju vajadzības, un nodrošināt, ka tirdzniecības nolīgumos tiek iekļautas sociālās tiesības, nediskriminēšana un vienlīdzīga attieksme; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis turpināt darbu SDO ietvaros, lai īstenotu šīs konvencijas un stiprinātu starptautiskos pienācīga darba standartus globālajās vērtības ķēdēs, īpašu uzmanību pievēršot sievietēm; atgādina, ka šo standartu un konvenciju faktiskā īstenošana pozitīvi ietekmē sieviešu darba apstākļus ES un trešās valstīs; aicina Komisiju nodrošināt, ka ES un citu partneru tirdzniecības nolīgumi palīdz izskaust tādas prakses kā darbinieku, īpaši sieviešu, ekspluatācija;

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

32. aicina Komisiju nodrošināt, ka visā tirdzniecības partneru teritorijā, īpaši EPZ, tiek piemēroti sociālie un vides standarti, jo sevišķi darba tiesības, ko paredz BTN un autonomie režīmi;
33. uzsver, ka ir svarīgi uzraudzīt ES vispārējās preferenču shēmas (VPS) un VPS+ īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz pamatkonvenciju īstenošanu; atgādina, ka VPS+ konvencijas ir arī 1979. gada Konvencija par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, Konvencija Nr. 111 par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā, kā arī Konvencija Nr. 100 par vienlīdzīgu samaksu vīriešiem un sievietēm par līdzvērtīgu darbu; uzsver, ka šādu konvenciju ievērošana un īstenošana sekmē dzimumu līdztiesību; atzīst, ka VPS un VPS+ ir vērtīgi instrumenti, ar ko sekmēt cilvēktiesību ievērošanu; aicina Komisiju rast risinājumus, kā šīs sistēmas uzlabot, piemēram, pastiprinot prasību likvidēt sieviešu tiesisko diskrimināciju, un arī turpmāk sasaistīt ekonomiskus stimulus ar pamata cilvēktiesību un sievietēm īpaši svarīgu vides un darba konvenciju īstenu pieņemšanu, īstenošanu un atbilstīgu uzraudzību; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas veikto VPS vidusposma novērtējumu;
34. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis PTO līmeņa sarunās nodrošināt, ka, izstrādājot jaunus noteikumus un nolīgumus, kā arī īstenojot un pārskatot pastāvošos nolīgumus, uz kuriem attiecas PTO Tirdzniecības politikas pārbaudes mehānisms, pienācīgi tiek ņemta vērā dzimumu līdztiesība, visā PTO sarunu procesā tiek nodrošināta lielāka pārredzamība un pašreizējās un turpmākajās sarunās tādās jomās kā lauksaimniecība, zivsaimniecība, pakalpojumi un e-komercija tiek ņemta vērā dzimumperspektīva; turklāt aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis aizsargāt un sekmēt sieviešu pozīciju globālajās vērtības ķēdēs (pilnīgi izmantojot tādas PTO instrumentus kā tirdzniecības atvieglošanas nolīgumi), izstrādāt spēju veidošanas programmas un rīkot regulāras ekspertu diskusijas un paraugprakses apmaiņu, atbalstīt ar dzimumjautājumiem saistītu pasākumu pieņemšanu PTO administratīvajā struktūrā un, konkrētāk, nodrošināt, ka PTO sekretariātam ir tehniskās spējas veikt tirdzniecības noteikumu dzimumaspekta analīzi (tostarp spējas visos darba posmos veikt dzimumu ietekmējuma novērtējumus, piemēram, kvantitatīvus pētījumus par sievietēm, kas izmanto tehnisko palīdzību); visbeidzot, aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis izmantot PTO instrumentus, lai risinātu dzimumjautājumus gan savās tiesību normās, gan notiekošajās tirdzniecības sarunās, kā arī atbalstīt labāku sadarbību starp PTO un citām starptautiskajām organizācijām, piemēram, UNCTAD, UN Women un SDO, kuras mērķis ir veicināt iekļaujošu starptautisko tirdzniecību, sieviešu tiesības un līdztiesību;
35. aicina Komisiju atbalstīt starptautiskos centienus sekmēt dzimumperspektīvas iekļaušanu tirdzniecības politikā un programmās, piemēram, Starptautiskā Tirdzniecības centra (ITC) iniciatīvu *She Trades*, kuras mērķis ir līdz 2020. gadam panākt viena miljona sieviešu uzņēmēju satikšanos ar tirgiem⁽³⁰⁾, un šajā sakarā mudina starptautiskā līmenī apmainīties ar paraugpraksēm, ko dzimumresponsīvas politikas un programmu jomā izmanto tādas organizācijas un struktūras kā PTO, ITC un ANO;
36. aicina Komisiju attiecībā uz BTN nostiprināt KSA un pienācīgas pārbaudes pienākumu, ievērojot ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām un ESAO pienācīgas pārbaudes vadlīnijas; mudina ES brīvās tirdzniecības nolīgumos nostiprināt KSA un ņemt vērā pienācīgu pārbaudi un mudina PTO savā tirdzniecības politikā ņemt vērā dzimumu līdztiesību; turklāt uzsver, ka ir svarīgi šim jautājumam pievērsties arī citās starptautiskās un daudzpusējās organizācijās un forumos, piemēram, ANO, Pasaulē Bankā un ESAO; atgādina, ka 2010. gadā Parlaments pieprasīja uzņēmumiem publicēt pārskatus par KSA jomā sasniegto un aicināja ieviest pienācīgas pārbaudes prasības visiem uzņēmumiem un konsolidēt KSA koncepciju; tāpēc atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar Direktīvu par nefinanšu informācijas atklāšanu no 2017. gada lieliem uzņēmumiem ir pienākums atklāt nefinansiālu un daudzveidības informāciju;
37. uzsver, ka ir jāuzlabo rīcības kodeksi, marķējumi un taisnīgas tirdzniecības shēmas un ir jānodrošina atbilstība starptautiskajiem standartiem, piemēram, ANO Vadošajiem principiem uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, ANO Globālajam līgumam un ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem;

⁽³⁰⁾ <http://www.intracen.org/itc/women-and-trade/SheTrades/>.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

38. aicina ES nodrošināt, ka par tirdzniecības politiku un sarunām atbildīgo ES iestāžu sekretariātiem ir zināšanas un tehniskās spējas, kas vajadzīgas, lai visā sarunu procesā no sākuma brīža līdz piemērošanai un novērtēšanai iekļautu dzimumperspektīvu; atzinīgi vērtē to, ka Tirdzniecības ĢD struktūrā iecelts dzimumjautājumu fokusētājs, kura pienākums ir uzraudzīt, vai ES tirdzniecības nolīgumos tiek ņemts vērā dzimumaspekts, un gādāt par dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu ES tirdzniecības politikā; prasa, lai Komisija sniedz dzimumjautājumu apmācību vai izmanto apmācību, ko sniedz, piemēram, UNCTAD, lai ierēdņi un sarunvedēji izprastu ar dzimumu līdztiesību un tirdzniecību saistītos jautājumus; aicina dalībvalstis savās tirdzniecības ministrijās visu līmeņu amatos pieņemt darbā sievietes; aicina starptautiskās organizācijas, piemēram, PTO, Pasaules Banku, SVF un SDO, veicināt sieviešu vienlīdzīgu pārstāvību iekšējās struktūrās, īpaši vadošajos amatos; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis aktīvi iesaistīties centienos rīkot regulāras diskusijas un pasākumus dzimumjautājumu un tirdzniecības jomā un tos atbalstīt;

39. aicina Komisiju un Padomi tirdzniecības nolīgumos veicināt saistības nodrošināt un uzlabot sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanas struktūrās gan publiskajā, gan privātajā sektorā;

40. aicina Komisiju un Padomi tirdzniecības sarunas risināt pārredzami, pilnīgi ievērot paraugpraksi, kas izstrādāta citās sarunās, un nodrošināt, ka visos sarunu posmos Parlaments tiek laikus un regulāri informēts; aicina sarunu grupās nodrošināt dzimumu līdzsvaru, lai tās varētu pilnībā ņemt vērā visus tirdzniecības nolīgumu dzimumaspektus; aicina ES un dalībvalstis gan ES, gan PTO līmenī tirdzniecības jautājumu apspriešanā panākt iekļaujošu līdzdalību, tostarp sieviešu tiesību organizāciju, arodbiedrību, pilsoniskās sabiedrības un attīstības organizāciju līdzdalību, un uzlabot pārredzamību Eiropas iedzīvotājiem, izvirzot iniciatīvas un publicējot informāciju, kas attiecas uz sarunām;

41. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka mērķim panākt dzimumu līdztiesību tiek piešķirta īpaša uzmanība attīstības sadarbībā un ka tas tiek maģistrālizēts palīdzības programmās, īpaši tajās, kas saistītas ar tirdzniecības atbalsta stratēģiju; aicina ES darīt pieejamu lielāku finansējumu ar dzimumu līdztiesību un sieviešu profesionālo apmācību saistītajām sadarbības programmām; aicina Komisiju finansiāli un ar spēju veidošanu atbalstīt vismazāk attīstītās valstis, lai palielinātu saskaņotību starp tirdzniecību, attīstību un cilvēktiesībām, tostarp dzimumu līdztiesību; uzsver, ka ilgtspējīgas attīstības programmā un tās finansējumā jāņem vērā nodokļu ieņēmumu samazināšanās, ko izraisījuši tarifu samazinājumi;

42. aicina Komisiju veicināt sieviešu uzņēmējdarbību jaunattīstības valstīs, īpaši pievēršoties tām valstīm, kurās sievietēm salīdzinājumā ar vīriešiem ir lielāki šķēršļi, kas liedz saņemt kredītu, izmantot infrastruktūru un piekļūt ražošanas līdzekļiem;

43. aicina Komisiju izvērtēt iespēju izstrādāt pirmsstažēšanās apmācību programmas pakalpojumu sniedzējiem, darba devējiem, darbaspēka speciālistiem un citām nozares ieinteresētajām pusēm, kas tiem pavērtu iespēju veidot tīklus ar līdzbiedriem visā ES un mācīties no dažādiem sekmīgiem programmu piemēriem, lai galu galā radītu labvēlīgus apstākļus sieviešu līdzdalībai brīvās tirdzniecības nolīgumu dotajās iespējās;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis tādās jomās kā izglītība un arodmācības kopīgiem spēkiem pieņemt politiku, kas sekmētu lielāku dzimumu līdztiesību eksporta radīto nodarbinātības iespēju sadalījumā;

45. aicina Komisiju un Padomi tirdzniecības nolīgumos veicināt apņemšanos īstenot divpusējas sadarbības pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot sieviešu iespējas un apstākļus, kas ļautu pilnībā gūt labumu no šo nolīgumu sniegtajām iespējām, un tāpēc — kā arī nolūkā iedibināt un atvieglot sadarbību — izveidot apvienoto tirdzniecības un dzimumjautājumu komiteju un uzraudzīt piemērošanu, nodrošinot, ka pienācīgi ir iesaistītas privātā sektora ieinteresētās puses, tostarp eksperti un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas darbojas dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēcinātības jomā, un garantējot plašu kopienas un nozaru pārstāvību, izmantojot piekļūstamus apspriešanās līdzekļus (piemēram, tiešsaistes diskusijas), ne tikai strukturētus dialogus;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

46. aicina Komisiju sīkāk izpētīt, kā ES politika un tirdzniecības nolīgumi var veicināt sieviešu ekonomisko iespēcinātību un sieviešu līdzdalību tādās jomās kā zinātne, tehnoloģija, inženierzinātnes un matemātika (*STEM*) un kā varētu novērst dzimumšķirtnes attiecībā uz piekļuvi jaunām tehnoloģijām un to izmantošanu;

o

o o

47. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

P8_TA(2018)0067

Mazāk attīstītie ES reģioni

Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par mazāk attīstītajiem ES reģioniem (2017/2208(INI))

(2019/C 162/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174., 175. un 176. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi „Eiropas teritoriālā sadarbība” ⁽²⁾
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. decembra paziņojumu „Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana”(COM(2015)0639),
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 8. oktobra rezolūciju par reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu budžeta ierobežojumu ietekmi uz ES struktūrfondu izdevumiem dalībvalstīs ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūciju par ieguldījumiem darbvietās un izaugsme — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 13. jūnija rezolūciju par partneru līdzdalības palielināšanu un pārredzamības uzlabošanu Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 13. jūnija rezolūciju par ES kohēzijas politikas pamatelementiem pēc 2020. gada ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2017. gada 10. aprīļa darba dokumentu „Konkurētspēja reģionos ar zemiem ienākumiem un zemu izaugsmi. Ziņojums par mazāk attīstītiem reģioniem”(SWD(2017)0132),
- ņemot vērā *ex ante* nosacījumus attiecībā uz pārdomātas specializācijas stratēģijām,

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.

⁽³⁾ OV C 181, 19.5.2016., 29. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0309.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0053.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0245.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0254.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0401.

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- ņemot vērā vērā septīto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, ko Komisija publicēja 2017. gada 9. oktobrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A8-0046/2018),
- A. tā kā ietilgusi ekonomikas un finanšu krīze ES ir nelabvēlīgi ietekmējusi ekonomikas izaugsmi reģionālā līmenī, lai gan kohēzijas politika ir veicinājusi aptuveni vienu trešdaļu no ES budžeta izaugsmei un nodarbinātībai un mazina atšķirības starp ES reģioniem; aicina Komisiju šajā sakarā un Eiropas pusgada ietvaros izskatīt reģionālo un valsts līdzfinansējumu saskaņā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju (ESI) fondiem un to ietekmi uz valstu budžeta deficītu;
- B. tā kā kohēzijas politika, ko īsteno ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Eiropas Sociālā fonda (ESF) un Kohēzijas fonda (KF) starpniecību, ir ES galvenais ieguldījums, izaugsmes un attīstības politikas virziens, tā ir saskaņota ar gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem un tās mērķis ir samazināt ekonomikas, sociālās un teritoriālās atšķirības starp reģioniem, veicināt konvergenci un galu galā uzlabot Eiropas pilsoņu dzīves kvalitāti;
- C. tā kā ERAF, ESF un Kohēzijas fonda galvenie mērķi laikposmam 2014.–2020. gads ir ieguldījumi, kas sekmē izaugsmi un nodarbinātību un kurus veic, lai nostiprinātu darba tirgu un reģionālās ekonomikas, un Eiropas teritoriālo sadarbību, uzlabotu pārrobežu, transnacionālo un starpreģionālo sadarbību Savienības iekšienē un visbeidzot samazinātu Eiropas reģionu savstarpējās atšķirības;
- D. tā kā saskaņā ar Komisijas ziņojumu par mazāk attīstītiem reģioniem 47 reģioni atstājas dalībvalstīs atpaliek; tā kā ziņojums palīdz labāk izprast problēmas, ar kurām saskaras mazāk attīstītie reģioni, un tādēļ tam vajadzētu būt publiski pieejamam visās ES oficiālajās valodās;
- E. tā kā kohēzijas politikai ir liela nozīme visos mazāk attīstītajos reģionos un tā veido ļoti lielu daļu no publiskā sektora ieguldījumiem vairumā no tiem;
- F. tā kā mazāk attīstītiem reģioniem ir viszemākie produktivitātes, nodarbinātības un skolu apmeklētības rādītāji salīdzinājumā ar citiem tās pašas dalībvalsts reģioniem;
- G. tā kā Komisijas ziņojumā izšķir divus mazāk attīstītu reģionu veidus: „zemas izaugsmes reģioni”— mazāk attīstīti un pārejas reģioni, kuri nesasniedza ES vidējo rādītāju laikposmā no 2013. līdz 2000. gadam dalībvalstīs, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju atbilstoši pirktspējas līmenim (PSL) ir zem vidējā ES rādītāja 2013. gadā un kuri ietver gandrīz visus mazāk attīstītos un pārejas reģionus Grieķijā, Spānijā, Itālijā un Portugālē; un „reģioni ar zemiem ienākumiem”— visi reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju pirktspējas ziņā ir zemāks par 50 % no ES vidējā rādītāja 2013. gadā un kuri ietver vairākus mazāk attīstītos reģionus Bulgārijā, Ungārijā, Polijā un Rumānijā;
- H. tā kā zemas izaugsmes reģioni atšķirībā no zemu ienākumu reģioniem, kuros izaugsmes potenciāls kopumā saglabājas nemainīgs, cieš no ekonomiskās stagnācijas, jo īpaši sakarā ar publiskā un privātā sektora ieguldījumu samazināšanos;
- I. tā kā mazāk attīstītie reģioni vairāk nekā citi reģioni cieš no publiskā un privātā sektora ieguldījumu trūkuma un tā kā viens no šā trūkuma cēloņiem ir nepieciešamība ievērot publiskā parāda samazināšanas pienākumus, kas ir noteikti stabilitātes paktā;
- J. tā kā mazāk attīstītajiem reģioniem bieži vien ir raksturīgs strukturālu reformu trūkums, kas samazina jau tā ierobežoto publiskā sektora ieguldījumu ietekmi;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

- K. tā kā mazāk attīstītajos reģionos ir nopietni trūkumi attiecībā uz sabiedrisko transportu un ekonomikas un enerģētikas infrastruktūru un tie prasa iedarbīgākus un efektīvākus ieguldījumus;
- L. tā kā Komisija uzskata, ka ir jāveido ciešāka saikne starp kohēzijas politiku un konkrētām valstīm Eiropas pusgada ietvaros adresētajiem ieteikumiem;
- M. tā kā mazāk attīstītajiem reģioniem, un jo īpaši reģioniem ar zemiem ienākumiem, bieži nākas saskarties ar jauniešu un kvalificēta darbspēka aizplūšanu, kas ir svarīgs resurss šo teritoriju ekonomiskajai un sociālajai atjaunotnei, un tas padara šos reģionus mazāk pievilcīgus nodarbinātības un ieguldījumu ziņā;
- N. tā kā būtu jāprecizē zemu ienākumu reģionu un zemas izaugsmes reģionu definīcija;
- O. tā kā svarīga ir saņēmēju informēšana par ES finansētām reģionālām un vietējām programmām un par sasniegtajiem rezultātiem neatkarīgi no finansējuma līmeņa jebkurā konkrētā reģionā;
- P. tā kā mazāk attīstītajos reģionos ir nepieciešama laba pārvaldība un efektīva valsts pārvalde, jo tās ievērojami palīdz radīt apstākļus ekonomikas izaugsmei; tā kā pārmērīgu noteikumu un kontroļu un procedūru ilguma un sarežģītības samazināšana un IKT instrumentu labāka izmantošana palīdzētu uzlabot efektivitāti un labu pārvaldību mazāk attīstītajos reģionos;
- Q. tā kā saskaņā ar septīto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju mazāk attīstītajiem reģioniem ir viszemākais Eiropas valsts pārvaldes kvalitātes indekss, kas nozīmē, ka publiskā sektora ieguldījumu ietekme ir ierobežota;
- R. tā kā ticamiem, atjauninātiem un sīkāk iedalītiem rādītājiem un statistikas datiem ir svarīga nozīme, lai politiskos lēmumus pieņemtu, esot labi informētiem, un lai tie būtu pārredzamāki, objektīvāki un taisnīgāki;
- S. tā kā ir jānovērš šķēršļi izaugsmei un jāsamazina infrastruktūras nepilnības mazāk attīstītajos reģionos;
- T. tā kā mazāk attīstītajos reģionos MVU tiek finansēti ar daudz augstāku procentu likmi un ar lielākām grūtībām saņemt aizdevumus no banku nozares, lai līdzfinansētu ESI fondu projektus;
- U. tā kā četrām piektdaļām mazāk attīstīto reģionu vismaz 25 % iedzīvotāju dzīvo pilsētā vai tās svārstmigrācijas zonās, ko pazīst kā funkcionālo pilsētas teritoriju (*FUA*), un vienai piektdaļai mazāk attīstīto reģionu vairāk nekā 50 % iedzīvotāju dzīvo *FUA*;
- V. tā kā tradicionālās darbības, piemēram, mazapjoma nerūpnieciskā zveja vai lauksaimniecība, definē identitāti un dzīvesveidu lielākajā daļā piekrastes un lauku apvidu mazāk attīstītajos reģionos un tām piemīt ekonomiska, teritoriāla, sociāla un kultūras nozīme; tā kā ir vajadzīgas attīstības stratēģijas, lai palielinātu spējas noturēt un piesaistīt talantus, pieņemt jaunas tehnoloģijas un veicināt jaunus ieguldījumus,
1. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir nākusi klajā ar dienestu darba dokumentu par zemu ienākumu un zemas izaugsmes reģionu konkurētspēju — ziņojumu par mazāk attīstītajiem reģioniem; atzīmē, ka ziņojumā ir ierosināti vairāki pozitīvi risinājumi, lai atbalsētu ekonomisko izaugsmi, ilgtspējīgu attīstību un darbvietu radīšanu šajos reģionos; turklāt uzsver, ka analīze attiecībā uz to konkurētspēju sniedz nozīmīgu ieguldījumu turpmākajās debatēs par kohēzijas politiku;
2. atzinīgi vērtē to, ka tiek īstenotas izmēģinājuma iniciatīvas mazāk attīstītiem reģioniem divos Rumānijas reģionos un, saņemot atbalstu no Pasaules Bankas, divos reģionos Polijā, it īpaši, lai noteiktu stratēģiskās prioritātes un konkrētus, ātri īstenojamus pasākumus; gaida šo iniciatīvu rezultātu publicēšanu;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

3. uzsver, ka kohēzijas politikai ir būtiska loma publiskā un privātā sektora ieguldījumu nodrošināšanā un veicināšanā visos ES reģionos — gan tiešā veidā, gan veicinot labvēlīgu vidi ieguldījumiem; uzskata, ka ES kopumā, lai veicinātu tās vispārēju harmonisku attīstību, būtu jāveic darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un mazina attīstības līmeņu atšķirības dažādo reģionu starpā un mazāk attīstīto reģionu atpalicības problēmu;

4. aicina Komisiju definēt mazāk attīstītos reģionus NUTS III līmenī, balstoties uz vispārējiem ekonomikas un sociālajiem nosacījumiem, un mērķtiecīgāk noteikt šo jomu finansēšanu saskaņā ar ESI fondu plānošanas cikliem;

5. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt īpaši pielāgotas stratēģijas, programmas un darbības attiecībā uz dažādajiem mazāk attīstītajiem reģioniem, ņemot vērā tendences un apakšreģionu līmeņa atšķirības — jo izvēlētie virzieni un problēmas, ar kurām saskaras zemu ienākumu un zemas izaugsmes reģioni, būtiski atšķiras atkarībā no to īpatnībām —, izmantojot pārdomātas specializācijas stratēģijas, lai paātrinātu konvergenci un nodrošinātu labākos risinājumus darbvietu radīšanai, ekonomikas izaugsmei un ilgtspējīgai attīstībai; uzskata, ka šīs stratēģijas, programmas vai darbības būtu jākoordinē ar Pilsētprogrammu, jo mazāk attīstītie reģioni nav tikai lauku apvidi vien;

6. uzsver, ka papildus tam, ka MVU attīstība un ieguldījums tajos ir vājš, joprojām ir ļoti augsts bezdarba līmenis, īpaši jauniešu vidū, un tā ir viena no nopietnākajām un steidzamākajām problēmām lielākajā daļā mazāk attīstīto reģionu; uzsver, cik svarīga ir vidējā un augstākā izglītība, profesionālā apmācība, apmācība darba vietā un zināšanu nodošana, lai cīnītos pret satraucoši augsto jauniešu bezdarba līmeni un to, ka jaunieši lielā skaitā pamet šos reģionus; norāda, cik svarīga ir izglītība un apmācība un ieguldījumu palielināšana saistībā ar MVU un ģimenes uzņēmumu vajadzībām un attīstību; uzskata, ka jauniešu iesaistīšana uzlabo sniegumu, jo bieži vien viņi sniedz inovatīvus risinājumus;

7. norāda, ka tāda izglītota un apmācīta darbaspēka klātbūtne, kas atbilst reģionālās ekonomikas vajadzībām, spēcīgi ietekmē konkurētspēju, produktivitāti un darba tirgus pievilcību, kas tad var attīstīties vidē, ko raksturo izaugsme un atvērtība publiskā un privātā sektora ieguldījumiem; uzskata, ka šajā kontekstā būtu jāņem vērā pašreizējā mazāk attīstīto reģionu situācija, jo īpaši rādītāji, kas raksturo iedzīvotāju aizbraukšanu, un tās negatīvā ietekme uz nodarbinātību; uzsver lauksaimniecības un zivsaimniecības nozīmi mazāk attīstītajos reģionos, jo tās, sekmējot ģimenes uzņēmumus un nodarbinātību, kā arī sociālo iekļautību, piegādā pārtiku un garantē pārtikas nodrošinājumu;

8. norāda, ka diversifikācija daudziem lauksaimniekiem, jo īpaši mazāk attīstītajos reģionos, ir kļuvusi par nepieciešamību, lai varētu nodrošināt papildus ieņēmumu avotus un veicināt ekonomiski un ekoloģiski ilgtspējīgas darbības; tomēr norāda, ka šāda diversifikācija nekādā ziņā nedrīkst aizstāt tradicionālākas darbības, piemēram, ilgtspējīgu zveju; mudina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes atbalstīt jūras ekonomikas un līdzīgus projektus, lai palīdzētu cilvēkiem mazāk attīstītajos reģionos attīstīt ekoloģiski ilgtspējīgus ienākumu avotus;

9. cer, ka, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020” nodarbinātības, izglītības un apmācības jomā, kā arī gaidāmo ES ilgtermiņa stratēģiju un tās mērķus, arī turpmāk tiks pienācīgi ņemtas vērā mazāk attīstīto reģionu īpašās vajadzības, jo īpaši attiecībā uz pastāvīgām infrastruktūras nepilnībām un cilvēkkapitāla attīstību, īpašu uzmanību pievēršot to skolēnu īpatsvaram, kas priekšlaicīgi pārtrauc mācības, un tā nelabvēlīgo ietekmi uz nodarbinātību; šajā sakarā aicina Komisiju pievērsties ESF līdzfinansējuma likmes iespējamā palielinājuma ietekmei nākamajā finansēšanas periodā;

10. uzskata, ka ESI fondu plānošanā un īstenošanā nepieciešams atrast pareizo līdzsvaru starp strukturālo rīcību, sociālo politiku un industriālo politiku, lai stimulētu ekonomikas izaugsmi, ilgtspējīgu attīstību un darbvietu radīšanu, apvienojot dotācijas ar finanšu instrumentiem un piesaistot papildu finansiālo atbalstu, tādējādi palīdzot novērst atlikušās nepilnības; šajā sakarā uzsver, ka zema riska finanšu instrumentiem varētu būt priekšroka salīdzinājumā ar augstāka riska instrumentiem, ja vien to ļauj ekonomikas perspektīvas;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

11. konstatē, ka kohēzijas politika var kalpot kā instruments, lai novērstu konkurētspējas trūkumus un nesabalansētību, kā arī makroekonomikas asimetriju reģionu starpā, veicinot pievilcīgu un ilgtspējīgu vidi uzņēmumiem un iedzīvotājiem; uzsver to, ka zemas izaugsmes reģionos galvenās problēmas ir konstatētas saistībā ar piekļuvi kredītiem, līgumu izpildes panākšanu un mazākuma ieguldījumu aizsardzību, savukārt reģionos ar zemiem ienākumiem lielākās problēmas sagādā maksātspējas jautājums, elektroenerģijas piegāde un līgumu izpildes panākšana;

12. konstatē, ka mazāk attīstītajos reģionos ir ievērojams migrācijas spiediens; uzskata, ka ESI fondu ieguldījums šīs problēmas risināšanā var būt sekmīgs tikai tad, ja efektīvi piemēro arī solidaritātes principu; uzskata, ka bēgļiem un migrantiem, kuriem piešķirta starptautiskā aizsardzība, ir jāsaņem atbilstoša apmācība un izglītība, lai viņus integrētu darba tirgū;

13. norāda, ka daudzas mazāk attīstīto reģionu problēmas ir līdzīgas tām problēmām, ar kurām saskaras tālākie reģioni; tādēļ atzinīgi vērtē stratēģiju, ko Komisija ierosināja savā paziņojumā: "Stiprāka un atjaunināta stratēģiskā partnerība ar ES tālākajiem reģioniem"⁽⁹⁾;

14. uzskata, ka demogrāfiskos un sociālās attīstības kritērijus, piemēram, reģionālās sociālās attīstības indeksu, kā arī vides vai citus rādītājus, kā arī IKP, varētu apsvērt saistībā ar kohēzijas politiku un iekļaut turpmākos Komisijas ziņojumos par mazāk attīstītiem reģioniem, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīts mazāk attīstīto reģionu potenciāls;

15. uzsver ekonomikas un finanšu krīzes negatīvo ietekmi, jo īpaši attiecībā uz zemas izaugsmes reģioniem, kas samazināja rezerves budžeta politikas virzieniem, kā rezultātā tika samazināti publiskā sektora ieguldījumi; no otras puses, uzsver parāda samazināšanas nozīmi, lai novērstu budžeta deficītu un pielāgotu publiskā sektora ieguldījumus izaugsmes prasībām;

16. uzskata, ka kohēzijas politikai ir pozitīva ietekme uz izaugsmes un nodarbinātības radīšanu; uzsver, ka jāpiemēro saskaņota nostāja par Stabilitātes un izaugsmes pakta attiecībā uz ciklisko nosacījumu elastību, strukturālajām reformām un valsts investīcijām, kuru mērķis ir īstenot nozīmīgas strukturālas reformas un līdzīgus projektus, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus; atzīst nepieciešamību precizēt strukturālo reformu kontekstu un piemērošanas jomu kohēzijas politikas ietvaros; tomēr norāda, ka šādas strukturālas reformas dalībvalstīs un reģionos saskaņā ar atbalsta programmām var palīdzēt sasniegt labāku rezultātu ieguldījumiem saskaņā ar kohēzijas politiku;

17. aicina veikt stingrākus pasākumus, lai palielinātu konvergenci starp visiem reģioniem, tostarp pasākumus, lai nodrošinātu to noturību pret negaidītiem satricinājumiem;

18. norāda, ka mazāk attīstītajos reģionos, jo īpaši reģionos ar zemiem ienākumiem, piekļuve kredītiem ir apgrūtināta, jo ir augstākas procentu likmes un zināmā mērā pastāv kredītsistēmas izvairīšanās no riska; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt vieglāku piekļuvi kredītiem, lai palīdzētu MVU, lai veicinātu jaunus uzņēmējdarbības modeļus un lai veicinātu izaugsmi mazāk attīstītajos reģionos;

19. uzsver, ka ES līdzekļi ir svarīgi, lai palielinātu šo reģionu ekonomisko noturību un kohēziju, kā arī konkurētspēju, ieguldījumus un sadarbības iespējas; tādēļ atzīst vietējo rīcības grupu ieguldījumu vietējo stratēģiju izstrādē; ierosina Komisijai apsvērt iespēju ierosināt piešķirt lielāku atbalsta daļu piešķirt sabiedrības virzītai vietējai attīstībai (SVVA), šādi palīdzot gan pārvarēt problēmas, gan veidot spējas; atgādina, ka mazāk attīstītie reģioni bieži saskaras ar grūtībām piekļūt finansējumam, kā arī birokrātisku un administratīvu kavēšanu, kas kavē ES fondu darbību;

20. uzskata, ka attiecībā uz reģioniem, ievērojot spēkā esošos makroekonomiskos apstākļus, kas noteikti Eiropas pusgadā, varētu tikt meklēti pozitīvi stimuli;

⁽⁹⁾ Komisijas 2017. gada 24. oktobra paziņojums (COM(2017)0623).

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

21. ņem vērā to, cik svarīga ir pareizas ekonomikas pārvaldības efektivitāte, lai nodrošinātu efektīvu ESI fondu darbību kopumā, ar galīgo mērķi novērst nepilnības un novērst kavēšanos; šajā sakarā atbalsta nepieciešamību analizēt un pēc tam pārskatīt loģisko pamatu saiknei starp Eiropas pusgadu un kohēzijas politiku;

22. uzskata, ka solidaritāte, institucionālā spēja, labas pārvaldības principa ievērošana, labāka savienojamība un digitalizācija šajos reģionos būtiski ietekmē to ekonomisko izaugsmi un esošo resursu efektīvāku un lietderīgāku izmantošanu; šā iemesla dēļ vērš uzmanību uz jautājumu par to, kā attiecīgajos reģionos atbalstīt un uzlabot pārvaldes un iestāžu kvalitāti; aicina Komisiju un dalībvalstis izplatīt paraugpraksi attiecībā uz labāko valsts pārvaldes efektivitāti, jo efektīvai pārvaldībai vajadzētu būt galvenajam ieteikumam mazāk attīstītajiem reģioniem;

23. šajā kontekstā uzsver partnerības principa un daudzlīmeņu pārvaldības nozīmi, kas ir jānostiprina, neskarot subsidiaritātes principu; uzskata, ka visu līmeņu valdību un ieinteresēto personu iesaistīšana stratēģiju un īpašu programmu izstrādē un īstenošanā, kā arī darbības, kas vērstas uz šiem reģioniem, ir būtiskas, lai radītu efektīvu Eiropas pievienoto vērtību;

24. atkārtoti norāda, cik svarīga nozīme ir inovācijai, digitalizācijai un vietējo (veselības, sociālo un pasta) pakalpojumu un infrastruktūras uzlabošanai, tādējādi radot labvēlīgu vidi un labu pamatu, lai sekmētu izaugsmi un uzlabotu kohēziju mazāk attīstītajos reģionos; uzskata, ka ātrgaitas interneta savienojumu nodrošināšana ir priekšnoteikums lauku un kalnu apgabalu dzīvotspējai; uzsver tādu daudznozarju projektu potenciālu, kuri veicina ekonomisko, sociālo un teritoriālo attīstību, izmantojot sinerģiju starp Eiropas fondiem;

25. ierosina, ka būtu jāizstrādā konkrētām valstīm adresēti ieteikumi saistībā ar Eiropas pusgadu daudzgadu perspektīvā, paredzot termiņa vidusposma uzraudzību un pārskatīšanu, un tie jāuzskata par pozitīviem stimuliem strukturālo reformu uzsākšanai, nevis par instrumentiem, kas varētu izslēgt piekļuvi ieguldījumiem saskaņā ar kohēzijas politiku, lai veicinātu Savienības kopējo mērķu sasniegšanu;

26. uzskata, ka pasākumi, kas saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību, kā izklāstīts Regulā (ES) Nr. 1303/2013, būtu rūpīgi jāanalizē, tostarp iesaistot visas ieinteresētās personas; turklāt uzskata, ka pamatojums sasaistei starp ESI fondiem un pareizu ekonomikas pārvaldību būtu jāpārskata, ņemot vērā nākamo plānošanas periodu un ņemot vērā tā īstenošanu laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam; uzskata, ka Komisijai būtu jāņem vērā Eiropas pusgada un kohēzijas politikas sasaistes pielāgojumi; šajā sakarā ierosina pozitīvu stimulu sistēmu, paredzot rezerves, kas tiks izveidotas jaunajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS), kas varētu kalpot par finansējumu, kurš jāizmanto, kad dalībvalstis izpilda konkrētai valstij adresētos ieteikumus un citas prasības saskaņā ar Eiropas pusgadu;

27. uzskata, ka ir īpaši nepieciešams atbalstīt mazāk attīstītajos reģionos ražošanas un vietējās uzņēmējdarbības aktivitātes, tostarp ilgtspējīgu tūrisma, aprites ekonomiku, vietējo enerģētikas pārkārtošanu, lauksaimniecību, rūpniecības produktus un inovāciju, kas vērstas uz MVU; uzskata, ka sinerģijai, kas rodas, efektīvi apvienojot finansējumu no reģionālajām un valsts iestādēm un ES instrumentiem, izmantojot integrētus teritoriālos ieguldījumus, vajadzētu palīdzēt radīt ekonomiskās iespējas, jo īpaši jauniešiem;

28. uzsver, ka ir svarīgi izmantot visas iespējas, ko sniedz ES attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību un izaugsmi šajos reģionos; uzskata, ka dalībvalstīm, sagatavojot operatīvās un pārrobežu sadarbības programmas, būtu jāpievērš īpaša uzmanība mazāk attīstītiem reģioniem; tādēļ atgādina, ka ir svarīgi veicināt tiešas pārvaldības un ESIF līdzekļu izmantošanu līdztekus un saskaņojot to ar iespējām, ko sniedz kohēzijas politika;

29. uzsver, cik svarīga ir ticama, atjaunināta un detalizēta statistika; tādēļ prasa, lai Komisija un Eurostat sniegtu statistikas datus pēc iespējas sīkāk un ģeogrāfiskā sadalījumā, lai tos varētu izmantot piemērotas kohēzijas politikas izstrādāšanai, tostarp mazāk attīstītos reģionos; šajā sakarībā atzīnīgi vērtē Komisijas ziņojumā sniegto informāciju;

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

30. aicina Komisiju apsvērt pastāvošās saiknes starp kohēzijas politiku un makroekonomikas pārvaldību pārskatīšanu, atgādinot, ka politikai ir leģitimitāte, kas izriet tieši no Līgumiem, un tā ir viena no visredzamākajām Eiropas politikām, kā arī vissvarīgākā Eiropas solidaritātes un pievienotās vērtības izpausme visos Eiropas reģionos; uzskata, ka saiknei starp kohēzijas politiku un ekonomikas pārvaldības procesiem Eiropas pusgada ietvaros jābūt līdzsvarotai, abpusējai un vērstai uz pozitīvu stimulu sistēmu; atbalsta teritoriālās dimensijas tālāku atzīšanu, kas varētu būt izdevīga attiecībā uz Eiropas pusgadu; attiecīgi uzskata par nepieciešamu pieņemt līdzsvarotu pieeju ekonomikas pārvaldības un ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķiem, kas noteikti Līgumos, kā arī ilgtspējīgai izaugsmei, nodarbinātībai un vides aizsardzībai;

31. atgādina, ka visiem politiskajiem dalībniekiem nepieciešams atzīt kohēzijas politikas nozīmi, jo tā ir galvenais Eiropas ekonomikas politikas instruments publiskā un privātā sektora ieguldījumu veicināšanai, kas ņem vērā reģionu teritoriālās, sociālās un ekonomiskās īpatnības;

32. aicina dalībvalstis, kā ierosināts Komisijas ziņojumā, pieņemt valsts un reģionālās attīstības stratēģiju un programmu, kuru mērķis ir atbalstīt mazāk attīstītus reģionus un uzlabot to administratīvās spējas, pārvaldību un citus galvenos izaugsmes faktorus; šajā sakarā aicina Komisiju sniegt tehnisko, profesionālo un praktisko palīdzību dalībvalstu, reģionu un pašvaldību iestādēm, lai izmantotu paraugpraksi un atbalstītu publisko pakalpojumu digitalizāciju;

33. prasa, lai kohēzijas politika arī turpmāk būtu Savienības prioritāte un tiktu attiecīgi atbalstīta ar vērienīgu finansējumu, pat ņemot vērā spiedienu uz ES budžetu, un prasa palielināt sinerģiju ar citiem ES fondiem un piesaistīt papildu finansiālo atbalstu, izmantojot finanšu instrumentus daudzgadu plānošanas periodā pēc 2020. gada; uzsver, ka nedrīkstētu vājināt tādas vērtības kā Eiropas solidaritāte, ko iemieso kohēzijas politika;

34. atgādina par Parlamenta atbildību izstrādāt un apstiprināt piemērotu tiesisko regulējumu turpmākajai kohēzijas politikai; uzsver, ka ir jāsauglabā kohēzijas politikas galvenā nozīme un mērķis saskaņā ar LESD 174. pantu, lai ne tikai panāktu konvergenci, bet arī lai novērstu teritoriju atpalikšanu; norāda uz nepieciešamību racionalizēt noteikumus un nodrošināt pienācīgu līdzsvaru starp politikas vienkāršošanu un atbilstošu kontroli, vienlaikus samazinot pārmērīgu administratīvo slogu; uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm būtu jāapsver Regulas (ES) Nr. 1301/2013 7. panta noteikumu attiecināšana uz ERAF, finansējot pilsētu saiknes ar to apkārtējām teritorijām mazāk attīstītajos reģionos;

35. aicina Komisiju vairāk atbalstīt inovāciju sistēmas, piemēram, pētniecības un inovācijas stratēģijas lietpratīgai specializācijai, un stiprināt mijiedarbību starp uzņēmumiem, universitātēm un pētniecības centriem mazāk attīstītajos reģionos; turklāt uzsver, ka labi savienotām teritorijām ir būtiska nozīme pētniecības partnerību darbā, ieskaitot Eiropas Inovāciju partnerības iniciatīvas, lai inovatīvā prakse varētu tālāk pilnveidot lauksaimniecības un saistīto uzņēmumu ilgtspējīgu attīstību mazāk attīstītajos reģionos;

36. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, dalībvalstu valdībām un to valsts un reģionālajiem parlamentiem.

P8_TA(2018)0068

ES reģionu un pilsētu loma COP 21 Parīzes klimata nolīguma īstenošanā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta rezolūcija par ES reģionu un pilsētu lomu COP 21 Parīzes klimata nolīguma īstenošanā (2017/2006(INI))

(2019/C 162/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) un tai pievienoto Kioto protokolu,
- ņemot vērā Parīzes nolīgumu, Lēmumu 1/CP.21, UNFCCC Pušu konferences 21. sesiju (COP 21) un Pušu konferences 11. sesiju, kas vienlaikus ir Kioto protokola pušu sanāksme (CMP11) un notika Parīzē (Francijā) no 2015. gada 30. novembra līdz 11. decembrim,
- ņemot vērā Parīzes nolīguma 7. panta 2. punktu un 11. panta 2. punktu, ar ko atzīst, ka klimata pārmaiņām un rīcībai klimata politikas jomā ir vietēji, pavalstiski un reģionāli aspekti;
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 4. oktobra nostāju par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ⁽¹⁾ ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūciju par Parīzes nolīguma īstenošanu un ANO 2016. gada Klimata pārmaiņu konferenci Marrākešā (Marokā) (COP 22) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 4. oktobra rezolūciju par ANO 2017. gada Klimata pārmaiņu konferenci (COP 23) ⁽³⁾ Bonnā (Vācijā),
- ņemot vērā jaunus ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus, jo īpaši 11. mērķi: "Padarīt pilsētas un apdzīvotas vietas iekļaujošas, drošas, pielāgoties spējīgas un ilgtspējīgas",
- ņemot vērā noteikumus Amsterdamas paktā, ar ko izveido ES pilsētprogrammu,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. septembra rezolūciju par ES rīcībpolitiku urbāno dimensiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras (EVA) ziņojumu Nr. 12/2016 "Pilsētu pielāgošanās klimata pārmaiņām Eiropā 2016. gadā" un Nr. 1/2017 "Klimata pārmaiņas, ietekme un neaizsargātība Eiropā 2016. gadā",
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 2. marta paziņojumu "Ceļā no Parīzes: ko mums nozīmē Parīzes nolīgums?" (COM(2016)0110),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 16. aprīļa paziņojumu "Pielāgošanās klimata pārmaiņām: ES stratēģija" (COM(2013)0216),
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2017. gada 8. februāra atzinumu "Ceļā uz jaunu pielāgošanās klimata pārmaiņām ES stratēģiju — integrēta pieeja" ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0363.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0383.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0380.

⁽⁴⁾ OV C 316, 22.9.2017., 124. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 207, 30.6.2017., 51. lpp.

- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 18. jūlija paziņojumu “ES rīcībpolitiku urbānā dimensija — ES pilsētprogrammas galvenie aspekti”(COM(2014)0490),
 - ņemot vērā Kopīgo noteikumu regulas (KNR) (Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1303/2013 ⁽⁶⁾) 8. pantu, kurā paredzēts, ka “ESI fondu mērķus tiecas sasniegt, ņemot vērā ilgtspējīgas attīstības principu”,
 - ņemot vērā KNR minētos partnerības nolīgumus un programmas, kas saskaņā ar KNR 8. pantu veicina resursu efektivitāti, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām,
 - ņemot vērā konkrētos tematiskos mērķus, kurus atbalsta katrs ESI fonds, ietverot tehnoloģiju attīstību un inovāciju, pāreju uz mazoglekļa ekonomiku, pielāgošanos klimata pārmaiņām un resursu efektivitātes veicināšanu,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”(COM(2010)2020),
 - ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes piekto izvērtējuma ziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A8-0045/2018),
- A. tā kā arvien biežāki ekstrēmu laikapstākļu izraisīti notikumi ir tiešas sekas cilvēka darbības radītām klimata pārmaiņām un tie turpinās negatīvi ietekmēt daudzus Eiropas reģionus, turklāt tas notiks arvien biežāk, padarot neaizsargātākas cilvēku apdzīvotās ekosistēmas; tā kā saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes pieņemumiem planētas temperatūra līdz 2100. gadam varētu palielināties robežās no 0,9 līdz 5,8 °C;
- B. tā kā 7. vides rīcības programmā (VRP), ar ko noteiks Eiropas vides politiku līdz 2020. gadam, kā prioritārais mērķis ir izvirzīts Savienības pilsētu ilgtspējas uzlabojums, kā arī ir noteikti trīs galvenie horizontālie mērķi, proti, aizsargāt, saglabāt un uzlabot Savienības dabas kapitālu, padarīt Savienību par resursefektīvu, zaļu un konkurētspējīgu mazoglekļa ekonomiku un pasargāt Savienības iedzīvotājus no vidiskiem spiedieniem un veselības un labjutības apdraudējumiem;
- C. tā kā klimata pārmaiņas varētu saasināt sociālas pārmaiņas, ja netiks veikti turpmāki pasākumi; tā kā būtu jāņem vērā ievērojamās migrācijas plūsmas, kuras ir sagaidāmas līdz ar globālajām klimata pārmaiņām un kuru rezultātā notiks iedzīvotāju pārvietošanās, kas savukārt radīs jaunas prasības pilsētu infrastruktūrai;
- D. tā kā saskaņā ar EVA ziņojuma Nr. 12/2016 galvenajiem konstatējumiem reālas klimata pārmaiņas jau ir jūtamas ES un izpaužas kā ekstrēmi laikapstākļi un pakāpeniskas ilgtermiņa sekas, tādas kā orkāni, vētras, pārtuksnešošanās, sausums, augsnes un krastu erozija, lietussgāzes, karstuma viļņi, plūdi, jūras līmeņa celšanās, ūdens trūkums, meža ugunsgrēki un tropisko slimību izplatīšanās;
- E. tā kā līdz ar klimata pārmaiņām pieaug risks, ka varētu izzust atsevišķas augu un dzīvnieku sugas un izplatīties klimata faktoru izraisītas infekcijas slimības; tā kā tādi apvidi kā tālākie reģioni un citi ES reģioni, kas var ciest no topogrāfiskās neaizsargātības, klimata pārmaiņu ietekmi izjūt vēl jo izteiktāk;

(6) OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

- F. turklāt tā kā nesenie pētījumi liecina, ka dažādās vidē un sabiedrībā konstatētas pārmaiņas, tādas kā meža sugu izmaiņas, invazīvu svešzemju sugu ieviešanās un slimību izcelšanās, ir tikušas izraisītas vai pastiprinātas klimata pārmaiņu dēļ, kā rezultātā cilvēki, daba un ekosistēmas, ko viņi apdzīvo, kļūst neaizsargātākas, ja vien netiek veikti konkrēti pasākumi; tā kā integrēts ES atbalsts, ar ko uzlabotu solidaritāti un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, palīdzētu nodrošināt, ka klimata pārmaiņu visvairāk skartie reģioni spēj veikt nepieciešamos pielāgošanās pasākumus;
- G. tā kā klimata pārmaiņas izraisa sociālas atšķirības, kas iepriekšējā desmitgadē ES jau ir pieaugušas, palielinot atstumtāko sabiedrības slāņu neaizsargātību, kuriem ir mazāk iespēju un trūkst resursu tikt galā ar šīm pārmaiņām; tā kā cilvēku neaizsargātību pret klimata pārmaiņu ietekmi lielā mērā nosaka viņu spēja piekļūt pamatresursiem un tā kā valstu iestādēm būtu jāgarantē piekļuve attiecīgajiem pamatresursiem;
- H. tā kā gandrīz 72,5 % ES iedzīvotāju jeb aptuveni 359 miljoni cilvēku dzīvo pilsētās; turklāt tā kā ES rada 9 % no globālajām emisijām un pilsētas patērē 60–80 % no globālā enerģijas patēriņa, kā arī rada aptuveni tādu pašu CO₂ emisiju daudzumu;
- I. tā kā izraudzītie pilsētu infrastruktūras risinājumi ietekmēs pilsētu spēju stāties pretī klimata pārmaiņām; tā kā pilsētu, uzņēmumu un citu nevalstisko dalībnieku klimata pārmaiņu mazināšanas potenciāls ir no 2,5 līdz 4 miljardiem tonnu CO₂ laikposmā līdz 2020. gadam; tā kā reģioni un pilsētas spēj samazināt globālās emisijas par 5 %, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus, un tā kā tie ievērojami varētu samazināt globālās emisijas;
- J. tā kā ilgtspējīgas attīstības mērķis (IAM) Nr. 11 ("Padarīt pilsētas un apdzīvotas vietas iekļaujošas, drošas, noturīgas un ilgtspējīgas") paredz līdz 2020. gadam būtiski palielināt to pilsētu un apdzīvotu vietu skaitu, kas ir pieņēmušas un īsteno integrētu politiku un plānus attiecībā uz iekļaušanu, resursefektivitāti, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām un noturību pret katastrofām, kā arī paredz saskaņā ar Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai 2015.–2030. gadam izstrādāt un īstenot holistisku katastrofu riska pārvaldību visos līmeņos;
- K. tā kā pilsētu pašvaldības ir vienas no lielākajām Eiropas finansējuma saņēmējām;
- L. tā kā Parīzes nolīguma 7. panta 2. punktā ir atzīts, ka "pielāgošanās ir globāls uzdevums, kura risināšanā jāiesaistās ikvienam un kuram ir vietēji, pavalstiski, nacionāli, reģionāli un starptautiski aspekti"; tā kā vietējo iestāžu un nevalstisko dalībnieku darbībai ir liela nozīme, lai tiktu īstenotas saistības, kuras tie uzņēmušies globālās klimata rīcības jomā;
- M. tā kā ES stratēģijā par pielāgošanos klimata pārmaiņām (COM(2013)0216), kā arī attiecīgajās ES regulās par Eiropas strukturālajiem un investīciju (ESI) fondiem ir noteikti galvenie mērķi un saistītās politikas darbības, jo īpaši kohēzijas politikas satvarā 2014.–2020. gadam paredzot tādas *ex ante* nosacījumus un ar klimatu saistītus tematiskos mērķus kā tematiskais mērķis (TM) Nr. 4: "Atbalstīt pāreju uz mazoglekļa ekonomiku visās nozarēs"; TM Nr. 5: "Veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, riska novēršanu un pārvaldību" un TM Nr. 6: "Saglabāt un aizsargāt vidi un veicināt resursefektivitāti", kā rezultātā vismaz dažu ESI fondu darbība ir kļuvusi lielākā mērā un mērķtiecīgāk orientēta uz rīcības finansēšanu klimata politikas jomā;
- N. tā kā reģioni un pilsētas ar iesaistīšanos Limas un Parīzes rīcības programmā (LPAA) un Nevalstisko dalībnieku platformā rīcībai klimata jomā (NAZCA) jau ir apliecinājušas apņemšanos piedalīties UNFCCC procesā,

Kopējais konteksts

1. atzinīgi vērtē ES lomu Parīzes/COP 21 nolīguma īstenošanā un tās lomu pasaulē, proti, ES ir līdere cīņā pret klimata pārmaiņām; atzīmē, ka Eiropai ir viens no visvērienīgākajiem klimata pārmaiņu novēršanas mērķiem pasaulē; mudina klimata pārmaiņu mazināšanu noteikt par nozīmīgu ES kohēzijas politikas prioritāti, lai izpildītu un ievērotu Parīzes nolīguma/COP 21 saistības, veicinot tīras enerģijas inovāciju, aprites ekonomiku, atjaunojamo energoresursu enerģiju un energoefektivitāti, kas neskartu nepieciešamos pielāgošanās pasākumus, vienlaikus ievērojot kohēzijas politikas pamatlomu un mērķus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantu;

2. apstiprina tādu pieeju klimata pārmaiņu mazināšanā, kas izklāstīta ANO ilgtspējīgas attīstības mērķos un Amsterdamas paktā (ES pilsētprogrammā); uzsver, ka Eiropai ir jāklūst par īstenu pasaules līderi atjaunojamo energoresursu enerģijas jomā, kā to ierosina Komisija, un atgādina, ka ES pilsētprogramma veicina ANO Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam īstenošanu, izvirzot tādu mērķi kā iekļaujošas, drošas ilgtspējīgas pilsētas; šajā kontekstā ņem vērā Eiropas vietējo iestāžu atšķirības un to dažādās iespējas; prasa ES pilsētprogrammas īstenošanā piemērot elastīgu un katram atsevišķam gadījumam pielāgotu pieeju, nodrošinot stimulus un vadlīnijas tam, lai pilnībā varētu izmantot pilsētu potenciālu;
3. atgādina, ka Parlaments 2015. gada 14. oktobra rezolūcijā par virzību uz jauna starptautiska nolīguma klimata jomā noslēgšanu Parīzē (7) aicināja dalībvalstis apsvērt iespēju uzņemties papildu saistības siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju samazināšanā; uzsver, ka COP21 procesam ir jābūt pēc iespējas pārredzamam un kontrolējamam;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot vērienīgus mērķus saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, kas būtu saskaņā ar spēka esošajiem ES tiesību aktiem par rīcību klimata politikas jomā un atbilstu prasībai Reģionu komitejas 2017. gada 9. februāra atzinumā "Ceļā uz jaunu pielāgošanās klimata pārmaiņām ES stratēģiju — integrēta pieeja";
5. nosoda bezatbildīgas stratēģijas, kas apdraud vidi, tādās kā atsevišķas ekonomiskās darbības un īpašas rūpniecības nozares, kuras rada lielu piesārņojumu, un uzsver visu sabiedrības grupu atbildību par centieniem īstenot pasākumus, kuriem ir būtiska nozīme nolūkā novērst tendences, kas apdraud dzīvību uz planētas; uzsver, ka trūkst informācijas par pasākumiem, ko veikušas atsevišķas rūpniecības nozares nolūkā apkarot piesārņojuma sekas un rast mazāk piesārņojošus risinājumus; tomēr pauž nožēlu, ka atsevišķas ietekmīgas personas zinātnes, plašsaziņas līdzekļu un politikas jomā turpina noliegt pierādījumus, ka notiek klimata pārmaiņas;
6. pauž nožēlu par ASV paziņoto nodomu neīstenot Parīzes nolīgumu un atzinīgi vērtē daudzos nevalstiskos dalībniekus, jo īpaši ASV štatus un pilsētas, kas atkārtoti apliecinājušas apņemšanos sasniegt Parīzes nolīguma mērķus; mudina tās ASV vietējās un reģionālās iestādes, kuras vēlas iesaistīties cīņā pret klimata pārmaiņām, savu projektu īstenošanā sadarboties un veidot partnerības ar citām valsts un privātām struktūrām, un šajā ziņā apmainīties ar labu praksi; prasa izveidot jaunu pārvaldību, kas varētu nodrošināt finansējumu rīcībai klimata politikas jomā, un labāk integrēt reģionus un pilsētas, kā arī to pārstāvības struktūras;
7. uzsver, ka pilsētām ir jāuzņemas izšķiroša loma cīņā pret klimata pārmaiņām, rīkojoties saskaņoti un savstarpējā mijiedarbībā ar valstu iestādēm un apkārtnējiem reģioniem; mudina starptautiskā līmenī pastiprināt sadarbību starp pavalstiskiem līderiem un valstu valdībām, īstenojot tādas platformas kā Pilsētu draugi; uzskata, ka konkrētajā integrētās pilsētu ilgtspējīgas attīstības gadījumā vietējām iestādēm būtu jāuztic ne tikai projektu atlase, bet arī vietējās attīstības shēmu sagatavošana, izstrāde un īstenošana; uzsver iespējamus pozitīvos aspektus, kādi varētu būt izaugsmes un zaļo darbvietu jomā;
8. norāda, ka vietējās pašvaldības atbild par to, kā tiek īstenota lielākā daļa no klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem un ES tiesību aktiem šajā jomā; uzsver, ka nolūkā īstenot Parīzes nolīgumu ir jārīkojas tādās jomās kā pilsētplānošana, mobilitāte, sabiedriskais transports un infrastruktūra, ēku energoefektivitāte, izglītošanas kampaņas, viedās pilsētas, viedie energotīkli un reģionālās subsidijas;
9. norāda, ka pilsētu mēri ir tieši atbildīgi saviem vēlētajiem par pieņemtajiem lēmumiem un var darboties efektīvāk un ātrāk, turklāt bieži vien gūstot tūlītējus rezultātus, kam ir liela ietekme;
10. prasa valstu valdībām palīdzēt pilsētām un reģioniem izpildīt starptautiskās saistības, kas paredz atbalstīt klimata un enerģētiskās iniciatīvas vietējā un reģionālā līmenī;
11. norāda, ka klimata pārmaiņas ir saistītas ar sociāliem un ekonomiskiem faktoriem un ka līdz ar to ir vajadzīgs visaptverošs redzējums, kas būtu efektīvs vietējā un reģionālā mērogā;

(7) OV C 349, 17.10.2017., 67. lpp.

12. brīdina par SEG emisiju radītājām sociālajām izmaksām un ekonomisko ietekmi, kas pašlaik skar pilsētu infrastruktūru, sabiedrības veselību un sociālās aprūpes sistēmas, kuras — noteiktā laikā — noteiktās pilsētās un reģionos — ir pārslogotas un nonākušas nestabilā ekonomiskā situācijā; atzīmē, ka līdz ar to spiediens uz šīm sistēmām pieaugs un tām būs jāapmierina aizvien lielākas un aizvien kompleksākas vajadzības; atzinīgi vērtē iespējamus ekonomiskos ieguvumus pilsētām, kuras iegulda un uzņemas vadošo lomu mazoglekļa infrastruktūras jomā, kas ietver samazinātas enerģijas izmaksas, samazinātas ekspluatācijas izmaksas un samazinātus izdevumus par sabiedrības veselību, kura uzlabojas līdz ar piesārņotāju samazināšanos;

13. atzīst, ka klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām ir ilgtermiņa procesi, kas turpinās ilgāk nekā vēlēšanu cikli un vietējā un reģionālā līmenī pieņemtie lēmumi, un prasa klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām uzskatīt par izdevību risināt citas problēmas, tādas kā nodarbinātība un rīcība nolūkā uzlabot veselību, dzīves kvalitāti un sabiedriskos pakalpojumus; atzīmē, ka Parīzes nolīgumā ir paredzēta aktīva nevalstisko dalībnieku iesaiste pasākumos, kas saistīti ar klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanos tām tehniskās pārbaudes procesiem;

14. atzīst, cik svarīga loma ir bijusi Eiropas reģioniem, pilsētām un mazpilsētām, kas ir iesaistījušas enerģētikas pārkārtošanā un tuvinājušas klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanu, īstenojot augšupēju pieeju; norāda, ka reģioni un pilsētu teritorijas ir vispiemērotākās tam, lai testētu un īstenotu integrētus enerģētikas risinājumus tiešā sadarbībā ar iedzīvotājiem; uzsver, ka ir jāstimulē enerģētikas pārkārtošana un vietēji ieguldījumi klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumos; uzsver, ka tīras enerģijas inovācijas un maza mēroga atjaunojamās enerģijas projekti varētu būt ļoti nozīmīgi Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā; mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt piekļuvi finansēšanas pasākumiem, kuros ņemtas vērā īpatnības un ilgtermiņa vērtība, kāda attiecībā uz enerģijas tirgu, vidi un sabiedrību ir raksturīga vietējām enerģētikas kopienām, un saistībā ar atjaunojamiem energoresursiem mudina popularizēt individuālo ražojošo lietotāju lomu, lai uzlabotu pašpietiekamību un pašražošanu; aicina pilsētas un reģionus uzņemties vadošo lomu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas ražošanas veicināšanā, lai samazinātu SEG emisijas un gaisa piesārņojumu;

15. atkārtoti norāda, ka reģioniem ir jāīsteno Direktīva 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti, un prasa struktūrfondus īpaši novirzīt vai tos palielināt mērķim veicināt sabiedrisko ēku energoefektivitāti un pašpietiekamību pašvaldībās, izmantojot atjaunojamus energoresursus; turklāt prasa uz sadarbību balstītus iedzīvotāju enerģētikas projektus atbalstīt no struktūrfondiem, kā arī šo atbalstu nodrošināt tādā veidā, ka tiek samazināts administratīvais slogs valsts un reģionālā līmenī;

16. atzīmē, ka saskaņā ar jaunāko statistiku globālajā SEG emisiju apjomā ES īpatsvars ir apmēram 10 % un ka līdz ar to nelabvēlīgās klimata pārmaiņu tendences nav iespējams novērst, ja netiek veikti globāla mēroga pasākumi; tomēr norāda, ka ES šajā ziņā varētu uzņemties galveno lomu, jo īpaši veicinot tīras enerģijas risinājumus un tehnoloģijas;

17. atgādina, ka ES pilsētprogramma popularizē jaunu darba metodi, ar ko pilnībā izmanto pilsētu potenciālu, lai reaģētu uz globālajām klimata pārmaiņu problēmām, un ar ko īpašu uzmanību pievērš labākam regulējumam, finansējuma pieejamībai un zināšanu apmaiņai;

ES un kohēzijas politika

18. uzskata, ka saistībā ar turpmāko daudzgadu finanšu shēmu (DFS) attiecīgā gadījumā būtu jānosaka vērienīgāki klimata politikas mērķi, kā arī būtu jāpalielina šim nolūkam paredzēto izdevumu daļu;

19. atgādina par saistībām vismaz 20 % no ES 2014.–2020. gada budžeta (aptuveni EUR 212 miljardus) piešķirt ar klimatu saistītai rīcībai; prasa Komisijai un dalībvalstīm pienācīgi ņemt vērā Eiropas Revīzijas palātas 2016. gada Īpašo ziņojumu Nr. 31, kurā brīdināts par nopietno risku, ka 20 % mērķi nesasnies, ja netiks veikti papildu pasākumi, un prasa Komisijai sniegt Parlamentam jaunāko informāciju par notikumu gaitu šajā svarīgajā jomā; uzsver, ka Eiropas Sociālajā fondā, kā arī lauksaimniecības, lauku attīstības un zivsaimniecības politikā nav notikusi nozīmīga pārorientēšanās uz rīcību klimata politikas jomā un nav pilnībā izmantotas visas iespējas finansēt ar klimata politiku saistītus pasākumus;

20. uzsver svarīgo lomu, kāda kohēzijas politikai ir klimata pārmaiņu problēmu risināšanā reģionālā un vietējā mērogā; atkārtoti norāda, ka ir jāpalielina kohēzijas politikas budžets laikposmam pēc 2020. gada; uzsver, ka kohēzijas politikā īpaša uzmanība būtu jāpievērš pilsētu ieguldījumam gaisa kvalitātē, aprītes ekonomikā, spējā pielāgoties klimata pārmaiņām, zaļās infrastruktūras attīstības risinājumos un enerģētikas un digitālās nozares pārkārtošanā;

21. atbalsta izmaksu-ieguvumu instrumenta izveidošanu, ar ko vietējā pašpārvalde varētu izprast projektu ietekmi uz oglekļa samazinājumu un pilnībā varētu izmantot ES līmenī pieejamās finansējuma iespējas;
22. uzskata, ka kohēzijas politikā būtu jāietver gan klimata pārmaiņu mazināšanas, gan pielāgošanās tām pieejas, tās nošķirot, taču paturot prātā, ka abas pieejas jākoordinē, kā arī jāievieš skaidri finansēšanas mehānismi, ar ko virzīt un stimulēt politiku un pasākumus katrā jomā; uzskata, ka minētos mehānismus varētu īstenot ar skaidriem un izmērāmiem ieguldījumu plāniem, piedaloties pilsētām un reģioniem (tostarp valsts iestādēm, nozares pārstāvjiem, ieinteresētajām personām un pilsoniskajai sabiedrībai), un ka šādā līdzdalībā būtu jāiekļauj arī īstenošanas un novērtēšanas posmi;
23. norāda, ka tikai piecpadsmit dalībvalstis ir pieņēmušas rīcības plānu un pielāgošanās stratēģiju ar dažiem konkrētiem pasākumiem uz vietas; uzskata, ka ESI fondu turpmākā plānošana ciešāk ir jāsavieno ar valstu enerģētikas un klimata plāniem laikposmam līdz 2030. gadam; uzsver, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā būtu vēl vairāk jāuzlabo klimata mērķu integrēšana, piemēram, kohēzijas politikas ieguldījumi ciešāk jāsaista ar kopējiem dalībvalstu plāniem sasniegt 2030. gada mērķus; tāpēc norāda, ka partnerattiecību nolīgumu novērtēšanā būs jāņem vērā ES mērķi klimata jomā, savukārt darbības programmās būs jāslēdz cieša sasaiste ar katras dalībvalsts pielāgošanās stratēģijām un plāniem nolūkā visos plānošanas un pārvaldības līmeņos panākt saskaņu un konsekveni, jo īpaši gadījumos, kad ES līdzekļus veido liels pieejamo publisko izdevumu īpatsvars; konstatē, ka līdz ar to darbības programmu novērtēšanā būs jāapsver, cik efektīvs bijis to ieguldījums centienos samazināt SEG emisijas, vienlaikus cenšoties ieviest vienotu izsekošanas metodiku un uzraudzības procesu, lai nepieļautu zaļmaldināšanu;
24. mudina ieguldījumus kohēzijas politikā saskaņot ar efektīvu klimata politiku, lai garantētu vides ilgtspēju;
25. uzsver, ka inovācijas politika un pilsētattīstības dimensija ir piemērotas jomas, kurās īstenot sinerģiju starp klimata politikas mērķiem un plašākiem kohēzijas politikas ekonomiskajiem mērķiem; tāpēc prasa izstrādāt īpašus noteikumus par ilgtspējīgu pilsētattīstību un pilsētvides inovāciju, lai kohēzijas politikā laikposmam pēc 2020. gada ievērojami uzlabotos finansiālā situācija šajās jomās;
26. aicina dažādās partnerības, kas ES pilsētprogrammas ietvaros strādā ar klimata pārmaiņu mazināšanas jautājumiem, drīzumā pieņemt un iesniegt savus rīcības plānus; turklāt aicina Komisiju ņemt vērā šajos plānos ietvertos priekšlikumus, jo īpaši saistībā ar labāku regulējumu, finansēšanu un zināšanām turpmākajos likumdošanas priekšlikumos;
27. uzsver — lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus, ir vajadzīga lielāka saskaņa attiecībā uz ieguldījumiem ar ilgtermiņa dekarbonizācijas trajektoriju visā reģionālajā/ dalībvalstu/ ES tirgū, un prasa īstenot pasākumus, ar ko atvieglinātu piekļuvi finansējumam un mazākas pilsētas un reģioni spētu vieglāk piekļūt finansējumam; turklāt uzsver, ka piekļuve finansējumam prioritārā kārtā būtu jānodrošina oglekļatkarīgiem reģioniem, lai pāreja uz mazoglekļa ekonomiku būtu vieglāka, un ka par prioritāti būtu jānosaka oglekļietilpīgās nozarēs strādājošo pāreja uz alternatīvām nodarbinātības jomām; aicina Komisiju ierosināt, lai kohēzijas politikā laikposmam pēc 2020. gada emisiju samazināšanas rezultāti (kopā ar citām darbībām, tādām kā sanācijas darbi vai degradētu teritoriju reģenerācijas un dekontaminācijas pasākumi) būtu nozīmīgs elements, ko ņemtu vērā darbības programmu rezultātu novērtēšanā;
28. uzsver, cik būtiski ir izmantot papildu finanšu instrumentus un rīcībpolitikas, tādus kā Eiropas Stratēģisko investīciju fonds, Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments un programma "Apvārsnis 2020", lai finansētu projektus, kas palīdzēs mazināt klimata pārmaiņas vai pielāgoties tām;
29. prasa, lai galvenais ES finansējums, ko no kohēzijas politikas līdzekļiem piešķir pilsētām un reģioniem, arī turpmāk būtu dotācijas, jo īpaši klimata politikas jomā; tomēr uzsver — lai gan ar klimatu saistīto ietekmes un rezultātu rādītāju saskaņīgums un precizitāte ir uzlabojusies, ar to nepietiek, lai noteiktu kohēzijas politikas snieguma līmeni centienos izpildīt kopējos ES klimata politikas mērķus, un uzskata, ka ar klimata politiku saistīto izdevumu uzraudzības un izsekošanas sistēma ir jāuzlabo, lai nodrošinātu, ka ES izdevumi sniedz konkrētu un izmērāmu ieguldījumu virzībā uz ES mērķu sasniegšanu; prasa izstrādāt pielāgošanās ceļvedi reģionālo un vietējo pasākumu uzraudzībai un aicina Komisiju izvērtēt, cik līdzekļu dalībvalstis procentuāli iztērē vietējā līmenī saistībā ar SEG emisiju samazināšanu un teritoriālo pielāgošanos klimata pārmaiņām;

30. atzīst nozīmi, kāda ir integrētajiem teritoriālās attīstības instrumentiem, tādiem kā integrētie teritoriālie ieguldījumi un sabiedrības virzīti vietējās attīstības pasākumi (CLLD), ko pilsētas var izmantot kā papildu rīkus, finansējot ilgtspējīgas pilsētattīstības stratēģijas vai darbības jomas; prasa īstenot integrētas, augšupējas vietējās pieejas un stratēģijas, ar ko nodrošinātu resursu efektīvāku izmantošanu, sekmētu izturētspēju un pielāgotos klimata pārmaiņu ietekmei reģionos, kurus šī ietekme skārusi visvairāk;

31. atzīmē, ka ES pilsētās ir koncentrēta lielākā daļa no Eiropas pētniecības un izstrādes darbībām klimata pārmaiņu jomā; aicina Komisiju sniegt lielāku atbalstu pilsētām un reģioniem tādās jomās kā apmācība un izpratnes veidošana, finanšu vadība, zinātība, komunikācija, pētniecība un izstrāde, izglītošana par klimata aizsardzību un norādījumi gan par pārmaiņu mazināšanu, gan pielāgošanos, jo īpaši nostiprinot pašreizējos instrumentus, piemēram, Urbāno investīciju un konsultāciju platformu *URBIS*, *URBACT* un Inovatīvas pilsētvides darbības (*UIA*) iniciatīvu; aicina Komisiju nodrošināt, lai šajās jomās pilnībā izmantotu priekšrocības, ko sniedz globālā pētniecības sadarbība, un aicina nostiprināt šos instrumentus, lai vietējām pašpārvaldēm palīdzētu realizēt konkrētajam mērķim pielāgotus projektus, kā arī piekļūt finansējuma iespējām nolūkā pilsētattīstības stratēģiju ietvaros testēt inovatīvus risinājumus; prasa, lai nolūkā sasniegt kolektīvos mērķus Eiropas zinātnes, pētniecības un tehnoloģiju iniciatīvās brīvprātīgā kārtā un gan formāli, gan neformāli varētu piedalīties pavalstiskas ārpussavienības iestādes; uzskata, ka tādiem finanšu instrumentiem kā globālie klimata fondi ir jābūt tieši pieejamiem vietējām pašvaldībām; uzskata, ka ir jānostiprina sinerģija starp kohēzijas politiku un pētniecības un inovācijas rīcībpolitikām, lai strauji tiktu ieviestas jaunas mazoglekļa tehnoloģijas;

32. aicina Komisiju nodrošināt, ka programmā “Apvārsnis 2020” lielāka uzmanība un finansējums tiek atvēlēts inovācijas un pētniecības projektiem tādās jomās kā aprites ekonomika un ilgtspējīgas pilsētas; aicina dalībvalstis ar Komisijas un Eiropas Investīciju bankas (EIB) atbalstu stiprināt reģionu un pilsētu administratīvās spējas, lai tie pilnībā varētu izmantot ES līmenī pieejamā publiskā un privātā finansējuma iespējas;

33. aicina kompetentās iestādes risināt atkritumu problēmu, lai aprites ekonomika kļūtu rezultatīva un veicinātu citus tādus atkārtoti neizmantojamu vai nepārstrādājamu atkritumu apglabāšanas veidus, kas nav sadedzināšana;

34. uzskata, ka nākamajā plānošanas periodā klimata pārmaiņu jautājumi ir jāintegrē teritoriālās sadarbības programmās; uzsver, cik būtiska loma reģionu un pilsētu iekšzemes un ārpussavienības darbībās ir bijusi teritoriālajai sadarbībai, pārrobežu sadarbībai un makroreģionālajai sadarbībai, un atkārtoti uzsver, ka šis instruments ir jāstiprina gan politiski, gan finansiāli, turklāt gan klimata pārmaiņu mazināšanas, gan pielāgošanās jomā; uzsver, ka nolūkā risināt klimata pārmaiņu problēmu un veikt piemērotas darbības to seku mazināšanai sevišķi atbilstīga ir kopīgu darbību īstenošanas un politikas apmaiņas shēma, kurā iesaistīti valstu, reģionālie un vietējie dalībnieki no dažādām dalībvalstīm, piemēram *Interreg*; šajā ziņā atzinīgi vērtē to, ka septiņas no 15 transnacionālajām *Interreg* programmām Eiropā finansē stratēģijas, izmēģinājuma darbības, apmācības un instrumentus, ar ko pilsētām palīdzētu uzlabot spējas samazināt CO₂ emisijas un mazināt klimata pārmaiņas nolūkā sasniegt ES mērķus;

Pilsētas un reģioni

35. atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā Pilsētas mēru globālais pakts klimata un enerģētikas jomā un vairāku pilsētu un reģionu lomu cīņā pret klimata pārmaiņām, kā arī vides aizsardzības jomā; mudina pilsētas un reģionus sadarboties un vēl jo steidzamāk un nekavējoties iekļaut institucionālajā darba kārtībā cīņu pret klimata pārmaiņām; iesaka pilsētu varas iestādēm īstenot un regulāri atjaunināt viedo pilsētu ilgtermiņa plānošanas stratēģijas un inovatīvas pieejas, tādas kā iniciatīva par viedajām pilsētām; uzsver, ka ir jāīsteno ilgtspējīgi, energoefektīvi un enerģiju ietaupoši mājokļu un viedo ēku projekti, ieguldījumi atjaunojamos energoresursos, viedei draudzīgas sabiedriskā transporta sistēmas, arī turpmāk jāatbalsta mazoglekļa pilsētu un reģionu veicināšanas projekti un jāveido pilsētu, kā arī vietējo un reģionālo pārvalžu apvienības, kas sadarbotos cīņā pret globālo sasilšanu;

36. atzīmē, cik būtiski ir īstenot ziņošanas sistēmu, kas balstīta uz objektīviem parametriem un izmēģinātu un testētu metodiku, kā arī uzraudzīt pilsētu un reģionu veiktās darbības klimata politikas jomā, lai apmainītos ar datiem par uzņemtajām saistībām klimata jomā un uzlabotu pārraudzību starp dalībniekiem nolūkā sasniegt klimata politikas mērķus;

37. atgādina, ka arī transporta nozare ir atbildīga gan par SEG, gan veselībai bīstamu gaisu piesārņojošo vielu emisijām, kuru koncentrāciju gaisā pilsētās regulē Direktīva (ES) 2016/2284 par dažu gaisu piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu; uzskata, ka reģioniem un pilsētām ir milzīgs potenciāls samazināt transporta radītās SEG emisijas, un uzsver, ka ir vajadzīgs finansējums iniciatīvām, ar ko atvieglinātu mazoglekļa mobilitāti vietējā un reģionālā līmenī; uzsver, cik būtiski ir pilsētām uzņemties vadošo lomu, lai veicinātu sabiedriskā transporta izmantošanu un sabiedriskā un privātā transporta elektrifikāciju, un prasa izraudzīties vairākus paraugreģionus, kurus popularizētu nolūkā izpētīt, kādas varētu būt viedas, savstarpēji savienotas transporta sistēmas starp pilsētām un lauku apvidiem;

38. atzinīgi vērtē pilsētu iniciatīvas, tādas kā viedās pilsētas un viedie tīkli, kuru mērķis ir censties samazināt SEG emisiju un palielināt resursefektivitāti; uzsver, ka reģioniem ir jāuzlabo zaļo pilsētu pasākumu īstenošana, veicinot enerģētikas un digitālo pārkārtošanu, un ka tādi risinājumi kā viedie tīkli sniedz iespēju efektīvāk piegādāt enerģiju mājokļiem un ēkām; konstatē, ka uzņēmumu un pilsētu sadarbība palīdz rast inovatīvus un iekļaujošus risinājumus, un prasa tos popularizēt; uzsver, ka ir jāpalielina ieguldījumi citos piemērotos risinājumos, tādos kā zaļā infrastruktūra, un jo īpaši ir jāpalielina koku veģetācijas platības pilsētās; atgādina, ka ne tikai ir jāsamazina emisijas, bet arī ir jāpalielina CO₂ absorbēšanās augsnē spēja, un prasa uzlabot pašreizējo un jaunizveidoto mežu aizsardzību ES reģionos;

39. uzsver, ka vietēji ražota sezonas pārtika var samazināt transporta radītās SEG emisijas un līdz ar to samazināt kopējo pārtikas apritē radīto oglekļa dioksīda pēdu; aicina Komisiju strādāt ar pārtikas nozari, lai palielinātu vietējas un reģionālas pārtikas ilgtspējīgu ražošanu, un atzinīgi vērtē brīvprātīgos pasākumus (tādus kā "luksofora" marķējums), ar ko nodrošina pārtikas un citu produktu ietekmes uz klimatu un oglekļa dioksīda pēdas redzamību; prasa ES mērogā ieviest vienotus rādītājus, kas ļautu izmantot brīvprātīgu, taču salīdzinošu marķējumu, un aicina vietējās iestādes veikt informatīvas kampaņas, lai uzlabotu izpratni par pārtikas aprites atstāto oglekļa dioksīda pēdu;

40. norāda, ka mazināšanas pasākumi ir jāplāno, balstoties uz centienu un ieguvumu taisnīgu sadalījumu starp dažādajiem dalībniekiem, un ka pielāgošanās pasākumi kopumā ir jāorientē uz visneaizsargātāko iedzīvotāju slāņu aizsardzību;

41. atzīst, ka reģionu apdraudētības pakāpe un potenciāls ir atšķirīgs un katram reģionam ir savas īpatnības, un norāda, ka katrā teritorijā problēmas, resursi un visefektīvākie pasākumi var būt atšķirīgi; tāpēc atkārtoti pauž apņemšanos ievērot subsidiaritātes principu un uzsver, ka pilsētām un reģioniem ir jābūt nepieciešamai kompetencei un pietiekamai politiskai, administratīvai un finansiālai autonomijai, lai varētu plānot un īstenot individuālas darbības; uzsver, ka nolūkā sasniegt Parīzes nolīgumā izvirzītos mērķus pilsētām ir jāizstrādā pielāgoti pilsētattīstības plāni, ieguldot zaļajā infrastruktūrā, mobilitātē, sabiedriskajā transportā un viedtīklos; vēlreiz norāda, ka vietējām un reģionālām iestādēm, kā iedzīvotājiem vistuvāk esošām pārvaldības struktūrām un arī visciešāk saistītām ar klimata pārmaiņu problēmām, ir visaptverošākais ieskaits daudzās problēmās, un līdz ar to uzver, cik būtiski ir nodrošināt vietējo un reģionālo iestāžu administratīvo spēju un piekļuvi finanšu instrumentiem, lai izstrādātu pielāgotus risinājumus klimata pārmaiņu mazināšanai;

42. prasa īstenot efektīvāku daudzlīmeņu pārvaldību, kas būtu pilnībā pārredzama un kas ES lēmumu pieņemšanas un UNFCCC procesā spētu labāk iesaistīt vietējo pašpārvaldi, reģionus un pilsētas un to pārstāvības struktūras; prasa veicināt un garantēt koordināciju starp visām publiskajām iestādēm un sekmēt publiskā, sociālā un ekonomikas sektora ieinteresēto personu iesaistīšanu, un aicina Komisiju veicināt koordināciju un informācijas un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, reģioniem, vietējām kopienām un pilsētām; atzīmē, ka būtu jānodrošina veidot līdzdalīgas vietējās pašpārvaldes modeļus;

43. atzinīgi vērtē Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes lēmumu izstrādāt īpašu ziņojumu par pilsētām un klimatu 2023. gadā, kas ir apņemšanās nolūkā sekmēt plašākus pētījumus par pilsētu nozīmi klimata pārmaiņu apkarošanā; uzskata, ka pilsētām būtu jāpiedalās 2018. gada ziņojuma par pasaules klimatu izstrādē; turklāt uzskata, ka pilsētas un reģioni var ietekmēt politikas veidošanu saskaņā ar Parīzes nolīgumu, īstenojot stratēģisku pieeju globālās sasilšanas problēmas risināšanai un atbalstot klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumus pilsētās, kurās dzīvo vairāk nekā puse pasaules iedzīvotāju; aicina Komisiju šajā procesā atbalstīt daudzlīmeņu redzējumu rīcībai klimata politikas jomā, lai veicinātu iekļaujošu klimata pasākumu satvaru, kurā atzīst vietējo un pavalstisku iestāžu veiktos pasākumus;

44. aicina dalībvalstu iestādes panākt decentralizāciju un labāk izmantot subsidiaritātes principu, tādējādi ļaujot vietējām un reģionālām iestādēm lielākā mērā ietekmēt klimata pārmaiņu problēmas risināšanu;
45. atzīmē, ka daudzas rūpniecības struktūras iegulda zaļajā pārkārtošanās procesā un ir iesaistījušās dekarbonizācijas politikā; konstatē, ka uzņēmumu un pilsētu sadarbība rada inovatīvus un iekļaujošus risinājumus rīcībai klimata politikas jomā un palīdz ES sasniegt tās mērķus; atgādina, ka rūpniecībai ir būtiska loma pilsētu finansēšanā, kā arī tā palīdz sagādāt trūkstošos ieguldījumus; prasa veicināt pilsētu–uzņēmumu partnerības;
46. uzsver, ka viedā plānošana un ieguldīšana mazoglekļa, klimatnoturīgā pilsētu infrastruktūrā var uzlabot vidi un iedzīvotāju dzīves kvalitāti, radīt darbvietas un stimulēt vietējo un reģionālo ekonomiku;
47. aicina pilsētas un reģionus izmantot ES iniciatīvas, tādas kā Inovatīvas pilsētvides darbības, lai sāktu izmēģinājuma projektus ilgtspējīgas pilsētattīstības jomā;
48. atzinīgi vērtē iniciatīvu “*Women4Climate*” un privātā sektora iesaisti šajā iniciatīvā, kas varētu sekmēt vadošo sieviešu lielāku līdzdalību cīņā pret klimata pārmaiņām nolūkā stiprināt viņu vadīšanas prasmes un mudināt vadošo sieviešu nākamo paaudzi iesaistīties cīņā pret klimata pārmaiņām;
49. atzīst, ka pilsētām ir īpaša atbildība risināt klimata pārmaiņu problēmu, jo tās rada 70 % no globālajām CO₂ emisijām, un vēlreiz uzver Parlamenta apņemšanos panākt, ka Pilsētas mēru pakts klimata un enerģētikas jomā tiek veiksmīgi uzsākts globālā mērogā, ietverot iniciatīvu par pielāgošanos klimata pārmaiņām (iniciatīva “*Mayors Adapt*”), Saprašanās memorandu “*Under 2 Degrees*”, Amsterdāmas paktu un iniciatīvu “*Regions Adapt*”; uzskata, ka 2015. gada Parīzes domes deklarācijā uzņemtās saistības tiks izpildītas tikai tad, ja tiks realizēts Globālais pilsētu mēru pakts klimata un enerģētikas jomā, un mudina visas ES un ārpus Savienības pilsētas pievienoties Pilsētas mēru paktam, neskarot to līdzdalību citos sektorālos vai institucionālos tīklos, kam ir tādi paši mērķi, proti, iesaistīties vērīenīgajā rīcībā klimata politikas jomā un rīkot apmaiņu ar pieredzi un paraugpraksi; atzīmē, ka vairākos pilsētu iesniegtajos rīcības plānos saistības ir paredzētas līdz 2020. gadam, un līdz ar to mudina attiecīgās pilsētas veikt papildu darbu, izstrādājot plānus laikposmā līdz 2030. gadam; uzskata, ka ES arī turpmāk būtu jānodrošina pilsētām autonomija savu klimata pārmaiņu mazināšanas stratēģiju plānošanā, jo bieži vien pilsētas izvirza vērīenīgākus mērķus;
50. uzsver, ka Parīzes nolīgumā ir jāietver skaidra atsauce uz vietējo un reģionālo pašvaldību lomu, lai ilgtermiņā nodrošinātu reaģēšanu uz klimata pārmaiņām; uzsver, ka ES ar pilsētām un reģioniem ir jāstrādā vietējā līmenī, lai labāk savienotu ES pilsētas un reģionus un padarītu tos ilgtspējīgākus, radītu energoefektīvas pašvaldības un ieviestu viedākus pilsētas transporta tīklus;
51. uzskata, ka būtu jāmudina vietējā un reģionālā līmenī nodot zināšanas un pieredzi, ņemot vērā atsevišķu reģionu un pilsētu uzkrāto vērtīgo pieredzi, kā arī pieredzi, ko guvušas atsevišķas reģionālās vides aizsardzības vai enerģētikas aģentūras;
52. uzskata, ka nolūkā nodrošināt labāku sadarbību klimata pārmaiņu problēmu risināšanā vietējā un reģionālā līmenī būtu jāizmanto Eiropas un starptautiskās vai pasaules organizācijas un apvienības vai pilsētu tīkli, pašvaldības un reģioni;
53. atzīmē, ka COP 22 sanāksmē, Marrākešā, vietējās un reģionālās iestādes izstrādāja Marrākešas rīcības plānu, kurā uzsvērts, ka tiešāk jāiesaista vietējās iestādes, kas oficiāli jāatzīst par dalībniecēm oficiālajā diskusijā par klimata pārmaiņām, nevis to statuss jāpielīdzina citiem nevalstiskajiem dalībniekiem, tādiem kā NVO un privātais sektors;
- o
- o o
54. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, dalībvalstīm un to nacionālajiem un reģionālajiem parlamentiem.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0069

Vadlīnijas ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvara veidošanai

Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par vadlīnijām ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvara veidošanai (2018/2573(RSP))

(2019/C 162/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
 - ņemot vērā 2000. gada 7. decembrī pieņemto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"), kas tika izsludināta 2007. gada 12. decembrī Strasbūrā un stājās spēkā ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada decembrī,
 - ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 5. aprīļa rezolūciju par sarunām ar Apvienoto Karalisti saistībā ar tās paziņojumu par nodomu izstāties no Eiropas Savienības ⁽¹⁾ un 2017. gada 3. oktobra rezolūciju ⁽²⁾ un 2017. gada 13. decembra rezolūciju ⁽³⁾ par pašreizējo stāvokli sarunās ar Apvienoto Karalisti,
 - ņemot vērā Eiropadomes (50. pants) 2017. gada 29. aprīļa pamatnostādnes saistībā ar Apvienotās Karalistes paziņojumu saskaņā ar LES 50. pantu un pielikumu Padomes 2017. gada 22. maija Lēmumam ar norādēm sarunām par līgumu ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, kurā nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības,
 - ņemot vērā kopīgo ziņojumu, ko 2017. gada 8. decembrī sniedza Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes valdības sarunvedēji par panākto progresu sarunu 1. posmā saskaņā ar LES 50. pantu organizētajās sarunās par Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Komisijas 2018. gada 28. februāra izstāšanās līguma projektu,
 - ņemot vērā Eiropadomes (50. pants) 2017. gada 15. decembra pamatnostādnes un pielikumu Padomes 2018. gada 29. janvāra Lēmumam, ar kuru papildina Padomes 2017. gada 22. maija Lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par līgumu, kurā nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā mērķis Eiropas Savienības (ES) un Apvienotās Karalistes sarunām saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 50. pantu ir nodrošināt sakārtotu Apvienotās Karalistes izstāšanos no ES;
- B. tā kā LES 50. pantā paredzēts, ka attiecībā uz Apvienotās Karalistes izstāšanās kārtību būtu jāņem vērā tās turpmākās attiecības ar Savienību;
- C. tā kā, ņemot vērā to, ka 2017. gada decembrī bija panākts pietiekams progress sarunās par atdalīšanās jautājumiem, tagad var risināt sarunas par ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvaru ar nosacījumu, ka ir samērīgs progress sarunās par Komisijas izstāšanās nolīguma projektu;
- D. tā kā minētās sarunas var sākties tikai pēc tam, kad ES iestādes būs devušas ES galvenajam sarunvedējam pilnvarojumu tās sākt;
- E. tā kā jebkāda vienošanās par turpmāko attiecību satvaru tiks skatīta kā neatņemama daļa no kopējā izstāšanās risinājuma un Eiropas Parlaments par to tiks informēts piekrišanas procedūras apspriežu laikā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0102.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0361.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0490.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- F. tā kā visu pušu interesēs ir panākt, lai turpmāko attiecību satvars būtu pēc iespējas detalizētāks;
- G. tā kā Apvienotā Karaliste pēc izstāšanās kļūs par trešo valsti, lai kāda vienošanās arī tiktu panākta par satvaru tās turpmākajām attiecībām ar ES;
- H. tā kā papildus elementiem, kas ietverti Apvienotās Karalistes 2017. gada 29. marta paziņojumā par to, ka tā gatavojas izstāties no Eiropas Savienības, Apvienotās Karalistes premjerministre ir uzstājusies ar vairākām runām — *Lancaster House* 2017. gada 17. janvārī, Florencē 2017. gada 22. septembrī, Minhenē 2018. gada 17. februārī un pavisam nesen *Mansion House* 2018. gada 2. martā; tā kā viņa vēl nav izklāstījusi konsekventu viedokli par ES un Apvienotās Karalistes turpmākajām attiecībām;
- I. tā kā Apvienotās Karaliste un ES joprojām paliks tuvi kaimiņi un tām arī turpmāk būs daudzas kopīgas intereses; tā kā šādas ciešas attiecības asociācijas nolīguma veidā starp ES un Apvienoto Karalisti varētu uzskatīt par atbilstošu satvaru turpmākajām attiecībām, ar kuru šīs kopīgas intereses var aizsargāt un veicināt, tostarp veidojot jaunas tirdzniecības attiecības;
- J. tā kā asociācijas nolīguma priekšrocība saistībā ar turpmākajām attiecībām ir tāda, ka tas ir elastīgs satvars, kas ļauj īstenot dažāda līmeņa sadarbību dažādās politikas jomās; tā kā minētas sadarbības nolūkā abām pusēm būs jāsiglabā augsti standarti un to starptautiskās saistības vairākās politikas jomās;
- K. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi aizsargāt ES nolīgumus ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, tostarp Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ līgums);
- L. tā kā ES un Apvienotās Karalistes kā dalībvalsts, kura izstājas, galvenais pienākums ir nodrošināt visaptverošu un savstarpēju pieeju saistībā ar ES pilsoņu, kas dzīvo Apvienotajā Karalistē, un Apvienotās Karalistes pilsoņu, kuri dzīvo ES-27 valstīs, tiesību aizsardzību;
- M. tā kā, lai saglabātu 1998. gada Lielās piektdienas vienošanos visās tā daļās un Ziemeļīrijas iedzīvotāju tiesības, Apvienotajai Karalistei ir jāievēro apņemšanās nodrošināt, ka robeža Īrijas salā netiek pastiprināta, vai nu izmantojot sīki izstrādātus priekšlikumus, kas tiktu iesniegti sarunās par ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvaru, kā īpaši risinājumi attiecībā uz Ziemeļīriju, vai turpinot regulējuma saskaņošanu ar ES *acquis*;
- N. tā kā būs nepieciešams pārejas režīms, kas ietveru visa ES *acquis* piemērošanas laika pagarināšanu, lai, Apvienotajai Karalistei izstājoties no ES, izvairītos no "aizcirstu durvju" scenārija un lai ES un Apvienotās Karalistes sarunvedējiem dotu iespēju risināt sarunas par turpmāko attiecību nolīgumu;
- O. tā kā ir lietderīgi, lai ES iestādes un dalībvalstis kopā ar publiskām un privātām iestādēm apņemtos veikt darbu, lai sagatavotos visām iespējamām situācijām, kas var rasties sarunu rezultātā;
- P. tā kā ES iestāžu un dalībvalstu vienotība ir būtiska, lai aizstāvētu Savienības un tās pilsoņu intereses visos turpmākajos sarunu posmos, jo īpaši attiecībā uz turpmāko attiecību satvaru, bet arī lai nodrošinātu minēto sarunu veiksmīgu un savlaicīgu noslēgšanu,
1. atgādina, ka LES 50. pantā paredzēts, ka līgumā, kurā paredzēta dalībvalsts izstāšanās kārtība, ņem vērā satvaru tās turpmākajām attiecībām ar ES;
 2. norāda, ka šādam turpmāko attiecību satvaram vajadzētu būt politiskas deklarācijas veidā saistībā ar izstāšanās līgumu; uzsver, ka Eiropas Parlaments vērtēs deklarācijas saturu, kad tas tiks lūgts sniegt piekrišanu izstāšanās līgumam;
 3. atkārtoti norāda, ka starptautisku nolīgumu par jaunām attiecībām starp ES un Apvienoto Karalisti var oficiāli apspriest tikai pēc tam, kad Apvienotā Karaliste būs izstājusies no ES un būs trešā valsts; atgādina, ka šo nolīgumu var noslēgt tikai ar Eiropas Parlamenta pilnīgu iesaistīšanu un galīgo piekrišanu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

4. atgādina, ka Eiropas Parlaments atbalstīs ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvaru tikai tad, ja tas stingri atbilst šādiem principiem:

- trešai valstij nedrīkst būt tādas pašas tiesības un priekšrocības, kādas ir Eiropas Savienības dalībvalstij vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) vai EEZ valstij,
- integritātes aizsardzība un pareiza iekšējā tirgus darbība, muitas savienība un četras pamatbrīvības, nedodot iespēju piemērot atsevišķu pieeju katrai nozarei,
- ES lēmumu pieņemšanas autonomijas saglabāšana,
- ES tiesiskās kārtības aizsargāšana un Eiropas Savienības Tiesas judikatūras loma šajā sakarībā,
- demokrātijas principu, cilvēktiesību un pamatbrīvību turpmāka ievērošana, kā noteikts jo īpaši Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un tās protokolos, Eiropas Sociālajā hartā, Romas Starptautiskās Krimināltiesas Statūtos un citos ANO un Eiropas Padomes starptautiskos cilvēktiesību nolīgumos, kā arī tiesiskuma principa ievērošana,
- vienlīdzīgi konkurences apstākļi, jo īpaši saistībā ar to, ka Apvienotā Karaliste turpinās ievērot standartus, kas noteikti ar starptautiskām saistībām un Savienības tiesību aktiem un politiku tādās jomās kā taisnīga un uz noteikumiem balstīta konkurence, tostarp valsts atbalsts, sociālās un darba ņēmēju tiesības, jo īpaši līdzvērtīga līmeņa sociālā aizsardzība un aizsardzība pret sociālo dempingu, vide, klimata pārmaiņas, patērētāju aizsardzība, veselības aizsardzība, sanitārie un fitosanitārie pasākumi, dzīvnieku veselība un labturība, nodokļi, tostarp cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, kā arī datu aizsardzība un privātums, apvienojumā ar skaidru īstenošanas mehānismu, kas nodrošinātu atbildību,
- ES nolīgumu ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, tostarp EEZ līguma, aizsardzība un kopējā līdzsvara saglabāšana šajās attiecībās,
- ES finanšu stabilitātes aizsardzība un tās regulatīvā un uzraudzības režīma un standartu ievērošana un piemērošana,
- pareizs līdzsvars starp tiesībām un pienākumiem, tostarp attiecīgā gadījumā proporcionāli finansiālie ieguldījumi;

5. atgādina, ka asociācijas nolīgums, ko ES un Apvienotā Karaliste būtu apspriedušas un par ko tās būtu vienojušās pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās saskaņā ar LES 8. pantu un LESD 217. pantu, varētu būt piemērots satvars turpmākajām attiecībām un nodrošinātu saskaņotu pārvaldības satvaru, kuram būtu jāietver stabils strīdu izšķiršanas mehānisms, tādējādi novēršot daudzu divpusēju nolīgumu slēgšanu un nepilnības, kas raksturo ES attiecības ar Šveici;

6. ierosina šīs turpmākās attiecības balstīt uz šādiem četriem pīlāriem:

- tirdzniecība un ekonomiskās attiecības,
- ārpolitika, kā arī sadarbība drošības un attīstības jomā,
- iekšējā drošība,
- tematiska sadarbība;

Turpmāko attiecību satvars

7. norāda, ka, ņemot vērā ES un Apvienotās Karalistes kopīgās vērtības, to ciešās saiknes un pašreizējo tiesiskā regulējuma saskaņotību gandrīz visās jomās, to ģeogrāfisko tuvumu un kopīgo vēsturi, tostarp Apvienotās Karalistes dalību Eiropas Savienībā vairāk nekā 40 gadus, kā arī Apvienotās Karalistes kā ANO Drošības padomes pastāvīgās locekles un NATO locekles lomu, Apvienotā Karaliste joprojām būs svarīgs ES partneris visos četros iepriekšminētajos pīlāros un abu pušu savstarpējās interesēs ir izveidot partnerību, kas nodrošina nepārtrauktu sadarbību;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

8. tomēr norāda, ka šāda sadarbība ar Apvienoto Karalisti kā trešo valsti var notikt tikai saskaņā ar principiem, kas izklāstīti šīs rezolūcijas 4. punktā; atgādina, ka ES ir saistoši kopējie noteikumi, kopējas iestādes un kopēji uzraudzības, izpildes un strīdu izšķiršanas mehānismi un trešās valstis, pat valstis ar identiskiem tiesību aktiem vai pilnīgu regulējuma saskaņotību, nevar izmantot tādas pašas priekšrocības vai piekļuvi tirgum kā ES dalībvalstis, piemēram, attiecībā uz četrām brīvībām un finanšu iemaksām no ES budžeta;

9. uzskata, ka nolīgumā par turpmākajām attiecībām būtu jāiekļauj īpaši noteikumi par pilsoņu pārvietošanos no ES uz Apvienoto Karalisti un no Apvienotās Karalistes uz ES pēc pārejas perioda, kuram vajadzētu būt vismaz proporcionālam ar sadarbības līmeni četros minētajos pilāros;

10. atgādina, ka Eiropas Parlamentam būs jāapstiprina visi turpmākie ES un Apvienotās Karalistes nolīgumi; uzsver, ka Eiropas Parlaments ir nekavējoties un pilnīgi jāinformē visos procedūras posmos saskaņā ar LESD 207., 217. un 218. pantu un attiecīgo judikatūru;

i) *Tirdzniecība un ekonomiskās attiecības*

11. atgādina, ka Apvienotās Karalistes dalība iekšējā tirgū un muitas savienībā būtu labākais risinājums gan Apvienotajai Karalistei, gan ES-27 un vienīgais, kas var garantēt turpmāku netraucētu tirdzniecību un pilnībā saglabāt mūsu ekonomisko attiecību priekšrocības; atgādina, ka dalība iekšējā tirgū nozīmē, ka ir pilnībā jāievēro četras brīvības un jāiekļauj attiecīgie ES noteikumi, vienlīdzīgi konkurences apstākļi, tostarp ar konkurenci un valsts atbalsta režīmu, saistoša Eiropas Savienības Tiesas judikatūra un iemaksas ES budžetā; norāda, ka ar muitas savienību tiek atcelti tarifu šķēršļi un atsevišķas muitas kontroles, bet ir jāievēro ES tirdzniecības politika un kopēja ārējā robeža; pieņem zināšanai, ka Apvienotās Karalistes valdība joprojām izslēdz iespēju gan par iekšējo tirgu, gan muitas savienību;

12. norāda, ka padziļināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības zona nozīmē, ka ir vajadzīgs saistošs mehānisms konverģencei ar ES *acquis*, jāparedz saistoša Eiropas Savienības Tiesas loma Savienības tiesību aktu interpretācijā un selektīva prakse atsevišķās iekšējā tirgus nozarēs nav iespējama;

13. uzskata, ka pašreizējā Apvienotās Karalistes nostāja ir savienojama tikai ar tirdzniecības nolīgumu saskaņā ar LESD 207. pantu, kas varētu veidot asociācijas nolīguma tirdzniecības un ekonomikas pilāru; ir gatavs iesaistīties dialogā ar Apvienoto Karalisti, pamatojoties uz citiem iepriekšminētajiem modeļiem ar nosacījumu, ka Apvienotā Karaliste pārskata jautājumus, kuros tā pašreiz nav gatava piekāpties;

14. atgādina, ka visu neseno brīvās tirdzniecības nolīgumu pamatā ir trīs galvenās daļas: piekļuve tirgum, regulatīvā sadarbība un noteikumi; uzsver, ka papildus 4. punktā iepriekš izklāstītajiem principiem:

— piekļuves līmenim ES tirgum jāatbilst līmenim, kādā tiek nodrošināta turpmāka konverģence un pielāgošana ES tehniskajiem standartiem un noteikumiem, neparedzot nekādu atsevišķu pieeju pa nozarēm un saglabājot iekšējā tirgus integritāti,

— jāgarantē ES autonomija, nosakot ES tiesību aktus un standartus, kā arī Eiropas Savienības Tiesas loma kā vienīgajai ES tiesību interpretēšanas instancei,

— jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi un jāaizsargā ES standarti, lai izvairītos no tā, ka tiek noteikti pēc iespējas zemāki standarti, un novērstu regulējuma arbitrāžu no tirgus dalībnieku puses,

— izcelsmes noteikumiem ir jāpamatojas uz ES standarta preferenciāliem noteikumiem un ES ražotāju interesēm;

— savstarpēja piekļuve tirgum ir jāapspriež, pilnībā ievērojot Pasauls Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumus, tostarp attiecībā uz precēm, pakalpojumiem, publisko iepirkumu un attiecīgā gadījumā ārvalstu tiesajiem ieguldījumiem, un visiem pakalpojumu sniegšanas veidiem, tostarp saistībā ar fizisku personu pārvietošanos pāri robežām (4. veids), un tā jāregulē pilnībā atbilstoši ES noteikumiem saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principiem, jo īpaši pret strādājošajiem,

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

— noteikumi par regulatīvo sadarbību būtu jāapspriež, īpašu uzmanību pievēršot MVU, ņemot vērā regulatīvās sadarbības brīvprātīgo raksturu un tiesības noteikt regulējumu sabiedrības interesēs, vienlaikus atgādinot, ka noteikumi par regulatīvo sadarbību tirdzniecības nolīgumā nevar pilnībā nodrošināt tādu pašu netraucētu tirdzniecību kā dalība iekšējā tirgū;

15. uzsver, ka ar ES un Apvienotās Karalistes nolīgumu būtu jāaizsargā pašreizējo ES un trešo valstu tirdzniecības attiecību satvars un jānovērš parazītisms, nodrošinot konsekveni starp pielāgotu tarifu un kvotu sistēmu un produktu izcelsmes noteikumiem attiecībā uz trešām valstīm;

16. uzsver, ka saskaņā ar brīvās tirdzniecības nolīgumu piekļuve pakalpojumu tirgum ir ierobežota un vienmēr tiek piemērota izslēgšana, atrunas un izņēmumi;

17. uzsver, ka aiziešana no iekšējā tirgus nozīmētu, ka Apvienotā Karaliste zaudē gan atļauju piešķiršanas tiesības attiecībā uz finanšu pakalpojumiem, gan iespēju atvērt filiāles Eiropas Savienībā, kurās tiktu piemērota Apvienotās Karalistes uzraudzība; atgādina, ka ES tiesību aktos ir paredzēta iespēja dažās jomās trešo valstu noteikumus uzskatīt par līdzvērtīgiem, pamatojoties uz samērīgu un uz riska analīzi balstītu pieeju, un norāda uz pašreizējo likumdošanas darbu un gaidāmajiem Komisijas priekšlikumiem šajā jomā; uzsver, ka lēmumi par līdzvērtību vienmēr ir vienpusēji; turklāt uzsver, ka, lai aizsargātu finanšu stabilitāti un nodrošinātu pilnīgu atbilstību ES regulatīvajam režīmam un standartiem un to piemērošanai, brīvās tirdzniecības nolīgumiem parasti ir raksturīgi piesardzīgi izņēmumi un ierobežojumi attiecībā uz finanšu pakalpojumu pārrobežu sniegšanu;

18. uzsver, ka ES un Apvienotās Karalistes nolīgumā būtu jāiekļauj stabils strīdu izšķiršanas mehānisms, kā arī pārvaldības struktūras; šajā sakarībā uzsver Eiropas Savienības Tiesas kompetenci interpretēt jautājumus, kas saistīti ar ES tiesību aktiem;

19. atgādina, ka Apvienotās Karalistes pašreizējā nostāja un jautājumi, kuros tā nav gatava piekāpties, novestu pie muitas kontrolēm un pārbaudes, kas varētu ietekmēt globālās piegādes ķēdes un ražošanas procesus pat tad, ja varētu izvairīties no tarifu šķēršļiem; uzsver, ka ir svarīgi panākt augsta līmeņa saskaņotību starp vienoto ES PVN zonu un Apvienoto Karalisti; uzskata, ka nodokļu jautājumi būtu jāiekļauj turpmākā nolīgumā starp Apvienoto Karalisti un ES, lai nodrošinātu maksimālu sadarbību starp ES un Apvienoto Karalisti un tās atkarīgajām teritorijām saistībā ar uzņēmumu aplikšanu ar nodokļiem;

20. atgādina, ka attiecībā uz pārtikas un lauksaimniecības produktiem piekļuve ES tirgum ir atkarīga no tā, vai tiek stingri ievēroti visi ES tiesību akti un standarti, īpaši tādās jomās kā pārtikas nekaitīgums, ĢMO, pesticīdi, ģeogrāfiskās norādes, dzīvnieku labturība, marķēšana un izsekojamība, sanitārie un fitosanitārie standarti, kā arī cilvēku, dzīvnieku un augu veselība;

ii) *Ārpolitika, kā arī sadarbība drošības un attīstības jomā*

21. norāda, ka kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā Apvienotā Karaliste kā trešā valsts nevarēs piedalīties ES lēmumu pieņemšanas procesā un ka ES kopējās nostājas un rīcības var pieņemt tikai ES dalībvalstis; tomēr norāda, ka tas neizslēdz apspriešanās mehānismus, kas ļautu Apvienotajai Karalistei pieskaņoties ES ārpolitikas nostājām, vienotajām rīcībām, jo īpaši par cilvēktiesībām, vai daudzpusējo sadarbību, jo īpaši ANO, EDSO un Eiropas Padomes satvarā; pauž atbalstu sankciju politikas noteikšanas un īstenošanas koordinēšanai, tostarp saistībā ar ieroču embargo un kopējo nostāju par ieroču eksportu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

22. uzsver, ka šādu partnerību varētu izveidot ar līdzdalības pamatlīgumu, ar kuru nosaka trešo valstu lomu, tādējādi dodot iespēju Apvienotajai Karalistei piedalīties ES civilajās un militārajās misijās (bez vadošas lomas), kā arī operācijās, programmās un projektos, izlūkinformācijas apmaiņā, militārā personāla apmācībā un apmaiņā un sadarbībā par bruņojuma politiku, tostarp projektos, kuri izstrādāti saskaņā ar pastāvīgo strukturēto sadarbību (PESCO); uzsver, ka šāda līdzdalība nedrīkstētu ietekmēt attiecīgās ES nostājas, lēmumus un tiesību aktus, tostarp attiecībā uz iepirkumu un sūtījumiem aizsardzības jomā, un būtu jānodrošina atbilstība tiem; apstiprina, ka šāda sadarbība ir atkarīga no tā, vai tiek pilnībā ievēroti starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā, starptautiskās humanitārās tiesības un ES pamattiesības;

23. norāda, ka jebkāda sadarbība minētajās jomās, kas ietver dalīšanos ar ES klasificētu informāciju, tostarp par izlūkošanu, ir atkarīga no tā, vai ir noslēgts drošības informācijas nolīgums par ES klasificētas informācijas aizsardzību;

24. norāda, ka, balstoties uz citām līdzīgām vienošanās ar trešām valstīm, Apvienotā Karaliste varētu piedalīties Savienības programmās, ar kurām tiek atbalstīta aizsardzība un ārējā drošība (piemēram, Eiropas Aizsardzības fonds, *Galileo* un kibernetikas drošības programmas); ir atvērts iespējai, ka Apvienotā Karaliste turpina dot savu ieguldījumu ES ārējās finansēšanas instrumentos, lai sasniegtu kopīgus mērķus, jo īpaši kopējās kaimiņvalstīs;

25. norāda, ka Apvienotā Karaliste ir būtiska attīstības sadarbības un humānās palīdzības sniedzēja un ka ES un Apvienotās Karalistes sadarbība minētajās jomās pēc *Brexit* būtu abpusēji izdevīga;

iii) *Iekšējā drošība*

26. uzsver, ka ES un Apvienotā Karaliste abas ir ieinteresētas izveidot partnerību, kas nodrošina turpmāku sadarbību drošības jomā, lai stātos pretī kopējiem draudiem, jo īpaši terorismam un organizētajai noziedzībai, un novērst traucējumus informācijas plūsmās šajā jomā; norāda, ka trešām valstīm (kas nav Šengenas zonā) nav privilēģētas piekļuves ES instrumentiem, tostarp datubāzēm, šajā jomā un tās nevar piedalīties prioritāšu noteikšanā un daudzgadu stratēģisko mērķu vai vadošu operatīvās rīcības plānu izstrādē saistībā ar ES politikas ciklu;

27. turklāt norāda, ka papildus vajadzībai aizsargāt notiekošās procedūras un izmeklēšanas, kurā Apvienotā Karaliste ir iesaistīta, izmantojot pārejas režīmu, būs jārod atsevišķas vienošanās ar Apvienoto Karalisti kā trešo valsti attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp izdošanu un savstarpēju tiesisko palīdzību, kas aizstātu pašreizējo kārtību, piemēram, Eiropas apcietināšanas orderi;

28. uzskata, ka turpmāko sadarbību var attīstīt, pamatojoties uz kārtību, kādā notiek sadarbība ar trešām valstīm, kuras nepieder pie Šengenas zonas, un kas padara iespējamu ar drošību saistītu datu apmaiņu un operatīvo sadarbību ar ES struktūrām un mehānismiem (piemēram, Eiropolu un *Eurojust*);

29. uzsver, ka šādai sadarbībai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība, jābalstās uz Eiropas Cilvēktiesību konvencijā noteikto pamattiesību aizsardzības pasākumiem un jānodrošina tāds aizsardzības līmenis, kas ir būtībā līdzvērtīgs tam, kuru garantē Harta; turklāt uzsver, ka tajā būtu pilnībā jāievēro ES datu aizsardzības standarti, jāpaļaujas uz to efektīvu izpildi un strīdu izšķiršanu; uzskata, ka ir nepieciešams rast risinājumu, kā regulēt ES un Apvienotās Karalistes turpmāko datu apmaiņu tiesībaizsardzības, izlūkošanas un terorisma apkarošanas operāciju jomā; uzsver, ka vēlamais un visdrošākais variants būtu Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību; atgādina, ka jebkurā gadījumā Apvienotajai Karalistei ir jānodrošina datu aizsardzības līmenis, kas ir tikpat stingrs, cik Savienības datu aizsardzības noteikumi;

iv) *Tematiskā sadarbība*

30. uzsver, ka iepriekš 4. punktā izklāstītie principi arī būtu pilnībā un bez nosacījumiem jāpiemēro turpmākajai sadarbībai ar Apvienoto Karalisti vairākās kopīgu interešu jomās; uzsver, ka šādiem nolīgumiem būtu jālīdzsvaro tiesības un pienākumi atbilstīgi līdzīgiem nolīgumiem ar citām trešām valstīm, taču ņemot vērā ģeogrāfisko tuvumu un ciešās saites starp ES un Apvienoto Karalisti;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

31. uzskata, ka, ņemot vērā iepriekšminētos principus un nosacījumus un pasažieru, gaisa pārvadātāju, ražotāju un arodbiedrību intereses, savienojamība ir jānodrošina ar gaisa transporta nolīgumu un aviācijas drošības nolīgumu; tomēr uzsver, ka tirgus piekļuves pakāpe ir atkarīga no tiesiskā regulējuma konverģences un saskaņotības ar ES *acquis* līmeņa, kā arī no stabila strīdu izšķiršanas un arbitražas mehānisma izveides; turklāt neizslēdz turpmāku sadarbību ar Apvienoto Karalisti, lai atbalstītu kopīgu interešu projektus transporta nozarē;

32. attiecībā uz zivsaimniecību apsver iespēju risināt sarunas par jauna tipa ar trešām valstīm noslēdzamu divpusēju partnerattiecību nolīgumu ar mērķi saglabāt augstu sadarbības, saskaņotības un konverģences līmeni, nodrošināt stabilu un nepārtrauktu savstarpēju piekļuvi ūdeņiem un resursiem saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas principiem, pārvaldības noteikumiem un kopīgu krājumu ilgtspējīgu pārvaldību, lai atjaunotu un uzturētu minēto krājumu populācijas virs līmeņa, kas spēj nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu; uzsver, ka kopīgo krājumu kopīgai pārvaldībai ir nepieciešams, lai Apvienotā Karaliste turpinātu dot ieguldījumu minēto krājumu zinātniskajā novērtējumā; tomēr uzsver, ka savstarpēja piekļuve zivsaimniecības produktu tirgum ir jāapsver turpmākā nolīguma satvarā un ka pieejai ES iekšējam tirgum ir jābūt atkarīgai no ES zvejas kuģu pieejas Apvienotās Karalistes zvejas vietām un to resursiem, kā arī no kopīgo krājumu pārvaldībā īstenotās sadarbības līmeņa;

33. uzsver kultūras un izglītības jomā īstenotās sadarbības vērtību, tostarp saistībā ar mācībām un jauniešu mobilitāti, kā arī kultūras un radošo nozaru nozīmi, palīdzot ES padziļināt attiecības ar kaimiņvalstīm, un atzinīgi vērtētu ES un Apvienotās Karalistes sadarbības turpināšanu šajās jomās, arī izmantojot attiecīgās programmas, piemēram, "Erasmus" vai "Radošā Eiropa";

34. saistībā ar pētniecību un inovāciju varētu apsvērt Apvienotās Karalistes dalību trešās valsts statusā ES pētniecības un inovācijas pamatprogrammā un ES kosmosa programmās, neatļaujot nekādus neto pārskaitījumus no ES budžeta Apvienotajai Karalistei, nedz arī lēmumu pieņemšanas funkcijas Apvienotajai Karalistei;

35. uzskata, ka vides, cīņas pret klimata pārmaiņām, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma ziņā labākais risinājums būtu, ja Apvienotās Karalistes tiesību akti arī turpmāk būtu pilnībā saskaņoti ar pašreizējiem un turpmākiem ES tiesību aktiem, arī ievērojot saistības un mērķus, kuri jāizpilda līdz 2030. gadam un par kuriem jau panākta vienošanās ES tīra gaisa politikas pasākumu kopuma un tīras enerģijas tiesību aktu kopuma satvarā; ja tā tomēr nenotiktu, aicina ES un Apvienoto Karalisti īstenot pasākumus, lai nodrošinātu ciešu sadarbību un augstus standartus attiecībā uz minētajiem jautājumiem un risinātu pārrobežu vides problēmas; uzsver, ka jebkādi sadarbībai ar ES aģentūrām šajās jomās ir jābalstās uz divpusējiem nolīgumiem;

36. varētu apsvērt iespēju izveidot līdzīgus ar trešām valstīm noslēdzamus pasākumus enerģētikas, elektronisko komunikāciju, kibernetikas un IKT jomā; enerģētikas sakarā uzskata, ka jebkādos šāda veida pasākumos būtu jāievēro iekšējā enerģijas tirgus integritāte, jāveicina energoapgādes drošība, ilgtspēja un konkurētspēja un jāņem vērā starpsavienojumi starp ES un Apvienoto Karalisti; sagaida, ka Apvienotā Karaliste ievēros visaugstākos kodoldrošības, drošības un preraģijas aizsardzības standartus, arī attiecībā uz atkritumu sūtījumiem un ekspluatācijas izbeigšanu;

37. uzskata, ka būtu jā saglabā ES programma PEACE, kuras mērķis ir nostiprināt miermīlīgu un stabilu sabiedrību, veicinot izlīgumu Ziemeļīrijā un Īrijas pierobežas reģionā, un Apvienotajai Karalistei būtu jāturpina tajā piedalīties;

v) *Turpmākā nolīguma pārvaldība*

38. norāda, ka jebkādam turpmākam ES un Apvienotās Karalistes nolīgumam, kurā Apvienotajai Karalistei ir trešās valsts statuss, būtu jāietver saskaņotus un stabilas pārvaldības sistēmas kā četrus pilārus aptveroša satvara izveide, iekļaujot kopīgi un pastāvīgi veiktu nolīguma uzraudzību un pārvaldību un strīdu izšķiršanas un izpildes mehānismus attiecībā uz nolīguma noteikumu interpretāciju un piemērošanu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

39. uzstāj, ka ir absolūti nepieciešams, lai šī pārvaldības sistēma pilnībā saglabātu ES autonomiju lēmumu pieņemšanā un tiesiskajā kārtībā, arī Eiropas Savienības Tiesas kā vienīgās ES tiesību interpretētājas lomu;

40. uzsver, ka pārvaldības pasākumu struktūrai būtu jāatbilst turpmāko attiecību raksturam, tvērumam un dziļumam un tajā jāņem vērā savstarpējās savienotības, sadarbības un tuvuma līmenis;

41. atbalsta domu par kopīgas komitejas izveidi, kura būtu atbildīga par nolīguma īstenošanas uzraudzību, interpretācijas atšķirību novēršanu un apstiprināto korektīvo pasākumu godprātīgu īstenošanu, kā arī par ES regulatīvās autonomijas, arī Eiropas Parlamenta un Padomes likumdošanas prerogatīvu, pilnīgu nodrošināšanu; uzsver, ka uz ES pārstāvjiem šajā komitejā būtu jāattiecinā pienācīgi pārskatatbildības mehānismi, iesaistot Eiropas Parlamentu;

42. uzskata, ka attiecībā uz noteikumiem, kas balstīti uz ES tiesību jēdzieniem, pārvaldības kārtībai būtu jāparedz vēršanās ES Tiesā; atkārtoti norāda, ka attiecībā uz to nolīguma noteikumu piemērošanu un interpretāciju, kuri nav saistīti ar Savienības tiesībām, alternatīvu strīdu izšķiršanas mehānismu var paredzēt tikai tad, ja tas garantē ES Tiesai līdzvērtīgu neatkarību un objektivitāti;

vi) *Vienlīdzīgi konkurences apstākļi*

43. atgādina, ka Apvienotajai Karalistei un tās atkarīgajām teritorijām būtu jāturpina ievērot un īstenot standartus, kas pastāv saskaņā ar tās starptautiskajām saistībām un Savienības tiesību aktiem un politikas virzieniem, jo īpaši iepriekš 4. pantā minētajās jomās, tādā veidā, kas atspoguļo turpmāko attiecību plašumu un vērienu; norāda, ka ir lietderīgi saglabāt regulējuma saskaņotību, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;

44. norāda, ka nolīguma par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem plašumam un vērienam būs izšķirīga nozīme, nosakot vispārējās turpmākās ES un Apvienotās Karalistes attiecības; atgādina, ka šajā ziņā būs svarīgi tas, vai Apvienotā Karaliste turpinās īstenot Eiropas sociālo modeli;

45. pauž stingru pārliecību, ka Apvienotajai Karalistei būtu jāievēro pastāvīgi pilnveidotie standarti nodokļu jomā un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas tiesību akti, ko ietver Savienības *acquis*, arī nodokļu pārredzamības, informācijas apmaiņas nodokļu jautājumos un nodokļu apiešanas novēršanas pasākumi, un būtu jāpievēršas situācijai no tās atkarīgajās teritorijās un to neatbilstībai ES labas pārvaldības kritērijiem un pārredzamības prasībām; uzstāj, ka piekļuvi muitas savienībai ir jāatļauj tikai un vienīgi ar nosacījumu, ka Apvienotā Karaliste saskaņo savus tiesību aktus ar iepriekš minētajiem standartiem;

46. atkārtoti norāda, ka ir jāizveido aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu augstu standartu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu saglabāšanu vides aizsardzības, cīņas ar klimata pārmaiņām, pārtikas nekaitīguma un sabiedrības veselības jomā; uzsver, ka ir jāgarantē tiesu iestāžu pieejamība un pienācīgi sūdzību izskatīšanas mehānismi iedzīvotājiem un NVO attiecībā uz darba un vides standartu izpildi;

47. norāda, ka, tāpat kā attiecībā uz pārējo līguma daļu, noteikumi par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem prasīs stingras pārvaldības struktūras, kam jāietver pienācīgi pārvaldības, uzraudzības, strīdu izšķiršanas un izpildes mehānismi, attiecīgā gadījumā paredzot sankcijas un pagaidu pasākumus un nosakot, ka abām pusēm ir jāizveido vai attiecīgā gadījumā jā saglabā neatkarīgas iestādes, kas spēj efektīvi uzraudzīt un nodrošināt īstenošanu;

vii) *Iespējama dalība ES programmās*

48. uzsver — kārtību, kādā notiks Apvienotās Karalistes dalība ES darbībā un programmās, reglamentēs noteikumi, kas piemērojami trešām valstīm ārpus EEZ; uzsver, ka ES ir jāsniedz kopīga piekrišana par Apvienotās Karalistes dalību, vienlaikus ievērojot visus attiecīgos noteikumus un mehānismus, un dalības nosacījumus, arī attiecībā uz finansējumu, īstenošanu, kontroli un budžeta izpildes apstiprināšanu, un neatļaujot neto pārskaitījumus Apvienotajai Karalistei no ES budžeta;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

49. atgādina, ka principā Apvienotā Karaliste nevar kā trešā valsts līdzdarboties ES aģentūrās, nedz arī tām piekļūt; tomēr norāda, ka tas neizslēdz stingri reglamentētu sadarbību konkrētās lietās, kuras nolūkā būs jāievēro visi attiecīgie noteikumi un jāveic finanšu iemaksas; norāda, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā būs nepieciešams iestrādāt turpmāko ES un Apvienotās Karalistes attiecību sekas;

Izstāšanās līgums

50. atzinīgi vērtē Komisijas 2018. gada 28. februāra izstāšanās līguma projektu, kas lielā mērā atspoguļo Parlamenta viedokli; norāda, ka tas ir sagatavots, pamatojoties uz savstarpēji saskaņoto 2017. gada 8. decembra kopīgo ziņojumu un ES nostāju citos atdalīšanās jautājumos;

51. atzinīgi vērtē izstāšanās līguma projektā paredzētos institucionālos noteikumus un strīdu izšķiršanas mehānismus, cita starpā pabalstu apturēšanu pārejas periodā, kā to paredz izstāšanās līguma projekta 165. pants, ja netiek pildītas ar izstāšanās līgumu saistītās saistības un noteikumi;

i) Pilsoņu tiesības

52. atzinīgi vērtē Komisijas izstāšanās līguma projekta otrajā daļā izklāstīto vispārējo pieeju pilsoņu tiesībām, taču atkārtoti uzsver, ka ir jāatrisina visi ar pilsoņu tiesībām saistītie nenokārtotie jautājumi un jānodrošina, ka *Brexit* neietekmē to ES pilsoņu un Apvienotās Karalistes pilsoņu tiesības, kuri likumīgi uzturas attiecīgi Apvienotajā Karalistē un ES 27, un šiem aspektiem ir izšķirīga nozīme Parlamenta piekrišanas saņemšanai; atbalsta to, ka tiek iekļauta atsaucē uz nākamajiem laulātajiem; atzīmē noteikumus par administratīvajām procedūrām pastāvīgā iedzīvotāja statusa saņemšanai un uzstāj, ka ir jānodrošina iespēja ģimenēm sākt procedūru, aizpildot vienotu veidlapu, kam ir deklaratīvs raksturs un kas pierādīšanas pienākumu uzliek Apvienotās Karalistes iestādēm; uzsver, ka Eiropas Parlaments pārbaudīs, lai šīs procedūras tiktu efektīvi īstenotas un būtu vienkāršas, skaidras un bez maksas; uzstāj, ka ir jāgarantē turpmākas brīvas pārvietošanās tiesības visā ES tiem Apvienotās Karalistes pilsoņiem, kas šobrīd uzturas kādā no ES 27 dalībvalstīm, kā arī balsstiesības vietējās vēlēšanās visiem pilsoņiem, uz kuriem attiecas izstāšanās līgums; turklāt prasa, lai ES pilsoņiem, uz kuriem attiecas izstāšanās līgums, tiktu paredzētas tiesības visā mūža garumā atgriezties Apvienotajā Karalistē, lai pilsoņi ar invaliditāti un viņu aprūpētāji tiktu aizsargāti pret izraidīšanu, kā arī lai tiktu aizsargātas Direktīvā 2004/38/EK minētās ar izraidīšanu saistītās procedurālās tiesības un ES tiesībās paredzētās trešo valstu valstspiederīgo tiesības;

53. uzstāj, ka visiem ES pilsoņiem, kas ierodas Apvienotajā Karalistē pārejas perioda laikā, ir jābūt tādām pašām tiesībām kā tiem, kas ieradušies pirms pārejas perioda sākuma; šajā sakarībā noraida Apvienotās Karalistes valdības nesen publicētajā politikas dokumentā iekļauto priekšlikumu, kas joprojām paredz diskrimināciju starp tiem ES pilsoņiem, kuri ieradušies pirms pārejas perioda sākuma, un tiem, kas ierodas vēlāk;

54. atkārtoti uzsver, ka daudzi Apvienotās Karalistes pilsoņi ir stingri iebilduši pret to tiesību zaudēšanu, kuras tiem šobrīd paredz LESD 20. pants; ierosina, ka ES 27 varētu pārbaudīt, kā to ierobežot saskaņā ar ES primārajiem tiesību aktiem, vienlaikus pilnībā ievērojot savstarpības, vienlīdzības, simetrijas un nediskriminācijas principu; norāda uz nesen ES Tiesai nodoto lietu, kas ierosināta Nīderlandes tiesā par tiesību uz ES pilsonību saglabāšanu Apvienotās Karalistes pilsoņiem pēc *Brexit*;

ii) Īrija un Ziemeļīrija

55. atzinīgi vērtē Komisijas izstāšanās līguma projektā iekļauto protokolu par Īriju un Ziemeļīriju, kas ļauj sākt īstenot 2017. gada 8. decembra kopīgajā ziņojumā izklāstīto atbalsta mehānismu; uzsver, ka tas ir konkrēts risinājums ziemeļu un dienvidu sadarbības saglabāšanai un ļauj izvairīties no stingras robežas starp Ziemeļīriju un Īriju, kas būs nepieciešama, ja netiks rasts cits risinājums vai nu ES un Apvienotās Karalistes vispārējo attiecību satvarā, vai izmantojot konkrētus risinājumus, kuri jāierosina Apvienotajai Karalistei, kā minēts kopīgā ziņojuma 49. punktā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

56. atgādina, cik svarīga ir Apvienotās Karalistes apņemšanās nodrošināt, ka netiks samazinātas tiesības, arī sociālās un demokrātiskās tiesības, garantijas un iespēju vienlīdzība, ko paredz Lielās piektdienas vienošanās, saskaņā ar kopīgajā ziņojumā paustajām saistībām; uzstāj, ka ir jātransponē visi kopējās ceļošanas telpas elementi un jāgarantē ES pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības, kas nostiprinātas ES tiesībās un Lielās piektdienas vienošanās dokumentā;

iii) *Pārejas periods*

57. atgādina par 2017. gada 13. decembra rezolūcijā ietvertajiem principiem, proti, ka pēc izstāšanās dienas Apvienotā Karaliste vairs nebūs daļa no ES iestādēm un struktūrām un nevarēs piedalīties lēmumu pieņemšanā un ka pāreja var nozīmēt tikai to, ka tiek pagarināts ES *acquis* spēkā esamības termiņš un Apvienotajai Karalistei tiek turpināts piemērot pašreizējos ES regulatīvos, budžeta, uzraudzības, tiesu un izpildes instrumentus un struktūras; pilnībā atbalsta sarunu pilnvaras, kas noteiktas Eiropadomes sarunu vadlīnijās, Padomes sarunu norādēs un nesenojā Komisijas nostājas dokumentā par šo jautājumu;

58. atzinīgi vērtē izstāšanās līguma projekta ceturto daļu par pārejas režīmu un pauž tai atbalstu; atkārtoti uzsver, ka visas tiesības, ko pilsoņiem paredz Savienības tiesības, būtu jāturpina piemērot pārejas periodā; uzsver, ka tas attiecas arī uz ES pilsoņiem, kuri ierodas Apvienotajā Karalistē pārejas perioda laikā un kuriem vajadzētu būt tieši tādām pašām tiesībām, jo īpaši attiecībā uz bērnu pabalstiem, ģimenes atkalapvienošanu un iespēju izmantot ES Tiesas nodrošināto tiesisko aizsardzību;

59. atgādina, ka jebkādam pārejas režīmam ir jābūt pilnībā saderīgam ar PTO pienākumiem, lai netraucētu tirdzniecības attiecības ar trešām valstīm;

60. uzstāj, ka jebkādi turpmākie tirdzniecības nolīgumi, par ko Apvienotā Karaliste risina sarunas ar trešām valstīm pēc izstāšanās no ES, var stāties spēkā tikai pēc pārejas režīma perioda beigām;

61. atgādina, ka, sākot ar dienu, kad Apvienotā Karaliste izstājas no ES, tā vairs nevarēs izmantot starptautiskos nolīgumus, ko noslēgusi ES vai dalībvalstis tās vārdā, vai ES un dalībvalstis kopā; norāda, ka pārejas perioda laikā Apvienotajai Karalistei būs jāturpina pildīt no šiem nolīgumiem izrietošās saistības; uzsver, ka Apvienotā Karaliste nevarēs piedalīties pārvaldības struktūrās un lēmumu pieņemšanas procedūrās, ko paredz šie nolīgumi;

62. norāda — tā kā pārejas režīms ir daļa no izstāšanās līguma, to var īstenot tikai tad, kad šis līgums stājas spēkā;

iv) *Citi atdalīšanās jautājumi*

63. aicina nekavējoties panākt vienošanos par visiem izstāšanās līguma projekta trešajā daļā izklāstītajiem atdalīšanās noteikumiem un mudina Apvienoto Karalisti iesniegt skaidru nostāju par visiem tiem neatrisinātajiem jautājumiem, kuri attiecas uz tās sakārtotu izstāšanos un saistībā ar kuriem tā vēl nav to izdarījusi;

Sagatavotība

64. uzsver, cik svarīgs ir Komisijas un dalībvalstu darbs dažādos līmeņos izpratnes veicināšanas un sagatavotības jomā; uzsver — ņemot vērā *Brexit* radītās neskaidrības, ne tikai ES iestādēm, bet arī valstu iestādēm, ekonomikas dalībniekiem un jo īpaši pilsoņiem ir jāsaņem brīdinājumi un pienācīga informācija, lai viņi varētu atbilstoši sagatavoties visiem iespējamiem scenārijiem, tajā skaitā iespējām, ka nekāda vienošanās netiks panākta; jo īpaši prasa sākt īstenot pasākumus, kas vērsti uz maksimālu skaitu skarto nozaru un personu, tostarp šādās jomās:

— nepārtraukta un droša piekļuve medicīnā un veterinārijā izmantojamajām zālēm un medicīniskajām ierīcēm pacientiem, arī droša un pastāvīga radioizotopu piegāde;

— finanšu pakalpojumi ekonomikas dalībniekiem;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- to MVU un mazo uzņēmēju sagatavotība, kuri tirgojas ar Apvienoto Karalisti, piemēram, lauksaimniecības pārtikas ražotāji un zivsaimniecības produktu ražotāji, un kuriem pirmo reizi varētu būt jāsaskaras ar eksporta procedūrām un noteikta veida prasībām, arī sanitārajām un fitosanitārajām prasībām;
- ierobežojumi un šķēršļi, kas varētu izrietēt no jaunā pasažieru un preču pārvadājumu tiesiskā regulējuma, un to iespējamā ietekme uz “pēdējā brīža”komponentiem pārtikas piegādes, pārstrādes un izplatīšanas ķēdē;
- pareizas marķēšanas, izsekojamības un lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu patiesas izcelsmes norādes spēja, lai nodrošinātu atbilstību pārtikas nekaitīguma un dzīvnieku labturības standartiem un precīzu informāciju patērētājiem par pārtikas produktiem;
- datu aizsardzības tiesiskais regulējums;
- Komisijas uzdevums apzināt visus ES tiesību aktus, kuri būs jāgroza *Brexit* rezultātā;

◦

◦ ◦

65. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomei, Eiropas Savienības Padomei, Eiropas Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Apvienotās Karalistes valdībai.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0075

Nākamā DFS: Parlamenta nostājas sagatavošana attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada**Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par nākamo DFS: Parlamenta nostājas sagatavošana attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada (2017/2052(INI))**

(2019/C 162/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 311., 312. un 323. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽¹⁾, un grozījumus, kas tajā izdarīti ar Padomes 2017. gada 20. jūnija Regulu (ES, *Euratom*) 2017/1123 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par gatavojamos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām — Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 28. jūnija pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni (COM(2017)0358),
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju 70/1 „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” („Pārveidosim mūsu pasauli: Ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam”),
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas sociālo tiesību pīlāru ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parīzes nolīguma ratifikāciju Eiropas Parlamentā 2016. gada 4. oktobrī ⁽⁷⁾ un Padomē 2016. gada 5. oktobrī ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras ziņojumu „Challenges facing civil society organisations working on human rights in the EU” („Cilvēktiesību jomā strādājošo pilsoniskās sabiedrības organizāciju problēmas Eiropas Savienībā”),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālās komitejas pašiniciatīvas atzinumu par ES finansējumu pilsoniskās sabiedrības organizācijām,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu, Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Budžeta kontroles komitejas atzinumus, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas nostāju grozījumu veidā un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, Zivsaimniecības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0048/2018),

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽²⁾ OV L 163, 24.6.2017., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0309.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0401.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0010.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0363.⁽⁸⁾ OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- A. tā kā vienošanās par pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu (DFS) tika panākta 2013. gadā un salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu plānošanas periodu tajā pirmo reizi bija reālā izteiksmē iestrādāts gan saistību, gan maksājumu apropriāciju samazinājums, neraugoties uz ES kompetences jomu paplašināšanos un mērķu vērienīgumu, kā attiecīgi noteikts Lisabonas līgumā un stratēģijā „Eiropa 2020”; tā kā šai shēmai bija raksturīga arī ievērojama starpība starp saistību un maksājumu apropriāciju līmeni, kas veicināja nesamaksātu rēķinu uzkrāšanos DFS darbības pirmajos divos gados; tā kā DFS un ar to saistīto juridisko pamatu vēlma pieņemšana veicināja īstenošanas iekavēšanos, kuras sekas joprojām ir jūtamas un kuras rezultātā pašreizējās DFS beigās varētu uzkrāties maksājumu pieprasījumi, ietekmējot arī nākamo periodu; tā kā, pateicoties Parlamenta neatlaidībai, DFS tika iekļauti jauni noteikumi, kas ļaus iespējami pilnīgāk izmantot tās kopējo maksimālo apjomu un paredzēt elastības mehānismus;
- B. tā kā drīz vien apliecinājās, ka 2014.–2020. gada DFS nav piemērota faktisko vajadzību apmierināšanai un politisko mērķu vērienīgumam, jo to jau no paša sākuma nācās izmantot, lai reaģētu uz vairākām krīzēm un jauniem, DFS pieņemšanas laikā neprognozētiem izaicinājumiem tādās jomās kā investīcijas, sociālā atstumtība, migrācija un bēgļi, jauniešu nodarbinātība, drošība, lauksaimniecība, vide un klimata pārmaiņas; tā kā rezultātā pašreizējā DFS tikai divus gadus kopš īstenošanas sākuma jau ir maksimāli noslogota, jo ir izsmeltas pieejamās rezerves, būtiskā apmērā izmantoti elastības noteikumi un īpašie instrumenti, ir jūtams spiediens uz pastāvošajiem politikas virzieniem un programmām vai tajos pat ir izdarīti samazinājumi, un ir izveidoti daži ārpusbudžeta mehānismi, lai zināmā mērā kompensētu ES budžeta nepietiekamo apmēru un elastīgumu;
- C. tā kā šie trūkumi bija nepārprotami redzami jau DFS vidusposma novērtēšanā un pārskatīšanā, kas tika uzsākta 2016. gada beigās, un, kā norādīts Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūcijā, būtu bijis pamatoti uz tiem reaģēt ar tūlītēju rīcību; tā kā, panākot vienošanos vidusposma pārskatīšanā, izdevās nedaudz paplašināt līdzšinējo elastības noteikumu potenciālu, bet neizdevās pārskatīt DFS maksimālos apjomus;
- D. tā kā Komisija 2018. gada maijā nāks klajā ar priekšlikumu kopumu par DFS laikposmam pēc 2020. gada, tostarp ar priekšlikumu par nākotnes pašu resursiem, kaut arī saskaņā ar Padomes Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013 šis priekšlikumu kopums būtu bijis jāiesniedz līdz 2018. gada 1. janvārim; tā kā ir gaidāms, ka drīz pēc tam sekos likumdošanas priekšlikumu projekti attiecībā uz finanšu programmām un instrumentiem,
1. pieņem šo rezolūciju, kurā izklāstīta Parlamenta nostāja attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada, īpašu uzmanību pievēršot tās gaidāmajām prioritātēm, apmēram, struktūrai, ilgumam, elastībai un citiem horizontālajiem principiem, un atzīmētas konkrētās budžeta pamatnostādnes attiecīgajām ES politikas jomām, kuras aptvers nākamā finanšu shēma; gaida, ka Komisija iesniegs likumdošanas priekšlikumu par nākamo DFS kopā ar jauna iestāžu nolīguma projektu, kurā būs ņemta vērā Parlamenta nostāja un ierosinājumi; uzsver, ka šī rezolūcija arī veido pamatu Parlamenta līdzdalībai procedūrā, kuras rezultātā tiks pieņemta nākamā DFS;
 2. līdztekus pieņem atsevišķu rezolūciju⁽⁹⁾, kurā izklāstīta Parlamenta nostāja par ES pašu resursu sistēmas reformu saskaņā ar ieteikumiem, kas saņemti no Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos; aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā Parlamenta nostāju, sagatavojot likumdošanas priekšlikumus par ES pašu resursiem, un norāda, ka to tvērumam vajadzētu būt vērienīgam un tie būtu jāiesniedz kopā ar DFS priekšlikumiem; uzsver, ka gaidāmajās sarunās par nākamo DFS vienkopus tiks aplūkoti gan izdevumu, gan ieņēmumu aspekti un ka vienošanos par DFS būs iespējams panākt tikai tad, ja būs gūti atbilstoši panākumi pašu resursu jautājumā;
- I. **Nākamās DFS prioritātes un problēmjautājumi**
3. atzinīgi vērtē diskusiju par nākamo DFS, raugoties uz to kā uz iespēju sagatavot pamatu spēcīgākai un ilgtspējīgākai Eiropai, izmantojot vienu no tās pašiem acīmredzamākajiem instrumentiem, proti, Savienības budžetu; uzskata, ka nākamā DFS būtu jāiestrādā plašākā stratēģijā un vēstījumā par Eiropas nākotni; uzskata, ka DFS ir jāveido, pārvēršot ES politiskās ieceres un politiskās prioritātes atbilstošos budžeta līdzekļos;
 4. pauž pārliecību, ka nākamā DFS būtu jābalsta uz Savienības jau iedibināto politiku un prioritātēm, kuru mērķis ir veicināt mieru, demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un dzimumu līdztiesību, sekmēt labklājību, noturīgu un ilgstošu ekonomisko izaugsmi, pētniecību un inovāciju, nodrošināt kvalitatīvu nodarbinātību, tādējādi radot pienācīgas kvalitātes darbvietas, cīnīties pret klimata pārmaiņām un veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, kā arī dalībvalstu un iedzīvotāju solidaritāti; uzskata, ka šie pīlāri ir priekšnoteikums pienācīgai vienotā tirgus un ekonomiskās un monetārās savienības darbībai, kā arī Eiropas pozīciju nostiprināšanai pasaulē; pauž pārliecību, ka šobrīd tas Eiropas nākotnes iecerēm ir svarīgāk nekā jebkad iepriekš;

⁽⁹⁾ Pieņemties teksti, P8_TA(2018)0076.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

5. uzskata, ka nākamajai DFS būtu jādod Savienībai iespēja nodrošināt risinājumus un kļūt stiprāki, pārvarot šīs desmitgades krīzes — ekonomikas un finanšu lejupslīdi, jauniešu bezdarbu, pastāvīgo nabadzību un sociālo atstumtību, migrācijas un bēgļu problēmātiku, klimata pārmaiņas un dabas katastrofas, vides degradāciju un bioloģiskās daudzveidības zudumu, terorismu un nestabilitāti (šeit uzskaitīti vien daži piemēri); uzsver, ka šie globālie pārrobežu mēroga problēmjautājumi, kuru ietekme jūtama valstu iekšienē, liecina par to, ka mūsu ekonomikas un sabiedrības ir savstarpēji atkarīgas, un norāda, ka ir nepieciešama kopīga rīcība;

6. norāda, ka Eiropas Savienībai ir jāizpilda sava apņemšanās kļūt par līderi ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošanā, kuri nodrošina globālu ceļvedi, kā planētas iespēju robežās veidot ilgtspējīgāku, vienlīdzīgāku un labklājīgāku sabiedrību; uzsver, ka nākamajai DFS ir jābūt saskaņotai ar IAM; atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos integrēt IAM visās ES politikas nostādņēs un iniciatīvās; sagaida, ka ES izpildīs savas apņemšanās sasniegt šos mērķus; turklāt uzsver, ka Eiropas sociālo tiesību pilāra izsludināšana un ES un dalībvalstu apņemšanās nodrošināt sociālāku Eiropu būtu jāatbalsta ar pienācīgiem finanšu resursiem; uzskata, ka, ievērojot Parīzes nolīgumu, ar klimatu saistītie izdevumi salīdzinājumā ar pašreizējo DFS būtu ievērojami jāpalielina un tiem iespējami drīz (vēlākais — 2027. gadā) būtu jāsasniedz 30 %;

7. uzsver, ka nākamā DFS dod Savienībai iespēju parādīt, ka tā ir vienota un spēj risināt tādus politiskos pavērsienus kā *Brexit*, populistisko un nacionālistisko kustību augoša popularitāte un izmaiņas pasaules līderpozīcijās; uzsver, ka šķelšanās un egocentrisms nav atbilde uz globāliem jautājumiem un uz iedzīvotāju bažām; uzskata, ka it īpaši *Brexit* sarunas liecina par to, ka priekšrocības, ko nodrošina atrašanās Savienības sastāvā, ir ievērojami lielākas nekā izmaksas, kas saistītas ar ieguldījumu tās budžetā; šajā sakarībā aicina pilnībā ievērot iepriekš uzņemto saistību kopumu, kā Lielās piektdienas vienošanās gadījumā, attiecībā uz tiesiskuma un demokrātijas respektēšanu;

8. tāpēc aicina pastāvīgi atbalstīt pastāvošo politiku, it īpaši ES ilgtermiņa politikas jomas, kas nostiprinātas Līgumos, proti, kopējo lauksaimniecības politiku, kopējo zivsaimniecības politiku un kohēzijas politiku, jo tās ES iedzīvotājiem sniedz taustāmus labumus no Eiropas projekta; noraida jebkuru mēģinājumu renacionalizēt šīs politikas jomas, jo tas nedz samazinātu uz nodokļu maksātājiem un patērētājiem gulstošo finansiālo slogu, nedz arī ļautu panākt labākus rezultātus, toties kavētu izaugsmi, solidaritāti un vienotā tirgus darbību, vienlaikus vēl vairāk padziļinot nevienlīdzību un palielinot atšķirības starp teritorijām un tautsaimniecības nozarēm; pauž nodomu nākamajā plānošanas periodā šīm politikas jomām ES-27 valstīs nodrošināt tādu pašu finansējuma līmeni, vienlaikus turpinot uzlabot šo politikas jomu efektivitāti un vienkāršot ar tām saistītās procedūras;

9. uzskata, ka Eiropai būtu jāpaver perspektīvas jaunajai paaudzei, kā arī progresīviem uzņēmumiem, kas ļauj ES gūt lielākus panākumus pasaules mērogā; pauž apņēmību ievērojami paplašināt divas nozīmīgas programmas, proti, Pētniecības pamatprogrammu un „Erasmus+”, kuras ar pašreizējiem līdzekļiem nespēj apmierināt ļoti lielo pieprasījumu, ko veido izcila kvalitātes pieaugums; pauž nelokāmu atbalstu ievērojamai resursu palielināšanai jauniešu bezdarba apkarošanas mērķiem un mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšanai, izmantojot programmas, kuras stāsies Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas un Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmas (COSME) vietā; atbalsta arī Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (CEF) 2.0 resursu palielināšanu;

10. aicina Savienību īstenot savu lomu trīs jaunās politikas jomās, kuras izveidojušās pašreizējās DFS darbības laikā un kurām ir gan iekšējā, gan ārējā dimensija, proti,

— izstrādāt un finansēt visaptverošu patvēruma, migrācijas un integrācijas politiku un risināt migrācijas un pārvietošanas pamatcēloņus trešās valstīs,

— stiprināt ārējo robežu aizsardzību un sekmēt stabilitāti, it īpaši aizsargājot cilvēktiesības ārpus Savienības robežām, novēršot konfliktus un īstenojot ārējo attīstības politiku,

— nodrošināt vispārēju iekšējo drošību Eiropas iedzīvotājiem un apvienot aizsardzības pētniecības centienus un aizsardzības spējas, vienlaikus uzsvērot, ka šajā jomā īstentās darbības nedrīkstētu norisināties uz ES attīstības politikas rēķina;

11. uzsver, ka jaunajā shēmā ir iecerēts iekļaut divus jaunus finansiālā atbalsta veidus, kam atvēlēta īpaši redzama vieta Savienības ekonomikas darba programmā, proti, turpināt investīciju atbalsta shēmu, piemēram, Eiropas Stratēģisko investīciju fonda, darbību un attīstīt eurozonas dalībvalstu stabilizācijas funkciju, iespējams, ar ierosinātā Eiropas Monetārā fonda palīdzību, līdztekus izmantojot īpašu konverģences instrumentu dalībvalstīm, kuras gatavojas pievienoties eurozonai;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

12. uzsver, ka Savienības budžetā, pirmkārt, būtu jāiekļauj īpašā eurozonas budžeta kapacitāte, kas rēķināma papildus daudzgadu finanšu shēmas maksimālajiem apjomiem, neskarot pārējās DFS programmas, un tā būtu jāfinansē eurozonas dalībvalstīm un citiem iesaistītajiem dalībniekiem, izmantojot ieņēmumu avotu, par kuru jāvienojas iesaistītajām dalībvalstīm un kurš tiks uzskatīts par piešķirtajiem ieņēmumiem un garantijām; uzskata, ka, tiklīdz šīs fiskālās kapacitātes stāvoklis būs stabilizējies, to varētu finansēt no īstieniem pašu resursiem, kā ieteikts M. Monti ziņojumā par ES turpmāko finansēšanu;

13. atkārtoti apstiprina principu, ka, ieviešot papildu politiskās prioritātes, būtu jāparedz arī papildu finanšu līdzekļi neatkarīgi no tā, vai šīs prioritātes veidojas brīdī, kad tiek pieņemta jauna DFS, vai tās īstenošanas gaitā, un uzsver, ka jaunu vajadzību finansēšana nedrīkstētu kaitēt jau pastāvošām politikas jomām un programmām; turklāt cer, ka tiks ieviesti pietiekami elastības noteikumi, lai pielāgotos neparedzētiem apstākļiem, kas var veidoties DFS darbības laikā;

14. uzskata, ka spēcīgāku un vērienīgāku Eiropu var panākt tikai tad, ja šim mērķim paredz lielākus finanšu līdzekļus; ņemot vērā iepriekš minētos problēmjautājumus un prioritātes, kā arī Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības, prasa ievērojami palielināt Savienības budžetu; lēš, ka nepieciešamajiem DFS izdevumu maksimālajiem apjomiem ir jābūt 1,3 % apmērā no ES-27 NKI, neņemot vērā to instrumentu klāstu, kuri jāreķina papildus maksimālajiem apjomiem;

15. pauž pārliecību, ka — ja vien Padome nepiekritīs ievērojami palielināt valstu iemaksas ES budžetā — vienīgā iespēja, kā nodrošināt atbilstošu finansējumu nākamajai DFS, ir ieviest jaunus, īstenus ES pašu resursus;

II. **Horizontāli jautājumi**

ES budžeta principi un budžeta patiesums

16. atgādina Eiropas budžeta principus — vienotība, budžeta precizitāte, gada pārskats, līdzsvars, universālums, specifikācija, papildināmība, subsidiaritāte, pareiza finanšu pārvaldība un pārredzamība —, kuri jāievēro, veidojot un izpildot Savienības budžetu;

17. atkārtoti uzsver savu jau izsenis pausto nostāju, ka Savienības politiskie mērķi ir jāsalāgo ar atbilstošiem finanšu resursiem, un atgādina, ka LESD 311. pantā ir noteikts, ka Savienība pati nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi tās mērķu sasniegšanai un politikas īstenošanai;

18. šajā sakarībā norāda, ka Eiropadomes pieņemto politisko lēmumu un iniciatīvu pilnīga īstenošana ir iespējama tikai tad, ja ir nodrošināts vajadzīgais finansējums, un uzsver, ka jebkāda cita pieeja mazina Savienības budžeta patiesumu un iedzīvotāju uzticēšanos;

19. uzskata, ka DFS, kas pārvērš ES politiskās prioritātes konkrētās investīcijās, ir izcils instruments ES izdevumu ilgtermiņa plānošanai un noteikta, stabila publisko investīciju līmeņa nodrošināšanai dalībvalstīs; taču pauž nožēlu, ka pirms nākamās DFS pieņemšanas iepriekš nenotiek savstarpēja ilgtermiņa stratēģijas saskaņošana; turklāt atgādina, ka ES budžets galvenokārt ir investīciju budžets, kas kalpo kā papildinošs papildu finansējuma avots darbībām, kuras tiek veiktas valstu, reģionālā un vietējā līmenī;

Ilgums

20. uzskata, ka, lemjot par DFS ilgumu, būtu jārod pareizais līdzsvars starp divām pretrunīgām prasībām: no vienas puses, vairākos ES politikas virzienos, it īpaši jomās, kurās tiek izmantota dalīta pārvaldība, piemēram, lauksaimniecības un kohēzijas politikā, ir vajadzīga stabilitāte un paredzamība, ko nodrošinātu saistību uzņemšanās vismaz uz septiņiem gadiem, taču, no otras puses, ir vajadzīga demokrātiskā leģitimitāte un pārskatatbildība, kuru nodrošinātu katras finanšu shēmas sinhronizēšana ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas politisko ciklu, kas ilgst piecus gadus;

21. uzsver, ka obligāts politisks noteikums katram jaunievēlētajam Parlamentam ir vēlēšanu cikla gaitā spēt būtiski ietekmēt DFS gan summu, gan politisko prioritāšu ziņā; uzsver, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanas dod ES pilsoņiem iespēju nepastarpināti paust savu nostāju attiecībā uz Savienības budžeta prioritātēm un ka tam būtu jāatspoguļojas saistošās pēcvēlēšanu korekcijās finanšu shēmā; tādēļ uzskata, ka katra politiskā cikla gaitā Komisijai ir jānāk ar priekšlikumu un Parlamentam un Padomei ir jālemj vai nu par nākamās DFS izveidi, vai par spēkā esošās DFS obligātu vidusposma pārskatīšanu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

22. uzsver, ka, nosakot DFS ilgumu, ir pakāpeniski jāpāriet uz 5+5 gadu periodu, kas ietvertu obligātu vidusposma pārskatīšanu; aicina Komisiju izstrādāt skaidru priekšlikumu, kurā būtu izklāstītas metodes 5+5 gadus ilgas finanšu shēmas praktiskai īstenošanai; pauž pārliecību, ka DFS nevar ilgt tikai piecus gadus — šādu variantu nevar apsvērt tādēļ, ka tas radītu nopietnus šķēršļus vairāku ES politikas virzienu plānošanas un īstenošanas prasībām;

23. tomēr atzīst — ņemot vērā, ka pašreizējā DFS darbosies līdz 2020. gada decembrim, bet nākamās Eiropas Parlamenta vēlēšanas notiek 2019. gada pavasarī, nav iespējams uzreiz ieviest 5+5 gadu risinājumu, jo netiktu pietiekami labi saskaņoti dažādie cikli; tāpēc uzskata, ka nākamā DFS būtu jānosaka uz septiņiem gadiem (2021.–2027. gads), tostarp paredzot obligātu vidusposma pārskatīšanu, un tas būtu pārejas risinājums, kas piemērojams pēdējo reizi;

Vidusposma pārskatīšana

24. pauž pārliecību, ka ir jāsauglabā juridiski saistoša un obligāta DFS vidusposma novērtēšana un pārskatīšana, kā paredzēts jaunajā DFS regulā; atgādina, ka 2016. gadā īstenotā vidusposma pārskatīšana bija vēsturē pirmais gadījums, kad DFS regula patiešām tika pārskatīta, un to pozitīvi vērtēja gan Padome, gan Parlaments, it sevišķi attiecībā uz DFS elastības noteikumu nostiprināšanu;

25. uzskata, ka 2021.–2027. gada DFS vidusposma pārskatīšanu vajadzētu ierosināt un par to lemt savlaicīgi, lai nākamais Parlaments un Komisija varētu atbilstoši pielāgot finanšu shēmu; uzsver, ka, pārskatot DFS, ikreiz būtu jānodrošina Parlamenta iesaistīšana un jāaizsargā tā kā līdzvērtīgas budžeta lēmējinstādes prerogatīvas; turklāt uzsver, ka ikviena faktiskā pārskatīšana ietver arī DFS maksimālo apjomu pārskatīšanu attiecībā uz atlikušo periodu, ja tiek konstatēta to neatbilstība situācijai;

Elastība

26. uzsver, ka pašreizējās DFS darbības laikā budžeta lēmējinstācija apstiprināja apjomīgu DFS regulā iekļauto elastības mehānismu un īpašo instrumentu izmantošanu, lai nodrošinātu papildu apropriācijas, kas bija vajadzīgas, lai reaģētu uz smagām krīzēm vai lai finansētu jaunas politiskās prioritātes;

27. tādēļ uzskata, ka elastības noteikumi pašreizējā DFS ir darbojušies labi un ir nodrošinājuši risinājumus saistībā ar ievērojama apmēra finansējumu, kas galvenokārt bijis nepieciešams, lai risinātu migrācijas un bēgļu problemātiku un lai novērstu investīciju deficītu; atgādina, ka Parlaments bija iniciators vairākiem no minētajiem noteikumiem, kurus tas nepieņēma aizstāvēja iepriekšējo DFS sarunu laikā;

28. uzskata, ka joprojām ir jāturpina šos noteikumus nostiprināt, lai labāk reaģētu uz jauniem uzdevumiem, neparedzētiem notikumiem un jaunām politiskajām prioritātēm, kuras veidojas tādu ilgtermiņa plānu kā DFS īstenošanas gaitā; prasa nākamajā DFS nodrošināt lielāku elastīgumu, kas ļautu iespējami lielā mērā izmantot DFS vispārējos maksimālos apjomus saistībām un maksājumiem;

DFS elastības mehānismi

29. uzskata, ka nākamās DFS maksimālie apjomi būtu jānosaka tādā līmenī, kas ļautu ne tikai finansēt ES politiku, bet arī katrā izdevumu kategorijā paredzēt pietiekamas saistību apropriāciju rezerves;

30. pauž pārliecību, ka visas nepiešķirto līdzekļu rezerves būtu neierobežoti jāpārnes uz nākamajiem finanšu gadiem un budžeta lēmējinstācijai tās ikgadējā budžeta procedūrā būtu jāizmanto jebkādā nolūkā, kas atzīts par vajadzīgu; tādēļ prasa saglabāt saistību vispārējo rezervi, turklāt nenosakot nekādus ierobežojumus attiecībā uz darbības jomu un laiku;

31. atgādina, ka vispārējai saistību rezervei ir izmantojamas tikai līdz N-1 gadam nepiešķirto līdzekļu rezerves, kad tās ir apstiprinātas, veicot tehniskās korekcijas, kas tiek darīts pirms budžeta projekta iesniegšanas; tomēr uzskata, ka ir svarīgi izpētīt veidus, kā izmantot arī N gada nepiešķirto līdzekļu rezerves, lai joprojām būtu iespējams finansēt papildu vajadzības, kas var rasties attiecīgā gada laikā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

32. pauž stingru pārliecību, ka budžeta lēmējinstītūcijas apstiprinātās saistības būtu jāizmanto to sākotnējam mērķim un ka būtu jādara viss iespējams, lai nodrošinātu, ka šāda prakse tiek īstenota visās politikas jomās; īpaši aicina Komisiju turpināt aktīvi strādāt šajā virzienā; tomēr pauž pārliecību, ka, ja patiešām notiek saistību atcelšana, kuras iemesls ir tādu darbību pilnīga vai daļēja neizpildīšana, kurām attiecīgie līdzekļi bijuši paredzēti, tie būtu jādara no jauna pieejami ES budžetā un budžeta lēmējinstītūcijai tie būtu jāizmanto ikgadējās budžeta procedūras ietvaros; uzskata, ka atceltās saistības būtu jāiekļauj tieši vispārējā saistību rezervē, nevis kādā konkrētā īpašā instrumentā vai rezervē;

33. atgādina, ka saistību atcelšana izriet no budžeta lēmējinstītūcijas jau apstiprinātām saistībām, kuru rezultātā parasti būtu veikti attiecīgi maksājumi, ja darbība, kurai šie līdzekļi bija paredzēti, būtu tikusi īstenota, kā plānots; tādēļ uzsver, ka atcelto saistību atkārtota iekļaušana ES budžetā ir pienācīgi pamatota, taču to nevajadzētu izmantot, lai apietu attiecīgajā nozaru regulējumā paredzētos saistību atcelšanas noteikumus;

34. norāda, ka ir jānodrošina pilnīga maksājumu rezervju pārvešana visā DFS, izmantojot maksājumu vispārējo rezervi; iebilst pret jebkādu ierobežojumu vai maksimālo apmēru piemērošanu rezervju pārvietošanai, kā tas ir pašreizējā DFS, un atgādina, ka šīs rezerves var izmantot tikai tad, ja tā lēmusi budžeta lēmējinstītūcija, kura gluži tāpat lemj arī par šo rezervju izmantošanas apmēru; uzsver, ka vispārējā maksājumu rezerve varētu būt noderīgs instruments, saskaroties ar jebkādu jaunu maksājumu krīzi, kas varētu izveidoties;

35. uzsver ka DFS regulā būtu jā saglabā maksimālo apjomu pārskatīšanas iespēja neparedzētu apstākļu gadījumos, kad finansējuma vajadzību dēļ ir izsmeltas vai pārsniegtas pieejamās līdzekļu rezerves un īpašie instrumenti; aicina paredzēt DFS regulā vienkāršotu procedūru mērķtiecīgai summu pārskatīšanai līdz saskaņotam sliekšnim;

36. iestājas par to, ka būtu jā saglabā iespēja jebkurā ES programmā pārvietot finansējumu uz perioda sākumu vai beigām, lai būtu iespējama precīzāka darbība, kas atbilstu faktiskās īstenošanas ritmam, un jēgpilna reakcija lielu krīžu apstākļos; turklāt prasa nodrošināt vēl lielāku likumdošanas procesa elastību, kuru patlaban paredz Iestāžu nolīguma 17. punkts — tas ļauj koriģēt saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemto programmu kopējo finansējumu līdz +/-10 % apmērā —, palielinot šīs korekcijas apmēru līdz +/-15 %;

37. norāda, ka elastību ir iespējams panākt, veicot līdzekļu pārvietojumus vienas un tās pašas DFS izdevumu kategorijas robežās, lai tādējādi finanšu resursi nonāktu tieši tur, kur tie ir nepieciešami, un uzlabotos ES budžeta izpilde; uzskata, ka mazāks izdevumu kategoriju skaits veicina lielāku DFS elastību; tomēr prasa, lai Komisija, pieņemot būtiskus autonomus līdzekļu pārvietojumus, proaktīvi informētu budžeta lēmējinstītūciju un apspriestos ar to;

DFS īpašie instrumenti

38. apstiprina DFS īpašo instrumentu, proti, elastības instrumenta, rezerves palīdzībai ārkārtas gadījumos, ES Solidaritātes fonda un Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF), vispārējo arhitektūru un norāda uz šo instrumentu plašo izmantojumu pašreizējā DFS; prasa uzlabot to finansējumu un darbības noteikumus;

39. īpaši prasa ievērojami palielināt elastības instrumenta finansējumu līdz vismaz EUR 2 miljardiem gadā; atgādina, ka elastības instruments nav saistīts ar kādu konkrētu politikas jomu un līdz ar to ir izmantojams jebkuram mērķim, kas atzīts par nepieciešamu; tādēļ uzskata, ka šo instrumentu var izmantot, lai segtu jebkādas jaunas finanšu vajadzības, kas rodas DFS darbības gaitā;

40. norāda, ka rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos ir paredzēta, lai strauji reaģētu uz īpašiem palīdzības pieprasījumiem, ko trešās valstis iesniegušas saistībā ar neparedzētiem notikumiem, un uzsver tās sevišķo nozīmi pašreizējā kontekstā; prasa būtiski palielināt tās finansējumu līdz pat EUR 1 miljardam gadā;

41. īpaši norāda uz to, cik ievērojamā apmērā ir ticis izmantots ES Solidaritātes fonds, lai sniegtu palīdzību vairāku nopietnu dabas katastrofu gadījumā, kuras būtiski ietekmējušas budžetu; uzsver arī to, ka šis instruments pozitīvi ietekmē sabiedrības viedokli; ierosina palielināt tā finansējumu līdz EUR 1 miljardam gadā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

42. uzskata, ka EGF izmantošana nolūkā izrādīt ES solidaritāti un sniegt atbalstu darbiniekiem, kuri zaudējuši darbu saistībā ar globalizācijas ietekmē notikušām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos vai globālās ekonomikas un finanšu krīzes dēļ, nav pilnībā atklājusi tā sniegtās iespējas un ka šo fondu varētu izmantot vēl labāk un integrēt to ilgtermiņa stratēģijā, lai efektīvi sasniegtu un no jauna iekļautu darba tirgū atlaistos darbiniekus visās dalībvalstīs; uzskata, ka gaidāmajā EGF pārskatīšanā būtu jāpievēršas tā darbības tvērumam un jāuzlabo koordinācija ar citiem instrumentiem; uzskata, ka, pārskatot EGF, tam jaunajā DFS būtu jāparedz vismaz tikpat liela ikgadējā summa;

43. ierosina izveidot īpašu rezervi DFS īpašajiem instrumentiem, par pamatu šai rezervei ņemot katra instrumenta neizlietotās apropriācijas, kas tiktu dzēstas; uzskata, ka šai rezervei vajadzētu darboties bez jebkādiem laika ierobežojumiem; prasa, lai šī rezerve, budžeta lēmējinstīcijai pieņemot attiecīgu lēmumu, tiktu izmantota par labu ikvienam DFS īpašajam instrumentam, ar kuru nākas finansēt vajadzības, kas pārsniedz attiecīgā instrumenta finansiālo kapacitāti;

44. konstatē, ka patlaban katram DFS īpašajam instrumentam tiek piemēroti atšķirīgi noteikumi attiecībā uz to, kādā laikposmā ir iespējams pārnest neizlietotās apropriācijas; uzskata, ka šie noteikumi būtu jāaskaņo, lai uz visiem minētajiem instrumentiem varētu attiecināt vienotu N+1 noteikumu;

45. uzskata, ka neparedzēto izdevumu rezerve ir jā saglabā kā instruments, kas izmantojams galējas nepieciešamības gadījumā; uzsver, ka šis ir īpašs instruments, ko var arī izmantot tikai maksājumu apropriācijām, un ka tā izmantošana bija noderīga, reaģējot uz 2014. gada maksājumu krīzi; tādēļ prasa palielināt tā maksimālo ikgadējo piešķirumu līdz 0,05 % no ES NKI;

46. uzsver, ka DFS īpašie instrumenti gan attiecībā uz saistību, gan maksājumu apropriācijām būtu jā rēķina papildus DFS maksimālajiem apjomiem; uzskata, ka jautājums par šo instrumentu maksājumu iekļaušanu budžetā tika nepārprotami atrisināts 2014.–2020. gada DFS vidusposma pārskatīšanā, tādējādi izbeidzot ieilgušās domstarpības ar Padomi interpretācijas jautājumā; iestājas par to, ka DFS regulā būtu jāievieš skaidrs noteikums par to, ka maksājumi, kas izriet no DFS īpašo instrumentu izmantošanas saistību apropriācijām, būtu jā rēķina papildus DFS gada maksimālajam maksājumu apjomam;

47. norāda — lai izmantotu DFS trīs īpašos instrumentus, saskaņā ar pašreizējo Iestāžu nolīgumu Parlamentā ir nepieciešams īpašs balsu vairākums; uzskata, ka šis noteikums ir novecojis, jo tas ir saistīts ar īpašo balsu vairākumu, kas pirms Lisabonas līguma bija nepieciešams ES budžeta pieņemšanai; prasa ievērot vienotu pieeju balsošanas prasībām attiecībā uz šo instrumentu izmantošanu, norādot, ka tām vajadzētu būt tādām pašām kā ES budžeta pieņemšanas prasībām;

Ieņēmumi — īpašā rezerve

48. atkārtoti uzsver savu jau izsenis pausto nostāju, ka visi ieņēmumi no naudas sodiem, kuri ir iekasēti no uzņēmumiem par ES konkurences tiesību pārkāpšanu vai ir saistīti ar novēloti veiktām valsts iemaksām ES budžetā, būtu jāiekļauj ES budžetā kā papildu ieņēmumu pozīcija, neveicot attiecīgu NKI iemaksu samazinājumu;

49. šajā nolūkā prasa ES budžetā izveidot īpašu rezervi, kurā laika gaitā pakāpeniski uzkrātos visu veidu neparedzēti citi ieņēmumi un kura tiktu pienācīgi pārnesta, lai, rodoties vajadzībām, nodrošinātu papildu izdevumu iespējas; uzskata, ka šī rezerve būtu jāparedz DFS īpašajiem instrumentiem un ar to būtu jānodrošina papildu piešķirumi gan saistību, gan maksājumu apropriācijās, pamatojoties uz budžeta lēmējinstīcijas lēmumu;

Efektīva un lietderīga ES resursu izmantošana

50. atzīst, ka Eiropas pievienotās vērtības nodrošināšanai vajadzētu būt vienam no galvenajiem vadošajiem principiem, ES iestādēm lemjot par izdevumu veidiem nākamajā DFS; tomēr norāda, ka šai koncepcijai ir daudzas interpretācijas, un prasa izstrādāt vienotu, skaidru un saprotamu attiecīgo kritēriju definīciju, ņemot vērā teritoriālās īpatnības un, ja iespējams, paredzot izmērāmus snieguma rādītājus; brīdina nemēģināt izmantot šādu definīciju, lai, argumentējot ar tīri kvantitatīviem vai īstermiņa ekonomiskiem apsvērumiem, apšaubītu ES politikas pasākumu un programmu lietderīgumu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

51. norāda, ka atsauce uz jēdzienu „Eiropas pievienotā vērtība” ir atrodama vairākos Komisijas dokumentos; atkārtoti norāda uz parametru sarakstu, kas šajā sakarībā sniegts Parlamenta izstrādātajā 2017. gada 24. oktobra rezolūcijā; atgādina, ka ES resursi būtu jāizmanto gan Eiropas sabiedrisko labumu finansēšanai, gan arī katalizējošai darbībai, stimulējot dalībvalstis visos administratīvajos līmeņos rīkoties, lai izpildītu Līguma mērķus un sasniegtu kopīgus ES mērķus, kas citādi netiktu īstenoti; piekrīt, ka ES budžets būtu jāizmanto, lai finansētu darbības, kuras var dot labumu visai ES, kuras nevar efektīvi nodrošināt neviena dalībvalsts atsevišķi un kuras šādi var īstenot rentablāk nekā darbības, kas tiktu veiktas tikai valsts, reģionālā vai vietējā līmenī; turklāt uzskata, ka ES budžetam vajadzētu palīdzēt veidot un atbalstīt mieru un stabilitāti ES kaimiņvalstīs un ārpus to robežām; uzskata, ka Eiropas pievienoto vērtību rada programmas, kuras īsteno gan dalītā, gan tiešā pārvaldībā, kas ir divas savstarpēji papildinošas metodes ES mērķu sasniegšanai; ņemot to vērā, sagaida, ka dalībvalstis sarunās par nākamo DFS nevadīsies pēc „taisnīgas atdeves” principa, kas paredz ņemt vērā vienīgi valsts intereses neto bilances izteiksmē;

52. uzskata, ka labāk izlietot līdzekļus, t. i., efektīvi un nediskriminējoši izmantot katru euro ES budžetā, ir iespējams, ne tikai novirzot ES resursus darbībām ar vislielāko Eiropas pievienoto vērtību un, pamatojoties uz pašreizējo izdevumu padziļinātu izvērtējumu, maksimāli palielinot ES politikas virzienu un programmu sniegumu, bet arī panākot lielāku sinerģiju starp ES budžetu un dalībvalstu budžetiem un nodrošinot jutamus izdevumu struktūras uzlabojumus; atbalsta Eiropas Revīzijas palātas 2016. gada pārskatā iekļautos ieteikumus par efektīvu rādītāju sistēmu efektivitātes mērīšanai, racionalizētu un līdzsvarotāku ziņošanu par sniegumu un ērtāku piekļuvi izvērtēšanas rezultātiem;

53. prasa nākamajā DFS tik tiešām vienkāršot ES budžeta sistēmu, lai atvieglotu līdzekļu apgūšanu; īpaši uzsver, ka ir jāmazina nevajadzīga pārklāšanās starp instrumentiem, ko izmanto līdzīga veida darbībām, piemēram, tādās jomās kā inovācija, MVU vai transports, vienlaikus raugoties, lai neveidotos risks zaudēt svarīgus dažādo programmu elementus, un jālikvidē konkurence starp dažādajiem finansējuma veidiem un avotiem, lai nodrošinātu maksimālu papildināmību un paredzētu saskaņotu finanšu regulējumu; uzskata, ka tas veicinātu iedzīvotāju skaidrāku informēšanu par ES prioritātēm,

54. uzsver, ka ES izdevumu „veselības pārbaudes” rezultātā nevar tikt paredzēta nedz ES mērķu vērienīguma mazināšana vai ES politikas jomu un programmu sadrumstalošana pa nozarēm, nedz arī dotāciju aizstāšana ar finanšu instrumentiem, tiecoties zināmā mērā ietaupīt līdzekļus, tādēļ ka lielākā daļa darbību, kuras saņem ES budžeta atbalstu, nav piemērotas tam, lai tās finansētu ar finanšu instrumentiem; uzskata, ka „veselības pārbaudes” rezultātā drīzāk būtu jānoskaidro veidi, kā varētu uzlabot ES izdevumu programmu īstenošanu;

55. prasa veikt vērienīgu noteikumu saskaņošanu ar mērķi izveidot vienotu noteikumu kopumu visiem ES budžeta instrumentiem, ņemot vērā fondu un nozaru īpašās iezīmes; mudina Komisiju risināt jautājumu par dažādu finansējuma avotu apvienošanu, šajā sakarībā sniedzot skaidrus norādījumus un nodrošinot visām dalībvalstīm vienādu piekļuvi visiem finansējuma veidiem;

56. pauž atbalstu arī reālai nozaru īstenošanas noteikumu vienkāršošanai par labu saņēmējiem un administratīvā sloga mazināšanai, nodrošinot procedūru un plānošanas dokumentu turpmāku standartizāciju un vienkāršošanu; turklāt norāda, ka atbalsta saņēmēju vajadzībām ir jānodrošina vairāk spēju veidošanas un tehniskās palīdzības iespēju; aicina virzīties uz riskos balstītu novērtējumu;

Vienotība, budžeta precizitāte un pārredzamība

57. atgādina, ka vienotības princips, saskaņā ar kuru budžetā jāatspoguļo visi Savienības ieņēmumu un izdevumu posteņi, ir gan Līgumā noteikta prasība, gan demokrātijas pamatnosacījums, lai nodrošinātu budžeta pārredzamību, leģitimitāti un pārskatatbildību; pauž nožēlu par to, ka šim principam tiek pievērsta arvien mazāka uzmanība, savukārt finansiālā sarežģītība ir palielinājusies, sākot ar Eiropas Attīstības fonda vēsturisko mantojumu un Eiropas stabilizācijas mehānisma izveidi līdz pat nesenantajai *ad hoc* ārpusbudžeta mehānismu plašajai ieviešanai inovatīvu finanšu instrumentu un ārēju trasta fondu vai mehānismu veidolā, kuri netiek uzskaitīti Savienības budžetā;

58. apšaubā to, cik pamatota ir un kādu pievienoto vērtību nodrošina instrumentu izveide ārpus Savienības budžeta; uzskata, ka lēmumi par šādu instrumentu izveidi vai saglabāšanu faktiski tiek pieņemti, mēģinot notušēt reālās finansiālās vajadzības un apiet DFS ierobežojumus un pašu resursu maksimālos apjomus; pauž nožēlu par to, ka šādu lēmumu rezultātā bieži vien tiek apiets arī Parlaments tā trīskāršajā funkcijā kā likumdevējs, budžeta lēmējinstāde un kontroles iestāde un ka tie ir pretrunā mērķim palielināt pārredzamību sabiedrībai un finansējuma saņēmējiem;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

59. tādēļ atkārtoti uzsver savu jau izsenis pausto nostāju, ka Eiropas Attīstības fonds kopā ar citiem ārpus DFS pastāvošiem instrumentiem būtu jāiekļauj Savienības budžetā, lai palielinātu tā leģitimitāti, kā arī attīstības jomā īstenotās Savienības politikas efektivitāti un lietderīgumu; tomēr uzsver, ka šo instrumentu attiecīgie budžeti būtu jāreķina papildus DFS maksimālajiem apjomiem, par kuriem bijusi panākta vienošanās, lai to iekļaušana Savienības budžetā negatīvi neietekmētu nedz šo instrumentu finansējumu, nedz citas ES politikas jomas un programmas; principā atzinīgi vērtē priekšlikumu Savienības finanšu sistēmā iekļaut Eiropas stabilizācijas mehānismu Eiropas Monetārā fonda veidolā, neskarot jautājumu par tā gaidāmo struktūru;

60. uzskata, ka ES trasta fondi var nodrošināt pievienoto vērtību, jo tie konkrētās situācijās ļauj apkopot dažādu līdzekļu devēju resursus, taču to izmantošanas rezultātā nevajadzētu veidoties situācijai, ka vienkārši notiek „izkārtne maiņa” jau plānotam ES finansējumam, un nedrīkstētu mainīties ES finanšu instrumentu sākotnējie mērķi; uzsver, ka ir jāpastiprina to izveides un īstenošanas parlamentārā uzraudzība; uzstāj, ka ES trasta fondi būtu jāizmanto tikai tādu darbību atbalstam, kuras notiek ārpus Savienības;

61. turklāt uzskata, ka gadījumā, ja tiek atzīts, ka atsevišķu specifisku mērķu sasniegšanai ir vajadzīgs noteikts daudzums ārpusbudžeta darījumu, piemēram, izmantojot finanšu instrumentus vai trasta fondus, to apmēram un ilgumam jāpaliek ierobežotam, tiem jābūt pilnīgi pārredzamiem, ir uzskatāmi jāpamato to papildināmība un nodrošinātā pievienotā vērtība un to pamatā jābūt stingrām lēmumu pieņemšanas procedūrām un pārskatatbildības noteikumiem;

62. uzskata, ka nākamās DFS ietvaros Savienības budžetā būtu precīzāk jāatspoguļo piešķirto ieņēmumu apmērs un ietekme uz faktiskajiem izdevumiem, īpaši to ieņēmumu gadījumā, kurus veido trešo valstu iemaksas; uzsver, ka tas ir vēl jo būtiskāk, ņemot vērā sarunās par izstāšanos no Savienības pausto Apvienotās Karalistes vēlmi jaunajā DFS laikposmā pēc 2020. gada kā trešai valstij piedalīties dažās Savienības budžeta programmās;

Maksājumu apmērs

63. atgādina, ka maksājumu apropriācijas loģiski un juridiski izriet no saistību apropriācijām, un prasa nākotnē maksājumu maksimālos apjomus noteikt atbilstošā līmenī, atstājot tikai nelielu un reālistisku starpību starp saistību un maksājumu apropriācijām; sagaida, ka, nosakot maksājumu maksimālos apjomus turpmākajam laikam, tiks ņemts vērā, ka ir jāpilda, no vienas puses, saistības, kas izriet no pašreizējā finanšu perioda un par maksājumiem kļūs tikai pēc 2020. gada, un, no otras puses, saistības attiecībā uz programmām un instrumentiem, kuru darbība sāksies pēc 2020. gada;

64. atgādina par nesamaksāto rēķinu uzkrāšanos iepriekšējās DFS noslēgumā un to ietekmi arī uz pašreizējo DFS un brīdina, ka nevajadzētu pieļaut šādas maksājumu krīzes atkārtošanos, pārejot uz nākamo DFS, tādēļ ka tas nopietni ietekmētu atbalsta saņēmējus, piemēram, studentus, augstskolas, MVU un pētniekus; norāda uz pašreiz vērojamo tendenci nepietiekamā apmērā izpildīt maksājumu, kas skaidrojama ar 2014.–2020. gada programmu īstenošanas kavēšanos un kā rezultātā palielinās neizpildīto saistību līmenis, kuras būs jānokārto nākamās DFS maksimālo apjomu ietvaros; aicina Komisiju un dalībvalstis, tostarp finanšu ministrus, izanalizēt šādu kavējumu pamatcēloņus un nākt klajā ar konkrētiem vienkāršošanas pasākumiem īstenošanas atvieglošanai nākotnē;

65. pieņem zināšanai provizorisko rezultātu, kas gūts sarunās par finanšu norēķiniem saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības un paredz, ka Apvienotajai Karalistei pilnībā jāpiedalās 2014.–2020. gada programmu finansēšanā un īstenošanā ar visām attiecīgajām finansālajām sekām;

Finanšu instrumenti

66. uzsver, ka ES budžetā ir pieejams plašs instrumentu klāsts ES līmenī atbalstītu darbību finansēšanai un ka šos instrumentus var iedalīt divās kategorijās, proti, no vienas puses, dotācijās un, no otras puses, finanšu instrumentos, kas var būt garantijas, aizdevumi, riska dalīšanas vai kapitāla instrumenti; norāda arī uz Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, kura mērķis ir piesaistīt privāto un publisko kapitālu visā ES, lai atbalstītu projektus ES ekonomikai būtiski nozīmīgās jomās, papildinot ierobežoto finansējumu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

67. atzīst finanšu instrumentiem piemītošo potenciālu palielināt Savienības budžeta ekonomisko un politisko ietekmi; tomēr uzsver, ka tos var piemērot tikai projektiem, kuri rada ieņēmumus, neapmierinošā investīciju situācijā vai tirgus nepilnību apstākļos un ka tādēļ tie salīdzinājumā ar dotācijām ir tikai papildinošs, nevis alternatīvs finansējuma veids; uzsver, ka finanšu instrumentu mērķim nevajadzētu būt jau pastāvošu publisku vai privātu finansēšanas shēmu aizstāšanai un būtu jāievēro gan valstī pastāvošās, gan starptautiskās saistības;

68. atgādina, ka Parlaments bija prasījis Komisijai noskaidrot, kurās jomās būtu vislabāk izmantot dotācijas, kur noderīgāki būtu finanšu instrumenti un kur dotācijas varētu apvienot ar finanšu instrumentiem, un apsvērt pienācīgu līdzsvaru starp abiem finansēšanas veidiem; pauž pārliecību, ka nākamajā DFS subsīdijām joprojām ir jābūt galvenajam ES projektu finansēšanas veidam; uzsver, ka aizdevumi, garantijas, riska dalīšana un kapitāla finansējums būtu jāizmanto piesardzīgi, proti, pamatojoties uz pienācīgiem *ex ante* novērtējumiem un tikai tad, ja attiecībā uz šo instrumentu lietojumu var apliecināt nepārprotamu pievienoto vērtību un sviras efektu; norāda uz iespējām uzlabot finanšu instrumentu izmantojumu un sinerģiju ar dotācijām; aicina ieguldīt ievērojamus centienus, lai atvieglotu finanšu instrumentu pieejamību atbalsta saņēmējiem, un panākt lielāku elastību dažādu finanšu instrumentu izmantojumā starpnozaru mērogā, lai pārvarētu ierobežojošos noteikumus, kas liedz saņemt vairāku programmu atbalstu projektiem, kuriem ir savstarpēji saderīgi mērķi;

69. aicina Komisiju nākamajā DFS vienkāršot un saskaņot noteikumus, kas reglamentē finanšu instrumentu izmantošanu, lai panāktu sinerģiju starp dažādiem instrumentiem un maksimāli palielinātu to piemērošanas efektivitāti; pieņem zināšanai to, ka varētu būt iespējams priekšlikums — par kuru būtu nepieciešamas izvērstas diskusijas — izveidot vienotu fondu, kurā būtu ES līmenī integrēti centralizēti pārvaldītie finanšu instrumenti; uzskata, ka būtu jāparedz skaidra struktūra dažāda veida finanšu instrumentu izvēlei dažādās politikas jomās un dažādiem darbību veidiem un ka attiecīgie finanšu instrumenti arī turpmāk būtu jāiekļauj budžetā, paredzot tiem atsevišķas budžeta pozīcijas, lai tādējādi nodrošinātu investīciju skaidrību; tomēr uzsver, ka šāda noteikumu saskaņošana nevar skart dalībvalstu pārvaldītos finanšu instrumentus kohēzijas politikā vai ārējo darbību jomā;

70. atgādina par saviem atkārtoti paustajiem aicinājumiem nodrošināt lielāku pārredzamību un demokrātisko kontroli attiecībā uz Savienības budžeta atbalstīto finanšu instrumentu īstenošanu;

Struktūra

71. uzskata, ka DFS struktūrai būtu jānodrošina Eiropas iedzīvotājiem lielāka ES politisko un budžeta prioritāšu pamanāmība, un prasa skaidrāku izklāstu par visām ES izdevumu jomām; pauž pārliecību, ka būtu atbilstoši jāatspoguļo šajā rezolūcijā izklāstītie galvenie ES turpmāko izdevumu pīlāri;

72. tādēļ uzskata, ka pašreizējā izdevumu kategoriju izklāstā ir vajadzīgi daži uzlabojumi, tomēr iebilst pret jebkādam nepamatotām radikālām izmaiņām; līdz ar to ierosina DFS laikposmam pēc 2020. gada veidot saskaņā ar šādu struktūru:

1. izdevumu kategorija. Spēcīgāka un ilgtspējīga ekonomika

Tostarp programmas un instrumenti šādu jomu atbalstam:

tiešajā pārvaldībā:

- pētniecība un inovācija
- rūpniecība, uzņēmējdarbība un mazie un vidējie uzņēmumi
- ekonomikas un sabiedrības digitālā pāreja
- liela mēroga infrastruktūru projekti
- transports, enerģētika, kosmoss
- vide, pielāgošanās klimata pārmaiņām un to ietekmes mazināšana

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

2. izdevumu kategorija. Ciešāka kohēzija un solidaritāte Eiropā

Tostarp programmas un instrumenti šādu jomu atbalstam:

- ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija (dalītajā pārvaldībā):
 - investīcijas inovācijā, pētniecībā, digitalizācijā, rūpniecības restrukturizācijā, MVU, transportā, pielāgošanās pasākumos klimata pārmaiņām un to mazināšanā, vidē un enerģētikā;
 - nodarbinātība, sociālie jautājumi un sociālā iekļautība, dzimumu līdztiesība, nabadzības mazināšana un demogrāfiskās problēmas;
- izglītība, jaunatne un mūžizglītība
- kultūra, pilsoniskums, plašsaziņas līdzekļi un komunikācija
- demokrātija, tiesiskums un pamattiesības
- veselība un pārtikas nekaitīgums
- patvērumš, migrācija un integrācija, tieslietas un patērētāji
- atbalsts valstu pārvaldes struktūrām un koordinācija ar tām

3. izdevumu kategorija. Spēcīgāka un ilgtspējīga lauksaimniecība un zivsaimniecība

Tostarp programmas un instrumenti šādu jomu atbalstam:

- lauksaimniecība un lauku attīstība
- jūrlietas un zivsaimniecība

4. izdevumu kategorija. Lielāka atbildība pasaulē

Tostarp programmas un instrumenti šādu jomu atbalstam:

- starptautiskā sadarbība un attīstība
- kaimiņattiecības
- paplašināšanās
- humānā palīdzība
- demokrātija, tiesiskums, pamattiesības un dzimumu līdztiesība
- tirdzniecība

5. izdevumu kategorija. Drošība, miers un stabilitāte visiem

Tostarp programmas un instrumenti šādu jomu atbalstam:

- drošība, tostarp kibernetiskā drošība
- reaģēšana uz krīzēm un stabilitāte, tostarp civilā aizsardzība
- kopējā ārpolitika un drošības politika
- aizsardzība, tostarp pētniecība un inovācija

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

6. izdevumu kategorija. Efektīva administrācija, kas kalpo Eiropas iedzīvotājiem

- ES darbinieku finansējums
- ES iestāžu ēku un aprīkojuma finansējums

73. mudina Komisiju ES budžeta pielikumā atspoguļot visus ar ES saistītos izdevumus, kas pastāv ārpus ES budžeta saskaņā ar starpvaldību nolīgumiem un procedūrām; uzskata, ka, katru gadu sniedzot šādu informāciju, tiktu nodrošināts pilnīgs pārskats par visām investīcijām, ko dalībvalstis apņēmušas veikt Eiropas līmenī;

III. *Politikas jomas*

Spēcīgāka un ilgtspējīga ekonomika

74. uzsver to, cik svarīgi ir pabeigt Eiropas pētniecības telpas, enerģētikas savienības, Eiropas vienotās transporta telpas un digitālā vienotā tirgus izveidi, jo tie ir Eiropas vienotā tirgus pamatelementi;

75. uzskata, ka nākamajā DFS budžeta resursi būtu vairāk jākoncentrē jomās, kurās ir nepārprotami redzama Eiropas pievienotā vērtība un kuras stimulē ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju un ilgtspēju un nodarbinātību visos ES reģionos; šajā kontekstā uzsver pētniecības un inovācijas nozīmi ilgtspējīgas, pasaulē vadošas un zināšanās balstītas ekonomikas veidošanā un pauž nožēlu par to, ka pašreizējā DFS, trūkstot pienācīgam finansējumam, tikai neliela daļa ļoti kvalitatīvu projektu šajā jomā ir saņēmusi ES finansējumu;

76. tāpēc aicina nākamajā DFS ievērojami palielināt 9. pētniecības pamatprogrammai (FP9) paredzēto vispārējo budžetu, nosakot to vismaz EUR 120 miljardu apmērā; uzskata šādu līdzekļu apmēru par piemērotu, lai nodrošinātu Eiropas konkurētspēju pasaulē un zinātnes, tehnoloģiju un rūpniecības vadošo lomu, reaģētu uz sabiedrības problēmjaudājumiem un palīdzētu sasniegt ES mērķus klimata jomā, kā arī ilgtspējīgas attīstības mērķus; īpaši aicina veikt pasākumus revolucionāras, jaunus tirgus paverošas inovācijas stimulēšanai, sevišķi pievēršoties MVU;

77. turklāt aicina vairāk orientēties uz pētniecības un inovācijas īstenošanu ar kopuzņēmumu starpniecību un citu instrumentu palīdzību, kā arī uz investīciju atbalstīšanu svarīgākajās tehnoloģijās, lai novērstu investīciju deficītu inovācijas jomā; uzsver, ka līdztekus līdzekļu palielināšanai ir jāpievēršas finansēšanas procedūru vienkāršošanai; atzinīgi vērtē Komisijas centienus šajā jomā un uzstāj, ka šie centieni būtu jāturpina nākamajā plānošanas periodā, lai pieteikumu iesniedzējiem nodrošinātu labāku piekļuvi un vienlīdzīgu konkurences apstākļus, piedāvājot jaunu sistēmu pieteikumu novērtēšanai; uzsver, ka ir jāizstrādā pasākumi, lai stimulētu līdzsvarotu dalību no visām ES dalībvalstīm;

78. atzinīgi vērtē Komisijas neseno sniegto priekšlikumu nodrošināt Ogļu un tērauda pētniecības fonda finansējumu turpmākajiem gadiem; uzsver šā fonda nozīmi pētniecības finansēšanā šajā rūpniecības nozarē; tāpēc uzskata, ka ir jārod ilgāka termiņa risinājums finansējuma nodrošināšanai pēc 2020. gada un fonda iekļaušanai Savienības budžetā, lai Parlaments varētu īstenot savas budžeta kontroles iestādes funkcijas;

79. uzsver, ka MVU un mikrouzņēmumi ir būtisks ekonomiskās izaugsmes, inovācijas un nodarbinātības veicināšanas faktors, kas nodrošina 85 % no visām jaunajām darbvietām; atzīst to svarīgo lomu ES ekonomikas atlabšanas un ilgtspējīga uzplaukuma nodrošināšanā; atgādina, ka Eiropas Savienībā ir vairāk nekā 20 miljoni MVU un ka tie ir 99 % no visiem uzņēmumiem; uzskata, ka mērķim visās dalībvalstīs uzlabot finansējuma pieejamību MVU būtu jāpaliek svarīgam politiskajam mērķim arī nākamajā DFS, lai turpinātu uzlabot šo uzņēmumu konkurētspēju un ilgtspēju; tādēļ uzsver, ka ir nepieciešams veicināt uzņēmējdarbību un uzlabot MVU uzņēmējdarbības vidi, lai šie uzņēmumi spētu pilnībā realizēt savu potenciālu mūsdienu globālajā ekonomikā;

80. atzinīgi vērtē īpaši šim nolūkam paredzētās ES Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmas (COSME) panākumus pašreizējā DFS; uzsver šīs programmas augsto īstenošanas līmeni un norāda, ka tās līdzekļu apguves kapacitāte var būt vēl lielāka; tādēļ prasa divkāršot programmai COSME paredzēto finansējumu, lai tas atbilstu ES ekonomikas faktiskajām vajadzībām un lielajam pieprasījumam attiecībā uz dalību šajā programmā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

81. atkārtoti uzsver savu nelokāmo apņemšanos attiecībā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF), kura mērķis pašreizējā DFS ir piesaistīt EUR 500 miljardus jaunām investīcijām reālajā ekonomikā; uzskata, ka ESIF jau ir sniedzis spēcīgu un mērķtiecīgu impulsu tām ekonomikas nozarēm, kas veicina ilgtspējīgu izaugsmi un darbvietu radīšanu; uzsver ESIF pozitīvo ietekmi uz finansējuma nodrošināšanu MVU visā Savienībā; tādejā atzinīgi vērtē Komisijas nodomu nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumu par šīs investīciju shēmas turpināšanu un uzlabošanu jaunajā DFS, atvēlot tai īpašu budžetu, kurš būtu jāfinansē tā, lai nekaitētu jau pastāvošām politikas jomām un programmām; uzsver, ka ikviens likumdošanas priekšlikums būtu jābalsta uz Komisijas veikta pārskata secinājumiem un neatkarīgu novērtējumu; sagaida, ka jaunajā priekšlikumā tiks efektīvi novērstas visas ESIF īstenošanas nepilnības un cita starpā uzlabots šā fonda ģeogrāfiskais tvērums, lai tā nodrošinātās priekšrocības būtu jūtamas visā Savienībā;

82. uzstāj uz DFS svarīgo nozīmi no ilgtermiņa investīcijām atkarīgās nozarēs, piemēram, ilgtspējīgā transporta nozarē; uzsver, ka transporta infrastruktūra ir vienotā tirgus stūrakmens un ilgtspējīgas izaugsmes un darbvietu radīšanas pamats; norāda, ka ar kaimiņvalstīm savienotas Eiropas vienotās transporta telpas pilnīgai izveidei ir nepieciešama liela transporta infrastruktūra un ka tā ir jāuzskata par vienu no galvenajām prioritātēm ES konkurētspējas un ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas nodrošināšanai, tostarp arī nomaļās teritorijās un salās; tāpēc uzskata, ka nākamajā DFS būtu jāparedz pietiekams finansējums projektiem, kuri it īpaši veicina TEN-T pamattīkla un tā koridoru izveides pabeigšanu, un uzskata, ka tos vajadzētu izvērst vēl vairāk; atgādina par COP 21 izvirzītajiem mērķiem transporta jomā, kuri vērsti uz klimata pārmaiņu apkarošanu, un mudina dalībvalstis investēt viedā, ilgtspējīgā un integrētā sabiedriskajā transportā;

83. uzskata, ka atjauninātai un efektīvākai EISI programmai būtu jāaptver visi transporta veidi, tostarp autoceļu un dzelzceļa infrastruktūra, kā arī iekšzemes ūdensceļi; uzskata, ka programmai būtu prioritāri jāpievēršas labākiem savienojumiem starp visaptverošiem tīkliem, kā arī transporta veidiem, kas veicina CO₂ emisiju samazināšanu, un jākoncentrējas uz starpsavienojumiem un tīkla izveides pabeigšanu nomaļās teritorijās; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi uzlabot savstarpējo sadarbību, izmantojot Eiropas dzelzceļa satiksmes vadības sistēmu, un nodrošināt iespēju pilnībā izmantot Eiropas vienotās gaisa telpas iniciatīvu; prasa pabeigt Eiropas digitālās gaisa satiksmes pārvaldības sistēmas izveidi;

84. prasa nākamajā DFS izveidot atsevišķu budžeta pozīciju tūrismam, lai tādējādi virzītos uz īstenu Eiropas tūrisma politiku, kas var ievērojami veicināt izaugsmi un darbvietu izveidi;

85. aicina Komisiju veicināt investīcijas nākamās paaudzes tehnoloģiju izstrādē un ieviešanā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt finansējumu digitālā vienotā tirgus izveides pabeigšanai, pilnībā izmantojot spektru, nodrošinot fiksēto tīklu atjaunināšanu un mobilo tīklu blīvuma palielināšanu, veicinot 5G un gigabitu savienojamību, kā arī panākot turpmāku progresu attiecībā uz ES telekomunikāciju noteikumu saskaņošanu, lai radītu pareizo tiesisko regulējumu interneta savienojamības uzlabošanai visā Savienībā; uzsver, ka telekomunikāciju nozarē EISI būtu jāturpina atbalstīt digitālo pakalpojumu infrastruktūras un ātrgaitas platjoslas tīklus, nodrošinot to pieejamību, tostarp attālos reģionos un lauku apvidos, kā arī uzlabojot digitālo līdzekļu lietošanas prasmes, starpsavienojamību un sadarbību; uzsver, ka ir jāatbalsta Eiropas ekonomikas un sabiedrības digitālā pāreja un jāiegulda līdzekļi tādās nozīmīgās tehnoloģijās kā lielie dati, mākslīgais intelekts vai augstas veiktspējas datošana, infrastruktūrā un digitālajās prasmēs, lai palielinātu ES konkurētspēju un uzlabotu Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitāti;

86. uzskata, ka Eiropā ir būtiski nodrošināt stabilu energoapgādi par pieņemamām cenām; tādejā aicina sniegt pastāvīgu atbalstu investīcijām, ar kurām tiek nodrošināta energoavotu un energoapgādes maršrutu dažādošana, palielināta energoapgādes drošība un enerģētiskā neatkarība un uzlabota energoefektivitāte un atjaunojamo energoresursu izmantošana, tostarp izmantojot enerģētikas nozarei paredzēto EISI atbalstu; īpaši uzsver, ka ir svarīgi sniegt vispusīgu atbalstu, it īpaši no oglekļietilpīgām darbībām atkarīgiem reģioniem, enerģētikas pārkārtošanai, pārejai uz mazoglekļa ekonomiku, elektroenerģijas ražošanas modernizācijai, pārrobežu starpsavienojumu uzlabošanai un viedo tīklu izmantošanai, oglekļa uztveršanas, uzglabāšanas un izmantošanas tehnoloģijām un centralizētās siltumapgādes modernizēšanai; uzskata, ka enerģētikas nozares pārveidošana, ņemot vērā ar klimatu saistītos mērķus, būtu attiecīgi jāatbalsta, it sevišķi no oglekļa atkarīgos reģionos un valstīs, lai efektīvi veicinātu stratēģisko pāreju uz zemu emisiju ekonomiku; prasa izveidot visaptverošu fondu, kas būtu paredzēts, lai atbalstītu taisnīgu pārkārtošanu, it sevišķi attīstot un izmantojot atjaunojamos energoresursus, energoefektivitātes un enerģijas akumulēšanas risinājumus, elektromobilitātes risinājumus un infrastruktūru, modernizējot elektroenerģijas ražošanu un elektrotīklus, izstrādājot un izmantojot progresīvas elektroenerģijas ražošanas tehnoloģijas, tostarp oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu (CCS), oglekļa dioksīda uztveršanu un izmantošanu (CCU) un ogļu gazifikāciju, modernizējot centralizēto siltumapgādi, tostarp ieviešot augstas efektivitātes koģenerācijas risinājumus, savlaicīgi pielāgojoties nākotnes vides standartiem, pārstrukturējot energoietilpīgās nozares, kā arī pievēršoties ietekmei uz sabiedrību, ekonomiku un vidi;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

87. uzsver lielapjoma infrastruktūras projektu, proti, starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora (*ITER*), Eiropas Ģeostacionārās navigācijas pārklājuma dienesta (*EGNOS*), globālās satelītu navigācijas sistēmas (*Galileo*), Zemes novērošanas programmas (*Copernicus*) un valdību un valsts iestāžu satelītsakaru projekta (*GOVSATCOM*), stratēģisko nozīmi ES turpmākajai konkurētspējai, drošībai un politiskajai varai; norāda, ka ES budžetā ir jānodrošina finansējums šiem lielapjoma projektiem, taču vienlaikus attiecīgie līdzekļi arī jānorobežo, lai tādējādi nodrošinātu, ka iespējama izmaksu pārsniegšana neapdraudēs citu Savienības politikas jomu finansēšanu un sekmīgu īstenošanu, kā tas atsevišķos gadījumos novērots iepriekšējā DFS; atgādina, ka šajā nolūkā maksimālā summa šiem projektiem patlaban ir noteikta DFS regulā, un prasa jaunajā regulā paredzēt līdzīgus noteikumus;

88. uzsver, cik svarīga ir vides saglabāšana un aizsardzība, vides kvalitātes uzlabošana un cīņa pret klimata pārmaiņām, ekosistēmu degradāciju un bioloģiskās daudzveidības zudumu un cik svarīga nozīme ir ES vadošajai lomai šajos jautājumos; uzskata, ka stabils un pienācīgs finansējums ir ļoti būtisks, lai izpildītu Eiropas Savienības starptautiskās saistības, piemēram, Parīzes nolīgumu; atgādina, ka nākamajai DFS būtu jāpalīdz Savienībai sasniegt šos mērķus un jāveicina pāreja uz mazoglekļa ekonomiku līdz 2050. gadam; uzsver, ka Eiropas Savienībai nevajadzētu finansēt projektus un investīcijas, kas ir pretrunā minēto mērķu sasniegšanai; aicina turpmākajos ES izdevumos vērienīgi integrēt klimata jautājumus; šajā sakarībā prasa pienācīgi finansēt attiecīgās programmas, piemēram, „LIFE+”, un divkārt palielināt šo programmu finanšu resursus, un izveidot īpaši paredzētu finansējumu bioloģiskajai daudzveidībai un „Natura 2020” tīkla pārvaldībai;

Ciešāka kohēzija un solidaritāte Eiropā

89. uzsver, ka kohēzijas politikai pēc 2020. gada joprojām vajadzētu būt galvenajai Eiropas Savienības investīciju politikai, kas risinātu sarežģītus sociālekonomiskos problēmjautājumus visos ES reģionos, taču lielāko daļu resursu koncentrētu visneaizsargātajos reģionos; uzskata, ka papildus Līgumā noteiktajam mērķim mazināt attīstības līmeņa atšķirības un sekmēt konvergenci kohēzijas politikai būtu jākoncentrējas uz ES vispārējo politisko mērķu sasniegšanu, un tāpēc ierosina, ka nākamajā DFS trijiem kohēzijas politikas fondiem — Eiropas Reģionālās attīstības fondam (ERAF), Eiropas Sociālajam fondam (ESF) un Kohēzijas fondam — būtu jākoncentrējas galvenokārt uz atbalsta sniegšanu tādās jomās kā izaugsme un konkurētspēja, pētniecība un inovācija, digitalizācija, rūpniecības restrukturizācija, MVU, transports, klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām, vides ilgtspēja un taisnīga enerģētikas pārkārtošana, nodarbinātība, sociālā iekļaušana, dzimumu līdztiesība, nabadzības mazināšana un demogrāfiskās problēmas; uzsver, ka šie trīs fondi ir ES kohēzijas politikas neatņemama sastāvdaļa un var darboties tikai kopīgi un saskaņā ar šīs politikas vienoto satvaru; turklāt prasa šajā politikā pastiprināt teritoriālo sadarbību, tostarp ieviešot pārrobežu sadarbības komponentu un pilsētpolitikas dimensiju, kā arī īpašus noteikumus lauku apvidiem, kalnu apgabaliem, salām un nomaļām teritorijām;

90. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi kohēzijas politikas finansējumu ES-27 valstīs laikposmā pēc 2020. gada salīdzināmās cenās saglabāt vismaz tādā pašā līmenī kā 2014.–2020. gada budžetā; uzsver, ka IKP arī turpmāk būtu jāpaliek vienam no parametriem attiecībā uz kohēzijas politikas līdzekļu piešķiršanu, taču uzskata, ka tas būtu jāpapildina ar sociālo, vides un demogrāfisko rādītāju kopumu, lai visās dalībvalstīs labāk ņemtu vērā jaunus nevienlīdzības veidus, kas pastāv gan ES reģionos iekšēji, gan starp reģioniem; turklāt atbalsta to, lai jaunajā plānošanas periodā tiktu turpināti elementi, kas kohēzijas politiku pašreizējā DFS darīja modernāku un vairāk vērstu uz sniegumu, proti, tematiskā koncentrācija, *ex ante* nosacījumi, snieguma satvars un saikne ar ekonomikas pārvaldību;

91. pauž stingru apņemšanos izpildīt saistības, kas izriet no LESD 9. panta, proti, panākt sociālu Eiropu un īstenot Eiropas sociālo tiesību pilāru, kura pamatā ir ļoti konkurētspējīgas sociālās tirgus ekonomikas ilgtspējīga izaugsme, kā mērķi nosakot pilnīgu nodarbinātību un sociālo progresu un veicinot sieviešu un vīriešu līdztiesību, paaudžu solidaritāti un bērnu tiesību aizsardzību, kā paredzēts Līgumā; uzsver — lai to īstenotu, sociālajai politikai ir jābūt pienācīgi finansētai, un uzsver no tā izrietošo vajadzību palielināt resursus pastāvošajiem instrumentiem, kas palīdz sasniegt šos mērķus, it īpaši ESF, Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai, Eiropas atbalsta fondam vistrūcīgākajām personām, EGF un Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmai (*EaSI*); uzstāj, ka nākamajā DFS minētie instrumenti ir jāsaglabā un ka tos ir jāturpina īstenot galvenokārt dotāciju veidā;

92. atkārtoti aicina Komisiju un visas dalībvalstis izveidot īpašu fondu, kas būtu paredzēts garantiju sniegšanai bērniem, izvirzot bērnus nabadzības mazināšanas politikas centrā un nodrošinot atbilstošos resursus nepieciešamo politikas pasākumu pilnīgai īstenošanai, tostarp ar mērķtiecīgiem pasākumiem palīdzot vecākiem pārvarēt sociālo atstumtību un izkļūt no bezdarba situācijas;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

93. uzsver, ka it īpaši ESF būtu jāpaplašina atbalsts sociālā dialoga izvēršanai, uzlabojot sociālo partneru spēju veidošanu, tostarp Eiropas nozaru un starpnozaru līmenī, un ka šīs saistības vajadzētu noteikt kā obligātas dalībvalstīm visos ES reģionos;

94. īpaši uzsver to, ka ir nepārtraukti jācinās pret jauniešu bezdarbu un atstumtību, it īpaši to jauniešu vidū, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (jaunieši *NEET* situācijā), raugoties uz to kā daļu no visaptverošas pieejas jaunatnes politikai ES līmenī; tādēļ aicina divkāršot Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas finansējumu, kā arī pilnībā īstenot ES Garantiju jauniešiem, nodrošinot ātru un vienkāršotu līdzekļu izmantošanu un pastāvīgu, stabilu finansējumu nākamajā plānošanas periodā; uzsver, ka ir jāuzlabo regulējums, lai saglabātu nediskriminējošu dalību šajā programmā tiem jauniešiem, kuri nāk no nelabvēlīgiem sociālekonomiskajiem apstākļiem; uzskata, ka viena no ES galvenajām prioritātēm joprojām ir investīcijas izglītības un apmācības sekmēšanā, it sevišķi digitālo līdzekļu lietošanas prasmju attīstīšanā; uzstāj, ka šī programma nedrīkst aizstāt izdevumus, kas iepriekš tika segti no valstu budžetiem;

95. pauž atbalstu programmām tādās jomās kā kultūra, izglītība, mediji, jaunatne, sports, demokrātija, pilsoniskums un pilsoniskā sabiedrība, kuras jau ir uzskatāmi apliecinājušas savu Eiropas pievienoto vērtību un ir noturīgi populāras atbalsta saņēmēju vidū; tāpēc iestājas par to, ka ir pastāvīgi jāinvestē izglītības un apmācības sistēmā „ET 2020”, izmantojot programmas „Erasmus+”, „Radošā Eiropa” un „Eiropa pilsoņiem”, lai turpinātu uzrunāt dažāda vecuma cilvēkus, it sevišķi jauniešus; atkārtoti pauž atbalstu programmu „Erasmus+” un „Radošā Eiropa” ārējās dimensijas stiprināšanai; turklāt iesaka turpināt Eiropas Solidaritātes korpusa darbību, paredzot tam pienācīgus resursus, taču ne uz citu ES programmu rēķina; uzsver nozīmīgo ieguldījumu, ko attiecībā uz izaugsmi un darbvietām Eiropas Savienībā nodrošina kultūras un radošās industrijas;

96. iesaka izveidot iekšēju, Komisijas pārvaldītu Eiropas demokrātijas fondu, lai pastiprinātu atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai un NVO, kas strādā demokrātijas un cilvēktiesību jomā;

97. īpaši aicina nākamajā DFS vismaz trīskārt palielināt „Erasmus+” budžetu, lai visā Eiropā sasniegtu daudz vairāk jauniešu, jaunatnes organizāciju, vidusskolu skolēnu un mācekļu, sniedzot viņiem vērtīgas kompetences un dzīvē noderīgas prasmes, nodrošinot mūžizglītību, uz izglītības guvējiem vērstu neformālu izglītību, kā arī ikdienējās mācīšanās iespējas un jaunatnes darba un brīvprātīgā darba iespējas; aicina vēltīt īpašu uzmanību iedzīvotājiem, kas nāk no nelabvēlīgiem sociālekonomiskajiem apstākļiem, lai pavērtu viņiem iespējas piedalīties programmā, kā arī cilvēkiem ar invaliditāti;

98. aicina Komisiju veikt turpmākus pasākumus saistībā ar projektu „Eiropas dzelzceļa abonementa *Interrail Pass* piešķiršana 18. dzimšanas dienā” un nākamajā DFS izvirzīt īpaši šim nolūkam paredzētu programmu, paredzot tai pietiekamas ikgadējās apropriācijas, lai finansētu visus Eiropas jauniešu, kuri attiecīgajā gadā kļūst 18 gadus veci, iesniegtos pieteikumus bezmaksas dzelzceļa abonementa saņemšanai; uzsver, ka šāds projekts kļūtu par būtisku Eiropas apziņas un identitātes veicināšanas sastāvdaļu, it īpaši situācijā, kad nākas saskarties ar tādiem draudiem kā populisms un maldinošas informācijas izplatīšana; atkārtoti uzsver — lai sasniegtu šādas programmas mērķi, no Komisijas ir jānāk attiecīga juridiskā pamata priekšlikumam;

99. sagaida, ka patvēruma un migrācijas jomā Eiropas Savienība pēc 2020. gada no krīžu pārvarēšanas režīma pāries uz pastāvīgu, kopēju Eiropas politiku; uzsver, ka darbībām šajā jomā būtu vajadzīgs īpaši šim nolūkam vēltīts instruments, t. i., Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (*AMIF*); uzsver, ka topošajam fondam, kā arī attiecīgajām tieslietu un iekšlietu aģentūrām ir jāpiešķir atbilstoša līmeņa finansējums uz visu nākamās DFS darbības laiku, lai risinātu vispusīgos problēmjautājumus šajā jomā; turklāt uzskata, ka *AMIF* būtu jāpapildina ar papildu komponentiem šā jautājuma risināšanai citās politikas jomās, it īpaši ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem un ārējo darbību finansēšanas instrumentiem, jo būtu vēlti cerēt ar vienu atsevišķu instrumentu risināt apjomīgās un daudzpusīgās vajadzības šajā jomā; turklāt atzīst kultūras, izglītības, jaunatnes un sporta programmu svarīgo nozīmi bēgļu un migrantu integrēšanā Eiropas sabiedrībā; prasa Komisijai izvērtēt, vai Eiropas patvēruma politikā varētu stiprināt Eiropas pilsētu lomu, ieviešot stimulu shēmu, kas pilsētām apmaiņā pret bēgļu un patvēruma meklētāju uzņemšanu piedāvātu tiešu finansiālo atbalstu bēgļu izmitināšanai un ekonomikas attīstīšanai;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

100. atzīst Eiropas pievienoto vērtību, ko nodrošina sadarbība kopīgu sabiedrības veselības apdraudējumu novēršanā; norāda, ka neviena dalībvalsts nevar viena pati atrisināt pārrobežu problēmjautājumus veselības jomā, un prasa nākamajā DFS atspoguļot ES pienākumu īstenot IAM sabiedrības veselības, veselības aprūpes sistēmu un ar vidi saistītu veselības problēmu jomā un atbalstīt dalībvalstis nevienlīdzības mazināšanā veselības aprūpes jomā; uzskata, ka, pamatojoties uz patlaban šajā jomā veikto pasākumu pozitīvajiem rezultātiem, nākamajā DFS būtu jāiekļauj stabila nākamās paaudzes programma veselības jomā, kas pievērstos šiem jautājumiem pārrobežu mērogā, piemēram, panākot inovatīvus risinājumus veselības aprūpes nodrošināšanai, tostarp digitālos risinājumus, piemēram, Eiropas references tīklus, un sniegtu atbalstu dalībvalstīm, piedāvājot specializētas zināšanas un datu apmaiņu, faktu materiālu un labu praksi; atgādina, ka laba veselība ir priekšnosacījums citu ES izvirzīto mērķu sasniegšanai un ka Eiropas iedzīvotāju veselību ietekmē arī politika tādās jomās kā lauksaimniecība, vide, nodarbinātība, sociālie jautājumi vai iekļautība; tādēļ prasa nākamajā DFS nostiprināt novērtējumus par ietekmi uz veselību un īstenot starpnozaru sadarbību šajā jomā;

Spēcīgāka un ilgtspējīga lauksaimniecība un zivsaimniecība

101. apstiprina, ka modernizētai kopējai lauksaimniecības politikai ir būtiska nozīme attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu un pārtikas apgādes autonomiju, lauku teritoriju apdzīvotības un nodarbinātības saglabāšanu, ilgtspējīgu attīstību, vides, lauksaimniecības un mežsaimniecības ilgtspēju un veselīgu, kvalitatīvu pārtikas produktu nodrošināšanu Eiropas iedzīvotājiem par pieņemamu cenu; norāda, ka ir palielinājušās pārtikas vajadzības un veselīguma prasības un gluži tāpat arī nepieciešamība atbalstīt lauksaimnieku pāreju uz videi draudzīgāku lauksaimniecības praksi un risināt ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas; uzsver, ka ir jāatbalsta lauksaimnieku ienākumu drošība un jānostiprina saikne starp KLP un sabiedrisko labumu nodrošināšanu; uzsver, ka KLP ir viena no visdziļāk integrētajām politikas jomām, kas galvenokārt tiek finansēta ES līmenī un tādējādi aizstāj valstu izdevumus;

102. uzsver, ka ES-27 paredzētais KLP budžets nākamajā DFS salīdzināmās cenās būtu jāsauglabā vismaz pašreizējā līmenī; uzsver, ka jauno problēmjautājumu risināšanai nākamajā KLP būs vajadzīgs pietiekams finanšu piešķirums, kurš noteikts, pamatojoties uz pašreizējās politikas un turpmāko vajadzību analīzi; uzsver, ka tiešie maksājumi nepārprotami rada ES pievienoto vērtību un nostiprina vienoto tirgu, novēršot konkurences kropļojumus starp dalībvalstīm; šajā sakarībā iebilst pret jebkāda veida renacionalizāciju un jebkādu valsts līdzfinansējumu tiešajiem maksājumiem; uzsver nepieciešamību turpināt pasākumus, kas paredzēti ražošanas saglabāšanai īpaši jutīgām teritorijām būtiskās nozarēs, reformēt krīzes rezervi lauksaimniecības jomā, palielināt finansējumu atbilstoši reakcijai uz dažādajām cikliskajām krīzēm sensitīvās nozarēs, radīt jaunus instrumentus, kas spēj mazināt cenu svārstīgumu, un palielināt finansējumu attālu un salu reģionu īpašo attīstības problēmu pārvarēšanas programmai (POSEI); aicina Komisiju turpināt tiešo maksājumu konverģences procesu un nodrošināt vajadzīgo finansiālo un tiesisko regulējumu attiecībā uz pārtikas apgādes ķēdi, lai cīnītos pret negodīgu tirdzniecības praksi; norāda, ka ES lauku apvidi saskaras ar nopietnām problēmām un tādēļ tiem ir vajadzīgs īpašs atbalsts;

103. uzsver zivsaimniecības nozares, jūras vides un „zilās ekonomikas” sociālekonomisko un ekoloģisko nozīmi un ieguldījumu ES ilgtspējīgas pārtikas apgādes autonomijā, nodrošinot Eiropas akvakultūras un zvejniecības ilgtspēju un mazinot ietekmi uz vidi; norāda, ka kopējā zivsaimniecības politika ir ekskluzīvā ES kompetencē; šajā sakarībā uzsver, ka ir nepieciešams saglabāt atsevišķu, būtisku apmēra, neatkarīgu un pieejamu zivsaimniecības fondu, lai īstenotu šo politiku; aicina atjaunot attālu un salu reģionu īpašo attīstības problēmu pārvarēšanas programmu zivsaimniecības nozarē, jo šī programma ir ļoti svarīga Eiropas nomaļākajiem reģioniem; aicina saglabāt zivsaimniecības nozarei paredzētās finanšu apropriācijas vismaz pašreizējās DFS līmenī un, ja radīsies jaunas vajadzības, palielināt finanšu apropriācijas jūrlietām; brīdina par smaga *Brexit* iespējamo negatīvo ietekmi uz šo nozari; norāda, ka papildu finansēšanas iespējas varētu nodrošināt ar citiem finanšu instrumentiem, kas papildinātu neatmaksājamo atbalstu;

Lielāka atbildība pasaulē

104. uzsver, ka pasaule saskaras ar daudziem izaicinājumiem, tostarp konfliktiem, kibernetiskiem, terorismu un radikalizāciju, dezinformāciju, dabas katastrofām, klimata pārmaiņām un vides degradāciju, cilvēktiesību pārkāpumiem un dzimumu nevienlīdzību; uzskata, ka Savienībai ir īpaša politiskā un finansiālā atbildība, kuras pamatā ir patiesi eiropiska, noteikumos un vērtībās balstīta ārpolitika, atbalsts stabilitātei, drošībai, demokrātiskai pārvaldībai un mūsu partneru ilgtspējīgai attīstībai, kā arī nabadzības izskaušana un reaģēšana uz krīzēm;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

105. uzsver — lai Savienība varētu pildīt savu lomu globālās stratēģijas un paplašināšanās, kaimiņattiecību un attīstības politikas satvarā, kā arī reaģēt uz ārkārtas situācijām, ir ievērojami jāpalielina ārējai darbībai paredzētās apropriācijas; sagaida, ka nākamajā DFS tiks atspoguļotas bezprecedenta apmēra vajadzības dienvidu un austrumu kaimiņvalstīs, kuras cīnās ar konfliktiem un migrācijas un bēgļu problemātikas radītajām sekām; prasa piešķirt lielākas apropriācijas, lai apmierinātu augošo humānās palīdzības pieprasījumu, kam par iemeslu ir gan dabas, gan cilvēka izraisītas katastrofas, un nepieļaut starpības veidošanos starp saistībām un maksājumiem; uzskata, ka Savienībai ir jāpalielina finansējums ANO Palīdzības un darba aģentūrai Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA); turklāt uzsver, ka ir nepieciešami papildu līdzekļi Āfrikai paredzēta investīciju plāna finansēšanai, lai veicinātu iekļaujošu izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību un tādējādi novērstu dažus neatbilstīgas migrācijas pamatcēloņus;

106. atgādina, ka ES attīstības politikas virzītājspēks ir virkne saistību, proti, IAM, Adisabebas rīcības programma par attīstības finansēšanu, Parīzes klimata nolīgums un Eiropas Konsenss par attīstību, kā arī politikas saskaņotība attīstībai un palīdzības efektivitātes principi; vērš uzmanību uz ES un tās dalībvalstu apņemšanos līdz 2030. gadam palielināt to sniegtās oficiālās attīstības palīdzības (OAP) apmēru līdz 0,7 % no IKP, tostarp 20 % no ES sniegtās OAP novirzīt sociālajai iekļautībai un cilvēces attīstībai un 0,2 % no ES NKI — oficiālajai attīstības palīdzībai vismazāk attīstītajām valstīm;

107. norāda, ka attīstības palīdzībai var būt liela nozīme migrācijas pamatcēloņu novēršanā un stabilitātes veicināšanā, taču uzskata, ka OAP nevajadzētu izmantot ar bēgļiem saistītu izmaksu segšanai līdzekļu devējā valstī; norāda uz OAP potenciālo lomu veicināt finansējuma piesaistīšanu no citiem avotiem un uzsver nepieciešamību pastiprināti iesaistīt privāto sektoru, iespējams, ar ārējo investīciju plāna darbības turpināšanu, balstoties uz tā novērtējumu;

108. atbalsta finansējuma tiešu piešķiršanu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un cilvēktiesību aizstāvjiem, it īpaši trešās valstīs, kurās ir apdraudēta demokrātija un tiesiskums; šajā sakarībā uzsver, ka ārējās finansēšanas instrumentiem ir jāspēj strauji reaģēt uz politiskajām norisēm un ka ir jānostiprina „vairāk par vairāk” pieeja;

109. apliecina gatavību apsvērt vienkāršotu un racionalizētu ārējās finansēšanas instrumentu struktūru ar nosacījumu, ka tādējādi tiek palielināta pārredzamība, pārskatatbildība, efektivitāte, saskaņotība un elastīgums un tiek respektēti pamatā esošo politikas jomu mērķi; prasa īpašo politisko un finansiālo iezīmju dēļ saglabāt atsevišķa instrumenta statusu pirmspievienošānās palīdzības, kaimiņattiecību, attīstības un humanitārās palīdzības instrumentiem; norāda, ka šādā struktūrā būtu jāparedz EAF iekļaušana budžetā ārpus vienošanās ceļā noteiktajiem maksimālajiem apjomiem, izņemot Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu, un pārredzamāka attiecīgo trasta fondu un mehānismu iekļaušana;

110. uzsver, ka svarīga ir lielāka elastība, kas ļautu piesaistīt papildu resursus un ātri piešķirt finansējumu; varētu apsvērt iespēju ārējās finansēšanas instrumentu vispārēja palielinājuma ietvaros paredzēt lielāku nepiešķirto līdzekļu rezervi, lai tādējādi palielinātu iekšējo elastību, taču uzsver, ka šādas elastības panākšanas dēļ nedrīkstētu ciest ilgtermiņa politiskie mērķi un ģeogrāfiskās un tematiskās prioritātes, ilgtermiņa finansējuma prognozējamība, parlamentārā kontrole un apspriedes ar partnervalstīm un pilsonisko sabiedrību;

Drošība, miers un stabilitāte visiem

111. uzskata, ka, ieviešot jaunu izdevumu kategoriju „Drošība, miers un stabilitāte visiem”, tiktu uzskatāmi apliecināti, ka Savienība šo jauno politisko atbildību uzskata par prioritāti, tiktu atzīta šīs politiskās atbildības specifika un panākta saskaņotība starp tās iekšējo un ārējo dimensiju;

112. uzsver, ka iekšējās drošības finansējuma līmenis un mehānismi būtu jāpastiprina jau pašā sākumā un attiecībā uz visu nākamās DFS darbības laiku, lai nenāktos katru gadu sistemātiski izmantot DFS paredzētos elastības noteikumus; prasa atvēlēt pietiekamus resursus tiesībsardzības aģentūrām (Eiropolam, Eurojust un CEPOL) un nodrošināt Eiropas Aģentūrai lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai (eu-LISA) tās jauno pienākumu īstenošanai un pārvaldībai nepieciešamos līdzekļus; uzsver Eiropas Savienības Pamatiesību aģentūras lomu radikālizācijas, marginalizācijas, naida runas un naida noziegumu izprašanā un reaģēšanā uz šīm parādībām;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

113. uzskata, ka ar nākamo DFS ir jāatbalsta Eiropas aizsardzības savienības izveide; pēc Komisijas sniegtajiem paziņojumiem šajā jomā gaida attiecīgos likumdošanas priekšlikumus, tostarp atsevišķu ES aizsardzības pētniecības programmu un rūpniecības attīstības programmu, ko papildinātu dalībvalstu investīcijas sadarbības ietvaros veidotā ekipējumā; šajā sakarībā atkārtoti pauž stingru pārliecību, ka, papildinoties politisko prioritāšu klāstam, būtu jāparedz arī papildu finanšu līdzekļi; atgādina, ka pastiprināta sadarbība aizsardzības jomā, pētnieciskā darba un ekipējuma apvienošana un dublēšanās novēršana uzlabos Eiropas aizsardzības rūpniecības stratēģisko autonomiju un konkurētspēju un nodrošinās ievērojamus efektivitātes uzlabojumus, kuru apmērs, kā bieži vien tiek lēsts, būtu aptuveni EUR 26 miljardi gadā;

114. saistībā ar pastiprinātas uzmanības pievēršanu drošībai un aizsardzībai Savienībā prasa no jauna izvērtēt visus ārējās drošības izdevumus; īpaši gaida, ka pēc EAF iekļaušanas budžetā tiks reformēts mehānisms „Athena” un Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds; atzinīgi vērtē saistības, ko dalībvalstis nesēn uzņēmušās pastāvīgās strukturētās sadarbības kontekstā, un aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) un Komisiju sniegt precizējumus attiecībā uz tās turpmāko finansējumu; prasa izveidot programmu Stabilitātes un miera veicināšanas instrumenta pēctecībai, kuras uzmanības centrā būtu reaģēšana uz krīzēm un drošībai un attīstībai nepieciešamo spēju veidošana, vienlaikus rodot juridiski pareizu risinājumu militāro spēju veidošanai;

115. uzsver, cik būtiska nozīme ir ES civilās aizsardzības mehānismam, kas ir ļāvis sniegt koordinētu ES palīdzību dabas un cilvēka izraisītu katastrofu novēršanai visā Savienībā un ārpus tās; norāda, ka civilās aizsardzības operācijas rada neapšaubāmu pievienoto vērtību, efektīvi apkarojot katastrofas, kas notiek arvien biežāk un kļūst aizvien sarežģītākas, un vienlaikus grūtos brīžos veicinot Eiropas solidaritātes apziņas palielināšanos ES iedzīvotāju vidū; atzinīgi vērtē nesēnos Komisijas priekšlikumus uzlabot ES civilo aizsardzību, pastiprinot sagatavotību un novēršanas pasākumus, tostarp Savienības līmenī izveidojot īpašu operatīvo spēju rezervi; prasa, lai, paredzot pastiprinātu rīcību šajā jomā, nākamajā DFS tiktu paredzēts arī atbilstošs finansējums;

Efektīva administrācija, kas kalpo Eiropas iedzīvotājiem

116. uzskata — lai īstenotu Savienības politiku, atjaunotu uzticēšanos un nostiprinātu dialogu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un iedzīvotājiem visos līmeņos, ir nepieciešama spēcīga, efektīva un ļoti kvalitatīva publiskā pārvalde; šajā sakarībā uzsver to, kāda nozīme ir iestādēm, ko veido demokrātiski ievēlēti locekļi; atgādina, ka saskaņā ar Revīzijas palātas sniegto informāciju ES iestādes, struktūras un aģentūras ir samazinājušas savu darbinieku skaitu par 5 %, kā norādīts to štatu sarakstos; uzskata, ka uz tām nevajadzētu attiecināt turpmākus šāda veida horizontālus samazinājumus; kategoriski iebilst pret t. s. pārdales fonda atkārtotu izmantošanu attiecībā uz aģentūru darbiniekiem;

117. atzinīgi vērtē iestāžu, struktūru un aģentūru iniciatīvas vēl vairāk paaugstināt efektivitāti, palielinot administratīvo sadarbību un apvienojot noteiktas funkcijas, un tādējādi radot ietaupījumus Savienības budžetā; uzsver, ka dažās aģentūrās ir iespējams panākt vēl lielāku efektivitāti, it īpaši pastiprinot sadarbību starp aģentūrām, kurām ir līdzīgi uzdevumi, piemēram, finanšu tirgu uzraudzības jomā, kā arī starp aģentūrām, kurām ir vairākas atrašanās vietas; vispārīgākā līmenī prasa rūpīgi izvērtēt iespēju sagrupēt aģentūras atbilstoši to uzdevumu stratēģiskajai nozīmei un darbības rezultātiem, lai starp aģentūrām panāktu sinerģiju, piemēram, attiecībā uz Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi Parīzē;

118. uzskata, ka ES iestādēm un struktūrām būtu jārespektē gan ģeogrāfiskais, gan dzimumu līdzsvars;

119. aicina Komisiju ierosināt mehānismu, kas ļautu finansiāli ietekmēt dalībvalstis, kuras neievēro Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantā noteiktās vērtības; tomēr brīdina, ka noteikumu pārkāpumi nekādā gadījumā nedrīkst ietekmēt Savienības budžeta līdzekļu galīgos saņēmējus, kuri par šiem pārkāpumiem nav atbildīgi; tādēļ pauž pārliecību, ka Savienības budžets nav piemērots instruments, ar kuru reaģēt uz LES 2. panta neievērošanu, un ka jebkādas iespējamās finansiālās sekas būtu jāuzņemas attiecīgajai dalībvalstij neatkarīgi no budžeta izpildes;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

120. uzsver — lai izpildītu ES saistības virzībā uz iekļaujošu Eiropu, būtiska nozīme ir dažādu diskriminācijas veidu, kā arī dzimumu nevienlīdzības un ar dzimumu saistītas vardarbības izskaušanai; tādēļ atbalsta dzimumu līdztiesības aspekta un ar dzimumu līdztiesību saistītu apņemšanos integrēšanu visos ES politikas virzienos nākamajā DFS, kā arī budžeta dimensijas pastiprināšanu visu diskriminācijas izpausmju apkarošanā, īpašu uzmanību veltot dzimumu dimensijai migrācijas un patvēruma politikā un ES ārpolitikā;

121. uzsver, ka ir jānodrošina, lai sievietēm būtu piekļuve seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem un lai īpaša uzmanība tiktu pievērsta mazāk aizsargātu personu, tostarp nepilngadīgu bērnu un citu grupu, piemēram, LGBTI kopienas, specifiskajām vajadzībām;

122. iestājas par to, ka būtu jāpiešķir īpaši atvēlēts atbalsts nelabvēlīgā situācijā esošām mērķgrupām, nepārprotami izslēdzot segregācijas praksi, it sevišķi attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti un romiem, un ka kategorija „romi” ir jāsaģlabā ESF un ERAF atbalsta saņēmēju sarakstā;

123. konstatē, ka tālākie reģioni un aizjūras zemes un teritorijas (AZT), atrazdamies izolētā situācijā no kontinentālās Eiropas, saskaras ar specifiskām dabas, ekonomiskām un sociālām grūtībām; uzskata, ka šo reģionu un teritoriju vajadzībām būtu jāizveido īpaši pielāgoti pasākumi un pienācīgi pamatotas atkāpes; prasa nākamajā DFS turpināt ES finansiālo atbalstu tālākajiem reģioniem un AZT, proti, kohēzijas politikas ietvaros atbalstot tālākos reģionus un paredzot atsevišķu instrumentu AZT, lai nodrošinātu tiem piekļuvi pētniecības programmām un palīdzētu apkarot īpašās klimata pārmaiņu problēmas, ar ko šie reģioni un teritorijas saskaras;

124. mudina Komisiju Eiropas Savienības budžeta pareizas finanšu pārvaldības un pārredzamības nodrošināšanas labad apsvērt atbilstošu nosacījumu ieviešanu ar ES finanšu līdzekļiem saistītas korupcijas un finansiālās krāpšanas novēršanai; pauž īpašas bažas par muitas jomā notiekošu krāpšanu, kuras dēļ Savienības budžetā zaudēti ievērojami ieņēmumi; aicina dalībvalstis, kuras iebilda pret Savienības tiesisko regulējumu attiecībā uz muitas noteikumu pārkāpumiem un sankcijām, pārskatīt savu nostāju, lai šai problēmai būtu iespējams rast ātru risinājumu;

IV. *Procedūra un lēmumu pieņemšanas process*

125. atgādina — lai pieņemtu DFS regulu, ir vajadzīga Parlamenta piekrišana; turklāt uzsver, ka Parlaments un Padome ir divas budžeta lēmējinstiucijas iestādes, kurām ir vienlīdz liela nozīme, pieņemot ES gada budžetu, savukārt nozaru tiesību akti, ar kuriem izveido lielāko daļu ES programmu, tostarp nosakot arī to finansējumu, tiek pieņemti saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru; tāpēc sagaida, ka procedūrā, kuras gaitā tiks pieņemts lēmums par nākamā DFS, tiks nodrošināta Līgumos noteiktā Parlamenta loma un prerogatīvas; uzstāj, ka DFS regula nav piemērots instruments izmaiņu izdarīšanai ES Finanšu regulā; mudina Komisiju iekreiz, kad ir nepieciešams izdarīt izmaiņas ES Finanšu regulā, nākt klajā ar atsevišķu priekšlikumu par minētās regulas pārskatīšanu;

126. pauž gatavību nekavējoties iesaistīties strukturālā dialogā ar Komisiju un Padomi par DFS laikposmam pēc 2020. gada, lai atvieglotu turpmākās sarunas un pavērtu iespēju panākt vienošanos līdz Parlamenta pašreizējā sasaukuma beigām; pauž gatavību apspriest ar Padomi šajā rezolūcijā izklāstītās nostājas, lai nodrošinātu labāku izpratni par to, ko Parlaments gaida no nākamās DFS;

127. uzsver — ņemot vērā, ka Komisija ir paziņojusi, ka savus priekšlikumus iesniegs 2018. gada maijā, oficiāls lēmums par nākamā DFS būtu jāpieņem viena gada laikā; uzskata, ka, neraugoties uz sākotnēji novēloto Komisijas priekšlikumu iesniegšanu, vienošanās par shēmu laikposmam pēc 2020. gada būtu jāpanāk savlaicīgi, lai raidītu svarīgu politisku signālu par Savienības spēju turpināt veidot vienprātīgu nostāju attiecībā uz ES nākotni un atbilstošajiem finanšu resursiem; uzstāj, ka šis grafiks cita starpā ļaus ātri pieņemt visas nozaru regulas, lai 2021. gada 1. janvārī bez kavēšanās varētu uzsākt jaunās programmas; atgādina, ka iepriekšējās finanšu shēmās jaunās programmas būtībā tika uzsāktas kādus gadus pēc attiecīgā perioda sākuma;

128. uzskata, ka jaunievēlētais Eiropas Parlaments ar visu locekļu absolūto balsu vairākumu var sešu mēnešu laikā pēc Eiropas Parlamenta vēlēšanām prasīt, lai Komisija nākt klajā ar priekšlikumu par to nozares tiesību aktu pārskatīšanu, ar kuriem nākamajā DFS tiek izveidotas turpmākās ES programmas, kas pieņemtas iepriekšējā sasaukuma laikā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

129. tādēļ uzsver, ka ir nekavējoties jāsāk būtiskas visu triju iestāžu diskusijas; uzsver, ka DFS sarunās tiks aplūkoti visi DFS regulas elementi, tostarp DFS maksimālie apjomi, un sarunas par šiem jautājumiem turpināsies līdz brīdim, kamēr būs panākta galīgā vienošanās; šajā sakarībā atgādina par Parlamenta kritisko nostāju attiecībā uz procedūru, kuras gaitā tika pieņemta pašreizējā DFS regula, un par Eiropadomes dominējošo lomu šajā procesā, tai neatsaucami lemjot par vairākiem elementiem, tostarp DFS maksimālajiem apjomiem un vairākiem ar nozaru politiku saistītiem noteikumiem;

130. uzskata, ka par procedūrām, kas saistītas ar gaidāmajām DFS sarunām, un it īpaši par Parlamenta līdzdalību šā procesa dažādajos posmos, būtu nekavējoties jāvienojas Bulgārijas prezidentūras laikā, pirms notikusi iepazīstināšana ar DFS priekšlikumiem; šajā sakarībā sagaida, ka Komisija laikus sniegs Parlamentam tādu pašu informāciju, kāda tiek darīta pieejama Padomei; uzskata, ka šī kārtība galu galā būtu jānosaka Iestāžu nolīgumā, kā tas izdarīts attiecībā uz ikgadējo budžeta procedūru;

131. uzskata, ka prasība pēc vienprātīga lēmuma, lai pieņemtu DFS regulu, būtiski kavē šo procesu; šajā sakarībā aicina Eiropadomi izmantot LESD 312. panta 2. punktā paredzēto pārejas klauzulu, kas ļauj pieņemt DFS regulu ar kvalificētu balsu vairākumu; turklāt atgādina, ka var izmantot arī LES 48. panta 7. punktā paredzēto vispārējo pārejas klauzulu, kas ļauj piemērot parasto likumdošanas procedūru; uzsver, ka pāreja uz DFS regulas pieņemšanu ar kvalificētu balsu vairākumu atbilstu lēmumu pieņemšanas procesam, kāds tiek izmantots gandrīz visu ES daudzgadu programmu pieņemšanā, kā arī ikgadējā ES budžeta pieņemšanas procedūrā;

o

o o

132. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un citām attiecīgajām iestādēm un struktūrām, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0076

Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reforma**Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu (2017/2053(INI))**

(2019/C 162/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 311. pantu un 332. panta 2. punktu (LESD),
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a un 171. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom* par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 608/2014, ar ko nosaka Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas īstenošanas pasākumus ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014 par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 21. septembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Taisnīga un efektīva nodokļu sistēma Eiropas Savienībā digitālajam vienotajam tirgum"(COM(2017)0547),
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Savienības pašu resursu nākotni ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 15. aprīļa rezolūciju par sarunām par DFS 2014.–2020. gadam — gūtā pieredze un turpmākie pasākumi ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 16. aprīļa nostāju par projektu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 17. decembra nostāju ⁽⁸⁾ par Eiropas Kopienas pašu resursu sistēmu,
- ņemot vērā 2016. gada 6. jūlija rezolūciju ⁽⁹⁾ par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pārskatīšanai pēc vēlēšanām,
- ņemot vērā 2016. gada decembra ziņojumu "ES turpmākā finansēšana — Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos nobeiguma ziņojums un ieteikumi",
- ņemot vērā 1. pantu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,

⁽¹⁾ OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.

⁽²⁾ OV L 168, 7.6.2014., 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 168, 7.6.2014., 39. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 214. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 380 E, 11.12.2012., 89. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 443, 22.12.2017., 11. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 443, 22.12.2017., 994. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 294, 12.8.2016., 82. lpp.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0309.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma politikas komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A8-0041/2018),
- A. tā kā saskaņā ar 1957. gada 25. marta Romas līgumu bija paredzēts, ka Eiropas Ekonomikas kopiena ar dalībvalstu iemaksām tiks finansēta tikai pārejas periodā, bet pēc tam tiks izmantota pašu resursu sistēma;
- B. tā kā Eiropadome Luksemburgā 1970. gada aprīlī pieņēma lēmumu par pašu resursu sistēmu, ar ko izbeidza dalībvalstu iemaksas un ieviesa divus īstus pašu resursus, proti, lauksaimniecības nodokli un muitas nodevas, ko papildināja trešais līdzekļu avots, kura pamatā bija pievienotās vērtības nodoklis (PVN);
- C. tā kā 1988. gada jūnijā Eiropadome ieviesa pašu resursu, kas balstīts uz dalībvalstu NKI, pamatojoties uz to, ka ieņēmumi no esošajiem pašu resursiem bija nepietiekami, lai segtu ES budžeta kopējos izdevumus;
- D. tā kā uz NKI balstītā resursa daļa ir ievērojami palielinājusies no aptuveni 11 % 1988. gadā līdz 69 % 2014. gadā un tādējādi pašlaik šie atlikuma un līdzsvarojšie resursi faktiski ir galvenais ES budžeta finansējuma avots; tā kā PVN resursi pašlaik veido aptuveni 12 % no ES budžeta, tradicionālie pašu resursi (muitas nodokļi, lauksaimniecības nodevas un cukura un izoglisko nodevas) — aptuveni 13 %, savukārt pārējo daļu veido citi ieņēmumi, tostarp nodokļi, ko maksā ES iestāžu darbinieki, vai soda naudas, ko uzņēmumi maksā par konkurences noteikumu pārkāpumiem;
- E. tā kā kopš 1984. gadā Eiropadomes Fontenblo sanāksmē tika ieviesta AK korekcija, kas paredz atmaksāt 66 % AK neto ieguldījuma, pakāpeniski tika ieviestas dažādas citas atlaides un korekcijas mehānismi, kas paredzēti ar dažu dalībvalstu tā dēvēto darbības budžeta bilanci saistīto trūkumu novēršanai; tā kā šādas korekcijas pašlaik galvenokārt attiecas uz AK korekcijas finansējuma samazinājumu vai bruto samazinājumu iemaksai uz NKI vai PVN bāzes;
- F. tā kā Parlaments vairākās rezolūcijās pēdējo desmit gadu laikā ir uzsvēris ES pašu resursu sistēmas problēmas un sarežģītību un vairākkārt aicinājis īstenot padziļinātu reformu, lai vienkāršotu sistēmu un padarītu to pārredzamāku un demokrātiskāku, cita starpā ieviešot jaunus un īstus pašu resursus, ar kuriem pakāpeniski un pēc iespējas lielākā mērā būtu jāaizstāj uz NKI balstītās iemaksas;
- G. tā kā 2011. gadā Komisija nāca klajā ar vērīgu tiesību aktu paketi pašu resursu jomā (COM(2011)0510), kuru tā iesniedza kopā ar 2014.–2020. gada DFS priekšlikumiem, lai vienkāršotu dalībvalstu iemaksas, ieviestu jaunus pašu resursus, proti, pārveidotu PVN un finanšu darījuma nodokli (FDN), un reformētu korekcijas mehānismus; tā kā Padome ignorēja šos priekšlikumus;
- H. tā kā pēc 2014.–2020. gada DFS sarunām tika izveidota Augsta līmeņa grupa pašu resursu jautājumos (HLGOR), kurā tika pārstāvētas visas trīs galvenās ES iestādes un kuru vadīja Mario Monti; tā kā 2016. gada decembrī HLGOR iesniedza galīgo ziņojumu un ieteikumus, kas ir pamatā šajā rezolūcijā izklāstītajai Parlamenta nostājai; uzsver, ka minēto ziņojumu vienprātīgi pieņēma visi grupas locekļi, tostarp Padomes ieceltie locekļi,
1. norāda, ka Komisija līdz 2018. gada maijam iesniedz savus priekšlikumus par DFS pēc 2020. gada; prasa, lai nākamajā Komisijas ierosinātajā DFS būtu iekļauti vērienīgi priekšlikumi par Pašu resursu lēmuma un visu ar to saistīto tiesību aktu pārskatīšanu, kā arī paredzēta jaunu pašu resursu ieviešana; uzsver, ka nākamās DFS izdevumi un ieņēmumi gaidāmajās Padomes un Parlamenta sarunās tiks izskatīti kopā; norāda, ka vienošanos par DFS būs iespējams panākt tikai tad, ja būs gūti atbilstoši panākumi pašu resursu jautājumā;
2. iesniedz šo rezolūciju, lai paustu savu nostāju par ES pašu resursu sistēmas reformas galvenajiem elementiem, tostarp par jauno pašu resursu klāsta saturu, kā arī par pašreizējās sistēmas elementiem, kas būtu jā saglabā; aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā Parlamenta nostāju, sagatavojot savus tiesību aktu priekšlikumus par ES pašu resursiem, kuru darbības jomai vajadzētu būt vērienīgai un kuri būtu jāiesniedz kopā ar DFS priekšlikumiem laikposmam pēc 2020. gada; pauž pārliecību, ka ir obligāti nepieciešams panākt ievērojamu progresu saistībā ar ES budžeta ieņēmumu daļu, lai veicinātu vienošanos par nākamo DFS;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

I. TIESISKAIS REGULĒJUMS UN LĒMUMU PIENĒMŠANAS PROCESS

3. atgādina, ka LESD 311. pantā noteikts: "Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku. Neskarot citus ieņēmumus, budžetu pilnībā finansē no pašas resursiem"; tādēļ uzsver, ka tiesiskā prasība nodrošināt ES budžetu ar īstiem pašu resursiem tieši izriet no Līguma;
4. atgādina, ka LESD 310. pantā ir paredzēts, ka "[b]udžetā ietvertajiem ieņēmumiem un izdevumiem jābūt līdzsvarotiem"; tādēļ norāda, ka ieņēmumiem būtu jāsedz visi izdevumi, kurus katru gadu pieņem budžeta lēmējinstītūcija; uzsver, ka ES budžetā nav pieļaujams gada deficīts un to nevar finansēt, aizņemoties naudu finanšu tirgos;
5. norāda, ka galveno tiesību aktu, kurā paredzēti noteikumi attiecībā uz pašu resursu sistēmu, proti, tā dēvēto Pašu resursu lēmumu (PRL), Padome pieņem vienprātīgi pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un šis lēmums ir jāratificē visām dalībvalstīm; uzsver, ka tā ir viena no vissarežģītākajām Līgumā paredzētajām likumdošanas procedūrām;
6. norāda, ka minētajā tiesību aktā Padome cita starpā nosaka pašu resursu maksimālās robežas un var noteikt jaunas pašu resursu kategorijas vai likvidēt jau esošu kategoriju; uzsver — lai gan PRL nav noteikts beigu termiņš, tas ir tieši saistīts ar attiecīgo DFS, kurā ir noteikts maksimālais izdevumu līmenis tam pašam laikposmam, uz kuru tas attiecas;
7. atgādina, ka ar Lisabonas līgumu tika ieviesti jauni noteikumi attiecībā uz pašu resursus reglamentējošo tiesību aktu īstenošanu un tie paredz iespēju Padomei ar kvalificētu balsu vairākumu pieņemt regulu pēc tam, kad ir saņemta Parlamenta piekrišana; tomēr pauž nožēlu, ka PRL joprojām ir vairāki īstenošanas noteikumi, jo īpaši tie, kas attiecas uz NKI resursu aprēķināšanu; tādēļ prasa ieviest vienmērīgāku PRL pieņemšanas procedūru; aicina Padomi un Komisiju saistībā ar turpmāko Līguma pārskatīšanu atbalstīt Parlamenta prasību par LESD 311. panta grozīšanu, lai pastiprinātu Parlamenta lomu pašu resursu pieņemšanas procedūrā;
8. atgādina, ka dalībvalstis ir atbildīgas par savu fiskālo politiku, un uzsver, ka tiesības uzlikt nodokļus ir ES dalībvalstu suverenitātes izpausmes pamatā; uzsver, ka ES pašu resursu reforma nenozīmē valstu suverenitātes nodošanu šajā jomā, bet gan pašreizējās sistēmas saskaņošanu ar ES līgumu burtu un garu;

II. PAŠREIZĒJĀS PAŠU RESURSU SISTĒMAS REFORMAS IEMESLI**i. Nepieciešamība novērst pašreizējās sistēmas trūkumus**

9. uzsver, ka pašreizējā pašu resursu sistēma ir ļoti sarežģīta, netaisnīga, nepārredzama un pilnībā neizprotama ES pilsoņiem; jo īpaši norāda uz to aprēķinu nepārskatāmību, kas attiecas uz atlaidēm valsts līmenī un korekcijas mehānismiem, kurus piemēro pašu resursu sistēmai, vai statistiskajiem PVN pašu resursiem; turklāt uzsver, ka šai sistēmai netiek piemērota nekāda efektīva parlamentārā kontrole ES līmenī un ka būtībā tai nav demokrātiskās leģitimitātes un pārskatatbildības;
10. uzsver, ka veids, kādā ir attīstījusies pašu resursu sistēma, pakāpeniski aizstājot īstus pašu resursus ar tā dēvētajām valstu iemaksām, rada neproporcionālu uzvaru uz dalībvalstu neto bilancēm, tādējādi lielā mērā ignorējot ES budžeta pienesumu kopēju Eiropas mērķu sasniegšanā visu ES pilsoņu interesēs; tādēļ pauž nožēlu par to, ka ES budžetā kopējais valstu iemaksu īpatsvars, kuras aprēķina, balstoties uz NKI vai procentos no statistiskajiem PVN resursiem, ir aptuveni 83 % no ES kopējiem ieņēmumiem;
11. pauž pārliecību par to, ka NKI resursu dominējošā pozīcija ir nostiprinājusi Padomes debatēs valdošo budžeta "taisnīgas atdeves" (*juste retour*) loģiku ES budžeta ieņēmumu un izdevumu daļā; šajā sakarībā norāda uz AK korekcijas un virkni citu ar to saistītu atlaizi un citu korekcijas mehānismu ieviešanu ieņēmumu daļā, no vienas puses, un par nespēju vienoties par pietiekamu ES budžeta apropriāciju līmeni gada budžeta procedūrā, no otras puses; uzskata, ka ES ir jāatsakās no neto darbības bilances jēdziena, jo praksē visas dalībvalstis ir ES budžeta līdzekļu saņēmējas;
12. jo īpaši uzskata, ka lēmumu par gada ES budžeta apmēru ietekmē politiski un finansiāli apsvērumi valsts līmenī, kas rada ierobežojumus budžeta sarunām, kuru iznākums Padomē bieži ir nulles summas spēle starp neto maksātājiem un neto saņēmējiem, ignorējot Savienības, tostarp Padomes, saistības; uzskata, ka tādēļ tiek ierosināti izmaksu ietaupījumi vairākās ES politikas jomās, kurām ir visaugstākā Eiropas pievienotā vērtība, un ka ES projekts kā tāds tādējādi ir kļuvis vājāks;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

13. norāda, ka valsts iemaksas ES budžetā tiek skaidri norādītas valsts budžeta izdevumu daļā un bieži tās uztver kā finansiālu slogu, kas pārsniedz ieguvumus, kurus rada ES izdevumu jomas un kuri bieži ir mazāk pamanāmi; šajā sakarībā uzsvēr nepieciešamību pievērsties sabiedrības nepietiekamajai informētībai par ES budžeta sniegtajiem ieguvumiem;

14. tādēļ pauž pārliecību, ka pašreizējā pašu resursu sistēma būtībā pārkāpj Līguma burtu un garu; atkārtoti pauž savu jau sen ieņemto nostāju par to, ka ir vajadzīga padziļināta ES resursu reforma, lai ES budžeta finansēšanu no jauna pielāgotu Līguma prasībām un Savienības vajadzībām kopumā;

ii. **Nepieciešamība nodrošināt Savienībai iespēju finansēt savus politikas virzienus un risināt jaunas problēmas**

15. uzsvēr, ka DFS pēc 2020. gada būs jānodrošina pienācīgs finansējums ES politikas virzieniem un programmām, kurām ir skaidra Eiropas pievienotā vērtība, kā arī jāsniedz papildu līdzekļi, lai risinātu problēmas, kuras jau ir konstatētas tādās jomās kā izaugsme un darbvieta, klimata pārmaiņas, vides aizsardzība, konkurētspēja, kohēzija, inovācija, migrācija, ES ārējo robežu kontrole, drošība un aizsardzība;

16. turklāt uzsvēr nepieciešamību novērst pašreizējās DFS nepilnības un jau pašā sākumā nodrošināt tādu līdzekļu līmeni, kas ļaus Savienībai īstenot tās politikas programmu ar atbilstīgu finansējumu un efektīvi reaģēt uz neparedzētiem notikumiem vai krīzēm, kas var rasties nākamās finanšu shēmas periodā; uzsvēr nepieciešamību atrisināt pastāvīgo problēmu ar nepietiekamām maksājumu apmērām ikgadējā budžeta procedūrā; atgādina par DFS elastīguma noteikumu izmantošanu nozīmīgā apmērā, kas bija nepieciešama, lai risinātu tikai ar migrāciju un bēgļu krīzi saistītos jautājumus vien;

17. uzskata, ka, neraugoties uz finanšu norēķinu, sekas, ko radīs Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES, būs ievērojams pārbaudījums arī nākamajā DFS un visos ar to saistītajos lēmumos budžeta jomā; pauž pārliecību, ka līdz lēmuma pieņemšanai par DFS laikposmam pēc 2020. gada būtu jāpārvar ar "Brexit plaisu" saistītās problēmas, vienlaicīgi garantējot, ka ES līdzekļi netiek samazināti un netiek radīta negatīva ietekme uz ES programmām;

18. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* Eiropas Parlamentam paredzētajā runā par Savienības stāvokli sniegto priekšlikumu, kas paredz ES budžetā izveidot īpašu eurozonai paredzētu pozīciju un kas ir papildus iztirzāts Komisijas 2017. gada 6. decembra paziņojumā par jauniem budžeta instrumentiem stabilai eurozonai Savienības sistēmas ietvaros (COM(2017)0822); tādēļ prasa ES budžetā paredzēt budžeta kapacitāti, kas būtu lielāka par pašreizējo maksimālo apjomu;

III. **VIRZĪBĀ UZ PIENĒMAMU UN LĪDZSVAROTU PAŠU RESURSU SISTĒMU**

i. **Jaunas pašu resursu sistēmas izveidi regulējošie principi un pieņēmumi**

19. lai ES līmenī nodrošinātu finansiālo stabilitāti, atbalsta pārskatāmas, vienkāršākas un taisnīgākas jaunas pašu resursu sistēmas izveidi, balstoties uz pašreizējās sistēmas elementiem jomās, kurās tie apliecinājuši savu efektivitāti; uzskata, ka pašu resursu sistēmas reforma būtu jābalsta uz virkni pamatprincipu;

20. uzsvēr, ka ieņēmumi ir jāsaista ar politikas mērķiem, jo īpaši vienotā tirgus, enerģētikas savienības un vides, klimata un transporta politikas jomā; šajā sakarībā pauž pārliecību, ka ES budžetam vajadzētu būt vērnam uz politikas jomām, kurām ir Eiropas pievienotā vērtība, kā noteikts Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūcijā par pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni⁽¹⁰⁾;

21. uzsvēr, ka no funkcionālā viedokļa nav iespējams vienlaicīgi ieviest visus jaunus pašu resursus, un norāda uz pakāpeniskas īstenošanas nepieciešamību; tādēļ uzskata, ka pašu resursu sistēmas reformu varētu īstenot ar divpakāpju pieeju: pirmkārt, jāievieš tehniski mazāk sarežģīti pašu resursi, kuru iekasēšana ir viegli pārvaldāma ar saprātīgām izmaksām, un, otrkārt, pakāpeniski jāievieš katrs jauns pašu resursu veids, balstoties uz noteiktu grafiku, līdz attiecībā uz visiem tiek sasniegts paredzētais temps;

22. uzskata, ka jaunu pašu resursu ieviešanas mērķim vajadzētu būt divējādam, proti, pirmkārt, ievērojami samazināt uz NKI balstīto iemaksu īpatsvaru (cenšoties sasniegt 40 % mērķi), tādējādi radot ietaupījumus dalībvalstu budžetiem, un, otrkārt, DFS laikposmā pēc 2020. gada radīt iespējas finansēt augstāku ES izdevumu līmeni, cita starpā sedzot Apvienotās Karalistes izstāšanās radīto atšķirību; šajā sakarībā atgādina, ka jauno pašu resursu mērķis nav palielināt vispārējo fiskālo slogu ES nodokļu maksātājiem, kuriem nebūtu jāizjūt jaunu pašu resursu ieviešanas radītā ietekme;

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0401.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

23. prasa atcelt visas atlaides un korekcijas, vienlaikus nodrošinot taisnīgu attieksmi pret dalībvalstīm; šajā sakarībā uzsver, ka *Brexit* rezultātā AK korekcija un ar to saistītās "korekcijas finansēšanas korekcijas" būs novecojušas un pārstās pastāvēt, savukārt statistisko PVN pašu resursu reforma būs nenovēršama;

24. uzskata, ka tradicionālie pašu resursi, proti, muitas nodokļi, lauksaimniecības nodevas un cukura un izoglikozes nodevas, ir uzticams un īsts ES ieņēmumu avots, jo tie ir tieši saistīti ar ES kā muitas savienību un ar to saistītajām tiesiskajām kompetencēm un kopējo tirdzniecības politiku; tādēļ uzskata, ka tradicionālie pašu resursi būtu jā saglabā kā viens no ES budžeta ieņēmumu avotiem; uzskata — samazinot dalībvalstu ieturēto iekasēšanas izmaksu īpatnību, var nodrošināt lielāku šo ieņēmumu daļu ES budžetam;

25. atzīst, ka NKI iemaksas ir uzticams, stabils un taisnīgs ES budžeta ieņēmumu avots un vairums dalībvalstu to ļoti spēcīgi atbalsta; tādēļ uzskata, ka tās ES budžetā būtu jā saglabā, bet tikai kā līdzsvarojoši un atlikuma resursi, kas ļautu izbeigt budžeta "taisnīgas atdeves" loģiku; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību nodrošināt to, lai NKI iemaksas visos valstu budžetos tiktu klasificētas vienādi, proti, kā ieņēmumi, kas piešķirti ES, nevis kā valstu valdību izdevumi;

ii. **Kritēriji jaunu pašu resursu noteikšanai**

26. piekrīt Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos (*HLGOR*) ziņojumā paustajai nostājai, ka iespējamo jaunu pašu resursu noteikšanai jāņem vērā šādi kritēriji: vienlīdzība/taisnīgums; efektivitāte; pietiekamība un stabilitāte; pārredzamība un vienkāršība; demokrātiskā pārskatatbildība un budžeta disciplīna; koncentrēšanās uz Eiropas pievienoto vērtību; subsidiaritātes princips un dalībvalstu fiskālā suverenitāte un darījumu politisko izmaksu ierobežošana;

27. aicina Komisiju, pamatojoties uz iepriekš minēto, pārbaudīt turpmāk norādītā jaunu pašu resursu klāsta ieviešanu;

ii. **Iespējamo jaunu pašu resursu klāsts**

a. *Mērķis: vienotā tirgus konsolidācija, tā pārredzamības palielināšana un vienlīdzīgu konkurences apstākļu uzlabošana*

– *Pievienotās vērtības nodoklis*

28. atgādina, ka kopš PVN pirmsākumiem pirms gandrīz 50 gadiem to ir izmantojuši par bāzi, lai aprēķinātu vienu no ES budžeta pašu resursu veidiem, un ka šis resursu veids pašlaik veido aptuveni 12 % no ES ieņēmumiem;

29. tomēr norāda, ka pašreizējā sistēmā ir nopietni trūkumi: šo resursu veidu aprēķina statistiski; tas ir nevajadzīgi sarežģīts, un tam nav tiešas saiknes ar iedzīvotājiem; tas ir tikai dalībvalstu iekasēto ieņēmumu daļas pārskaitījums un tādējādi nenodrošina pievienoto vērtību salīdzinājumā ar NKI resursiem, un iemaksu bāze nav pārredzama, un attiecībā uz nodokļu maksātājiem netiek nodrošināta vienlīdzība;

30. pauž nožēlu par to, ka *OLAF* dalībvalstīs vairākkārt ir konstatējis nopietnus muitas krāpšanas gadījumus, kas ir būtiski samazinājuši Savienības budžeta ieņēmumus; norāda uz Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 19/2017 "Ieviešanas procedūras: trūkumi tiesiskajā regulējumā un neefektīva īstenošana ietekmē ES finanšu intereses" un pauž bažas par to, ka krāpnieki arī turpmāk atradīs tās dalībvalstis, kas ir vājākais ķēdes posms, izmantojot tās iekļūšanai muitas savienībā, un ka Savienības budžetam turpinās rasties zaudējumi pat nākamajā DFS; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai apturētu šīs darbības, ka kaitēt Savienības budžetam;

31. atgādina par 2011. gada tiesību akta priekšlikumu par jauniem PVN resursiem, ar kura īstenošanu tiktu piemērota fiksēta ES mēroga likme, kas balstīta uz preču un pakalpojumu piegāžu vai preču importa neto vērtību, kam piemēro kopēju PVN standarta likmi; norāda — lai gan šis priekšlikums neguva atbalstu, Eiropadome 2013. gada februārī mudināja Padomi turpināt darbu šajā jomā; uzskata, ka pašreizējā situācija sniedz izdevību nodrošināt iespējamu progresu šajā jautājumā;

32. atzinīgi vērtē Augsta līmeņa grupas priekšlikumu attiecībā uz tās redzējumu par PVN pašu resursiem, lai tos vienkāršotu, samazinātu administratīvās izmaksas un stiprinātu saikni starp ES PVN politiku un faktiskajiem PVN ieņēmumiem;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

33. ņem vērā Komisijas 2016. gada 7. aprīlī publicēto rīcības plānu PVN jomā "Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu"(COM(2016)0148) un turpmāko 2017. gada 4. oktobra priekšlikumu attiecībā uz virkni pamatprincipu un svarīgu reformu ES PVN jomā; atbalsta padziļinātu PVN sistēmas reformu ES, kurai vajadzētu būt vērstai uz nodokļu bāzes paplašināšanu, krāpšanas iespēju un atbilstības nodrošināšanas izmaksu samazināšanu un jaunu ieņēmumu radīšanu; uzskata, ka daļa šādu jauno ieņēmumu būtu jāpiešķir ES budžetam;

34. uzskata, ka vienkāršotu PVN resursu pamatā vajadzētu būt ar visas ES PVN sistēmām saistītam kopsaucējam, un norāda, ka tādējādi tie neizslēgtu visas valstu īpatnības, kuras vairāku iemeslu dēļ ir pamatotas;

35. atbalsta vienotas nodokļa likmes noteikšanu (1 % līdz 2 %) ieņēmumiem no pārveidotā PVN, kuru kā Savienības pašu resursu iekasē tikai dalībvalstu pārvaldes iestādes; uzskata, ka šāda sistēma varētu ES nodrošināt ievērojamus un stabilus ieņēmumus ar nelielām administratīvajām izmaksām;

36. uzsver, ka Komisija jau ir ierosinājusi tiesību aktu priekšlikumus vērienīgai ES PVN noteikumu reformai un ka 2018. gadā gaidāmas papildu iniciatīvas; uzsver, ka PVN reforma ir jāpabeidz pēc iespējas ātrāk un vēlākais līdz nākamās DFS sākumam;

37. aicina Komisiju līdz attiecīgo PVN tiesību aktu pieņemšanai saistībā ar tās gaidāmo tiesību aktu paketi ES pašu resursu jomā iesniegt priekšlikumu par pārveidotiem pašu resursiem, kas balstīti uz PVN; uzskata, ka šādā priekšlikumā būtu jāņem vērā galvenie pašlaik apspriestās PVN reformas rezultāti;

– *Uzņēmumu ienākuma nodoklis*

38. atgādina, ka 2016. gada 6. jūlija rezolūcijā par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽¹⁾ Parlaments mudināja Komisiju iesniegt priekšlikumu par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB), "kuram būtu pievienots atbilstīga un taisnīga sadalījuma koeficients, kas sniegtu vispusīgu risinājumu kaitējošas nodokļu prakses novēršanai Savienībā, nodrošinātu skaidrību un vienkāršību uzņēmumiem un veicinātu pārrobežu saimniecisko darbību Savienībā";

39. ņem vērā Komisijas priekšlikumus par KKUINB, vienlaikus atgādinot savu prasību par šīs konsolidētās bāzes piemērošanas jomas paplašināšanu, pēc pārejas perioda beigām aptverot visus uzņēmumus; uzsver, ka pašreizējiem priekšlikumiem par KKUINB būtu jāaptver arī digitālā ekonomika; pamatojoties uz minētajiem priekšlikumiem, ierosina uzņēmuma digitālajai klātbūtnei piemērot tādu pašu režīmu kā to fiziskajai pārstāvniecībai, definējot un nosakot pastāvīgu digitālo pārstāvniecību;

40. atbalsta HLGOR veikto KKUINB novērtējumu, kurā tā atzīta par jaunu pašu resursu pamatu, kas atbilst visiem grupas noteiktajiem kritērijiem; uzsver, ka KKUINB ir arī būtisks elements vienotā tirgus izveidē, kas ir Eiropas sabiedrības interesēs, jo novērš neatbilstošu nodokļu konkurenci starp dalībvalstīm un fiskālo optimizāciju, kas kaitē līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai;

41. atgādina, ka izvairīšanās no nodokļu maksāšanas visos tās veidos rada ES zaudējumus, kuru apmērs, balstoties uz Komisijas aplēsēm, ir EUR 1 triljoni gadā; uzsver nepieciešamību atjaunot negūtos nodokļu ieņēmumus, īstenojot saskaņotu politiku krāpšanas apkarošanas un cīņas pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas jomā un ar pārrēķināmību, sadarbību un koordinācijā balstītu satvaru;

42. prasa Komisijai, balstoties uz KKUINB direktīvas pārskatīšanā gūtajiem secinājumiem, ierosināt tādu jaunu pašu resursu izveidi Savienības budžetam, kurus aprēķina, balstoties uz dalībvalstu ieņēmumiem no KKUINB; atbalsta vienotas nodokļa likmes noteikšanu ieņēmumiem no KKUINB, kas iekasējami kā pašu resursi; uzskata, ka šāda sistēma varētu ES nodrošināt ievērojamus un stabilus ieņēmumus ar nelielām administratīvajām izmaksām;

– *Naudas emisijas peļņa*

43. uzskata, ka ieņēmumi, kas izriet no Eiropas Centrālās bankas peļņas (ECB ieņēmumi no valūtas emitēšanas) un kas tādējādi ir tieši saistīti ar ES monetāro savienību, nav jāiemaksā valstu kasēs, bet tiem vajadzētu būt jaunu pašu resursu pamatā; uzskata, ka šādiem resursiem vajadzētu būt tieši saistītiem ar īpašu eurozonai paredzētu pozīciju ES budžetā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0310.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

b. Mērķis: samazināt finanšu spekulācijas un nostiprināt nodokļu sistēmas taisnīgumu nozarēs, kuras izmanto agresīvas nodokļu plānošanas instrumentus vai agresīvu nodokļu optimizāciju

– Eiropas mēroga finanšu darījumu nodoklis (FDN)

44. atzinīgi vērtē 11 dalībvalstu grupas īstenotos centienus ciešākas sadarbības ietvaros, lai ieviestu nodokli par finanšu darījumiem (FDN), ievērojot Komisijas 2011. gada priekšlikumu; mudina visas pārējās dalībvalstis pievienoties minētajai grupai, lai novērstu finanšu tirgu traucējumus un nodrošinātu vienotā tirgus netraucētu darbību;

45. atbalsta HLGOR novērtējumu, kurā pausts atbalsts FDN kā iespējamam Savienības budžetam paredzētu jaunu pašu resursu pamatam, tomēr arī uzskata, ka būtu jāizvērtē citi veidi finanšu darbību aplīkšanai ar nodokli;

46. tādēļ aicina izveidot jaunus pašu resursus Savienības budžetam, kuri jāaprēķina, balstoties uz izvēlēto metodi finanšu darbību aplīkšanai ar nodokli;

– Nodokļu uzlikšana digitālās nozares uzņēmumiem

47. atzinīgi vērtē Finanšu ministru padomes 2017. gada 16. septembra neformālās sanāksmes secinājumus ar prasību izstrādāt jaunus digitālo produktu nodokļu noteikumus saistībā ar četru finanšu ministru vēstuli, kurā Komisijai prasīts izvērtēt "efektīvus risinājumus, pamatojoties uz koncepciju par tā dēvētā izlīdzināšanas nodokļa ieviešanu" apgrozījumam, ko ES rada digitālā sektora uzņēmumi; uzsver, ka Komisija savā 2017. gada 21. septembra paziņojumā "Taisnīga un efektīva nodokļu sistēma Eiropas Savienībā digitālajam vienotajam tirgum" atkārtoti apstiprina, ka KĶUINB nodrošina satvaru, kas veicina noteikumu pārskatīšanu, lai panāktu modernu un stabilu nodokļu sistēmu digitālās jomas uzņēmumiem, un risina digitālās ekonomikas radītās nodokļu problēmas; prasa ES līmenī īstenot saskaņotu pieeju pat īstermiņa risinājumiem, lai novērstu vienpusējas rīcības izraisītus vienotā tirgus darbības traucējumus un digitālo uzņēmumu nodokļu oāžu veidošanos;

48. piekrīt, ka digitālajai ekonomikai vajadzētu būt mūsdienīgam un stabilam fiskālajam regulējumam, lai stimulētu inovāciju, risinātu ar tirgus sadrumstalotību un negodīgu konkurenci saistītos jautājumus un dotu iespēju visiem dalībniekiem gūt labumu no jaunajiem taisnīgajiem un līdzsvarotajiem noteikumiem, vienlaikus gādājot, ka digitālās platformas un uzņēmumi maksā pienācīgu nodokļu daļu tur, kur tie gūst peļņu; turklāt norāda, ka ir svarīgi nodrošināt nodokļu noteiktību uzņēmumu ieguldījumiem, lai likvidētu pašreizējos trūkumus un novērstu jaunu ar nodokļiem saistītu nepilnību rašanos vienotajā tirgū;

49. uzskata, ka ir svarīgi veikt ar nodokļiem saistītus pasākumus digitālajā tirgū, lai ierobežotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu izkropļojumu, agresīvas nodokļu plānošanas vai fiskālās optimizācijas shēmas un Eiropas mehānismu ļaunprātīgu izmantošanu nolūkā izvairīties no nodokļu maksāšanas; uzskata, ka šāda prakse kropļo konkurenci vienotajā tirgū un atņem dalībvalstīm nodokļu ieņēmumus, kuri tām pienākas;

50. principā prasa izveidot jaunus pašu resursus Savienības budžetam, kuri jāuzliek darījumiem digitālajā ekonomikā; tomēr, ņemot vērā nozīmīgās pašreizējās sarunas ES un ESAO līmenī, uzskata, ka ir pārāgrī lemt par konkrētiem pasākumiem šādu resursu noteikšanai;

51. tomēr uzskata, ka visiem ES iestāžu veiktajiem pasākumiem, piemēram, reģistrācijas vai uzraudzības sistēmām vai regulatīvajiem mehānismiem, būtu nekavējoties jāļauj iekasēt nodokļus vai nodevas Savienības budžetam, balstoties uz to Eiropas pievienoto vērtību; uzskata, ka tie ir ES sabiedriskie labumi, kas, kā norādījis HLGOR, nodrošina pamatu tādas nodevas noteikšanai, kas veido "citus ieņēmumus", kuri izriet no Savienības politikas;

c. Mērķis: veicināt enerģētikas pārkārtošanu un cīņu pret globālo sasilšanu

– Vides nodoklis un nodevas

52. apstiprina, ka cīņa pret klimata pārmaiņām, kā arī pāreja uz ilgtspējīgu, aprites un mazoglekļa ekonomiku un kopīgi pieņemto enerģētikas savienības mērķu sasniegšana ir svarīgs ES politikas mērķis;

53. atkārtoti pauž pārliecību, ka tikai kopēji ES mēroga enerģētikas vai vides nodokļi var nodrošināt godīgu konkurenci starp uzņēmumiem un vienotā tirgus pareizu darbību un tādejādi kalpot par virzītājspēku pretī progresīvākam un ilgtspējīgākam attīstības modelim;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

54. uzsver vides nodokļa nozīmīgumu, jo tas ir īpaši piemērots mehānisms Eiropas pašu resursu papildināšanai; aicina Komisiju turpināt integrēt priekšlikumus par papildu ekoloģiskiem pašu resursiem, kā izklāstīts HLGOR ziņojumā un kā norādījis par ES budžetu atbildīgais komisārs, tos saskaņojot ar noteiktām Savienības politikas jomām, piemēram, enerģētikas jomu (energoresursu nodoklis), vides un klimata jomu (ar oglekļa cenas pielāgošanu uz robežas saistītais mehānisms, plastmasas nodoklis un emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS)) un transporta jomu (autotransporta degvielas un aviobiļešu nodoklis), lai veicinātu turpmākus papildu Savienības pašu resursus;

55. prasa, lai, sākot ar 4. posmu (2021. g.) un turpmāk, būtiska daļa no ETS izsolē gūtajiem ieņēmumiem tiktu uzskatīta par jauniem ES pašu resursiem; atgādina, ka šo iespēju apsprieda HLGOR un Komisija to ir skaidri ierosinājusi 2018. gada 14. februāra paziņojumā "Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada"(COM(2018)0098); vienlaicīgi prasa ieviest ar oglekļa cenas pielāgošanu uz robežas saistītu mehānismu kā jaunu ES budžeta pašu resursu veidu, kuram vajadzētu arī ietekmēt vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanu starptautiskajā tirdzniecībā un samazināt ražošanas pārvietošanu, vienlaikus internalizējot importēto preču cenā klimata pārmaiņu radītās izmaksas;

56. prasa Komisijai apsvērt iespēju ES mērogā ieviest nodevu par plastmasas un vienreizlietojamiem materiāliem, lai mudinātu ilgtspējīgāku alternatīvu izmantošanu;

57. uzskata, ka pašu resursi, kuru pamatā ir elektroenerģijas nodoklis, pārklātos ar ETS darbības jomu un radītu bažas par investīciju nosacījumu stabilitāti un finansiālo slogu mājāsaimniecībām;

58. uzskata — gadījumā, ja kāds pašu resurss rada pārmērīgu slogu kādai dalībvalstij, to varētu atvieglot, no ES programmām uz ierobežotu laiku un ierobežotā apjomā piešķirot papildu atbalstu saskaņā ar Savienības mērķiem un uzdevumiem; uzsver, ka šādu atbalstu nevar piešķirt, ieviešot jaunas atlaides vai korekcijas ES budžeta ieņēmumu daļā;

59. uzsver, ka ar vidi saistītu nodokļu vai nodevu ieviešanai nebūtu jāietekmē dalībvalstu tiesības izstrādāt nosacījumus savu energoresursu izmantošanai, izvēlēties kādu no energoavotiem, kā arī noteikt savas energoapgādes vispārējo struktūru;

iv. Citi ieņēmumu avoti

60. atgādina — lai gan pašu resursiem vajadzētu būt galvenajam ES budžeta ieņēmumu elementam, tos tomēr papildina LESD 311. pantā paredzētie "citi ieņēmumi", kas ietver: ES iestāžu darbinieku nodokļus par algām; ieņēmumus no iestāžu administratīvās darbības, piemēram, ieņēmumi no preču pārdošanas, izīrēšanas un iznomāšanas, pakalpojumu sniegšanas un bankas procentiem; ieņēmumus no valstīm, kas nav ES dalībvalstis, kuri paredzēti konkrētām ES programmām; nokavējuma procentus; soda naudas, ko uzņēmumi maksā vairumā gadījumu, kad konstatēts, ka tie pārkāpuši ES konkurences noteikumus, un ieņēmumus no ES aizņēmumu un aizdevumu operācijām;

61. norāda, ka pārpalikuma gadījumā katra finanšu gada atlikumu ieraksta kā nākamā finanšu gada budžeta ieņēmumus vai izdevumus un ka citi ieņēmumi, atlikumi un tehniskās korekcijas, tostarp pārpalikums no iepriekšējā gada, veido aptuveni 6 % no kopējiem ieņēmumiem; uzsver, ka iepriekšējos gados "citus ieņēmumus" lielākoties veidoja soda naudas, kuru apmērs vien ir 2,5 % no kopējiem ieņēmumiem (atskaitot piešķirtos ieņēmumus);

62. pauž nožēlu par to, ka šādu citu ieņēmumu sniegtās iespējas līdz šim debatēs par ES finansēšanu ir atstātas bez ievērības; uzskata — pat tad, ja šādi ieņēmumi to līmeņa, nepastāvības un neparedzamības dēļ nav alternatīva citiem pašu resursu veidiem, tie tomēr sniedz iespējas segt pieaugušās finansiālās vajadzības nākamajā DFS;

63. atgādina, ka juridiskās procedūras, kas reglamentē šādus ieņēmumus un iespējamus grozījumus, ir elastīgākas nekā attiecībā uz pašu resursiem, jo tie ir nevis noteikti Pašu resursu lēmumā, bet sekundārajos tiesību aktos un tādēļ uz tiem neattiecas vienprātības prasība;

64. atkārtoti uzsver savu jau izsenis ieņemto nostāju, ka visi ieņēmumi no naudas sodiem, kuri ir noteikti uzņēmumiem par ES konkurences tiesību aktu pārkāpšanu vai ir saistīti ar novēloti veiktām valstu iemaksām ES budžetā, būtu jāiekļauj ES budžetā kā papildu ieņēmumi, neveicot attiecīgu NKI iemaksu samazinājumu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

65. šajā nolūkā prasa ES budžetā izveidot īpašu rezervi, kurā laika gaitā pakāpeniski uzkrātos visu veidu neparedzēti citi ieņēmumi un kura tiktu pienācīgi pārnesta, lai vajadzību gadījumā radītu papildu izdevumu iespējas; uzskata, ka šī rezerve būtu jāparedz DFS īpašajiem instrumentiem un ar to būtu jānodrošina papildu piešķirumi gan saistību, gan maksājumu apropriācijās, pamatojoties uz budžeta lēmējinstiūcijas lēmumu;

66. uzsver to maksu potenciālu attiecībā uz ES budžetu, kas nepieciešamas, lai īstenotu ES politiku un jo īpaši Eiropas sistēmas, piemēram, gaidāmo Eiropas ceļošanas un atļauju sistēmu (ETIAS) trešo valstu valstspiederīgajiem; uzskata, ka dažos gadījumos šādus ieņēmumus varētu novirzīt tai pašai politikas jomai vai mērķim; uzskata — izstrādājot ES programmas un politiku pēc 2020. gada, šāda veida paredzami ieņēmumi būtu jāapsver sistemātiskāk, lai nodrošinātu ES budžetam papildu ieņēmumu avotu;

67. uzsver, ka 2016. gadā ES decentralizētajām aģentūrām piešķirtie ieņēmumi, piemēram, maksas un nodevas no nozarēm un iemaksas no valstu budžetiem, veidoja aptuveni EUR 1 miljardu; prasa Komisijai nākamajā DFS ierosināt saskaņotu pieeju attiecībā uz aģentūru finansējumu, kas iegūts no maksām;

o

o o

68. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0077

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads: 2018. gada izaugsmes pētījums

Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: 2018. gada izaugsmes pētījums (2017/2226(INI))

(2019/C 162/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un it īpaši tā 121. panta 2. punktu, 136. pantu un 148. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 473/2013 par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 472/2013 par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kurām draud nopietnas finanšu stabilitātes grūtības ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Fiskālās padomes 2017. gada 20. jūnija izvērtējumu attiecībā uz eurozonai piemērotāko turpmāko fiskālo nostāju,

⁽¹⁾ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.

⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta un 2010. gada 17. jūnija sanāksmju secinājumus, kā arī Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020”: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”(COM(2010)2020),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 14. jūlija Ieteikumu (ES) 2015/1184 par vispārējām pamatnostādnēm dalībvalstu un Eiropas Savienības ekonomikas politikai ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulu (ES) 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 — Eiropas Stratēģisko investīciju fonds ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu “Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem”(COM(2015)0012),
- ņemot vērā 2015. gada 24. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā ziņojumu “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana”(piecu priekšsēdētāju ziņojumu),
- ņemot vērā Līgumu par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra paziņojumu par pasākumiem ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai (COM(2015)0600),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 6. decembra paziņojumu par turpmākiem pasākumiem ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai: ceļvedis (COM(2017)0821),
- ņemot vērā 2017. gada rudenī Komisijas sagatavoto Eiropas ekonomikas prognozi,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārajai komitejai izstrādātos pētījumus un padziļinātās analīzes par ekonomikas politikas koordināciju eurozonā Eiropas pusgada ietvaros (2015. gada novembris),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2016. gadu”(COM(2015)0690), 2016. gada brīdināšanas mehānisma ziņojumu (COM(2015)0691) un Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu (COM(2015)0700),
- ņemot vērā 2017. gada 17. novembrī Ģēteborgā parakstīto un pasludināto iestāžu proklamāciju par Eiropas sociālo tiesību pilāru,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 17. maija Regulu (ES) 2017/825, ar ko laikposmam no 2017. gada līdz 2020. gadam izveido Strukturālo reformu atbalsta programmu un groza Regulas (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 1305/2013,
- ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūciju par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 13. decembra ieteikumu Padomei un Komisijai pēc izmeklēšanas attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 22. novembra ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku (COM(2017)0770),

⁽⁹⁾ OV L 192, 18.7.2015., 27. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 407, 4.11.2016., 86. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 399, 24.11.2017., 149. lpp.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0491.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- ņemot vērā debates ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par 2018. gada Eiropas pusgada prioritātēm,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamentā notikušās debates ar Komisiju par Eiropas pusgada paketi: 2018. gada izaugsmes pētījums,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, Budžeta komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas nostāju grozījumu veidā (A8-0047/2018),
- A. tā kā saskaņā ar Komisijas prognozēm ir sagaidāms, ka Eiropas ekonomika turpinās augt, lai gan darbvietu radīšanas un mājsaimniecību pirkjspējas izaugsmes temps liek domāt, ka nākamajos divos gados izaugsme Eiropas Savienībā nedaudz zaudēs impulsu: 2017. gadā izaugsmes temps sasnies 2,4 %, un pēc tam tas nedaudz palēnināsies, noslīdot līdz 2,2 % 2018. gadā un 2,0 % 2019. gadā; tā kā, lai pievērstos nenovērsto globālās ekonomiskās krīzes seku jautājuma risināšanai, tomēr būs nepieciešami turpmāki politikas pasākumi;
- B. tā kā, ņemot vērā pašreizējo ES ekonomikas stāvokli, ir jāveic vērienīgas un strukturāli līdzsvarotas reformas un investīcijas dalībvalstīs, lai nodrošinātu noturīgu izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju un panāktu augšupēju konvergenci;
- C. tā kā ir sagaidāms, ka inflācijas palielināšanās salīdzinājumā ar 2017. gadu dēļ — lai gan tā joprojām atbilst ECB mērķim, proti, ir zemāka par 2 % līmeni, taču tuvu tam — privātā patēriņa pieaugums pirms atslābšanas 2019. gadā šogad nedaudz samazināsies;
- D. tā kā Eiropas Investīciju banka un Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF) papildus Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem ir snieguši būtisku atbalstu investīšanai ES; tā kā privātās investīcijas joprojām ir zem 2008. gada līmeņa un tā kā tas negatīvi ietekmē potenciālo izaugsmi, darbvietu radīšanu un ražīgumu;
- E. tā kā ir sagaidāms, ka nodarbinātība turpinās pieaugt, un tā kā 2017. gada otrajā ceturksnī nodarbināto skaits sasniedza rekordlielu skaitli — 235,4 miljonus, lai gan daži darba tirgus rādītāji vedina uz domām, ka joprojām pastāv problēmas, tādas kā darba tirgus segmentācija un nevienlīdzības pastiprināšanās, kas it īpaši skar jauniešus un cilvēkus ar zemu izglītības līmeni; tā kā bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir 7,5 % un eurozonā — 8,9 %, kas, lai gan ir zemākais rādītājs attiecīgi deviņu un astoņu gadu laikā, joprojām ir augsts, it īpaši jauniešu vidū; tā kā saglabājas ļoti būtiskas atšķirības starp daudzām dalībvalstīm un tā kā nodarbinātības līmenim joprojām ir jāpaaugstinās, lai atgūtos no krīzes un, kas ir ne mazāk svarīgi, lai sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” nacionālos mērķus; tā kā slēptā bezdarba (bezdarbnieki, kas vēlas strādāt, bet kas aktīvi nemeklē darbu) līmenis 2016. gadā bija 20 %;
- F. tā kā nodokļu apiešanas, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpšanas nodokļu jomā — no kurām labumu gūst atsevišķas lielas korporācijas un atsevišķi indivīdi — dēļ vairākas dalībvalstis ir zaudējušas miljardiem euro ieņēmumu publisko finanšu pārvaldībai, tādējādi kaitējot MVU un citiem nodokļu maksātājiem;
- G. tā kā uzlabojusies ekonomiskā situācija sniedz iespējas īstenot vērienīgas un sociāli līdzsvarotas strukturālās reformas, it īpaši pasākumus, kuru mērķis ir veicināt investīšanu — ņemot vērā to, ka investīciju īpatsvars IKP pašlaik joprojām ir zemāks nekā laikā īsi pirms finanšu krīzes, — un uzlabot situāciju publisko finanšu jomā, ņemot vērā slogu, ko valsts parāda atmaksājāmībai rada demogrāfiskās norises,
1. pieņem zināšanai 2018. gada izaugsmes pētījuma paketes publicēšanu un ierosināto politikas pasākumu kopumu, kas ietver investīšanu, vērienīgas un sociāli līdzsvarotas strukturālas reformas un atbildīgas publiskās finanses un kas ir pasniegts kā veids, kā vēl vairāk veicināt izaugsmes līmeņa paaugstināšanos un stiprināt Eiropas ekonomikas atlabšanu, augšupēju konvergenci un konkurētspēju; piekrt tam, ka ir nepieciešams turpmāks progress strukturālo reformu īstenošanā, lai nodrošinātu izaugsmi un darbvietu radīšanu un cīnītos pret nevienlīdzību, kas kavē ekonomikas izaugsmi;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

1. sadaļa – Investīcijas un izaugsme

2. īpaši norāda uz joprojām pastāvošo strukturālo problēmu, proti, potenciālā ražošanas apjoma, ražīguma un konkurētspējas nepietiekamo palielināšanos, apvienojumā ar publisko un privāto investīciju pārāk zemo līmeni un vērienīgu un sociāli līdzsvarotu strukturālo reformu trūkumu dažās dalībvalstīs;

3. atgādina, ka dažām dalībvalstīm joprojām ir liels tekošā konta pārpalikums, ko varētu izmantot publisko un privāto investīciju atbalstīšanai un ekonomikas izaugsmes veicināšanai;

4. atgādina, ka ir svarīgi publiskās un privātās investīcijas kombinēt ar strukturālām reformām, lai veicinātu un maksimāli efektīvi izmantotu ekonomikas izaugsmi;

5. uzsver, ka ir svarīgi palielināt publiskās investīcijas Eiropas Savienībā, lai novērstu publisko investīciju pašreizējo samazināšanos; turklāt mudina pabeigt kapitāla tirgu savienības izveidi, lai palielinātu privātās investīcijas vienotajā tirgū; uzskata, ka vēl vairāk būtu jāuzlabo privātās investēšanas regulatīvais satvars;

6. uzsver — lai palielinātu ražīgumu, ir nepieciešamas lielākas investīcijas pētniecībā, attīstībā un inovācijā, kā arī tehnoloģiskajā modernizācijā; atgādina, ka investīcijas tādās jomās kā infrastruktūra, bērnu aprūpe, sociālais mājoklis, izglītība, apmācība, veselības aizsardzība, pētniecība, digitālā inovācija un aprītes ekonomika var palielināt ražīgumu un/vai nodarbinātību; aicina Komisiju pievērsties konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem (KVAI) energoefektivitātes un resursu patēriņa jomā un nodrošināt KVAI pilnīgu saskaņotību ar Parīzes klimata nolīgumu;

7. prasa Komisijai izvērtēt pašreizējos šķēršļus nozīmīgiem infrastruktūras projektiem, kas veicina izaugsmi šādu investīciju pastāvēšanas laikā, un apspriest ar Parlamentu un Padomi veidus, kā novērst šādus šķēršļus spēkā esošā tiesiskā regulējuma ietvaros;

2. sadaļa – Atbildīgas publiskās finanses

8. pieņem zināšanai ieteikumos eurozonai ierosināto kopumā neitrālo fiskālo nostāju, atzīmējot — ir sagaidāms, ka, vairākās dalībvalstīs fiskālā nostāja 2018. gadā būs nedaudz ekspansīva; atgādina, ka Savienības fiskālo noteikumu konsekventa īstenošana un ievērošana, tostarp spēkā esošo elastīguma klauzulu pilnīga ievērošana, ir pamatnosacījumi EMS pienācīgai darbībai;

9. uzsver, ka fiskālajai nostājai valsts un eurozonas līmenī ir jānodrošina līdzsvars starp publisko finanšu un investīciju ilgtermiņa ilgtspēju — pilnībā ievērojot Stabilitātes un izaugsmes paktu — un īstermiņa makroekonomisko stabilizāciju;

10. atzinīgi vērtē situācijas uzlabošanos publisko finanšu jomā — kas ir pamatnosacījums tam, lai panāktu stabilāku, ilgtspējīgāku un efektīvāku izaugsmi — un it īpaši parāda attiecības pret IKP pakāpenisko samazināšanos ES un eurozonā un nominālā budžeta deficīta samazināšanos, tomēr vienlaikus uzsver, ka parāda attiecība pret IKP eurozonā joprojām ir aptuveni 90 % un ka vairākās dalībvalstīs šis rādītājs pat ievērojami pārsniedz šo līmeni; uzsver, ka šīm dalībvalstīm steidzami būtu jāsamazina parāda augstā attiecība pret IKP, jo to ir ievērojami vieglāk izdarīt ekonomikas atlabšanas laikā; atgādina, ka sabiedrības novecošanās un citas demogrāfiskas norises rada milzīgu slogu publisko finanšu ilgtspējai; tādēļ aicina dalībvalstis uzņemties atbildību nākamo paaudžu priekšā;

11. uzsver nepieciešamību lielāku uzmanību veltīt valstu budžeta struktūrai un pārvaldībai; tādēļ atzinīgi vērtē arvien izplatītāko praksi veikt izdevumu pārskatīšanu un mudina dalībvalstis kritiski izvērtēt sava budžeta kvalitāti;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

3. sadaļa – Strukturālās reformas

12. atgādina — lai veicinātu konkurētspēju, darbvietu radīšanu, izaugsmi un augšupēju konvergenci, dažām dalībvalstīm būtu jāturpina īstenot no sociālā un vides aspekta ilgtspējīgas un izaugsmi veicinošas strukturālās reformas, it īpaši ņemot vērā ekonomiskās situācijas uzlabošanu Eiropas Savienībā un IKP pieaugumu gandrīz visās dalībvalstīs;

13. uzstāj, ka izdevumi pētniecībai un attīstībai ir jātuvina stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem; aicina dalībvalstis ieviest atbilstošas politikas un veikt investīcijas, lai nodrošinātu vai saglabātu vienlīdzīgu piekļuvi mūžizglītībai un apmācībai, ņemot vērā darba tirgus attīstību, tostarp jaunu profesiju rašanos;

14. uzsver, ka digitalizācija, globalizācija un tehnoloģiskās pārmaiņas radikāli pārveido mūsu darba tirgus un ka šīs pārmaiņas, piemēram, izraisa pamatīgas izmaiņas nodarbinātības veidos un statusā, kuras, savukārt rada nepieciešamību pēc atbilstoši pielāgotas pāreja; tādejā uzsver, ka liela nozīme ir dinamiskiem darba tirgiem ar pieejamām un kvalitatīvām sociālās drošības sistēmām, kas spēj reaģēt uz šo jauno darba tirgus realitāti;

15. uzskata, ka reformas, kas likvidē šķēršļus investēšanai, nodrošinātu iespēju nekavējoties atbalstīt ekonomisko darbību un vienlaikus radītu apstākļus ilgtermiņa izaugsmei;

16. prasa pārskatīt nodokļu režīmus, lai panāktu taisnīgu līdzsvaru starp kapitāla, darbaspēka un patēriņa nodokļiem;

4. sadaļa – Konverģence un iekļaušana

17. uzsver, ka Eiropas pusgamad un KVAI būtu jāveicina stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu, tostarp Sociālo tiesību pilārā izklāstīto mērķu, sasniegšana un jāsniedz solītie rezultāti izaugsmes un darbvietu radīšanas jomā; tādejā atzinīgi vērtē sociālo rādītāju apkopojumu kā instrumentu Sociālā pilāra īstenošanas uzraudzībai;

18. uzsver, ka pēdējā laikā reālās darba samaksas pieaugums nav bijis tiek liels kā ražīguma pieaugums un ka vienlaikus darba tirgū ir notikuši uzlabojumi; ņemot vērā iepriekš minēto, uzsver, ka dažās nozarēs un jomās saskaņā ar ražīguma mērķiem būtu iespējams palielināt darba samaksu, lai nodrošinātu augstu dzīves līmeni, ņemot vērā konkurētspēju un nepieciešamību risināt nevienlīdzības problēmu;

19. norāda, ka fiskālās politikas izstrādē un īstenošanā būtu jāņem vērā monetārā politika, ievērojot ECB neatkarību;

20. mudina Komisiju izstrādāt visaptverošu stratēģiju, lai atbalstītu investīcijas, kas palielina vides ilgtspēju, un nodrošināt pienācīgu saikni starp ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem (IAM) un Eiropas pusgamdu;

21. atzinīgi vērtē to, ka 2018. gada izaugsmes pētījumā ir atzīta nepieciešamība pēc efektīvas un taisnīgas nodokļu sistēmas, kas sniedz pareizos stimulus ekonomiskajai darbībai; atbalsta Komisijas iniciatīvas panākt lielāku pārredzamību un reformēt PVN sistēmu un atzīmē darbu, kas paveikts kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes jomā; atzinīgi vērtē centienus starptautiskā līmenī apkarot krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu; atzīmē, ka valstu nodokļu sistēmu efektivitātes uzlabošana var ievērojami palielināt valsts budžeta ieņēmumus;

22. aicina dalībvalstis pieņemt atbilstošus pasākumus, lai palīdzētu jauniešiem, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*), un bēgļiem integrēties, agrīnā posmā paredzot prasības, kas viņiem ļautu vienmērīgi iekļauties darba tirgū, lai tādējādi nepieļautu viņu iesaistīšanos ēnu ekonomikā, un nodrošināt to, ka publiskie dienesti ir apgādāti ar pietiekamiem resursiem; uzsver, ka sociālajiem partneriem būtu jāuzņemas būtiska loma pasākumos, kuru mērķis ir integrēt *NEET* un bēgļus un nodrošināt to, ka viņi necieš no diskriminācijas darba tirgū;

23. pauž bažas par to, ka dažās dalībvalstīs darba tirgus attīstību joprojām lielā mērā nosaka nesaskaņas un diskriminācija, kas veicina uz dzimumu balstītas atšķirības darba samaksā, pensijā un līdzdalībā lēmumu pieņemšanā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

5. sadaļa – Eiropas pusgada satvars: līdzatbildība un īstenošana

24. atzinīgi vērtē pastiprināto uzmanību, kas tiek veltīta eurozonas kopējai fiskālajai nostājai, un vienlaikus norāda uz ikvienas dalībvalsts pienākumu ievērot Stabilitātes un izaugsmes paktu, tostarp pilnībā ievērot tā spēkā esošās elastīguma klauzulas; uzsver, ka kopējas fiskālās nostājas koncepcija neparedz to, ka pārpalikumi un deficīti dažādās dalībvalstīs cits citu kompensē;

25. pauž bažas par zemo KVAI — tostarp to KVAI, kuru mērķis ir veicināt konvergenci, palielināt konkurētspēju un mazināt makroekonomikas nelīdzsvarotību, — izpildes līmeni; uzskata, ka lielāka dalībvalstu līdzatbildība, valstu līmenī rīkojot patiesas publiskas debates, nodrošinātu KVAI labāku īstenošanu; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt, lai valstu ziņojumi un KVAI tiktu apspriesti nacionālajos parlamentos; uzskata, ka Eiropas pusgada procesā būtu vairāk jāiesaista reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes; aicina Komisiju izmantot visus pieejamos instrumentus, lai nodrošinātu to KVAI izpildi, kuru mērķis ir risināt minētās problēmas, jo tās apdraud monetārās savienības ilgtspēju;

26. uzsver, ka jebkādiem turpmākiem EMS padziļināšanas pasākumiem būtu jāiet roku rokā ar stingrāku demokrātisko kontroli; uzstāj, ka tādēļ saskaņā ar atbildības principu lielāka loma būtu jāpiešķir gan Eiropas Parlamentam, gan valstu parlamentiem; prasa, lai sarunu procesā gan valsts, gan Eiropas līmenī notiktu apspriešanās ar sociālajiem partneriem;

27. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir atzinusi, ka dažās dalībvalstīs korupcija joprojām ir šķērslis investēšanai un ka pienācīgas ekonomikas attīstības nodrošināšanai ir nepieciešama tiesiskuma ievērošana un neatkarīgas tiesu un tiesībsardzības iestādes; tomēr pauž nožēlu par to, ka Komisija ir pārstājusi sagatavot ikgadējo korupcijas novēršanas ziņojumu, un aicina Komisiju atsākt šo ikgadējo analīzi par korupciju dalībvalstīs un nodrošināt mehānismus tās apkarošanai;

Nozaru ieguldījums ziņojumā par 2018. gada izaugsmes pētījumu*Budžets*

28. uzskata, ka ES budžetam, izmantojot risinājumus un sinerģiju attiecībā uz valstu budžetiem, ir jānodrošina stimulējošs ikgadējais izaugsmei, konverģencei, investīcijām un reformām; tādēļ uzskata, ka gada izaugsmes pētījums kalpo kā vadlīnijas dalībvalstīm, kā arī valstu budžetu un ES budžeta sagatavošanai, it īpaši saistībā ar laikposmam pēc 2020. gada paredzētās daudzgadu finanšu shēmas sagatavošanu;

29. šajā sakarā atkārtoti norāda, ka būtu jāpanāk lielāka sinerģija starp valstu budžetiem un ES budžetu; norāda, ka šajā jomā svarīga loma ir Komisijai, ņemot vērā tās iesaisti Eiropas pusgadā, kā arī ES budžeta sagatavošanā un izpildē;

30. atzinīgi vērtē priekšlikumu par ES budžeta sinerģijas palielināšanu un sadrumstalotības novēršanu, kas izklāstīts ieteikumos, kuri iekļauti 2016. gada decembrī publicētajā Augsta līmeņa grupas pašu resursu jautājumos galīgajā ziņojumā "ES finansēšana nākotnē";

Vide, sabiedrības veselība un pārtikas nekaitīgums

31. atzinīgi vērtē Komisijas izrādīto iniciatīvu attiecībā uz veselības veicināšanas un slimību profilakses portāla izveidi, kurā tiktu sniegta atjaunināta informācija par jautājumiem, kas saistīti ar veselības un labjutības veicināšanu, un kurš būtu svarīgs skaidras un ticamas informācijas avots iedzīvotājiem; uzsver, ka šādam portālam vajadzētu būt pilnībā pieejamam visiem ES iedzīvotājiem, tostarp tiem, kas cieš no disleksijas vai saskaras ar citām līdzīgām problēmām;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

32. prasa nodrošināt lielāku saskaņotību ar citām ES politikām katastrofu novēršanas un sagatavotības katastrofām jomā, piemēram, ar ES stratēģiju attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, Eiropas Strukturālajiem un investīciju fondiem, Solidaritātes fondu, tiesību aktiem vides jomā un pētniecības un inovācijas politiku;

o

o o

33. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas Centrālajai bankai.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0078

Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads: nodarbinātības un sociālie aspekti 2018. gada izaugsmes pētījumā**Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: nodarbinātības un sociālie aspekti 2018. gada izaugsmes pētījumā (2017/2260(INI))**

(2019/C 162/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. un 5. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9., 145., 148., 152., 153., 174. un 349. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās IV sadaļu (Solidaritāte),
- ņemot vērā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus, jo īpaši 1., 3., 4., 5., 8. un 10. mērķi,
- ņemot vērā 2017. gada 17. novembrī Ģēteborgā pieņemto Iestāžu kopīgo proklamāciju par Eiropas sociālo tiesību pilāru,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 22. novembra paziņojumu “2018. gada izaugsmes pētījums”(COM(2017)0690),
- ņemot vērā Komisijas un Padomes 2017. gada 22. novembra vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu, kas pievienots Komisijas paziņojumam par 2018. gada izaugsmes pētījumu (COM(2017)0674),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 22. novembra priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2017)0677),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 22. novembra ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku (COM(2017)0770),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 22. novembra ziņojumu “Brīdināšanas mehānisma ziņojums par 2018. gadu”(COM(2017)0771),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 22. novembra paziņojumu “2018. gada budžeta plāna projekti: vispārējs novērtējums”(COM(2017)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. aprīļa paziņojumu “Eiropas sociālo tiesību pilāra izveide”(COM(2017)0250),

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. aprīļa paziņojumu "Iniciatīva strādājošo vecāku un aprūpētāju darba un privātās dzīves līdzsvara atbalstam"(COM(2017)0252),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2017. gada 26. aprīļa darba dokumentu "Novērtējums attiecībā uz 2013. gada ieteikumu "Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana""(SWD(2017)0258),
- ņemot vērā Komisijas publicēto septīto izdevumu "Nodarbinātība un sociālie procesi Eiropā 2017. gadā", kurā galvenā uzmanība pievērsta taisnīgumam starp paaudzēm un solidaritātei Eiropā,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 4. oktobra paziņojumu "Garantija jauniešiem un jaunatnes nodarbinātības iniciatīva — pēc trīs gadiem"(COM(2016)0646),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (COM(2016)0604),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra paziņojumu "Eiropas investīciju stiprināšana nodarbinātībai un izaugsmei: ceļā uz Eiropas Stratēģisko investīciju fonda otro posmu un jauno Eiropas Ārējo investīciju plānu (COM(2016)0581),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 10. jūnija paziņojumu "Jaunā prasmju programma Eiropai. Kopīgs darbs cilvēkkapitāla, nodarbinātības un konkurētspējas stiprināšanai"(COM(2016)0381),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 2. jūnija paziņojumu "Eiropas sadarbīgās ekonomikas programma"(COM(2016)0356),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 1. jūnija paziņojumu "Eiropa atkal investē. Novērtējums par Investīciju plānu Eiropai"(COM(2016)0359),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 8. marta paziņojumu "Apspriešanās sākšana par Eiropas sociālo tiesību pīlāru"(COM(2016)0127) un tā pielikumus,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 15. februāra priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2016)0071) un Parlamenta 2016. gada 15. septembra nostāju par to ⁽²⁾),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra Sociālo ieguldījumu paketi, tostarp Ieteikumu 2013/112/ES „Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana” ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu "Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei"(COM(2010)2020), kā arī Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju "Eiropa 2020" ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā piecu priekšsēdētāju 2015. gada 22. jūnija ziņojumu "Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana",

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0355.

⁽³⁾ OV L 59, 2.3.2013., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 57. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- ņemot vērā Padomes 2015. gada 7. decembra secinājumus “Veicināt sociālo ekonomiku — vienu no svarīgākajiem ekonomikas un sociālās attīstības virzītājspēkiem Eiropā”,
- ņemot vērā 2017. gada 16. novembra rezolūciju par nevienlīdzības apkarošanu kā instrumentu darbvietu radīšanai un izaugsmes stimulēšanai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 26. oktobra rezolūciju par eurozonas ekonomikas politikas nostādņēm ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par politikas nostādņēm attiecībā uz ienākumu minimumu — instrumentu nabadzības novēršanai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. septembra rezolūciju par jauno Prasmju programmu Eiropai ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. jūnija rezolūciju par nepieciešamību pēc ES stratēģijas no dzimuma atkarīgas pensiju atšķirības izbeigšanai un novēršanai ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. marta rezolūciju par dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā 2014. un 2015. gadā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 15. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu: nodarbinātības un sociālie aspekti 2017. gada izaugsmes pētījumā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas sociālo tiesību pīlāru ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par darba un privātās dzīves līdzsvaram labvēlīgu darba tirgus apstākļu izveidi ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 2. februāra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas platformas izveidi sadarbības uzlabošanai nedeklarēta darba novēršanā un atturēšanā no tā ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 24. novembra rezolūciju par nevienlīdzības samazināšanu, īpašu uzmanību pievēršot bērnu nabadzības problēmai ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 8. jūlija rezolūciju par videi nekaitīgas nodarbinātības iniciatīvu — darbvietu izveides potenciāla izmantošana zaļajā ekonomikā ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 4. jūlija rezolūciju par krīzes ietekmi uz aprūpes pieejamību mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupām ⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā ⁽¹⁸⁾,

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0451.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0418.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0403.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0360.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0260.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0073.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0039.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0010.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0338.

⁽¹⁴⁾ OV C 35, 31.1.2018., 157. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 366, 27.10.2017., 19. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 265, 11.8.2017., 48. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV C 75, 26.2.2016., 130. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV C 65, 19.2.2016., 40. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- ņemot vērā ANO Personu ar invaliditāti tiesību komitejas noslēguma apsvērumus par Eiropas Savienības sākotnējo pārskatu (2015. gada septembris),
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2017. marta Īpašo ziņojumu Nr. 5/2017 “Jauniešu bezdarbs: vai ES politikas virzieniem ir bijusi nozīme? Garantijas jauniešiem shēmas un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas novērtējums”,
- ņemot vērā Eurofound2017. gada 25. septembra ziņojumu “*Developments in working life in Europe: EurWORK annual review 2016*” (“Darba gaitu izmaiņas Eiropā: EurWORK 2016. gada pārskats”) un jo īpaši nodaļu “Atalgojuma atšķirības — fakti, debātes un rīcībpolitikas”,
- ņemot vērā Eurofound2017. gada 18. jūlija analītisko pārskatu “*Pay inequalities experienced by posted workers: Challenges to the “equal treatment” principle*” (“Norīkoto darba ņēmēju atalgojuma atšķirības: vienlīdzīgas attieksmes principa apdraudējums”), kurā sniegts visaptverošs pārskats par valdību un sociālo partneru nostājām visā Eiropā attiecībā uz principu “vienāds atalgojums par vienādu darbu”,
- ņemot vērā Eurofound2017. gada 26. jūnija ziņojumu “*Occupational change and wage inequality: European Jobs Monitor 2017*” (“Profesiju struktūras izmaiņas un darba samaksas nevienlīdzība: Eiropas darbvietu uzraudzība 2017. gadā”),
- ņemot vērā Eurofound2017. gada 19. aprīļa ziņojumu “*Social mobility in the EU*” (“Sociālā mobilitāte ES”),
- ņemot vērā Eurofound2017. gada 13. marta ziņojumu “*Income inequalities and employment patterns in Europe before and after the Great Recession*” (“Ienākumu nevienlīdzība un nodarbinātības modeļi Eiropā pirms un pēc lielās recesijas”),
- ņemot vērā Eurofound2017. gada 24. februāra ziņojumu “*Involvement of the social partners in the European Semester: 2016 update*” (“Sociālo partneru iesaiste Eiropas pusgadā: 2016. gads”) un 2016. gada 16. februāra ziņojumu “*Role of the social partners in the European Semester*” (“Sociālo partneru loma Eiropas pusgadā”), kurā aplūkots laika posms no 2011. līdz 2014. gadam,
- ņemot vērā Eurofound2016. gada 17. novembra pārskata ziņojumu “*Sixth European Working Conditions Survey*” (“Sestais Eiropas darba apstākļu apsekojums”),
- ņemot vērā Eurofound2015. gada 12. marta ziņojumu “*New forms of employment*” (“Jauni nodarbinātības veidi”),
- ņemot vērā Eurofound2013. gada 29. oktobra ziņojumu “*Women, men and working conditions in Europe*” (“Sievietes, vīrieši un darba apstākļi Eiropā”),
- ņemot vērā debātes ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par 2018. gada Eiropas pusgada prioritātēm,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A8-0052/2018),

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- A. tā kā nodarbinātības līmenis Eiropas Savienībā pieaug un 2017. gada otrajā ceturksnī sasniedza 72,3 %, kas nozīmē 235,4 miljonus nodarbinātu cilvēku, un ir panākums ceļā uz stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktā 75 % nodarbinātības mērķa sasniegšanu; tā kā joprojām pastāv ļoti būtiskas atšķirības starp nodarbinātības līmeni daudzās dalībvalstīs, sākot no līmeņa, kas ir krietni zem ES vidējā rādītāja 65 % Grieķijā, Horvātijā, Itālijā un Spānijā līdz vairāk nekā 75 % Nīderlandē, Dānijā, Apvienotajā Karalistē, Vācijā un Zviedrijā, un joprojām ir daudz darāmā, lai atgūtos no krīzes un, jo īpaši, lai sasniegtu stratēģijas "ES 2020" valstu mērķus; tā kā nodarbinātības pieaugums bija izteiktāks gados vecāku darba ņēmēju, augsti kvalificētu darbinieku un vīriešu vidū un vājāks jauniešu, mazkvalificētu darba ņēmēju un sieviešu vidū; tā kā nodarbinātība nostrādāto stundu izteiksmē uz vienu nodarbināto salīdzinājumā ar pirmskrīzes līmeni joprojām ir par 3 % zemāka ES kopumā un par 4 % zemāka eurozonā, jo ir palielinājusies nepilna darba laika nodarbinātība un samazinājies pilnas slodzes darbinieku nostrādāto stundu skaits; tā kā Eiropas Savienībā pašlaik 18,9 miljoni cilvēku joprojām ir bez darba, investīciju līmenis joprojām ir pārāk zems, algu pieaugums ir palēnināts un nodarbinātu personu nabadzība joprojām pieaug; atgādina LES 3. pantu, kurā ir noteikts, ka Savienības mērķis ir tiekties uz pilnīgu nodarbinātību;
- B. tā kā ES 18,9 miljoni cilvēku joprojām ir bez darba, neraugoties uz to, ka bezdarba līmenis ES un eurozonā ir viszemākais pēdējos deviņos gados, attiecīgi 7,5 % un 8,9 %; tā kā turklāt šī atlabšana joprojām ir nevienmērīga starp dalībvalstīm, un bezdarba līmenis svārstās no 4 % Vācijā līdz gandrīz 20 % Spānijā un 23,6 % Grieķijā; tā kā slēptais bezdarbs — bezdarbnieki, kuri vēlas strādāt, bet aktīvi nemeklē darbu — 2016. gadā bija 20 %, savukārt ilgtermiņa bezdarba līmenis ES joprojām ir satraucoši augsts — vairāk nekā 46,4 % (eiro zonā attiecīgi 49,7 %); tā kā dažās dalībvalstīs bezdarba līmenis joprojām ir augsts, jo tajās ir nepietiekama izaugsme un strukturālas nepilnības; tā kā nepietiekamas darba tirgus reformas, ir viens no augsta bezdarba iemesliem; tā kā atbalsts ilgtermiņa bezdarbniekiem ir būtisks, jo pretējā gadījumā viņu situācija sāks ietekmēt arī pašapziņu, labjutību un turpmāko izaugsmi, pakļaujot viņus nabadzības un sociālās atstumtības riskam un apdraudot gan dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtspējību, gan Eiropas sociālo dimensiju;
- C. tā kā nepilna laika nodarbinātība kopš 2008. gada ir palielinājusies par 11 % un pilna laika nodarbinātība šajā pašā laikā ir samazinājusies par 2 %, lai gan nebrīvrātīgs nepilnas slodzes darbs samazinājās no 29,3 % 2013. gadā līdz 27,7 % 2016. gadā, taču tas joprojām veido vienu ceturtdaļu no šāda veida darba līgumiem;
- D. tā kā darba tirgus segmentācija starp pastāvīgām un nestandarta darbvietām joprojām ir satraucoša, jo dažās valstīs pagaidu darba līgumi procentuāli ir robežās no 10 % līdz 20 % un ir vērojama tikai ļoti lēna pāreja uz pastāvīgiem darba līgumiem, un pagaidu darbs būtībā ir "strupceļš", nevis "viens no pakāpieniem" ceļā uz pastāvīgu darbvietu; tā kā šī parādība neļauj lielam skaitam darba ņēmēju baudīt drošu, salīdzinoši labi apmaksātu nodarbinātību un labas perspektīvas un rada algu atšķirības starp pilna darba laika un nepilna darba laika darba ņēmējiem;
- E. tā kā, neraugoties uz jauniešu bezdarba līmeņa nelielu samazinājumu, tas joprojām ir satraucoši augsts — 16,6 % (18,7 % eurozonā); tā kā saskaņā ar vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu jaunieši biežāk tiek nodarbināti nestandarta un netipiskos nodarbinātības veidos, tostarp pagaidu darbos, nebrīvrātīgos nepilnas slodzes darbos un zemāka atalgojuma darbos; tā kā 2016. gadā vēl aizvien 6,3 miljoni jauniešu vecumā no 15 līdz 24 gadiem nemācījās, nestrādāja un neapguva arodu (NEET); tā kā dalībvalstis var cīnīties pret jauniešu bezdarbu, saistībā ar LESD 19. pantu un Padomes Direktīvu 2000/78/EK par vienlīdzīgu nodarbinātību izstrādājot un īstenojot darba tirgus tiesisko regulējumu, izglītības un apmācības sistēmas un aktīvas darba tirgus politikas nostādnes, kas pamatojas uz diskriminācijas vecuma dēļ aizliegumu;
- F. tā kā bezdarba līmeņa atšķirības dalībvalstīs vēl aizvien pārsniedz pirmskrīzes līmeni, lai gan tās ir samazinājušās; tā kā dažās dalībvalstīs ilgtermiņa bezdarbs saglabājas virs 50 % no kopējā bezdarba, bet ES tas ir 46,6 % un eurozonā — 49,7 %; tā kā bezdarba rādītājs atspoguļo tikai tos, kuriem nav darba un kuri pēdējo 4 nedēļu laikā ir aktīvi meklējuši darbu, un ilgtermiņa bezdarba rādītājs atspoguļo tikai to ekonomiski aktīvo iedzīvotāju daļu vecumā no 15 līdz 74 gadiem, kuri ir bijuši bez darba 12 mēnešus vai ilgāk;
- G. tā kā dzimumu nodarbinātības atšķirības joprojām saglabājas un Eiropas Savienībā kopā šobrīd ir 11,6 % ar vīriešu nodarbinātības līmeni 76,9 %, bet sieviešu — 65,3 %, kamēr vēl lielāka šī atšķirība ir sievietēm, kas dzimušas trešās valstīs, un romu sievietēm; tā kā dzimumu atšķirības nepilna laika nodarbinātībā ir vēl lielākas un 2016. gadā sasniedza 23 procentpunktus, bet četrās dalībvalstīs pat pārsniedza 30 procentpunktus, un nebrīvrātīgā nepilna laika nodarbinātībā bija iesaistīti 23,5 % sieviešu; tā kā nodarbinātības līmenis sievietēm ar vismaz vienu bērnu vecumā līdz sešiem gadiem ir par 9 procentpunktiem mazāks nekā tas ir sievietēm bez bērniem, bet Eiropas Savienībā 2016. gadā nestrādāja 19 % sieviešu ekonomiski aktīvajā vecumā, jo tās pieskatīja bērnus vai rīcībnespējīgus pieaugušos; tā kā zemāka pilna darba laika ekvivalentās nodarbinātības līmeņa rezultātā sievietes 2015. gadā cieta no ievērojamām darba samaksas atšķirībām, proti, ES vidēji 16,3 %, sākot no 26,9 % Igaunijā līdz 5,5 % Itālijā un Luksemburgā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- H. tā kā dažu dalībvalstu darba tirgū ir strukturālas problēmas, piemēram, zema līdzdalība, kā arī prasmju un kvalifikāciju neatbilstība; tā kā arvien pieaug vajadzība pēc konkrētiem pasākumiem, kas vai nu integrētu, vai reintegrētu neaktīvo darbaspēku, lai apmierinātu darba tirgus prasības;
- I. tā kā Eiropas Savienības sabiedrības noveco (gandrīz 20 % Eiropas iedzīvotāju ir vecāki par 65 gadiem, un prognozes liecina, ka šis rādītājs līdz 2050. gadam sasniegs 25 %) un apgādājamo veco cilvēku īpatsvars palielinās, kas rada papildu problēmas dalībvalstīm un varētu likt tām veikt pielāgojumus, lai arī turpmāk garantētu pietiekami finansētu un stabilu sociālo nodrošinājumu, veselības aprūpi un ilgtermiņa aprūpes sistēmas un apmierinātu vajadzību pēc formālās un neformālās aprūpes; tā kā neformālie aprūpētāji sabiedrībai ir ļoti nepieciešami; tā kā jaundzimušo vidējais paredzamais mūža ilgums ES 28 valstīs 2015. gadā nedaudz samazinājās un tika lēsts 80,6 gadi (par 0,3 gadiem mazāk nekā 2014. gadā), sievietēm tas bija 83,3 gadi (par 0,3 gadiem mazāk nekā 2014. gadā) un vīriešiem — 77,9 gadi (par 0,2 gadiem mazāk nekā 2014. gadā); tā kā ES-28 valstīs šis bija pirmais paredzamā mūža ilguma kritums kopš 2002. gada, kad paredzamā mūža ilguma dati kļuva pieejami visās dalībvalstīs, un šo kritumu var novērot lielākajā daļā dalībvalstu; tā kā saskaņā ar *Eurostat* vēl nav iespējams noteikt, vai paredzamā mūža ilguma samazināšanās laikā no 2014. līdz 2015. gadam ir tikai pagaidu parādība, vai arī tā turpināsies nākamajos gados;
- J. tā kā demogrāfiskās problēmas ir saistītas ar tādiem faktoriem kā iedzīvotāju skaita samazināšanās un iedzīvotāju izkļiedība, kas kavē šo problēmu skarto reģionu izaugsmi un apdraud ES ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
- K. tā kā vairākās dalībvalstīs, tostarp Maltā, Spānijā un Rumānijā, izglītības priekšlaicīgas pamešanas rādītājs ir apmēram 20 %, bet Portugālē, Bulgārijā, Itālijā, Ungārijā, Apvienotajā Karalistē un Grieķijā tas joprojām pārsniedz ES noteikto mērķvērtību 10 %; tā kā priekšlaicīga mācību pārtraukšana ir sarežģīta problēma gan individuālā, gan valstu un Eiropas līmenī; tā kā nelabvēlīga sociālekonomiskā vide, izcelsme migrantu kopienās un īpašas vajadzības ir visbūtiskākie faktori, kas saistīti ar vājiem sasniegumiem skolā un priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, ņemot vērā to, ka saskaņā ar Starptautiskās skolēnu novērtēšanas programmas (*PISA*) 2015. gada datiem ES vidējais rādītājs skolēniem ar vājām sekmēm dabaszinībās zemākajā sociālekonomiskajā kvartilē ir aptuveni 34 %, par 26 procentpunktiem vairāk nekā augstākajā sociālekonomiskajā kvartilē;
- L. tā kā sociālās ekonomikas nozarē darbojas 2 miljoni uzņēmumu (apmēram 10 % no ES kopējā uzņēmumu skaita), kuri nodarbina vairāk nekā 14 miljonus cilvēku (aptuveni 6,5 % ES darba ņēmēju); tā kā šai nozarei ir svarīga nozīme, risinot neskaitāmās problēmas, ar kurām saskaras mūsdienu sabiedrības, arī saistībā ar sabiedrības novecošanu;
- M. tā kā 80 miljoniem eiropiešu ir invaliditāte; tā kā viņiem paredzēto piekļūstamības pasākumu īstenošana vēl joprojām atpaliek no vajadzīgā;
- N. tā kā, kaut arī var novērot zināmu progresu nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanā, joprojām pastāv neaizsargātas sabiedrības grupas, kā arī nepieļaujama iespēja 119 miljoniem eiropiešu nonākt nabadzībā vai sociālā atstumtībā, no kuriem vairāk nekā 25 miljoni ir bērni (vairāk nekā viena ceturtdaļa visu bērnu ES), vienlaikus saglabājas arī reģionālas atšķirības dalībvalstīs un Savienībā kopumā, atbīdot ES tālu atpakaļ stratēģijas “Eiropa 2020” mērķa sasniegšanā; tā kā ienākumu nevienlīdzība turpina pieaugt divās trešdaļās visu ES valstu; tā kā ES kopumā 20 % turīgāko mājāsaimniecību ienākumu daļa ir 5,1 reizes lielāka nekā 20 % nabadzīgāko mājāsaimniecību daļa, bet dažās Austrumeiropas un Dienvideiropas valstīs šim rādītājam sasniedzot 6,5 reizes vai pat vēl vairāk, kas ir gandrīz divreiz vairāk nekā dažās attīstītākajās Centrāleiropas un Ziemeļeiropas valstīs; tā kā augsta nevienlīdzība joprojām ir šķērslis vienlīdzīgām iespējām iegūt izglītību, apmācību un sociālo aizsardzību, un tādējādi negatīvi ietekmē sociālo taisnīgumu, sociālo kohēziju un ilgtspējīgu ekonomikas attīstību;
- O. tā kā saskaņā ar Komisijas publikāciju “Nodarbinātība un sociālās norises Eiropā 2017. gadā” 2015. gadā bija 118,8 miljoni cilvēku, kuriem draudēja nabadzība vai sociālā atstumtība (*AROPE*), par 1,7 miljoniem vairāk nekā 2008. gadā un tālu no stratēģijā “Eiropa 2020” noteiktā mērķa samazināt *AROPE* skaitu par 20 miljoniem, ir vērojamas lielas atšķirības starp dalībvalstīm, sākot no 5 % vai mazāk (Čehijas Republikā vai Vācijā), līdz aptuveni 20 % Grieķijā un Spānijā; tā kā *AROPE* rādītājs attiecībā uz bērniem (0–17 gadi) 2016. gadā bija 26,4 %, kas bija augstāks nekā attiecīgais rādītājs pieaugušajiem (16–64 gadi, 24,2 %), un gandrīz par 10 procentpunktiem augstāks nekā veciem cilvēkiem (65+, 18,3 %); tā kā Eiropā joprojām ir satraucoši liels nabadzībā dzīvojošu bērnu skaits, patlaban tie ir vairāk nekā 25 miljoni, un tā kā nabadzības ietekme uz bērniem var turpināties visa mūža garumā un pārnest nelabvēlīgos apstākļus no paaudzes uz paaudzi; tā kā sociālā politika ir svarīga, lai nodrošinātu kohēziju un tuvinātu ES tās pilsoņiem;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- P. tā kā visā Eiropā joprojām palielinās nodarbinātu personu nabadzība ar augstāko reģistrēto līmeni Spānijā (13,1 %), Grieķijā (14 %) un Rumānijā (18,6 %), kas liecina, ka nodarbinātība pati par sevi ne vienmēr ir pietiekama, lai cilvēkus glābtu no nabadzības, un atspoguļo dažādus darba tirgus modeļus, tostarp nepilna laika un/vai pagaidu darbvietas, algu līmeņus un darba intensitāti mājāsaimniecībās, kā arī sliktus darba apstākļus; tā kā algu pieauguma līmenis ES saglabājas neliels, pēdējos divos gados pieaugot mazāk nekā par 1 %, un darbinieku atalgojuma atšķirības ir diezgan lielas, sākot no 4,6 euro stundā Bulgārijā līdz 43,3 euro stundā Luksemburgā; tā kā faktiskais algu pieaugums 18 no 28 dalībvalstīm ir atpalicis no darba ražīguma pieauguma un to neveicina pat bezdarba samazinājums; tā kā darba samaksas noteikšana ir dalībvalstu kompetencē;
- Q. tā kā izglītība ir būtisks faktors jauniešu integrācijai darba tirgū un galvenokārt tā ir dalībvalstu atbildībā, lai gan Komisija to atbalsta; tā kā augstas kvalitātes izglītībai ir apmācībai ir jābūt pieejamai visiem, ņemot vērā to, ka jauniešu (vecumā no 20 līdz 34 gadiem) ar augstāko izglītību nodarbinātības līmenis ES ir 82,8 %, kas ir vairāk nekā par 10 procentpunktiem augstāks nekā jauniešiem ar vidējo izglītību; tā kā profesionālā apmācība sāk kļūt uzticamāka gan jauniešu, gan uzņēmumu acīs, kuri sāk atzīt jauniešu prasmes; tā kā apmācība, kas iegūta neformālā gaisotnē, arī sniedz Eiropas iedzīvotājiem darba tirgū būtiskas prasmes;
- R. tā kā, lai gan digitālā pārveide pieprasa darba ņēmējus ar vismaz digitālām pamatprasmēm, tiek lēsts, ka 44 % ES iedzīvotāju šādu prasmju nav⁽¹⁾;
- S. tā kā saskaņā ar LESD 168. pantu, nosakot un īstenojot attiecīgās Savienības politikas nostādnes un darbības, būtu jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis; tā kā tas veicinātu sociālo iekļaušanu, sociālo taisnīgumu un vienlīdzību; tā kā tehnoloģiskais un zinātniskais progress, kas atzinīgi novērtēts 2018. gada izaugsmes pētījumā (GIP), dod iespēju rast labākas, efektīvākas un izmaksu ziņā pieņemamākas ārstēšanas metodes un zāles; tā kā šis progress palīdz nodrošināt to, ka personas, kas cieš no konkrētām hroniskām kaitēm, būs spējīgas iekļūt darba tirgū vai daudz ilgāk turpināt darba dzīvi; tā kā šā mērķa sasniegšanu patlaban apgrūtina dažu zāļu augstās cenas;
- T. tā kā dalībvalstu fiskālā politika ietekmē makroekonomikas vides stabilizāciju, vienlaikus tiecoties arī uz citiem mērķiem, piemēram, fiskālo ilgtspēju un pārdali;
- U. tā kā sociālā nodrošinājuma sistēmu ieviešana un pārvaldība ir dalībvalstu kompetence, ko Savienība koordinē, bet nesaskaņo;
- V. tā kā mājāsaimniecību reālais bruto izmantojamais ienākums (GDHI) uz vienu iedzīvotāju dažādās dalībvalstīs vēl joprojām nav atjaunojis pirmskrīzes līmeni, vairākās no tām reģistrētais līmenis ir no 20 līdz 30 procentpunktiem zemāks nekā 2008. gadā;
- W. tā kā ES ekonomikas spēja stimulēt ilgtermiņa izaugsmi ir zemāka nekā mūsu galvenajiem konkurentiem; tā kā Komisija ir aprēķinājusi, ka potenciālā izaugsme ES ir aptuveni 1,4 % salīdzinājumā ar 2 % ASV;
- X. tā kā nedeklarēts darbs liedz darba ņēmējiem izmantot savas tiesības un veicina sociālo dempingu, kas nopietni ietekmē budžetu un negatīvi ietekmē nodarbinātību, produktivitāti, darba kvalitāti un prasmju attīstību, kā arī mazina pensiju tiesību sistēmas efektivitāti un lietderīgumu; tā kā ir nepieciešami pastāvīgi centieni, lai nedeklarētu darbu pārvērstu par deklarētu darbu;

(¹) Digitālās ekonomikas un sabiedrības indekss, Eiropas Komisija.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

- Y. tā kā tālākie reģioni saskaras ar milzīgām grūtībām savas specifikas dēļ, kas ierobežo to izaugsmes potenciālu; tā kā šajos reģionos bezdarba līmenis svārstās no 11,2 % līdz 27,1 %, bet ilgtermiņa bezdarba līmenis — no 54,5 % līdz 80,9 %; tā kā šajos reģionos jauniešu bezdarba līmenis pārsniedz 40 %,
- Z. tā kā saskaņā ar *Eurofound* pētījumu vairumā dalībvalstu pakāpeniski uzlabojas sociālo partneru iesaiste valsts reformu programmu izstrādē, kaut arī valstu sociālo partneru kopējās iesaistes Eiropas pusgada procesā rezultātu kvalitātē un efektivitātē joprojām ir vērojamas būtiskas atšķirības;
- AA. tā kā gaidāmajā *Eurofound* pētījumā par sociālo partneru iesaisti Eiropas pusgadā vajadzētu ziņot par to, kā saskaņā ar 7. nodarbinātības pamatnostādni par darba tirgu darbības uzlabošanu noris konsolidācijas process un pieaug izpratne; tā kā tomēr sociālie partneri uzsver nepieciešamību nodrošināt pienācīgu iesaisti, veicinot jēgpilnu un savlaicīgu apspriešanos, apmaiņu ar devumu un atsauksmēm, kā arī popularizējot savus uzskatus,
1. atzinīgi vērtē 2018. gada izaugsmes pētījumu kopā ar integrēto Eiropas sociālo tiesību pilāru kā svarīgu daļu no kopējām politikas nostādnēm par kvalitatīvu nodarbinātību, ilgtspējīgu izaugsmi un investīcijām, cenšoties palielināt ražīgumu un algas, radīt darbvietas, mazināt nevienlīdzību un nabadzību un uzlabot sociālo aizsardzību un piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā arī uzlabot to kvalitāti; atzīst, ka šis GIP balstās uz investīciju stratēģiju, strukturālām reformām un atbildīgām publiskām finansēm, kas jāapvieno ar politikas nostādnēm un pasākumiem Eiropas sociālo tiesību pilāra principu un mērķu sasniegšanai; uzsver, ka Komisijai kā līdzeklis ekonomikas koordinācijas savienošanai ar nodarbinātības un sociālajiem rādītājiem Eiropas pusgada ietvaros būtu jāuzlabo politikas koordinācijas process, lai labāk uzraudzītu, novērstu un labotu negatīvās tendences, kas var palielināt nevienlīdzību un mazināt sociālo progresu; aicina dalībvalstis ievērot pētījumā un tam pievienotajā vienotajā nodarbinātības ziņojumā noteiktās prioritātes, lai saistībā ar to nacionālajām politikām un stratēģijām veicinātu izaugsmi, ilgtspējīgu ekonomikas attīstību, kvalitatīvu nodarbinātību, sociālo kohēziju un sociālo aizsardzību un iekļaušanu; norāda, cik svarīgi ir aizsargāt darba ņēmēju tiesības un veicināt darba ņēmēju iespējas panākt izdevīgākus nosacījumus;
 2. uzsver nepieciešamību veikt sociāli un ekonomiski līdzsvarotas strukturālas reformas ar mērķi panākt sociālo "AAA"līmeni, uzlabojot iekļaujošu darba tirgu un sociālo politiku, kas mēģina apmierināt darba ņēmēju un mazāk aizsargātu grupu vajadzības, lai veicinātu investīcijas, radītu kvalitatīvu nodarbinātību, palīdzētu darbaspēkam apgūt vajadzīgās prasmes, veicinātu vienlīdzīgas iespējas darba tirgū un taisnīgus darba nosacījumus, palielinātu darba ražīgumu, atbalstītu algu pieaugumu un ilgtspējīgas un piemērotas sociālās aizsardzības sistēmas un uzlabotu iedzīvotāju dzīves līmeni; uzsver nepieciešamību nostiprināt labvēlīgu vidi gan uzņēmumiem, gan darba ņēmējiem, lai izveidotu stabilāku nodarbinātību, vienlaikus līdzsvarojot sociālo un ekonomisko dimensiju un pieņemot lēmumus kopīgi un savstarpēji papildinošā veidā; aicina dalībvalstis pakāpeniski novirzīt nodokļus no darbaspēka uz citiem avotiem, neapdraudot sociālo nodrošinājumu; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, kas uzlabotu sociālos standartus un samazinātu nevienlīdzību;
 3. uzsver, ka sociālais dialogs un kolektīvās sarunas ir galvenie instrumenti darba devējiem un arodbiedrībām, lai noteiktu taisnīgu atalgojumu un darba apstākļus, un ka kolektīvo sarunu sistēmas palielina dalībvalstu noturību ekonomikas krīzes laikā; atgādina, ka tiesības vest kolektīvas sarunas ir jautājums, kas attiecas uz visiem Eiropas darba ņēmējiem un kam ir būtiska ietekme uz demokrātiju un tiesiskumu, tostarp sociālo pamattiesību ievērošanu, un ka kolektīvās sarunas ir Eiropas pamattiesības, kuras Eiropas iestādēm ir jāievēro saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu; šajā sakarā prasa izstrādāt politiku, kura ievēro, veicina un stiprina kolektīvās sarunas un darba ņēmēju ietekmi atalgojuma noteikšanas sistēmās, kam ir būtiska nozīme darba apstākļu augsta standarta nodrošināšanā; uzskata, ka tas viss būtu jā dara ar mērķi atbalstīt kopējo pieprasījumu un ekonomikas atveseļošanu, mazinot algu atšķirības un apkarojot nodarbinātu personu nabadzību;
 4. prasa paust stingrāku apņēmību apkarot nabadzību un nevienlīdzības padziļināšanos un palielināt sociālās investīcijas, ņemot vērā to ekonomisko atdevi un sociālos ieguvumus; atgādina, ka tautsaimniecības ar augstāku sociālo investīciju līmeni ir noturīgākas pret satricinājumiem; aicina dalībvalstis un Komisiju saskaņā ar spēkā esošajiem Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem atstāt iespēju veikt publiskās un sociālās investīcijas un, ja tas varētu būt vajadzīgs, palielināt investīcijas sociālajā infrastruktūrā un atbalstīt visvairāk cietušos, lai pienācīgi novērstu nevienlīdzību, jo īpaši izmantojot sociālās aizsardzības sistēmas, kas paredz atbilstīgu un mērķtiecīgu ienākumu atbalstu; aicina Komisiju vajadzības gadījumā veikt padziļinātu izvērtējumu, kāda veida izdevumus var noteikti uzskatīt par sociālajām investīcijām;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

5. uzskata, ka ir svarīgi veicināt starpkultūru dialogu, lai migrantiem, bēgļiem un patvēruma meklētājiem būtu vieglāk iekļauties darba tirgū un integrēties sabiedrībā; pauž bažas par etnisko minoritāšu joprojām zemo līdzdalību darba tirgū; aicina dalībvalstis šajā sakarā pareizi piemērot Direktīvas 2000/78/EK un 2000/43/EK; atgādina, ka jaunpienācēji pienes jaunas prasmes un zināšanas, un aicina turpināt izstrādāt un veicināt instrumentus informācijas sniegšanai dažādās valodās par pastāvošajām iespējām iesaistīties formālās un informālās mācībās, profesionālajā apmācībā, praksē un brīvprātīgajā darbā;
6. mudina Komisiju pielikt pūles, lai palīdzētu cilvēkiem, kas cieš, piemēram, no hroniskām sāpēm, ienākt vai palikt darba tirgū; apgalvo, ka darba tirgus ir jāorientē uz šādām situācijām, un jāpadara elastīgāks un nediskriminējošs, lai nodrošinātu, ka arī šie cilvēki var sekmēt ES ekonomisko attīstību, tādējādi mazinot slogu sociālā nodrošinājuma sistēmām;
7. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu investīcijām vides ilgtspējas veicināšanai un tās nostāju, atzīstot šādu investīciju potenciālu visai tautsaimniecībai; piekrīt tam, ka atbalstam pārejai uz aprites un zaļo ekonomiku ir liels potenciāls radīt jaunas darbvietas;
8. atzinīgi vērtē Iestāžu kopīgo proklamāciju par Eiropas sociālo tiesību pīlāru (ESTP) un uzskata, ka Eiropas pusgada ietvaros ir jāatbalsta tā 20 galveno principu attīstība attiecībā uz vienlīdzīgām iespējām, piekļuvi darba tirgum, taisnīgiem darba nosacījumiem un sociālo aizsardzību un iekļautību, kurai vajadzētu būt atskaites punktam un ieteikumam, īstenojot Eiropas pusgada politikas koordinācijas ciklu, lai patiesi panāktu sociālo "AAA"līmeni un radītu ekonomisko izaugsmi un prognozējamu un ilgtspējīgu finanšu situāciju, kas būtu pakārtota ekonomikas un nodarbinātības politikas mērķiem, tādējādi kalpojot stratēģijas "Eiropa 2020" galveno prioritāro mērķu sasniegšanai; norāda, ka Eiropas pusgada koordinācijas process ir būtisks līdzeklis, lai konsolidētu Eiropas sociālo dimensiju, no kuras izriet sociālais pīlārs; uzsver, ka ESTP ir pirmais solis, veidojot kopējo pieeju attiecībā uz sociālo tiesību aizsardzību un attīstību visā ES, kam būtu jāatspoguļojas dalībvalstu īstenotajos pasākumos; tādēļ aicina Komisiju nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem, lai stiprinātu sociālās tiesības, izmantojot konkrētus un specifiskus instrumentus (tiesību aktus, politikas veidošanas mehānismus un finanšu instrumentus), un sasniegtu konkrētus rezultātus; uzsver pamattiesību primārumu;
9. atzinīgi vērtē centienus stiprināt Eiropas pusgada sociālo dimensiju; prasa īstenot papildu pasākumu ar mērķi līdzsvarot sociālās un ekonomiskās prioritātes un sociālajā jomā uzlabot uzraudzības kvalitāti un ieteikumus;
10. atzinīgi vērtē jauno rezultātu apkopojumu, kurā iekļauti 14 pamatrādītāji, kas ļauj analizēt dalībvalstu nodarbinātības un sociālos rādītājus trijās galvenajās dimensijās, kuras noteiktas sociālā pīlāra kontekstā;
11. uzsver to, ka Eiropas Savienībā vidēji 11 no 14 galvenajiem rādītājiem uzrādīja uzlabojumu salīdzinājumā ar pēdējo pieejamo gadu, apstiprinot darba tirgus un sociālās situācijas stabilu uzlabojumu, kas papildina ekonomikas atveseļošanu; tomēr norāda, ka ir nepieciešama turpmāka rīcība, lai sasniegtu augšupēju sociālo konvergenci visās sociālo tiesību pīlārā noteiktajās dimensijās, kā to norāda Komisija, un ka pamatrādītāju analīze liecina, ka 17 no 28 dalībvalstīm pastāv vismaz viena "kritiska situācija";
12. atzīst, ka, neraugoties uz pēdējos gados ES kopumā vērojamiem uzlabojumiem ekonomiskajā un nodarbinātības situācijā, ieguvumi ne vienmēr ir tikuši sadalīti vienlīdzīgi, jo nabadzībā un sociālajā atstumtībā dzīvojošu cilvēku skaits joprojām ir pārāk augsts; pauž bažas par pieaugošo nevienlīdzību ES un tās dalībvalstīs un to, ka nabadzības riskam arvien vairāk tiek pakļauti ne tikai nepilna darba laika, bet arī pilna darba laika ņēmēji; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt centienus uzlabot šo cilvēku apstākļus un vairāk nekā līdz šim atzīt NVO, nabadzības apkarošanas organizāciju un cilvēku, kuri saskārušies ar nabadzību, veikto darbu un gūto pieredzi, mudinot viņus piedalīties paraugprakses apmaiņā; norāda, ka augsti nevienlīdzības līmeņi samazina ekonomikas rezultātus un ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu; uzsver to, ka ilgtermiņa bezdarbnieku integrācija, izmantojot individuāli pielāgotus pasākumus, ir būtisks faktors cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību un veicina valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtspēju; prasa veidot un attīstīt partnerības, kas aptvertu visas attiecīgās ieinteresētās personas, lai nodrošinātu rīkus, kas nepieciešami efektīvākai reaģēšanai uz darba tirgus vajadzībām, iedarbīgu risinājumu rašanai un ilgtermiņa bezdarba novēršanai; uzsver nepieciešamību īstenot efektīvu darba tirgus politiku, lai samazinātu ilgtermiņa bezdarbu; uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāturpina palīdzēt cilvēkiem, kuriem nav darba, sniedzot cenu ziņā pieņemamus, pieejamus un kvalitatīvus pakalpojumus un atbalstot viņu centienus darba, apmācības un pārkvalifikācijas meklējumos, vienlaikus aizsargājot tos, kas nespēj piedalīties darba tirgū;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

13. aicina Komisiju, ierosinot politikas ieteikumus saistībā ar Eiropas pusgadu, ņemt vērā sociālās attīstības mērķus;
14. atkārtoti pauž bažas par dažādās dalībvalstīs reģistrētajiem atšķirīgajiem nodarbinātības un bezdarba rādītājiem un jo īpaši brīdina par satraucoši augsto nepietiekamas nodarbinātības un slēpta bezdarba līmeni; jo īpaši pauž bažas par augsto jauniešu bezdarba līmeni, kas ES pārsniedz 11 %, izņemot dažas dalībvalstis — Austriju, Čehijas Republiku, Maltu, Nīderlandi, Ungāriju un Vāciju; uzskata, ka īpaši satraucošs ir tas, ka vairākās valstīs joprojām saglabājas augsts *NEET* līmenis un liels mācības priekšlaicīgi pametušo skolēnu skaits; šajā sakarībā atzinīgi vērtē finansējuma palielinājumu EUR 2,4 miljardu apmērā Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai 2017.–2020. gadam; uzsver, ka vajadzības gadījumā būtu jāapsver iespēja ES līmenī piešķirt līdzekļus šai iniciatīvai un ka dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka Garantija jauniešiem ir pilnībā pieejama visām grupām, tostarp neaizsargātām personām; atgādina par Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 5/2017 “Jauniešu bezdarbs: vai ES politikas virzieniem ir bijusi nozīme?”;
15. piekrīt Komisijai, ka “sociālās aizsardzības sistēmām būtu jānodrošina tiesības uz minimālā ienākuma pabalstu”; aicina dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi un iesaistot sociālos partnerus noteikt pienācīgu minimālo ienākumu, kas būtu virs nabadzības sliekšņa, un nodrošināt, ka tas ir viegli pieejams visiem cilvēkiem un paredzēts tiem, kuriem tas visvairāk nepieciešams; uzskata, ka, lai efektīvi varētu cīnīties pret nabadzību, minimālā ienākuma shēmas būtu jāpapildina ar piekļuvi kvalitatīviem un pieejamiem sabiedriskajiem labumiem, pakalpojumiem un pasākumiem, kas veicinātu vienlīdzīgas iespējas un atvieglotu nelabvēlīgā situācijā esošu cilvēku ienākšanu vai atgriešanos darba tirgū, ja viņi var strādāt;
16. aicina Komisiju izveidot Eiropas sociālā nodrošinājuma numuru, lai atvieglotu informācijas apmaiņu, un sniegtu cilvēkiem informāciju par viņu pašreizējām un iepriekšējām tiesībām un novērstu ļaunprātīgu izmantošanu;
17. atgādina Komisijai, ka piekļuvei sociālajai aizsardzībai ir būtiska nozīme taisnīgu darba apstākļu izveidē un ka pēc konsultēšanās ar sociālajiem partneriem ir jānāk klajā ar konkrētiem priekšlikumiem, lai nodrošinātu, ka visi cilvēki visos nodarbinātības veidos uzkrāj tiesības uz sociālo nodrošinājumu, tostarp pienācīgu pensiju;
18. aicina Komisiju, izmantojot Eiropas Sociālo fondu (ESF), Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) un Eiropas pusgadu, stiprināt centienus ar mērķi atbalstīt dalībvalstīs visaptverošas publiskās politikas nostādnes, nodrošinot vienmērīgāku pāreju no izglītības un (ilgtermiņa) bezdarba uz darbu, un jo īpaši aicina pilnībā īstenot valsts līmeņa pasākumus, kas izklāstīti Padomes lēmumā par ilgtermiņa bezdarbnieku integrāciju darba tirgū⁽²⁰⁾; aicina dalībvalstis un Komisiju veicināt mūžizglītību, īpaši gados vecākiem darba ņēmējiem, lai palīdzētu viņiem pielāgot savas prasmes un uzlabot nodarbināmību;
19. pauž bažas par to, ka gandrīz desmit gadus pēc krīzes sākuma Eiropā joprojām saglabājas augsts nabadzības līmenis un ka tas ir radījis paauzdu plaisu, tostarp arī tajās dalībvalstīs, kurās ir mazāks tādu iedzīvotāju īpatsvars, ko apdraud nabadzība vai sociālā atstumtība; jo īpaši pauž bažas par to, ka vairākās dalībvalstīs palielinās bērnu nabadzības un strādājošo nabadzības līmenis, neraugoties uz pēdējo gadu laikā novēroto makroekonomikas atveseļošanu; norāda, ka vairāk nekā vienā trešdaļā dalībvalstu pastāv kritiska situācija attiecībā uz to bērnu skaitu, kas apmeklē agrīnās pirmsskolas aprūpes un izglītības iestādes; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis, kas gatavo un īsteno strukturālas reformas, un novērtēt to sociālo un aptvēruma ietekmi;
20. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt visus nepieciešamos pasākumus, lai Eiropā radikāli samazinātu nabadzību, jo īpaši bērnu nabadzību, un izvirzīt konkrētus priekšlikumus, kas novietotu bērnus pašreizējo nabadzības mazināšanas politisko nostādņu centrā saskaņā ar savu lēmumu par ieguldījumu bērnos un pienācīgi ņemot vērā sagatavošanas darbības, kas paredzētas ES budžetā 2017. un 2018. gadam, un attiecīgās Parlamenta rezolūcijas, nodrošinot, ka tiek ieviesti pasākumi, kas nodrošina, ka ikvienam bērnam, kuram draud nabadzība, ir pieejama bezmaksas veselības aprūpe, bezmaksas izglītība, bezmaksas aprūpe, pienācīgs mājoklis un pienācīgs uzturs; uzsver, ka dalībvalstīm ir jāpieņem valsts plāns bērnu nabadzības samazināšanai, īpaši pievēršoties sociālo pārdedumu ierobežotajai ietekmei nabadzības risku mazināšanā;

⁽²⁰⁾ OV C 67, 20.2.2016., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

21. atzinīgi vērtē to, ka 2018. gada izaugsmes pētījumā (GIP) galvenā uzmanība ir veltīta atbilstošiem sociālajiem mājokļiem un citai palīdzībai mājokļu jomā kā būtiskiem pakalpojumiem, tostarp neaizsargātu cilvēku aizsardzībai pret nepamatotu piespiedu izlikšanu no mājām un piespiedu atsavināšanu, kā arī bezpajumtniecības jautājuma risināšanai; prasa Eiropas pusgadā un ieteikumos pastiprināt bezpajumtniecības un mājokļa zaudēšanas jautājumu uzraudzību;
22. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai par pārredzamiem un paredzamiem darba apstākļiem Eiropas Savienībā, ar kuru aizstātu pašreizējo Rakstiskā paziņojuma direktīvu;
23. norāda uz to, cik augsts ir bezdarba līmenis jauniešu un mazkvalificētu darba ņēmēju vidū salīdzinājumā ar to, cik tas skar pieaugušos augsti kvalificētos darba ņēmējus; aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināti īstenot jauno Prasmju programmu, kuras mērķis ir pilnveidot prasmes personām ar īpašām prasmju problēmām un palīdzēt tām no jauna iekļauties darba tirgū;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis maksimāli centties investēt cenu ziņā pieņemamā, pieejamā un augstas kvalitātes izglītībā, apmācībā, inovācijās, kas atbalsta darba ražīguma pieaugumu, aktīvās darba tirgus politikas nostādnes, sociālajā iekļaušanā un iekļaušanā darba tirgū, kā arī efektīvākos un īpaši pielāgotos publiskos un privātos nodarbinātības dienestos — ņemot vērā atsevišķos reģionos un valstīs pastāvošās ģeogrāfiskās, demogrāfiskās un ienākumu neatbilstības —, lai nodrošinātu iegūto prasmju atbilstību darba tirgus pieprasījumam un dotu cilvēkiem vairāk iespēju un integrētu tos darba tirgū, kā arī samazinātu to jauniešu skaitu, kas priekšlaicīgi pamet mācības; šajā sakarā uzsver pieaugošo pieprasījumu pēc digitālām un citām nododamām prasmēm un uzstāj, ka šo prasmju apgušana ir steidzama un īpaši nepieciešama un ka tā būtu jāattiecinā uz visām sociālajām grupām, īpašu uzmanību pievēršot zemas kvalifikācijas darba ņēmējiem un jauniešiem; uzsver, cik svarīgas ir iniciatīvas, kas paredzētas, lai atbalstītu studentu un augstskolu un profesionālo mācību iestāžu absolventu ilgtermiņa mobilitāti, jo šī mobilitāte ļaus attīstīt kvalificētu un mobilu darbaspēku nozarēs ar potenciālu;
25. uzskata, ka kvalifikāciju savstarpēja atzišana palīdzēs pārvarēt plaisu starp Eiropas darba tirgū pastāvošo prasmju trūkumu un darba meklētājiem, jo īpaši jauniešiem; norāda, ka kvalifikācijas un prasmes, kas iegūtas neformālās un ikdienējās mācīšanās kontekstā ir svarīgas, ciktāl tās uzlabo nodarbināmību jauniešiem un personām, kuras ir izstumtas no darba tirgus, jo tām vajadzēja uzņemties aprūpētāja pienākumus; tādēļ norāda, ka ir svarīgi izveidot neformālās un ikdienējās mācīšanās laikā iegūto zināšanu validēšanas sistēmu, jo īpaši tādu zināšanu un pieredzes, kas iegūtas, veicot brīvprātīgo darbu; atzinīgi vērtē to, ka Komisijas gada izaugsmes pētījumā ir ņemusi vērā, cik svarīgi ir atzīt prasmes saistībā ar jauno Prasmju programmu Eiropai; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot profesionālo apmācību un stiprināt apmācību darbavietā, tostarp mācekļības kvalitāti;
26. aicina dalībvalstis atbalstīt mācekļības programmas un pilnībā izmantot mācekļiem pieejamo *Erasmus +* finansējumu, lai nodrošinātu šāda veida apmācības kvalitāti un padarītu to pievilcīgu; vērs Komisijas uzmanību uz nepieciešamību veicināt to, ka tālāko reģionu jaunieši iesaistās šajā programmā, kā tas tika izklāstīts Komisijas paziņojumā “Stiprāka un atjaunota stratēģiskā partnerība ar ES tālākajiem reģioniem”;
27. mudina dalībvalsts pastiprināt centienus īstenot konkrētām valstīm adresētos ieteikumus saistībā ar izglītību un jaunatni un veicināt centienus apmainīties ar labāko praksi;
28. aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt iniciatīvas, kuru mērķis ir palielināt piekļuvi labākai izglītībai, prasmēm un nodarbinātībai, un tās darbā pie prasmēm nodrošināt lielāku uzvaru uz vidi saudzējošu un aprites ekonomiku;
29. uzskata, ka nākotnes prasībām atbilstošā prasmju programmā būtu jāiekļauj zināšanas par ilgtspējību un tai vajadzētu būt daļai no plašākām pārdomām par profesionālajām prasmēm, ņemot vērā aizvien pieaugošo Eiropas iedzīvotāju digitalizācijas un robotizācijas līmeni, galveno vērību pievēršot ne tikai ekonomikas izaugsmei, bet arī zināšanu apguvēju personīgajai attīstībai, uzlabotai veselībai un labklājībai;
30. atzinīgi vērtē Komisijas 2017. gada 14. novembra paziņojumu “Eiropas identitātes stiprināšana ar izglītību un kultūru”(COM(2017)0673), kurā iekļauti drosmīgi mērķi izglītības jomā, jo īpaši attiecībā uz Eiropas izglītības telpas izveidi un valodu apguves uzlabošanu Eiropā;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

31. atgādina, ka radošās nozares pieder pie nozarēm, kurās visvairāk tiek izvērsta uzņēmējdarbība, un ka radošā izglītība attīsta tādas plaši izmantojamas prasmes kā radošā domāšana, problēmu risināšanas prasme, darbs komandā un atjautība; aicina zinātnē, tehnoloģijā, inženierzinātnēs un matemātikā (STEM) iekļaut mākslu un radošo izglītību, ņemot vērā ciešo saikni starp radošumu un inovāciju; turklāt uzsver kultūras un radošo nozaru (KRN) potenciālu saglabāt un veicināt Eiropas kultūras un valodu daudzveidību un ekonomisko izaugsmi, inovācijas un nodarbinātību, jo īpaši jaunatnes nodarbinātību; uzsver, ka turpmāka KRN veicināšana un investīcijas tajās var būtiski palielināt investīcijas, izaugsmi, inovāciju un nodarbinātību; tādēļ aicina Komisiju apsvērt iespējas, ko piedāvā visas KRN, tostarp jo īpaši NVO un mazās apvienības, piemēram, saistībā ar Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu;
32. atgādina par nepieciešamību mudināt meitenes un jaunas sievietes apgūt informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) un aicina dalībvalstis mudināt meitenes un jaunas sievietes apgūt STEM priekšmetus, kuros būtu iekļauta arī māksla un humanitārās zinātnes, un palielināt sieviešu skaitu STEM nozarēs;
33. aicina dalībvalstis un Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai saskaņā ar subsidiaritātes principu uzlabotu pakalpojumus un tiesību aktus, kas ir svarīgi pienācīgam darba un privātās dzīves līdzsvaram un dzimumu līdztiesībai; aicina izveidot fiziski un izmaksu ziņā pieejamus bērnu aprūpes un agrīnās izglītības pakalpojumus, kā arī aprūpes pakalpojumus no aprūpes atkarīgām personām, un radīt labvēlīgus nosacījumus vecākiem un aprūpētājiem, dodot iespēju doties izdevīgā atvaļinājumā ģimenes apstākļu dēļ un piedāvājot elastīgus darba nosacījumus, kas ļauj izmantot jauno tehnoloģiju potenciālu un vajadzības gadījumā garantē sociālo aizsardzību un sniedz nepieciešamo apmācību; tomēr uzsver, ka no ģimenes locekļu pleciem ir jānoņem obligātā aprūpes nasta, un aicina izveidot reglamentētu jomu māsaiņniecībās nodarbinātām personām un aprūpētājiem, kas veicinās darba un privātās dzīves līdzsvaru, vienlaikus veicinot darbvieta radīšanu; šajā saistībā uzsver to, cik liels potenciāls ir publiskā un privātā sektora partnerībām un cik nozīmīgi ir sociālo pakalpojumu sniedzēji un sociālās ekonomikas uzņēmumi; uzsver nepieciešamību uzraudzīt sociālo dzimumu līdztiesības progresu, lai iekļautu dzimumu līdztiesības aspektu un apsvērtu reformu ietekmi laika gaitā;
34. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest mērķus vecāka gadagājuma cilvēku, personu ar invaliditāti un citu apgādājamo aprūpē, kas līdzinātos Barselonas mērķiem, paredzot uzraudzības instrumentus, lai nodrošinātu to sasniegšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt iespēju ieviest kvalitātes standartus visiem aprūpes pakalpojumiem, tostarp attiecībā uz šādu pakalpojumu pieejamību, pieklūstamību un pieejamību cenas ziņā; aicina dalībvalstis un Komisiju izskatīt Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomes (EPSCO) secinājumus par dzīvesvietā sniegta atbalsta uzlabošanu un aprūpi neatkarīgai dzīvei, un izstrādāt skaidru stratēģiju un ievērojamu ieguldījumu, lai izveidotu modernus augstas kvalitātes kopienas līmeņa pakalpojumus, un palielināt atbalstu aprūpētājiem, jo īpaši ģimenes aprūpētājiem;
35. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot darba kvalitāti gan darba apstākļu, gan veselības aizsardzības un drošības jomā, arī paredzot algu, kas nodrošina pienācīgus dzīves apstākļus un ģimenes plānošanas iespējas; uzsver, ka ir svarīgi efektīvi novērst nedeklarētu darbu, iesaistot sociālos partnerus un piemērojot atbilstīgus naudas sodus; mudina dalībvalstis divkāršot centienus, lai pārveidotu nedeklarēto darbu par deklarētu darbu, stiprinot savus darba inspekcijas mehānismus un ieviešot pasākumus, kas ļauj darba ņēmējiem pāriet no neoficiālās ekonomikas uz oficiālo ekonomiku; atgādina dalībvalstīm par Nedeklarēta darba platformu, kurā tām vajadzētu aktīvi iesaistīties un izmantot to labākās prakses apmaiņai, lai risinātu nedeklarēta darba, pastkastītes uzņēmumu un fiktīvas pašnodarbinātības problēmas, kas apdraud gan darba kvalitāti un darba ņēmēju piekļuvi sociālās aizsardzības sistēmām, gan valstu finanses, kā arī rada negodīgu konkurenci starp Eiropas uzņēmumiem; atzinīgi vērtē Komisijas ierosinātās jaunās iniciatīvas, piemēram, uzsāktu sabiedrisko apspriešanu par Eiropas Darba iestādi un Eiropas sociālā nodrošinājuma numuru; aicina dalībvalstis nodrošināt darba inspekcijām vai citām attiecīgām publiskām struktūrām pietiekamus resursus, lai tās varētu risināt nedeklarēta darba problēmu, izstrādāt pasākumus, lai pelēkāajā ekonomikā strādājošie varētu pāriet uz oficiālo ekonomiku, un uzlabot arī pārbaudes dienestu pārrobežu sadarbību un elektronisku informācijas un datu apmaiņu, lai uzlabotu tādu pārbaudžu efektivitāti, kuru mērķis ir novērst un apkarot sociālo krāpšanu un nedeklarētu darbu un samazināt administratīvo slogu;
36. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka aktīva darba tirgus politikas nostādnes ir efektīvas un lietderīgas un izstrādātas tā, lai atbalstītu mobilitāti starp nozarēm un darba ņēmēju pārkvalificēšanu, jo šie jautājumi kļūs aizvien nozīmīgāki, darba tirgiem pielāgoties mūsu ekonomikas digitālajai pārejai;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

37. uzsver MVU un sociālo uzņēmumu potenciālu darbvietu radīšanā un ekonomikā kopumā; uzskata, ka ir būtiski izvērtēt, kāpēc jaunuzņēmumu darbība tik bieži ir bijusi neveiksmīga, lai varētu no šīs pieredzes mācīties, un atbalstīt uzņēmējdarbību, tostarp izstrādājot un atbalstot sociālās un aprites ekonomikas modeļus; turklāt uzskata, ka ir būtiski atbalstīt uzņēmējdarbību un uzlabot uzņēmējdarbības vidi, likvidējot administratīvo slogu un pielāgojot prasības, uzlabojot piekļuvi finansējumam un izstrādājot tādas nodokļu modeļus un vienkāršotas nodokļu atbilstības procedūras, ar kuriem tiek atbalstīti MVU, uzņēmēji, pašnodarbinātas personas, mikrouzņēmumi, jaunuzņēmumi un sociālās ekonomikas uzņēmumi, un novērst izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un tādas uztīcama informācijas trūkumu, kas ļauj noteikt nodokļu bāzes un to faktiskos īpašniekus; aicina dalībvalstis izstrādāt tādas politikas virzienus, ar kuriem veicina atbildīgu un efektīvu uzņēmējdarbības kultūru jauniešu vidū jau no agrīna vecuma, sniedzot viņiem stažēšanās un uzņēmumu apmeklēšanas iespējas, kā arī zināšanas, lai novērstu uzsāktā darba neveiksmi; šajā sakarībā mudina Komisiju turpināt „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem” programmas; aicina dalībvalstis atbalstīt apvienības un iniciatīvas, kas palīdz jaunajiem uzņēmējiem izstrādāt novatoriskus projektus;

38. uzsver, ka sociālā uzņēmējdarbība ir attīstības procesā esoša nozare, kas var stimulēt ekonomiku un vienlaikus mazināt trūkumu, sociālo atstumtību un citas sabiedrības problēmas; tādēļ uzskata, ka virzībā uz sociālu, iekļaujošu un ilgtspējīgu ekonomiku uzņēmējdarbības izglītības programmās būtu jāiekļauj sociālā dimensija un jāpievēršas tādiem jautājumiem kā taisnīga tirdzniecība, sociālie uzņēmumi un alternatīvi uzņēmējdarbības modeļi, tostarp, kooperatīvi;

39. norāda, ka sociālajiem uzņēmumiem bija izšķirīga nozīme, mazinot krīzes ietekmi; tādēļ uzsver, ka šie uzņēmumi ir vairāk jāatbalsta, jo īpaši atvieglojot tiem piekļuvi dažādiem finansējuma veidiem, tostarp Eiropas fondiem, un samazinot to administratīvo slogu; uzsver, ka ir jānodrošina šiem uzņēmumiem tiesiskais regulējums, ar kuru atzīst to darbību ES un novērš negodīgu konkurenci; pauž nožēlu, ka to darbību novērtējums nav atspoguļots GIP, kā to pieprasīja Parlaments;

40. atzīst, ka sievietes joprojām ir pārāk maz pārstāvētas darba tirgū; šajā saistībā uzskata, ka elastīgi darba līgumi, tostarp brīvprātīgi pagaidu un nepilna darba laika līgumi var sniegt būtisku ieguldījumu, lai palielinātu to grupu, tajā skaitā sieviešu, dalību darba tirgū, kuras pretējā gadījumā varētu būt no tā atstumtas;

41. aicina Komisiju un dalībvalstis taisnīgas pārejas ietvaros investēt pētniecībā un veicināt jaunu ražošanas tehnoloģiju un pakalpojumu izstrādi; uzsver, ka tādējādi var palielināt produktivitāti un ilgtspēju, radīt jaunu kvalitatīvu nodarbinātību un stimulēt attīstību ilgtermiņā;

42. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt investīcijas pētniecības un izstrādes nozarē saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”; uzsver, ka investīcijas šajā jomā palīdzēs uzlabot ekonomikas konkurētspēju un ražīgumu un tādējādi veicinās stabilu darba vietu radīšanu un labāku darba samaksu;

43. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt piekļuvi platjoslas tīklam visos reģionos, tostarp lauku apvidos un reģionos, kuros ir nopietnas un pastāvīgas dabas vai demogrāfiskas problēmas, tādējādi sekmējot harmonisku attīstību visā ES;

44. uzskata, ka demogrāfiskā lejupslīde, kas dažādā mērā skar ES reģionus, ir tikai viens no nopietnajiem šķēršļiem, kuri kavē ES izaugsmi, un saistībā ar to ir vajadzīga atšķirīga pieeja un apņemšanās; aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot īpaši šo problēmu risināšanai paredzētus pasākumus; uzsver, ka demogrāfiskā lejupslīde pieprasa visaptverošu pieeju, kurā būtu jāparedz nepieciešamās infrastruktūras pielāgošana, kvalitatīvas darbavietas ar pienācīgu atalgojumu un sabiedrisko pakalpojumu un elastīgu darba režīmu stiprināšana, vienlaikus nodrošinot atbilstošu darbavietas drošību un pieejamu sociālo aizsardzību;

45. atzinīgi vērtē to, ka Komisija savā Eiropas statistikas programmā ir paredzējusi nepieciešamību sniegt statistikas datus par demogrāfiskām problēmām, piemēram, iedzīvotāju skaita samazināšanos un iedzīvotāju izkļiedi; uzskata, ka šie dati sniegs skaidru priekšstatu par problēmām, ar kurām saskaras minētie reģioni, tādējādi ļaujot rast labākus risinājumus; aicina Komisiju ņemt vērā šos statistikas datus nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS);

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

46. atgādina, ka pieaugošais paredzamais mūža ilgums prasa pielāgot pensiju sistēmas, lai nodrošinātu to ilgtspējību un labu dzīves kvalitāti vecāka gadagājuma cilvēkiem; uzsver, ka to var panākt, mazinot demogrāfiskās slodzes koeficientu, tostarp piedāvājot atbilstīgus darba apstākļus, lai sniegtu iespējas tiem, kuri vēlas strādāt ilgāk, un novērtējot — dalībvalstu līmenī un kopīgi ar sociālajiem partneriem — gan normatīvo aktu un ilgtspējīgu pamatu faktiskā pensionēšanās vecuma noteikšanā, pieaugot paredzamajam dzīves ilgumam un ar gadu gaitā veikt apdrošināšanas iemaksu palīdzību novēršot priekšlaicīgu darba tirgus pamešanu; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis, lai tās varētu stiprināt valsts un aroda pensiju sistēmas un ieviest aprūpes kredītus ar mērķi kompensēt sievietēm un vīriešiem zaudētās iemaksas sakarā ar bērnu un ilglaicīgās aprūpes pienākumiem, kas būtu veids, kā samazināt no dzimuma atkarīgu pensiju atšķirību un nodrošināt atbilstīgus pensiju ienākumus virs nabadzības sliekšņa un ļautu saglabāt cilvēka cienīgu dzīvi un neatkarību;

47. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot aktīvas novecošanas, veco ļaužu sociālās iekļaušanas un paaudžu solidaritātes politiku; atgādina, ka izmaksu ziņā efektīvākas veselības aprūpes sistēmas un ilgtermiņa aprūpe, kas nodrošina savlaicīgu piekļuvi cenu ziņā pieejamai un kvalitatīvai profilaktiskai un ārstnieciskai veselības aprūpei, ir būtiska arī darba ražīgumam;

48. uzskata, ka kohēzijas politika kā galvenā Eiropas Savienības publisko investīciju politika ir pierādījusi savu efektivitāti nevienlīdzības un nabadzības samazināšanā, kā arī iekļaušanas veicināšanā, un tādēļ tai nākamajā DFS būtu jāparedz lielāks finansējums; uzskata, ka ESF būtu jāsauglabā kā galvenais ES instruments darba ņēmēju integrācijai un reintegrācijai darba tirgū, kā arī lai atbalstītu sociālās iekļaušanas pasākumus, cīņu pret nabadzību un nevienlīdzību un Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanu; aicina Komisiju nākamajā DFS palielināt ESF līdzekļus, lai atbalstītu Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanu;

49. uzsver, ka ar ESIF ir jāatbalsta izaugsme un nodarbinātība augsta riska investīciju projektos un jārisina jauniešu un ilgtermiņa bezdarba problēmas; tomēr pauž bažas par ārkārtīgi nevienmērīgo šā fonda izmantošanu ES15 un ES13 valstīs; turklāt uzsver Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmas (*EaSI*) lomu, sekmējot augsta līmeņa kvalitatīvu un ilgtspējīgu nodarbinātību, garantējot pietiekamu un pienācīgu sociālo aizsardzību un cīnoties pret nabadzību un sociālo atstumtību;

50. mudina dalībvalstis izvērtēt, vai tās varētu samazināt nodokļu slogu pirmās nepieciešamības precēm, jo īpaši pārtikai, kas būtu viens no svarīgākajiem pasākumiem sociālā taisnīguma jomā;

51. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai darba tirgū iekļautu vairāk cilvēku ar invaliditāti, novēršot tiesiskos šķēršļus un diskrimināciju, pielāgojot darba vietas, kā arī radot stimulus viņu nodarbinātībai; atgādina, ka cilvēkiem ar invaliditāti izšķiroši svarīga ir pielāgota darba vide, integrācija visu līmeņu izglītībā un apmācībā, kā arī mērķtiecīgs finansiāls atbalsts, lai palīdzētu viņiem pilnā mērā iesaistīties darba tirgū un sabiedrībā kopumā; aicina Komisiju sociālo rezultātu pārskatā iekļaut ziņas par personu ar invaliditāti darba un sociālo iekļaušanu;

52. atzinīgi vērtē to, ka personu ar invaliditāti tiesības ir integrētas ierosinātajās jaunajās dalībvalstu nodarbības politikas pamatnostādņēs, kas pievienotas 2018. GIP; tomēr aicina šajos noteikumos iekļaut konkrētus pasākumus minēto mērķu sasniegšanai atbilstīgi ES un dalībvalstu saistībām, kas izriet no ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (*CRPD*);

53. mudina dalībvalstis īstenot vajadzīgos pasākumus bēgļu un etnisko minoritāšu vai imigrantu izcelsmes personu sociālajai iekļaušanai;

54. uzsver to, ka darbaspēka pieprasījuma un piedāvājuma neatbilstība ir problēma, kas skar darba devējus visos ES reģionos, tostarp visattīstītākajos, un to nevar atrisināt ar nedrošu vai nestabilu nodarbinātību; aicina Komisiju un dalībvalstis popularizēt pasākumus, kur mērķis ir atvieglot darba ņēmēju mobilitāti starp darba vietām, nozarēm un atrašanās vietām, lai apmierinātu darba tirgus pieprasījumu gan mazāk, gan labāk attīstītos reģionos, vienlaikus nodrošinot stabilitāti un pienācīgus darba apstākļus, kā arī profesionālo attīstību un paaugstināšanu amatā; atzīst, ka darbaspēka mobilitāte starp Eiropas Savienības dalībvalstīm palīdz saskaņot pieprasījumu un piedāvājumu; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis arī pievērst īpašu uzmanību pārrobežu darba ņēmēju un darba ņēmēju perifērajos reģionos unikālajiem apstākļiem;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

55. pauž nožēlu par to, ka pat pēc daudzkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem tālākie reģioni vēl arvien nav iekļauti GIP; nolūkā garantēt reģionu vienlīdzību un veicināt daudz apspriesto augšupējo konvergenci mudina Komisiju pastiprināti piemērot LESD 349. pantu, lai uzlabotu tālāko reģionu integrāciju ES; uzsver, ka jāturpina pievērst īpašu uzmanību tālākajiem reģioniem, turklāt ne tikai saistībā ar līdzekļu piešķiršanu, bet arī ņemot vērā Eiropas politikas virzienu iespējamo ietekmi uz šo reģionu sociālo situāciju un nodarbinātības līmeni;

56. uzsver, ka laikposmā no 2014. līdz 2016. gadam, neraugoties uz uzlabojumiem darba tirgū, reālās darba samaksas pieaugums atpalika no ražīguma pieauguma; atgādina, ka ražīguma pieauguma rezultātā pieaugošas reālās algas ir būtiski svarīgs aspekts nevienlīdzības novēršanai;

57. uzsver, ka reformu procesā liela nozīme ir sociālajiem partneriem kā būtiskām ieinteresētām personām, valstu sociālā dialoga praksēm un pilsoniskajai sabiedrībai, un norāda uz pievienoto vērtību, ko sniedz to aktīva iesaistīšanās reformu izstrādē, secības noteikšanā un īstenošanā; uzsver, ka aktīva iesaistīšanās politikas virzienu veidošanā ļaus sociālajiem partneriem uzņemties aktīvāku lomu attiecībā uz valstu reformām, kas pieņemtas atbilstoši Eiropas pusgada konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, un tādējādi stiprinās viņu atbildību par rezultātiem; tādēļ aicina Komisiju ierosināt pamatnostādnes visu attiecīgo ieinteresēto personu pienācīgai iesaistei; atbalsta viedokli, ka jaunie nodarbinātības veidi globalizētajā tirgū rada vajadzību pēc jaunām sociālā un pilsoniskā dialoga formām, un aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt šo sociālā dialoga jauno veidu radīšanu un aizsardzības attiecināšanu uz šiem jaunajiem nodarbinātības veidiem; uzsver, ka visiem darba ņēmējiem jābūt informētiem par savām tiesībām un viņi jāaizsargā gadījumos, kad ceļ trauksmi, ziņojot par ļaunprātībām; uzskata, ka virzībā uz augšupējo konvergenci sociālais dialogs būtu jāīsteno visos Eiropas pusgada procesa posmos; apstiprina, ka dalībvalstīm ir jāpalīdz cilvēkiem apgūt darba tirgū vajadzīgās prasmes;

58. norāda uz Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra (*Cedefop*) un stratēģijas „Eiropa 2020” rezultātu apkopojumā konstatēto, ka darbaspēka prasmju sadalījums 2016. gadā kopumā atbilda darba tirgus prasībām un ka darbaspēka piedāvājums pārsniedz pieprasījumu visos kvalifikācijas veidos, taču jo īpaši augsts tas ir zema un vidēja līmeņa kvalifikācijas gadījumā; uzsver *Cedefop* prognozēs minēto, ka līdz 2025. gadam vienlaikus augs gan prasmju pieprasījums, gan piedāvājums, un ka darbaspēka prasmju līmenis mainīsies ātrāk, nekā pieprasa darba tirgus; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis vēlreiz rūpīgi novērtēt grūtības piekļuvē darba tirgum; pauž bažas par to, ka pieaug pārlietu augstas kvalifikācijas līmenis (25 % 2014. gadā);

59. uzsver, ka vēl arvien ļoti liela ir diskriminācija dzimuma dēļ, piemēram, vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības vai atšķirības nodarbinātības līmenī starp vīriešiem un sievietēm, un vidējā bruto izpeļņa stundā darba ņēmējiem vīriešiem ir par aptuveni 16 % lielāka nekā sievietēm; uzsver, ka šo atšķirību rada tas, ka sievietes nav pietiekami pārstāvētas sektoros, kuros ir augsta darba samaksa, kā arī diskriminācija darba tirgū un lielais skaits sieviešu, kas strādā nepilna laika darbu; mudina panākt turpmāku progresu, lai mazinātu šīs atšķirības; šajā sakarībā aicina Komisiju stratēģijā „Eiropa 2020” iekļaut dzimumu līdztiesības pīlāru un visaptverošu dzimumu līdztiesības mērķi.

60. aicina dalībvalstis valsts reformu programmās un stabilitātes un konverģences programmās iekļaut dzimumu dimensiju un sieviešu un vīriešu līdztiesības principu, nosakot kvalitatīvus mērķus un izstrādājot pasākumus, ar kuriem novērs noturīgo nevienlīdzību starp dzimumiem;

61. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0079

Stāvoklis Maldīvijā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par stāvokli Maldīvijā (2018/2630(RSP))

(2019/C 162/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Maldīvijā, jo īpaši 2004. gada 16. septembra ⁽¹⁾, 2015. gada 30. aprīļa ⁽²⁾, 2015. gada 17. decembra ⁽³⁾ un 2017. gada 5. oktobra ⁽⁴⁾ rezolūcijas,
- ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2018. gada 2. februāra paziņojumus par Maldīvijās Augstākās tiesas 2018. gada 1. februāra ⁽⁵⁾ un 2018. gada 6. februāra ⁽⁶⁾ lēmumu par stāvokli Maldīvijā,
- ņemot vērā kopīgo vietējo paziņojumu, ar ko 2018. gada 30. janvārī nāca klajā Eiropas Savienības delegācija, vienojoties ar ES misiju vadītājiem, kuri atrodas Kolombo un ir akreditēti Maldīvijā, par deputāta *Faris Maumoon* atkārtoto arestu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), kuram ir pievienojusies arī Maldīvija,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESCR), kuram ir pievienojusies arī Maldīvija,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvessodu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Delegācijas attiecībām ar Dienvidāzijas valstīm oficiālo vizīti Maldīvijā 2017. gada 29.–31. oktobrī,
- ņemot vērā ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos *Zeid Ra'ad Al Hussein* 2018. gada 7. februāra paziņojumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Delegācijas attiecībām ar Dienvidāzijas valstīm prezidija 2018. gada 6. februāra paziņojumu par stāvokli Maldīvijā,
- ņemot vērā ES Ārlietu padomes secinājumus par Maldīviju, kas pieņemti 2018. gada 26. februārī notikušajā 3598. sanāksmē,

⁽¹⁾ OV C 140E, 9.6.2005., 165. lpp.

⁽²⁾ OV C 346, 21.9.2016., 60. lpp.

⁽³⁾ OV C 399, 24.11.2017., 134. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0383.

⁽⁵⁾ https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/39275/statement-spokesperson-decision-supreme-court-maldives_en

⁽⁶⁾ https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/39413/statement-spokesperson-situation-maldives_en

⁽⁷⁾ https://eeas.europa.eu/delegations/sri-lanka/39021/joint-local-statement-renewed-arrest-mp-faris-maumoon_en

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra 2017. gada 28. septembra tikšanos ar Maldīvijas Republikas ārlietu ministru *Mohamed Asim*, kurā tika paustas bažas par politisko situāciju minētajā valstī,
 - ņemot vērā Starptautiskās Juristu asociācijas (UIA) 2018. gada 7. marta paziņojumu, kurā paustas nopietnas bažas par tiesiskumu un tiesu iestāžu neatkarību Maldīvijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā pirmās demokrātiskās vēlēšanas 2008. gadā un jaunas konstitūcijas pieņemšana raisīja lielas cerības, ka Maldīvija varētu pārvarēt vairākas desmitgades ilgušo autoritārismu un pāriet uz demokrātisku sistēmu, taču nesēnās norises rada nopietnu šo izredžu apdraudējumu;
- B. tā kā opozīcijas partijas locekļi, neatkarīgie žurnālisti un cilvēktiesību aizstāvji ziņo par pieaugošiem draudiem un uzbrukumiem, kurus īsteno varas iestādes, policija un ekstrēmistu grupas; tā kā ir radušās bažas par to, ka Maldīvijas tiesa ir ļoti politizēta un ka tā gadu gaitā ir ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras un ir rīkojusies par labu pašreizējai valdošajai partijai un pret opozīcijas politiķiem; tā kā ir aizvien vairāk pierādījumu, kas liecina, ka apsūdzības, kuras atbilstīgi krimināltiesībām izvirzītas pret prezidenta *Abdulla Yameen Abdul Gayoom* (turpmāk "prezidents A. Yameen") politiskajiem oponentiem, var būt politiski motivētas; tā kā bijušais prezidents *Maumoon Abdul Gayoom* tika arestēts 2018. gada februārī;
- C. tā kā prezidenta vēlēšanu pirmā kārtā ir plānota 2018. gada septembrī; tā kā prezidents ir aicinājis starptautisko sabiedrību novērot vēlēšanu procesu;
- D. tā kā ar Maldīvijas Augstākās tiesas 2018. gada 1. februāra lēmumu tika apturēta tiesvedība krimināllietā pret vadošajiem politiķiem un atzīts, ka viņu tiesāšana ir bijusi netaisnīga; tā kā minētais lēmums paredzēja nekavējoties atbrīvot deviņas personas, tostarp astoņus politiskās opozīcijas līderus, kuru skaitā bija arī trimdā esošais *Mohamed Nasheed*, un atjaunot 12 parlamenta deputātu pilnvaras; tā kā, kamēr minēto 12 deputātu pilnvaras ir apturētas, valdība saglabā vairākumu parlamentā;
- E. tā kā pēc minētā Augstākās tiesas lēmuma prezidents *Yameen* 2018. gada 5. februārī pasludināja 15 dienu ilgu ārkārtas stāvokli; tā kā sakarā ar ārkārtas stāvokļa izsludināšanu tika apturēta liela skaita to cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, kuras nospiņinātas konstitūcijā, tostarp tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos un tiesības netikt nelikumīgi aizturētam un ieslodzītam;
- F. tā kā divi Augstākās tiesas galvenie tiesneši, tostarp tiesas priekšsēdētājs, tika aizturēti, tādēļ pārējie galvenie tiesneši atcēla sākotnējo lēmumu; tā kā, nepārprotami ignorējot tiesu iestāžu neatkarību, ir patvaļīgi aizturēti tiesu iestāžu darbinieki un politiskie pretinieki;
- G. tā kā, neraugoties uz simtiem iedzīvotāju miermīlīgu protestu, parlaments 2018. gada 20. februārī vēl par 30 dienām pagarināja ārkārtas stāvokli un Maldīvijas ģenerālprokurors puda viedokli, ka šis lēmums neatbilst konstitūcijai, taču Augstākā tiesa to atstāja spēkā; tā kā balsojums par ārkārtas stāvokļa pagarināšanu parlamentā tika organizēts, nepastāvot kvorumam;
- H. tā kā Ārlietu padome ar bažām ir vērojusi neseno situācijas pasliktināšanos Maldīvijā un aicina visus valsti, jo īpaši tiesībsardzības spēkus, rīkoties atturīgi; tā kā Cilvēktiesību padomes 37. sesijā 2018. gada 8. martā tika pieņemta kopīga deklarācija vairāk nekā 40 valstu, tostarp visu ES dalībvalstu, vārdā, kurā pausts aicinājums Maldīvijas valdībai atjaunot konstitucionālās tiesības un tiesu neatkarību, paužot atbalstu pienācīgai valsts parlamenta darbībai un mudinot valdību atbrīvot politiskos ieslodzītos un viņu ģimenes;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- I. tā kā pilsoniskās sabiedrības aktīvisti un cilvēktiesību aizstāvji Maldīvijā turpina saskarties ar draudiem un iebiedēšanu no ekstrēmistu puses un tiesu iestāžu īstenotu vajāšanu, kā tas ir attiecībā uz Maldīvijā Demokrātijas tīkla izpilddirektori *Shahindha Ismail*, pret kuru tika vērsti uzbrukumi presē, nāves draudi un policijas izmeklēšana, jo viņa iestājās pret reliģisko fundamentalismu un radikalizāciju;
- J. tā kā prezidents *A. Yameen* vairākkārt ir deklarējis savu nodomu atjaunot valsts sankcionētu nāvessodu praksi, tādējādi izbeidzot 60 gadus ilgušo moratoriju; tā kā Maldīvijā tiesībās pretēji starptautiskajām tiesībām nepilngadīgām personām drīkst piespriest atlikto nāvessodu, kas tiek izpildīts, kad nepilngadīgā persona sasniedz 18 gadu vecumu; tā kā vismaz trijos gadījumos, t. i., attiecībā uz *Hussein Humaam Ahmed*, *Ahmed Murrath* un *Mohamed Nabeel*, Maldīvijā Augstākā tiesa apstiprināja nāvessodu piespriešanu par vainīgām atzītajām personām, kuru tiesāšana neatbilda starptautiski atzītiem taisnīgas tiesas standartiem un kurām tagad draud tūlītēja nāvessoda izpilde;
- K. tā kā pēdējos gados Maldīvija ir pārgājusi uz radikālo islāmu; tā kā pastāv arī bažas par radikālo islāmistu agresivitātes palielināšanos un par to radikāli noskaņoto jauno vīriešu un sieviešu skaitu, kas saskaņā ar apgalvojumiem ir pievienojušies ISIS;
- L. tā kā Starptautiskā Žurnālistu federācija (IF), organizācija „Reportieri bez robežām” (RSF) un Žurnālistu aizsardzības komiteja (CP) 2018. gada 15. februārī nāca klajā ar kopīgu paziņojumu, kurā pauda dziļas bažas par ierobežojumiem un draudiem, kas vērsti pret plašsaziņas līdzekļiem un preses brīvību Maldīvijā; tā kā 2018. gada 4. februārī pie varas esošās Maldīvijā Progresīvās partijas (PPM) līderis *Abdul Raheem Abdullah* aicināja drošības spēkus nekavējoties slēgt *Raajje TV*, apsūdzot to raidlaika atvērēšanā opozīcijas līderiem;
- M. tā kā ES ir ilgstošas attiecības ar Maldīviju, jo īpaši tādās jomās kā cīņa pret klimata pārmaiņām, un simtiem tūkstošu Eiropas tūristu katru gadu ceļo uz Maldīviju,
1. pauž dziļas bažas par to, ka Maldīvijā būtiski pasliktinās politiskā un cilvēktiesību situācija, un par pieaugošo prezidenta *A. Yameen* un viņa valdības autoritārismu; atzinīgi vērtē Padomes 2018. gada 26. februāra secinājumus par Maldīviju;
 2. aicina Maldīvijā valdību nekavējoties atcelt ārkārtas stāvokli, respektēt iestādes un to kompetences, kas paredzētas konstitūcijā, un ievērot visu cilvēku pamattiesības, tostarp tiesības uz vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, kā arī tiesiskumu; pauž arvien lielākas bažas par valdības nesenojamām darbībām, kas rada būtisku kaitējumu demokrātijai un apdraud to, kā arī ir pretrunā ar Maldīvijā konstitūciju un valsts starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā; nosoda nepārtraukto iebiedēšanu un draudus, kas vērsti pret žurnālistiem, blogeriem un cilvēktiesību aizstāvjiem Maldīvijā; mudina Maldīvijā iestādes garantēt drošību visiem pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem valstī, lai dotu viņiem iespēju veikt savu darbu drošos un netraucētos apstākļos, un aicina izmeklēt minētajām personām izteikto draudu gadījumus un sodīt vainīgos; pauž nožēlu par politisko oponentu apspiešanu Maldīvijā un aicina valdību atsaukt visas apsūdzības pret visām personām, kas ieslodzītas politisku iemeslu dēļ, un nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot šīs personas;
 3. atzinīgi vērtē Maldīvijā Augstākās tiesas 2018. gada 1. februāra lēmumu apturēt tiesvedību krimināllietā pret vadošajiem politiķiem un atjaunot 12 deputātu pilnvaras; aicina Maldīvijā varas iestādes ievērot minēto lēmumu;
 4. asi nosoda jebkādu iejaukšanos Maldīvijā Augstākās tiesas darbā un galveno tiesnešu aizturēšanu; prasa viņus nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot; pauž bažas par to, ka Maldīvijā aizvien mazāk tiek ievērots izpildvaras, tiesu varas un citu pilnvaru nodalīšanas princips; aicina atbildīgās iestādes nekavējoties rīkoties, lai atjaunotu un ievērotu konstitūcijā nostiprinātos principus;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

5. atkārtoti savu aicinājumu valdībai nodrošināt pilnīgu tiesu iestāžu neatkarību un objektivitāti un visiem iedzīvotājiem garantēt tiesības uz taisnīgu un pārredzamu tiesu, kas būtu brīva no politiskas ietekmes; nosoda iejaukšanos Augstākās tiesas darbā un pret tiesu varu un tiesnešiem vērstās darbības; mudina valdību nodrošināt, lai advokāti varētu pilnībā veikt savu darbu bez iebiedēšanas, apgrūtināšanas, uzmākšanās vai nepiemērotas iejaukšanās;
6. atkārtoti aicina Maldīvijas valdību uzsākt iekļaujošu dialogu ar visu politisko partiju līderiem; atgādina, ka šāds dialogs paver iespēju nodrošināt ticamas, pārredzamas un iekļaujošas vēlēšanas; uzskata, ka ES būtu jāturpina aktīvi atbalstīt ANO šāda dialoga veicināšanā;
7. aicina reģionālos rīcībspēkus sadarboties ar ES dalībvalstīm, lai palīdzētu īstenot politisko un demokrātisko stabilitāti Maldīvijā;
8. uzskata, ka vienīgais veids, kā novērst demokrātijas, cilvēktiesību un brīvību situācijas pasliktināšanos Maldīvijā, ir īstenot patiesa dialoga procesu, kurā līdzdarbotos visas politiskās partijas un citi pilsoniskie līderi; turklāt uzskata, ka valdībai kā pirmais solis ceļā uz samierināšanos ir jāatbrīvo visi opozīcijas politiķi, kas patlaban ir ieslodzīti cietumā;
9. atkārtoti apliecina ES stingro nostāju pret nāvessodu visos gadījumos un bez izņēmumiem; stingri nosoda paziņojumu par nāvessoda atjaunošanu Maldīvijā un mudina Maldīvijas valdību un parlamentu ievērot nāvessoda moratoriju, kas ir bijis spēkā vairāk nekā 60 gadus; aicina uz vispārēju nāvessoda atcelšanu un mudina valdību atsaukt visus spriedumus par nāvessodu nepilngadīgajiem un aizliegt nepilngadīgo sodīšanu ar nāvi;
10. asi kritizē to, ka personas, kas nav musulmaņi, Maldīvijā ir nopietni sodāmas; pauž bažas par to, ka reliģijas vienotības likums tiek izmantots, lai ierobežotu vārda brīvību Maldīvijā;
11. pauž bažas par to, ka pašreizējā situācija var ietekmēt arī ārvalstu iedzīvotāju un apmeklētāju drošību; šajā sakarībā aicina PV/AP, ES delegāciju Maldīvijā un dalībvalstu delegācijas cieši koordinēt to sniegtos ceļošanas ieteikumus;
12. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visas patvaļīgi ieslodzītās personas, kuru vidū ir daudzi žurnālisti un miermīlīgi demonstranti; nosoda varas iestāžu īstenotu jebkādu spēka pielietošanu; aicina Maldīvijas iestādes, jo īpaši tiesībsardzības iestādes, rīkoties atturīgi; aicina varas iestādes veikt izmeklēšanu attiecībā uz visām personām, kas var būt atbildīgas par izdarītajiem pārkāpumiem, un saukt šīs personas pie atbildības;
13. aicina ES pilnībā izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, lai veicinātu cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošanu Maldīvijā, tostarp, iespējams, apturēt ES finansiālo palīdzību šai valstij, līdz tiks atjaunots tiesiskums un ievēroti demokrātijas principi; aicina Padomi ieviest mērķtiecīgus pasākumus un sankcijas pret tiem minētajā valstī, kas pārkāpj cilvēktiesības, un iesaldēt konkrētu Maldīvijas valdības locekļu un viņu aktīvāko atbalstītāju Maldīvijas uzņēmēju aprindās aktīvus ārvalstīs, kā arī noteikt minētajām personām ceļošanas aizliegumus;
14. aicina Maldīvijas valdību veikt vērienīgu tiesu sistēmas reformu, paredzēt tieslietu dienesta komisijas objektivitāti, atjaunot ģenerālprokurora neatkarību un ievērot likumā paredzēto kārtību un tiesības uz taisnīgu, objektīvu un neatkarīgu tiesas procesu;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

15. atzīst, ka saskaņā ar konstitūciju vēlēšanām jānotiek 2018. gadā; uzsver, ka nekavējoties ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka šīs vēlēšanas ir pārredzamas un uzticamas, ka vēlētajiem ir patiesas izvēles iespējas un ka pusēm ir iespēja brīvi rīkot savas kampaņas;
 16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram un Maldīvu valdībai.
-

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0080

Cilvēktiesību aizstāvju apcietināšana Sudānā, jo īpaši Saharova balvas laureāta *Salih Mahmoud Osman* lieta**Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par cilvēktiesību aizstāvju apcietināšanu Sudānā, jo īpaši Saharova balvas laureāta *Salih Mahmoud Osman* lietu (2018/2631(RSP))**

(2019/C 162/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sudānu,
- ņemot vērā par Saharova balvas laureātu tīklu atbildīgā priekšsēdētāja vietnieka un Cilvēktiesību apakškomitejas priekšsēdētāja 2018. gada 9. februāra paziņojumu par Saharova balvas laureātu *Salih Mahmoud Osman*,
- ņemot vērā ES vēstniecību misijas vadītāju 2018. gada 11. janvāra vietējo paziņojumu par nesenajiem protestiem Hartūmā,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2018. gada 8. februāra 8177. sanāksmē pieņemto rezolūciju Nr. 2400 (2018) par Sudānu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2018. gada 31. janvāra paziņojumu saistībā ar Drošības Padomes apsvērumu par punktu "Reports of the Secretary-General on the Sudan and South Sudan" ("Ģenerālsekretāra ziņojumi par Sudānu un Dienvidsudānu"),
- ņemot vērā ANO Sudānā rezidējošā koordinatora un humānās palīdzības sniegšanas koordinatora Hartūmā 2017. gada 9. oktobrī sniegto paziņojumu par humānās palīdzības darbinieka nolaupīšanu Dārfūrā,
- ņemot vērā Starptautisko pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 5. pantu un Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 7. pantu, kur abos šajos pantos ir noteikts, ka nevienam cilvēkam nedrīkst pakļaut spīdzināšanai vai nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2016. gada 27. jūnija paziņojumu par Sudānas valdības paziņojumu par četrus mēnešu vienusēju karadarbības pārtraukšanu,
- ņemot vērā pārskatīto Kotonū Partnerattiecību nolīgumu,
- ņemot vērā 1981. gada jūnija Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
- ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- A. tā kā stāvoklis Sudānā joprojām rada draudus mieram pasaulē un drošībai šajā reģionā; tā kā Sudānas iestādes ar bargiem pasākumiem ir vērsušās pret miermīļīgiem protestiem, pilsonisko sabiedrību un cilvēktiesību aizstāvjiem;
- B. tā kā saistībā ar sporādiskiem protestiem, kas Sudānā sākās 2018. gada 7. janvārī pārtikas un zāļu cenas paaugstināšanās dēļ, Sudānas Valsts izlūkošanas un drošības dienests (NISS) arestēja un apcietināja vismaz 140 opozīcijas partijas locekļu, cilvēktiesību aizstāvju, studentu un sieviešu tiesību aktīvistu; tā kā Sudānas spēki protestu apspiešanā izmantoja pārmērīgu spēku, izraisot viena protestētāja bojāeju un vairākus citus ievainojot, un turklāt visā valstī vērsa pret žurnālistiem un aktīvistiem bargus pasākumus; tā kā 2018. gada janvārī un februārī notikušās sadursmes ir jaunākie pastāvīgās vardarbības piemēri valstī;
- C. tā kā arestēto vidū ir politiskie oponenti — trīs patvaļīgi arestēti un aizturēti Sudānas Kongresa partijas līderi; tā kā citu arestēto oponentu vidū ir Sudānas Komunistiskās partijas politiskais sekretārs *Mohamed Mukhtar al-Khatib*, Nacionālās Umma partijas priekšsēdētāja vietnieks *Mohamed Abdalla Aldoma*, Sudānas Nacionālās alianses vadošais loceklis *Mohamed Farouk Salman* un divi Sudānas Komunistiskās partijas centrālkomitejas locekļi *Mohiudeen Eljalad* un *Sidgi Kabbalo*;
- D. tā kā Sudānas NISS spēki 2018. gada 1. februārī darbavietā juridiskajā firmā arestēja Dārfūras Advokātu asociācijas priekšsēdētāja vietnieku, Demokrātiskās juristu asociācijas locekli, cilvēktiesību juristu un 2007. gada Saharova balvas laureātu *Salih Mahmoud Osman*, kurš veicināja tiesiskuma iedibināšanu un, strādādams Sudānas Valsts asamblejā, atbalstīja juridisko reformu; tā kā nesen viņu pārveda uz Dabakas cietumu, kas atrodas 20 km uz ziemeļiem no Hartūmas, un iestādes ir atteikušās sniegt informāciju par viņa veselības stāvokli un liegušas viņa advokātam un ģimenes locekļiem apmeklējumus;
- E. tā kā pēc *Salih Mahmoud Osman* aresta ES delegācijas Sudānā vadītājs Sudānas Ārlietu ministrijā iniciēja demaršu un ES īpašais pārstāvis cilvēktiesību jautājumos *Stavros Lambriđinis* ANO Cilvēktiesību padomes 2018. gada 27. februāra 37. sesijā nāca klajā ar aicinājumu;
- F. tā kā masu arestu laikā ir tikušas arestētas arī sievietes aktīvistes; tā kā sieviešu tiesību aizstāves piedzīvo seksuālu vardarbību, viņas tiek vajātas un valdības drošības spēki viņas bargi soda; tā kā sieviešu organizācijas tiek stingri novērotas un tās piedalās kampaņās pret likumiem, kuri kopumā diskriminē sievietes;
- G. tā kā 2018. gada februāra vidū Sudānas valdība paziņoja par 80 aizturēto, tostarp *Rawa Jaafar Bakhit*, *Nahid Jabrallah*, *Amel Habani*, *Hanan Hassan Khalifa* un *Mohamed Abdalla Aldoma*, atbrīvošanu (šiem cilvēkiem atrodoties apcietinājumā, pret viņiem izturējās ārkārtīgi slikti); tā kā NISS vadītājs atbrīvoja citus apcietinātos ar nosacījumu, ka viņi sola pārtraukt organizēt protestus; tā kā šīs deklarācijas ir pretrunā ar Sudānas starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā; tā kā tomēr vairāki pazīstami cilvēktiesību aizstāvji un opozīcijas politiskie aktīvistu joprojām atrodas cietumā un starp viņiem arī *Osman Salih* un cilvēktiesību aizstāvis *Amjeed Fareed*, kas apcietinājumā Hartūmā atrodas kopš 2018. gada 18. janvāra; tā kā minētajām apcietinātajām personām nav uzrādītas nekādas apsūdzības par noziegumiem un viņi nav stājušies tiesas priekšā;
- H. tā kā cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tostarp juristiem un advokātu asociācijām ir nozīmīga loma demokrātijas, cilvēktiesību, tiesiskuma, stabilitātes un ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā;
- I. tā kā pilsoniskās sabiedrības organizācijas un opozīcijas politiskās partijas tiek stingri ierobežotas un NISS liedz pilsoniskās sabiedrības organizācijām un opozīcijas partijās organizēt daudzus pasākumus; tā kā starptautiskās NVO regulāri tiek izraidītas no valsts un valdība uz tām izdara spiedienu un iebiedē tās;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- J. tā kā ar 2010. gada Nacionālās drošības likumu un ar 2015. gada 5. janvārī pieņemtās konstitūcijas 151. panta grozījumu NISS tiek piešķirtas plašas arestu un aizturēšanas pilnvaras, ļaujot tam turēt aizdomās turētos apcietinājumā uz laiku līdz četrarpus mēnešiem bez lietas izskatīšanas tiesā; tā kā tiek pieņemts, ka šīs pilnvaras tiek izmantotas, lai patvaļīgi arestētu un aizturētu personas, kas daudzos gadījumos tiek spīdzinātas un kam jāpacieš cita veida sliktā izturēšanās; tā kā saskaņā ar minēto likumu NISS amatpersonām ir imunitāte pret vajāšanu par jebkādam darbībām, ko tās veikušas savu pienākumu izpildes laikā, un ir izveidojusies vispārējās nesodāmības kultūra;
- K. tā kā 2016. gada maijā Sudānas valdība noraidīja ANO ieteikumus, kuros tā tika aicināta atcelt 2010. gada Nacionālās drošības likumā noteiktos nesodāmības noteikumus un veikt priekšdarbus, lai sāktu neatkarīgu izmeklēšanu nolūkā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām uzsākt kriminālvajāšanu par NISS locekļu, bruņoto spēku un policijas izdarītajiem noziegumiem un cilvēktiesību pārkāpumiem;
- L. tā kā vairāki aizturētie cilvēktiesību aizstāvji ir tikuši spīdzināti un viņiem nācies paciest sliktu izturēšanos; tā kā sliktā izturēšanās jo īpaši draud aizturētajām personām, kas atrodas NISS apcietinājumā; tā kā NISS ir slavens ar savu sliktu izturēšanos pret aizturētajiem un viņu spīdzināšanu;
- M. tā kā valdības spēku, valdību atbalstošo militāro grupējumu un pret valdību noskaņoto bruņoto grupējumu nepārtraukti veiktās vardarbības dēļ turpinās iebiedēšana, patvaļīgi aresti, turēšana apcietinājumā bez jebkādam saziņas iespējām un cilvēktiesību aizstāvju iespējama spīdzināšana, ko veic Sudānas militārie un drošības spēki;
- N. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) ir paziņojis, ka ASV noteikto sankciju atvieglošana ir svarīgs solis vispārējos centienos reintegrēt Sudānu starptautiskajā kopienā, un ir norādījis, ka ES ir gatava palīdzēt Sudānai šajā procesā; tā kā līdz šim pirmajā Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas misijas laikā Sudānā 2017. gada decembrī Sudānas valdība puda gatavību no jauna iesaistīties starptautiskajā kopienā; tā kā *Salih Mahmoud Osman* ir vairākkārt apmeklējis ES iestādes, tostarp Eiropas Parlamentu, lai paustu stingrus iebildumus pret ES iesaistīšanos attiecību atjaunošanā ar Sudānu;
- O. tā kā Sudānas iestādes neļāva *Mohamed Aldoma* ceļot un 2018. gada 8. martā, kad viņš bija ceļā uz Kairu, lai pēc sliktās izturēšanās apcietinājumā saņemtu medicīnisko aprūpi, atņēma viņa pasi;
- P. tā kā pasaules preses brīvības indeksā Sudāna ieņem 174. vietu no 180 valstīm; tā kā preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību joprojām stingri ierobežo gan iestādes, gan Preses un publikāciju likums, kurā paredzēti tādi ierobežojumi kā cenzūra, laikrakstu sagrābšana un konfiscēšana, plašsaziņas līdzekļu slēgšana un interneta atslēgšana; tā kā laikrakstus regulāri cenzē un konfiscē pēc to iespiešanas, tādējādi nosakot pār politiskajām sankcijām dominējošas ekonomiskās sankcijas;
- Q. tā kā tiesības uz reliģijas brīvību joprojām ir ierobežotas un likums paredz kriminālsodus par apostāzi, zaimošanu un pievēršanos kādai citai reliģijai, nevis islāmam; tā kā 2018. gada 21. februārī dienas laikraksta "*Al-Tayyar*" žurnālists *Shamael al-Nur* tika apsūdzēts par apostāzi, jo bija uzrakstījis rakstu par valsts veselības aprūpei paredzēto līdzekļu samazinājumu, un tā ir apsūdzība, par ko Sudānā piespriež nāvessodu;
- R. tā kā Starptautiskā Krimināltiesā 2009. gada 4. martā un 2010. gada 12. jūlijā izdeva Sudānas prezidenta *Omar Hassan Ahmad al-Bashir* apcietināšanas orderus,

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

1. pauž dziļas bažas par to, ka Sudānā joprojām notiek cilvēktiesību aizstāvju un pilsoniskās sabiedrības vajāšana, jo īpaši vārda brīvības, demonstrāciju rīkošanas brīvības, pulcēšanās brīvības un reliģijas brīvības pārkāpumi, un to cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu un NVO iebiedēšana, kuri pretojas režīmam;
2. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot Saharova balvas laureātu *Salih Mahmoud Osman*, kā arī visus pārējos cilvēktiesību aizstāvjus, pilsoniskās sabiedrības aktīvistus un opozīcijas aktīvistus, kuri ir apcietināti tikai tāpēc, ka viņi veic leģitīmu un miermīlīgu darbu, aizstāvot cilvēktiesības un demokrātiju;
3. visstingrākajā veidā nosoda spīdzināšanas un sliktas izturēšanās praksi, kas vērsta pret aizturētajām personām; uzstāj, ka apstākļiem, kādos atrodas visi aizturētie, ir jāatbilst starptautiskajiem standartiem, tostarp ANO principu kopumam par visu personu aizsardzību, kurām piemērots jebkāds apcietinājuma vai brīvības atņemšanas veids;
4. aicina Sudānas iestādes izmeklēt vardarbības izmantošanu pret miermīlīgiem demonstrantiem, kā arī spīdzināšanas un sliktas izturēšanās gadījumus, un saukt pie atbildības vainīgos; uzsver, ka tiesvedībā kā pierādījumu nevar pieņemt nekādu nozīmīgu informāciju, kas iegūta spīdzināšanas un sliktas izturēšanās rezultātā;
5. pauž nožēlu par visu cilvēktiesību aizstāvju un aktīvistu vajāšanu un par vardarbīgu izturēšanos pret viņiem Sudānā un aicina iestādes visos gadījumos garantēt, ka viņi spēj īstenot savas leģitīmās darbības, nebaidoties no represijām un bez jebkādiem ierobežojumiem, tostarp tiesas vajāšanas;
6. mudina Sudānas valdību nekavējoties izbeigt pārkāpt politisko opozīcijas partiju un cilvēktiesību aizstāvju tiesības uz vārda, biedrošanās un pulcēšanās brīvībām; prasa ievērot un aizsargāt visu Sudānas iedzīvotāju pamata cilvēktiesības;
7. pauž bažas par to, ka Sudānā turpinās un bieži notiek sieviešu tiesību pārkāpumi, jo īpaši saskaņā ar Kriminālkodeksa 152. pantu; aicina Sudānas iestādes nekavējoties parakstīt un ratificēt ANO Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu;
8. uzsver savu nepārtraukto apņemšanos panākt apdraudēto cilvēktiesību aizstāvju aizsardzības mehānisma īstenošanu; aicina EĀDD turpināt uzlabot ES pamatnostādņu par cilvēktiesību aizstāvjiem īstenošanu, pilnībā izmantojot visus līdzekļus, kas ir tā rīcībā Sudānā; uzsver, ka ES delegācijām saskaņā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (*EIDHR*) savos vietējos aicinājumos iesniegt priekšlikumus par prioritāti jānosaka atbalsts visapdraudētākajiem cilvēktiesību aizstāvjiem, tādējādi nodrošinot efektīvu un mērķtiecīgu atbalstu;
9. prasa EĀDD un ES delegācijai Sudānā ziņot Parlamentam par pasākumiem, kas īstenoti, lai cilvēktiesību aizstāvjiem nodrošinātu aizsardzību un atbalstu; prasa apvienot ES un dalībvalstu darbības apdraudēto cilvēktiesību aizstāvju atbalstam;
10. atkārtoti norāda, ka ir obligāti jāpārskata un jāreformē svarīgi likumi, tostarp 2010. gada Nacionālās drošības likums un plaša ziņas līdzekļus un pilsonisko sabiedrību reglamentējošie likumi, lai panāktu to atbilstību starptautiskajiem standartiem, kuri atbalsta vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvības;
11. atgādina Sudānai par tās saistībām kā ANO locekli un mudina to ievērot ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1593 (2005), kurā prasīts sadarboties ar Starptautisko Krimināltiesu (SKT); atkārtoti apstiprina savu prasību Sudānas prezidentam *Omar al-Bashir* ievērot starptautiskās tiesības atbilstoši Sudānas parakstītajām konvencijām un līgumiem un pauž atbalstu SKT, kas viņam izvirza apsūdzības par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un genocīdu;
12. mudina Sudānu nodrošināt cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un ANO Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

13. piekrist *Salih Mahmoud Osman* paustajām bažām par to, ka pašreizējā koncentrēšanās uz migrācijas jautājumiem var novērst ES uzmanību no cilvēktiesību jautājumiem;
 14. tādēļ aicina EĀDD atsākt izdot paziņojumus, reaģējot uz plašiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kurus veic valsts pārstāvji un militāras grupas, kā arī paziņojumus par pilsoniskās sabiedrības darbības iespēju mazināšanos, lai parādītu, ka ES ir dziļi norūpējiesies par cilvēktiesību stāvokli Sudānā;
 15. apņēmīgi prasa ES un tās dalībvalstīm nodrošināt, ka projektu kopīgā īstenošanā ar Sudānas iestādēm tiek ievērots kaitējuma nenodarīšanas princips, kas ļautu izslēgt no sadarbības tos dalībniekus, kuri ir atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem;
 16. aicina ES un tās dalībvalstis sniegt atbalstu Sudānā tiem, kuri patiesi vēlas pārmaiņas, un nodrošināt pilsoniskās sabiedrības organizācijām tehnisko atbalstu un spēju veidošanas programmas, lai uzlabotu viņu spējas aizstāvēt cilvēktiesības un tiesiskumu un dotu viņiem iespēju efektīvāk sekmēt cilvēktiesību uzlabošanu Sudānā;
 17. aicina ES un tās dalībvalstis uzturēt savu apņemšanos atbalstīt Āfrikas Savienības centienus nodrošināt Sudānai un tās iedzīvotājiem mieru; šajā sakarā pauž atbalstu tam, lai ANO un Āfrikas Savienības misijas Dārfūrā (*UNAMID*) mandāts tiktu pagarināts līdz 2018. gada jūnijam;
 18. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Sudānas valdībai, Āfrikas Savienībai, ANO ģenerālsēkretāram, ĀKK un ES Parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un Panāfrikas parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0081

Nogalināšanu aiz līdzcietības Ugandā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par nogalināšanu aiz līdzcietības Ugandā (2018/2632(RSP))

(2019/C 162/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1948. gada 10. decembra Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko Uganda ir parakstījusi,
- ņemot vērā ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu (Kotonū nolīgums), it īpaši tā 8. panta 4. punktu par nediskriminēšanu,
- ņemot vērā Ugandas Republikas konstitūciju,
- ņemot vērā 1989. gada 20. novembrī pieņemto Starptautisko konvenciju par bērna tiesībām (CRC), it īpaši tās 2. un 6. pantu, kur skaidri noteikts nediskriminēšanas princips, tostarp attiecībā uz invaliditāti, un tiesības uz dzīvību,
- ņemot vērā 2006. gadā pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (CRPD), it īpaši tās 32. pantu, kur noteikts, ka visām pusēm savos starptautiskās sadarbības centienos jāņem vērā invaliditāte un personas ar invaliditāti,
- ņemot vērā jaunākās ANO Cilvēktiesību padomes 2014. gada 14. aprīļa un 2014. gada 14. jūlija rezolūcijas par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 19. pantu, Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu un Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. pantu, kas aizliedz visu diskrimināciju, kā arī tās 21. un 26. pantu, kur noteiktas personu ar invaliditāti tiesības,
- ņemot vērā 2011. gada 23. novembrī pieņemto ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas rezolūciju par personu ar invaliditāti integrāciju jaunattīstības valstīs,
- ņemot vērā Pasaules ziņojumu par invaliditāti, ko 2011. gada jūnijā publicēja Pasaules Veselības organizācija (PVO) un Pasaules Banka,
- ņemot vērā OHCHR2016. gada 8. aprīļa ziņojumu "Personu ar invaliditāti tiesību komiteja izskata Ugandas ziņojumu",
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas (ANO ĢA) rezolūcijas Nr. 65/186 un Nr. 64/131 "Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana personu ar invaliditāti labā līdz 2015. gadam un pēc tam",
- ņemot vērā ES Pamatnostādnes par invaliditāti un attīstību, kas paredzētas ES delegācijām un dienestiem,
- ņemot vērā 2030. gada programmu un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), kas pieņemti 2015. gada 25. septembrī Ņujorkā,
- ņemot vērā Ugandas 2016. gada 1. jūlija pārskata ziņojumu par 2030. gada programmas īstenošanu "Nodrošināt, ka neviens netiek atstāts novārtā", kas tika prezentēts ANO Augsta līmeņa politiskajā forumā Ņujorkā,

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- ņemot vērā 2006. gada 19. janvāra rezolūciju par invaliditāti un attīstību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ugandu,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā “nogalināšana aiz līdzcietības” ir Ugandā sastopama prakse: vecāki, kam ir bērni ar invaliditāti, viņus nogalina vai tīši ļauj viņiem nomirt badā vai liedzot medicīnisko palīdzību, uzskatīdami, ka viņiem ir labāk mirt, nevis ciest no sāpīgas un neārstējamas invaliditātes;
- B. tā kā Uganda nav vienīgā valsts, kur sastopama šī problēma; tā kā daudzas jaunattīstības valstis ir panākušas ievērojamu, kaut arī tikai daļēju progresu virzībā uz cilvēku ar invaliditāti iekļaušanu attīstības projektos;
- C. tā kā daži vecāki atzīstas, ka “nogalināšana aiz līdzcietības” ir vajadzīga, lai paglābtu bērnus no smagām ciešanām, kas gaida dzīvē; tā kā šī prakse ir tabu tēma, lai gan par to liecinājusi daļa māšu un izdzīvotāju;
- D. tā kā sociālā stigma Ugandā ir tik smaga, ka mātes un bērni tiek izraidīti no kopienas, kas viņiem piešķir zemu sociālo statusu un liedz pilnīgu līdzdalību sabiedrībā; tā kā spiediens mātēm liek pēc gadiem pūliņu un upurēšanās, ko prasa rūpēšanās par bērnu ar invaliditāti, nogalināt pašas savus bērnus;
- E. tā kā priekšstati par bērniem, kas piedzimst ar invaliditāti, pakļauj viņus lielākam vardarbības un nogalināšanas riskam nekā bērnus bez invaliditātes; tā kā negatīvas attieksmes, māņticības, atstāšanas novārtā, sociālo normu un prakšu dēļ bērni ar invaliditāti joprojām cieš no dažādu veidu vardarbības, diskriminācijas un marginalizācijas; tā kā visvairāk bērnus ar invaliditāti apdraud maldīgi priekšstati par viņu stāvokli, tostarp ticība, ka šāda bērna klātbūtnē gaidāms, ka arī citi bērni būs ar invaliditāti;
- F. tā kā klani un paplašinātās ģimenes izdara pārmērīgu spiedienu uz mātēm, mēģinot noskaidrot invaliditātes cēloņus un noveļot vainu uz māti; tā kā dažos gadījumos mātes ir izraidītas no vīra saimniecības, jo dzemdējušas bērnu ar invaliditāti;
- G. tā kā ārsti un medicīnas darbinieki nesaprot vai neizskaidro bērna trausluma dabu un cēloņus un tā kā veselības aprūpes sistēma nav pietiekami aprīkota, lai būtu iespējams diagnosticēt un ārstēt daudzas invaliditātes formas, kuras ir iespējams mazināt vai pat novērst; tā kā tas, ka bērniem ar invaliditāti tiek liegtas pamattiesības, piemēram, piekļuve veselības aprūpei, izglītībai, atbalstam un rehabilitācijai, smagi ierobežo viņu spējas pilnībā attīstīt savu potenciālu;
- H. tā kā Uganda ir viena no 162 CRPD līgumslēdzējām valstīm, tā kā 2008. gada 25. septembrī Uganda bez atrunām ratificēja šo konvenciju un tās fakultatīvo protokolu; tā kā Uganda ir uzņēmusies saistības personām ar invaliditāti nodrošināt tādas pašas tiesības kā pārējiem;
- I. tā kā 2016. gada aprīlī ANO Personu ar invaliditāti tiesību komiteja izskatīja Ugandas sniegumu CRPD īstenošanā un tika izstrādāti noslēguma secinājumi un ieteikumi, kuros “Komiteja ar bažām atzīmē, ka tiesību akti un politika nenodrošina tiesību aizsardzību bērniem ar invaliditāti. Tā ir nobažījusies arī par to, ka trūkst informācijas par nedzirdīgu un nedzirdīgu neredzīgo bērnu stāvokli un par pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt viņu aizsardzību un iekļaušanu sabiedrībā”;
- J. tā kā Ugandas valdība ir pieņēmusi vairākus vispārīgus likumus un politikas instrumentus, kuros ir klauzulas par invaliditāti; tā kā šai valstij ir īpaši tiesību akti invaliditātes jomā; tā kā invaliditātes definīcija dažādos tiesību aktos var būt atšķirīga;

⁽¹⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 336. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- K. tā kā divi no lielākajiem šķēršļiem, kas liedz cilvēkiem ar invaliditāti iekļauties Ugandas sabiedrībā, ir viņu neredzamība un negatīva attieksme pret viņiem; tā kā tas, ka ģimenē ir bērns ar invaliditāti, ir ģimenes un jo īpaši mātes sociālās atstumšanas iemesls, jo bērni ar invaliditāti tiek uzskatīti par ģimenes apkaunojumu un trūkumu;
- L. tā kā Ugandas lauku apvidos ir tikai dažas valsts atbalsta iestādes, kas palīdz vecākiem, kuriem ir bērni ar invaliditāti, un tā kā līdz ar to ģimenēm, it sevišķi vientuļajām mātēm, bieži vien ir grūti pienācīgi gādāt par savu bērnu ar invaliditāti;
- M. tā kā nav pieejamu oficiālu datu, jo nedz Ugandas policija, nedz tās tiesu sistēma neizmeklē šo parādību; tā kā datu trūkuma dēļ apkarot “nogalināšanu aiz līdzcietības” ir grūti;
- N. tā kā marginalizētu un neaizsargātu grupu tiesību garantēšanā izšķirīgi svarīgs ir pilsoniskās sabiedrības organizāciju un cilvēktiesību aizstāvju darbs; tā kā nevalstiskās organizācijas Ugandā saskaras ar dažādām grūtībām un šķēršļiem, kas apgrūtina pakalpojumu sniegšanu bērniem ar invaliditāti un viņu vecākiem; tā kā attīstības centienus un cilvēktiesību uzraugu darbu Ugandā apdraud daudzi maldi par bērniem ar invaliditāti;
- O. tā kā personu ar invaliditāti organizācijas pilda īpašu lomu, pārstāvēdamas personas ar invaliditāti un darīdamas zināmas viņu īpašās vajadzības politiķiem un plašākai sabiedrībai; tā kā trūkst informācijas, lai informētu sabiedrību par kultūras praksēm, kas stigmatizē personas ar invaliditāti, kavē viņu attīstību un liedz izmantot tādas pašas tiesības, kādas ir pārējiem sabiedrības locekļiem,
1. asi nosoda to, ka nepamatoti un necilvēcīgi tiek nogalināti bērni un jaundzimušie ar invaliditāti; pauz dziļas bažas par bērnu ar invaliditāti “nogalināšanu aiz līdzcietības” Ugandā un citās skartajās valstīs; prasa izbeigt šādu vardarbību, cietsirdību un spīdzināšanu, kas vērsta pret bērniem;
 2. aicina iestādes Ugandā un pārējās valstīs, kur notiek bērnu nogalināšana “aiz līdzcietības” un rituāla nogalināšana, apņemties apkarot kaitīgo māņticību, kas liek vērsties pret bērniem;
 3. atgādina, ka valsts galvenais uzdevums ir aizsargāt iedzīvotājus, tostarp neaizsargātas grupas; atgādina Ugandas iestādēm par pienākumu ievērot valsts konstitūciju, it īpaši 21. un 32. pantu un 35. panta 1. punktu, kur noteikts, ka personām ar invaliditāti ir tiesības uz respektu un cilvēka cieņu un ka valstij un sabiedrībai jādara viss nepieciešamais, lai nodrošinātu, ka persona ar invaliditāti pilnībā īsteno savu garīgo un fizisko potenciālu;
 4. atgādina par Ugandas parlamenta īpašo pienākumu attiecībā pret personām ar invaliditāti, kas noteikts konstitūcijas 35. panta 2. punktā, kur paredzēts, ka Parlamentam jāpieņem likumi, kas sargā personas ar invaliditāti; aicina Ugandas valdību atbalstīt visus pasākumus, kas tiek veikti, lai uzlabotu personu ar invaliditāti pilsoniskās tiesības un cilvēktiesības;
 5. aicina atbalstīt personu ar invaliditāti ģimenes, lai tās savus bērnus varētu audzināt mājās; aicina Ugandas valdību visā valstī izstrādāt kvalitatīvus atbalsta pakalpojumus ģimenēm, kam ir bērni ar invaliditāti, tostarp gādāt pietiekamu finansiālo atbalstu un pabalstus ģimenēm, lai tās varētu labi rūpēties par bērniem ar invaliditāti;
 6. aicina iestādes nodrošināt sabiedrības izpratni un informētību par personu ar invaliditāti stāvokli un apmācības kursus, kas nodrošinātu atbalstu, informāciju un konsultācijas bērnu ar invaliditāti vecākiem un aprūpētājiem, lai tādejādi atvieglotu šo bērnu līdzdalību sabiedrībā;
 7. aicina Ugandas valdību nodrošināt, ka ārsti, kas nonāk tiešā kontaktā ar bērniem ar invaliditāti un viņu medicīniskajām problēmām, ir pietiekami izglītoti un sensibilizēti attiecībā uz šādu pacientu vajadzībām;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

8. atzinīgi vērtē to, ka 2007. gadā izveidots Iespēju vienlīdzības komisijas akts, kura mērķis ir sekmēt marginalizētu grupu, tostarp personu ar invaliditāti, iespēju vienlīdzību;
9. atzinīgi vērtē Ugandas Cilvēktiesību komisijas (UHRC) izveidi saskaņā ar Ugandas Republikas 1995. gada konstitūciju; atgādina, ka tās uzdevums citu starpā ir izveidot un uzturēt sabiedrībā izpratni par to, ka konstitūcijas noteikumi ir Ugandas nācijas pamatlikums, un uzraudzīt, vai valdība ievēro starptautiskās cilvēktiesību saistības;
10. aicina UHRC izstrādāt konkrētu valsts plānu, pēc kā vadīties uzraudzības darbā un ar ko sekmēt strukturētāku un institucionālizētu sadarbību ar valstī pastāvošajām personu ar invaliditāti organizācijām;
11. mudina iestādes panākt, ka tiek reģistrēti visi jaundzimušie bērni, arī tie, kam ir invaliditāte;
12. aicina Ugandas iestādes pastiprināt centienus Ugandā palielināt izpratni par bērnu ar invaliditāti tiesībām un cieņu; šajā sakarā uzsver izglītības būtisko lomu cīņā pret stigmatizāciju; īpaši uzsver izšķirīgi svarīgo darbu, ko veic personu ar invaliditāti organizācijas, palielinādamas izpratni par personu ar invaliditāti iekļaušanu un grūtībām, ar kurām tās saskaras;
13. uzsver, ka medijiem būtu aktīvāk jāiesaistās stereotipu izskaušanā un iekļaušanas veicināšanā; aicina starptautiskos, valsts un vietējos lēmumu pieņēmējus nodrošināt un veicināt izpratnes veidošanu ar mediju, izglītības politikas un sabiedrisku kampaņu palīdzību;
14. pauž dziļas bažas par to, ka notiek arvien vairāk fizisku uzbrukumu cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, piemēram, Cilvēktiesību izpratnes un veicināšanas forumam; mudina Ugandas iestādes garantēt cilvēktiesību aizstāvju drošību, veikt kriminālvajāšanu par šiem uzbrukumiem un dot viņiem iespēju veikt savu darbu apstākļos, kas brīvi no draudiem un šķēršļiem;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt Ugandas valdības, NVO un pilsoniskās sabiedrības centienus izstrādāt un īstenot politiku, kas vērsta uz personu ar invaliditāti vajadzībām un tiesībām un balstīta uz nediskriminēšanu un sociālo iekļaušanu, kā arī vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei un citiem sociālajiem pakalpojumiem;
16. aicina veikt labas prakses apmaiņu starp jaunattīstības un attīstītajām valstīm; prasa, lai Komisija sadarbībā ar citiem starptautiskajiem līdzekļu devējiem izveido platformu, kur apmainīties ar labu iekļaušanas praksi attiecībā uz bērniem ar invaliditāti; aicina Komisiju pilnībā izpildīt saistības, ko uzliek CRPD 32. pants;
17. aicina ES izmantot politiskā spiediena iespējas, ko paver attīstības palīdzības programmas, īpaši budžeta atbalsta programmas, lai uzlabotu cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu Ugandā; aicina Komisiju noskaidrot, vai ir iespējams sniegt labāku palīdzību, izmantojot finansējumu vai koordināciju ar vietējām iestādēm, lai uzlabotu medicīnisko atbalstu bērniem ar invaliditāti, tādējādi paplašinot neatliekami vajadzīgo atbalstu viņu ģimenēm;
18. uzsver, ka iekļaušanas politika būtu jāveicina visos attiecīgajos ANO un starptautiskajos forumos, jo daudzās augsta līmeņa starptautiskās diskusijās invaliditātes aspekts pašlaik nav iekļauts un politikas programmā tam vajadzētu būt vienai no prioritātēm;
19. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Ugandas Republikas prezidentam, Ugandas parlamenta priekšsēdētājam, kā arī Āfrikas Savienībai un tās iestādēm.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0083

ES un Komoru Salu partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē denonsēšana (rezolūcija)

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru denonsē Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Komoru Salu Savienību (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE) – 2017/2266(INI))

(2019/C 162/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (14423/2017),
 - ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Komoru Salu Savienību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0447/2017),
 - ņemot vērā 2018. gada 15. marta normatīvo rezolūciju ⁽²⁾ par lēmuma priekšlikumu,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 ⁽³⁾ (NNN zvejas regula), un jo īpaši tās 8. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0055/2018),
- A. tā kā partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Komoru Salu Savienību (turpmāk "Komoru Salas") paredz, ka jebkura no pusēm nolīgumu var izbeigt nopietnu apstākļu dēļ, piemēram, ja netiek pildīta pušu apņemšanās apkarot nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju;
- B. tā kā nelegāla zveja būtiski apdraud pasaules jūras resursus, ņemot vērā to, ka tā noplicina zivju krājumus, iznīcina jūras dzīvotnes, rada netaisnīgu situāciju godprātīgiem zvejniekiem un iznīcina piekrastes kopienu iztikas līdzekļus, jo īpaši jaunatīstības valstīs;
- C. tā kā ES būtu jāveic visi iespējamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka ar trešām valstīm noslēgtie ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumi sniedz abpusējus ieguvumus ES un attiecīgajām trešām valstīm, arī to vietējiem iedzīvotājiem un zivsaimniecības nozarēm;
- D. tā kā protokola, ar kuru noslēdz partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Komoru Salu Savienību, vispārējais mērķis bija abu pušu interesēs veicināt ES un Komoru Salu sadarbību zivsaimniecības jomā, izveidojot partnerības satvaru, kurā īstenot ilgtspējīgu zivsaimniecības politiku, ilgtspējīgā veidā izmantojot zvejas resursus Komoru Salu ekskluzīvajā ekonomikas zonā, kā arī nodrošināt ES flotu interesēm atbilstošu pienācīgu daļu no pieejamā zvejas pārpalikuma;
- E. tā kā pirmais zivsaimniecības nolīgums starp EEK un Komoru Salām tika noslēgts 1988. gadā un tā kā EEK/ES dalībvalstu flotes kopš tā laika ir varējušas izmantot zvejas iespējas saskaņā ar virkni īstenošanas protokolu;
- F. tā kā saskaņā ar ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) ziņojumu "Fishery Exports and the Economic Development of Least Developed Countries"(Zvejniecības produktu eksports un vismazāk attīstīto valstu ekonomiskā attīstība) nozaru sadarbība nav attīstījusies un tai ir ļoti maza ietekme uz zvejas nozari, izkraušanas apstākļiem, uzraudzības un kontroles spēju, zinātnisko attīstību un zvejnieku un novērotāju tehnisko apmācību; tā kā cena, ko ES maksā Komoru Salām par zivju (tunzivs) tonnu, ir apmēram 15 % no aplēstās vairumtirdzniecības cenas par tonnu;

⁽¹⁾ OV L 290, 20.10.2006., 7. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0082.

⁽³⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- G. tā kā Komoru Salām 2015. gada 1. oktobrī tika paziņots par iespējamību, ka tās tiks noteiktas par nesadarbīgu trešo valsti, jo pienācīgi nekontrolē kuģus, kas kuģo zem Komoru Salu karoga; tā kā šī valsts, ko ES 2017. gada maijā noteica par nesadarbīgu valsti un 2017. gada jūlijā iekļāva šādu valstu sarakstā, t. i., parādīja “sarkano kartīti”, joprojām nav veikusi korektīvos pasākumus, kas nepieciešami apzināto problēmu novēršanai un NNN zvejas apkarošanai;
- H. tā kā ar Komoru Salu noslēgtajam zivsaimniecības nolīgumam pievienotā iepriekšējā protokola termiņš beidzās 2016. gada 30. decembrī un netika atjaunots, jo Komoru Salas nebija nekādi apņēmušās apkarot NNN zveju; tā kā šajā protokolā bija paredzēts finanšu piešķirums EUR 600000 gadā, no kuriem EUR 300000 bija atvēlēti Komoru Salu zivsaimniecības politikas atbalstam nolūkā veicināt zvejas resursu ilgtspēju un pareizu pārvaldību Komoru Salu ūdeņos;
- I. tā kā ES ir stingri apņēmusies apkarot nelegālu zveju un visus no tās izrietošos uzņēmējdarbības veidus un šī apņemšanās ir izklāstīta NNN zvejas regulā;
- J. tā kā ES un tās dalībvalstis īsteno sadarbību ar Komoru Salām vairākās nozarēs; tā kā ES lēmums denonsēt partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē var tikt atcelts (ja tiek veikti nepieciešamie korektīvie pasākumi) un tā kā šā nolīguma denonsēšana neizslēdz turpmākas sarunas par citu nolīgumu vai jebkāda cita veida partnerību zivsaimniecības nozarē;
- K. tā kā NNN zvejas apkarošana nav atkarīga tikai no nesadarbīgu trešo valstu noteikšanas, bet, gluži pretēji, prasa rast veidus, kā izlabot konstatētās situācijas; tā kā Komoru Salas, ja vien nesaņems ārēju palīdzību, nespēs uzlabot savu jūras pārvaldības politiku, jo īpaši attiecībā uz zvejas resursiem, tostarp attiecībā uz izkraušanas apstākļiem, uzraudzības un kontroles spēju, zinātnisko attīstību un zvejnieku un novērotāju tehnisko apmācību;
- L. tā kā Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķos (IAM) pirmo reizi ir iekļauts ar jūru un jūras resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saistīts mērķis (14. mērķis),
1. pauž nožēlu par to, ka Komoru Salas nav veikušas korektīvos pasākumus, kas vajadzīgi, lai atrisinātu apzinātās problēmas un apkarotu NNN zveju, neraugoties uz ES brīdinājumiem;
 2. atkārtoti uzsver efektīvas karoga valsts kontroles nozīmību, jo tās trūkums ir NNN zvejas pamatcēlonis; uzskata, ka Komoru Salām būtu jāpilda savas saistības saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem attiecībā uz to kuģu uzraudzību un kontroli, kuri kuģo zem tās karoga; ir cieši pārliecināts, ka šis uzraudzības trūkums un zvejas atļaušana ļauj šādiem kuģiem nesodīti iesaistīties NNN zvejā;
 3. uzskata, ka Komoru Salām būtu jāturpina sadarbība ar ES un jāizmanto šī iespēja īstenot pasākumus, kas vajadzīgi, lai uzlabotu to spēju novērst nelegālu zveju;
 4. pauž nožēlu par to, ka gandrīz 30 gadus, kopš bijuši spēkā ES un Komoru Salu partnerattiecību nolīgumi zivsaimniecības nozarē — kuru viens elements ir vērsts uz sadarbību un atbalstu Komoru Salu zivsaimniecības nozares attīstībai —, nav bijis iespējams panākt konkrētākus rezultātus nozares izaugsmē, cita starpā tādās jomās kā kontroles un uzraudzības spēja, zinātniskā attīstība un zvejnieku un novērotāju tehniskā apmācība;
 5. uzskata, ka pieejamie attīstības sadarbības instrumenti, jo īpaši Eiropas Attīstības fonds (EAF), ir efektīvāk jāsasaka ar vispārējo atbalstu spēju veidošanai zivsaimniecības nozarē;
 6. atgādina, ka Komoru Salām saskaņā ar zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu, kas parakstīts ar ES, un citiem starptautiskajiem instrumentiem, kā arī Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam sekmīgas īstenošanas un IAM sasniegšanas satvarā ir pienākums ievērot labas zivsaimniecības pārvaldības un atbildīgas zvejas principus, saglabāt zivju krājumus un aizsargāt jūras ekosistēmu savā ekskluzīvajā ekonomikas zonā;
 7. uzsver, ka NNN zveja ir jāapkaro pasaules mērogā un ir jārada valstīm paredzēti stimuli, lai tās nopietni uztvertu savus pienākumus un īstenotu nepieciešamās reformas savās zivsaimniecības nozarēs;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

8. uzsver, ka NNN zvejas apkarošana nedrīkst būt pilnībā atkarīga no nesadarbīgu trešo valstu noteikšanas un, lai patiesi apkarotu visus nelegālās zvejas veidus, ir jāatrod iespējas palīdzēt valstīm, jo īpaši mazo salu jaunattīstības valstīm, pie kurām pieder arī Komoru Salas, lai tās varētu mainīt savu jūras pārvaldības politiku;

9. ir vienprātis ar Komisiju un Padomi par to, ka ir jāpiemēro NNN regulas 38. panta 8. punktā minētie pasākumi, lai denonsētu ar Komoru Salām parakstītu spēkā esošu zivsaimniecības nolīgumu, kurā noteikts, ka nolīgumu var izbeigt, ja valsts nepilda savas saistības attiecībā uz NNN zvejas apkarošanu;

10. norāda uz citām NNN zvejas regulas 38. panta 8. punktā minētajām sekām, cita starpā uz aizliegumu noslēgt fraktēšanas, karoga mainīšanas un slepenus nolīgumus;

11. tomēr uzsver, ka šāda denonsēšana nedrīkst nozīmēt beigas ES un Komoru Salu sadarbībai zivsaimniecības nozarē; mudina Komisiju censties nodrošināt, ka šīs attiecības var pēc iespējas drīz atjaunot, vadoties pēc principa, ka zvejas kopienas un mazapjoma nerūpnieciskā zveja būtu jāuzskata par pamatu valsts attīstībai un ka šajā nolūkā būtu jāveicina investīcijas un tehniskā palīdzība šādās jomās:

— zivsaimniecības administrācija un pārvaldības sistēma, likumdošana, institucionālā struktūra, cilvēkresursu (zvejnieki, zinātnieki, inspektori utt.) spēju veidošana un Komoru Salu tradicionālo zvejas rīku un zivju tirdzniecības un kultūras vērtības palielināšana;

— uzraudzības un zinātniskās spējas, piekrastes aizsardzības spēja, inspekciju, uzraudzības un kvalitātes kontroles spēja;

— zivju saldēšanai, izplatīšanai un apstrādei paredzētu iekārtu ierīkošana;

— izkraušanas un drošības infrastruktūras ostās un piestātnēs ierīkošana un modernizēšana;

— Komoru Salu mazapjoma zvejas flotes atjaunošana, lai uzlabotu drošumu, tās spēju palikt jūrā un zvejas kapacitāti;

12. prasa iekļaut klauzulu, kas paredzētu, ka, Komoru Salām novēršot nepilnības, procedūra tiktu apturēta un sarkanā kartīte — atsaukta, tādējādi ļaujot ES flotei atgriezties;

13. aicina Komisiju veikt piemērotus pasākumus, lai panāktu normālas situācijas atjaunošanu, uzlabojot NNN zvejas apkarošanas pasākumu efektivitāti un ļaujot ES flotei atgriezties zvejas apgabalā pēc tam, kad ir panākta vienošanās par jauna protokola noteikumiem;

14. aicina Komisiju un Padomi saskaņā ar to kompetenci pilnībā un nekavējoties informēt Parlamentu par šā procesa norisēm;

15. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Komoru Salu Savienības valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0090

Stāvoklis Sīrijā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par stāvokli Sīrijā (2018/2626(RSP))

(2019/C 162/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju, jo īpaši 2017. gada 18. maija rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citus Apvienoto Nāciju Organizācijas līgumus un instrumentus cilvēktiesību jomā, tostarp ANO Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AV) *Federica Mogherini* paziņojumus par Sīriju un jo īpaši 2017. gada 9. jūlija rezolūciju par pamieru Sīrijā, 2017. gada 25. novembra rezolūciju par Sīrijas opozīcijas konferenci Rijādā un 2018. gada 23. februāra rezolūciju par slaktiņu Gutas austrumu daļā, kā arī PV/AV piezīmes, ierodoties Ārlietu padomes sanāksmē 2018. gada 26. februārī,
- ņemot vērā PV/AP *Federica Mogherini* un komisāra *Christos Stylianides* 2017. gada 3. oktobra paziņojumu par uzbrukumiem Sīrijā, 2018. gada 20. februāra paziņojumu par humanitāro situāciju Gutas austrumu daļā un Idlibā un 2018. gada 6. marta paziņojumu par situāciju Gutas austrumu daļā un citviet Sīrijā,
- ņemot vērā PV/AP *Federica Mogherini* paziņojumu Parlamenta 2018. gada 6. februāra plenārsēdē par cilvēktiesību stāvokli Turcijā un situāciju Afrinā, Sīrijā,
- ņemot vērā Padomes Padomes 2011. gada 9. maija Lēmumu 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju ⁽²⁾ un Padomes 2018. gada 26. februāra secinājumus par divu jaunu ministru iekļaušanu sankciju sarakstā,
- ņemot vērā Komisijas un PV/AP 2017. gada 14. marta kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „ES stratēģijas attiecībā uz Sīriju elementi” (JOIN(2017)0011) un Padomes 2017. gada 3. aprīļa secinājumus par Sīriju, kas kopā veido jaunu ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju,
- ņemot vērā 2017. gada 5. aprīlī Briselē notikušās konferences par atbalstu Sīrijas un reģiona nākotnei līdzpriekšsēdētāju paziņojumus un iepriekšējās Londonā, Kuveitā, Berlīnē un Helsinkos notikušās konferences par situāciju Sīrijā,
- ņemot vērā ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos *Zeid Ra'ad Al Hussein* paziņojumus Cilvēktiesību padomē (UNHRC) Ženēvā par stāvokli Sīrijā, jo īpaši 2018. gada 26. februārī un 2018. gada 2. martā, un viņa 2018. gada 7. martā mutiski sniegto atjaunināto informāciju par viņa biroja darbību un jaunākajiem notikumiem cilvēktiesību jomā,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra runaspersonas 2018. gada 24. februāra paziņojumus par Gutas austrumu daļu Sīrijas Arābu Republikā,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un visas ANO konvencijas, kurām Sīrija pievienojusies,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0227.

⁽²⁾ OV L 121, 10.5.2011., 11. lpp..

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- ņemot vērā ANO Drošības padomes (ANO DP) rezolūcijas un jo īpaši 2017. gada 2015. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 2254 (2015), 2017. gada 19. decembra Rezolūciju Nr. 2393 (2017) par atļauju sniegt palīdzību pāri robežām un pāri konflikta līnijām Sīrijā un 2018. gada 24. februāra rezolūciju Nr. 2401 (2018) par 30 dienu karadarbības izbeigšanu Sīrijā, lai nodrošinātu humānās palīdzības piegādi,
 - ņemot vērā UNHRC izveidotās neatkarīgās starptautiskās izmeklēšanas komisijas Sīrijas Arābu Republikas jautājumā ziņojumus un UNHRC rezolūcijas par Sīrijas Arābu Republiku, jo īpaši 2018. gada 5. marta rezolūciju par cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos Gutas austrumu daļā,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2016. gada 21. decembra Rezolūciju Nr. A-71/248, ar ko izveido starptautisku, objektīvu un neatkarīgu mehānismu, lai sniegtu palīdzību izmeklēšanā un vainīgo saukšanā pie atbildības par vissmagākajiem noziegumiem, kuri kopš 2011. gada marta tika izdarīti Sīrijas Arābu Republikā, pārkāpjot starptautiskās tiesības,
 - ņemot vērā Romas statūtus un Starptautiskās Tiesas dibināšanas dokumentus, kā arī tos, kas attiecas uz *ad hoc* tribunāliem, Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai, Starptautisko Kara noziegumu tribunālu Ruandai un Īpašo tribunālu Libānai,
 - ņemot vērā Irānas, Krievijas un Turcijas 2017. gada 6. maijā parakstīto memorandu par deeskalācijas zonu izveidi Sīrijas Arābu Republikā,
 - tā kā ANO Iedzīvotāju fonda 2017. gadā publicētajā ziņojumā „Balsis no Sīrijas 2018 — Atzinumi par humanitāro vajadzību pārskatu”,
 - ņemot vērā Karnegi Tuvo Austrumu centra 2018. gada 5. marta paziņojumu par to, ka Sīrijas Valsts drošības biroja vadītājs Ali Mamlouk, kurš ir iekļauts ES sankciju sarakstā, kā ziņo, Romā ir ticies ar Itālijas iekšlietu ministru un Informācijas un ārējās drošības aģentūras direktoru, klaji pārkāpjot Padomes 2011. gada 9. maija Lēmumu 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā jau septiņus gadus ilgstošais pilsoņu konflikts Sīrijā turpinās, neraugoties uz vairākiem starptautiskiem centieniem panākt pamieru un radīt pamatu risinājumam sarunu ceļā; tā kā šī iemesla dēļ humanitārā situācija valstī joprojām ir ārkārtīgi smaga; tā kā ir reģistrēti 13 miljoni cilvēku, tostarp seši miljoni bērnu, kuriem ir nepieciešama kāda veida humānā palīdzība; tā kā 6,1 miljoni cilvēku ir pārvietoti valsts iekšienē, 3 miljoni civiliedzīvotāju dzīvo aplenktajās teritorijās un vairāk nekā 5 miljoni ir reģistrēti Sīrijas bēgļi, kas uzturas kaimiņos esošajos reģionos; tā kā vismaz 400000 sīriešu ir zaudējuši dzīvību konflikta laikā;
- B. tā kā tādi apgabali un pilsētas kā Idliba, Guta austrumu daļa, Jarmuka, Fua un Kefraja ilgstoši cietuši no aplenkuma, kas ļoti smagi skāris civiliedzīvotājus un nav iespēju viņiem sniegt humāno palīdzību ilgtspējīgā veidā Sīrijas režīma militāro ofensīvu un bombardēšanas dēļ, kas ir vērstas pret pašas tautu un notiek ar Krievijas un Irānas atbalstu; tā kā Gutas austrumu daļu piecus gadus ir aplencis Sīrijas režīms un tā sabiedrotie, pakļaujot civiliedzīvotājus, tostarp bērnus, skolas un veselības aprūpes iestādes, bombardēšanai no gaisa, apšaudēm un ķīmisko ieroču izmantošanai un izraisot simtiem cilvēku bojāeju; tā kā Gutas austrumu daļas teroristu grupējumi tiek apsūdzēti civilo rajonu apšaudē Damaskā;
- C. tā kā situācija Austrumgutā ir tik kritiska, ka ANO ģenerālsēkretārs *António Guterres* to nosaucis par elli zemes virsū; tā kā Gutas austrumu daļas iedzīvotājiem ir liegta jebkāda veida atbalsta blokādes dēļ kopš 2018. gada 14. februāra, kad viens konvojs sasniedza tikai 7200 cilvēkus no 400000, kas dzīvo šajā teritorijā; tā kā ANO palīdzības konvojam beidzot izdevies iekļūt Dūmā 2018. gada 5. martā, sasniedzot 27500 cilvēku, kuriem ir nepieciešama pārtika un medikamenti; tā kā Sīrijas režīms izņēma no konvoja kritiski nepieciešamās medicīniskās palīdzības preces;
- D. tā kā 2018. gada 24. februārī ANO Drošības padome pieņēma Rezolūciju 2401, kurā pieprasīts, lai visas konfliktā iesaistītās puses nekavējoties pārtrauktu karadarbību vismaz 30 dienas pēc kārtas, lai nodrošinātu drošu, netraucētu un noturīgu humānās palīdzības piegādi un kritiski slimo un ievainoto medicīnisko evakuāciju, saskaņā ar piemērojamiem starptautiskajiem tiesību aktiem; tā kā Sīrijas režīms un Krievijas un Irānas spēki nav īstenojuši ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2401, neskatoties uz vairākkārtējiem starptautiskās kopienas aicinājumiem; tā kā militārie spēki izmanto „atbrīvošanu” kā ieganstu, lai arī turpmāk izmantotu civiliedzīvotājus par uzbrukumus mērķi; tā kā Krievija iepriekšējos gados izmantoja veto tiesības pret 11 ANO Drošības padomes rezolūcijām, tostarp rezolūciju, kuras mērķis bija 2017. gada novembrī atjaunot OPCW un ANO kopīgā izmeklēšanas mehānisma, un Krievijai ir bijusi aktīva loma rezolūciju satūra ierobežošanā;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- E. tā kā šie uzbrukumi un civiliedzīvotāju mērdēšana, aplencot apdzīvotas teritorijas, kā arī iedzīvotāju piespiedu pārvietošana, tostarp ar mērķi panākt demogrāfiskas pārmaiņas, kā kara taktika ir skaidri starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumi; tā kā evakuācijas centieni un humānās palīdzības piegādes un medicīniskās aprūpes kavēšana ir nopietni starptautisko humāno tiesību un vairāku ANO DP rezolūciju pārkāpumi;
- F. tā kā Turcijas īstenotā operācija „Olivkoka zars” kurdu kontrolētajā Afrinas provincē ir piešķirusi jaunu dimensiju konfliktam Sīrijā, radot jaunas humanitārās problēmas un satraukumu par negatīvo ietekmi uz sarežģīto iekšējo līdzsvaru Sīrijā un/vai centieniem panākt risinājumu sarunu ceļā; uzsver, ka jau ir ziņots par lieliem civiliedzīvotāju upuriem un vēl simtiem civiliedzīvotāju dzīvība ir apdraudēta; tā kā PV/AP ES vardā ir skaidri paudusi šīs bažas, aicinot Ankaru pārtraukt tās uzbrukumu un uzsverot nepieciešamību apkarot teroristu organizācijas, kuras par tādām atzinusi ANO;
- G. tā kā Sīrijas konflikta laikā izdarīti tādi pārkāpumi kā prettiesiska nogalināšana, spīdzināšana un slikta izturēšanās, piespiedu pazušanas, plaši un patvaļīgi aresti, gan mērķtiecīgi, gan neselektīvi uzbrukumi civiliedzīvotājiem, kolektīva sodīšana un uzbrukumi medicīnas personālam, kā arī pārtikas, ūdensapgādes un medicīniskās palīdzības liegšana; tā kā šie noziegumi līdz šim ir palikuši nesodīti;
- H. tā kā *ISIS/Daesh* un citas džihādistu kustības ir veikuši nežēlīgus noziegumus un rupjus starptautisko tiesību pārkāpumus, tostarp brutālu nāves sodu izpildi un seksuālo vardarbību, nolaupīšanu, spīdzināšanu, piespiedu pievēršanu ticībai un sieviešu un meiteņu paverdzināšanu; tā kā bērni tiek vervēti un izmantoti teroristu darbībās; tā kā ir nopietnas bažas par to, ka izmanto civiliedzīvotājus kā aizsegu darbībai ekstrēmistu pārņemtajās teritorijās; tā kā šie nodarījumi tiek uzskatīti par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un genocīdu;
- I. tā kā demokrātiskās opozīcijas pašreizējā situācija ir pavājināta un civiliedzīvotāji ir iesprostoti starp džihādistu teroristiem, islama fundamentālistiem un Asada režīma atbalstītājiem;
- J. tā kā 2018. gada 26. februārī, ņemot vērā situācijas nopietnību valstī, Padome sarakstam ar personām, uz kurām attiecas pret Sīrijas režīmu vērstie ES ierobežojošie pasākumi, pievienoja Sīrijas valdības rūpniecības ministru un informācijas ministru.
- K. tā kā starptautiskās kopienas un atsevišķu valstu pienākums ir saukt pie atbildības tos, kuri atbildīgi par starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem, kas izdarīti Sīrijas konflikta laikā, tostarp piemērojot universālas jurisdikcijas principu, kā arī valsts tiesību aktus; tā kā to var izdarīt, vai nu balstoties uz spēkā esošajiem valsts un starptautiskajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, tostarp valstu tiesām un starptautiskajiem tribunāliem, vai izmantojot *ad hoc* starptautiskos krimināltribunālus, kuri vēl ir jāizveido; tā kā papildus šādai personas kriminālatbildībai saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem arī valstis var tikt apsūdzētas par to saistību pārkāpumiem, kuras noteiktas Starptautiskās Tiesas jurisdikcijā esošajos starptautiskajos līgumos un konvencijās, tostarp 1948. gada Konvencijā pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu un 1948. gada Konvencijā par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to;
- L. tā kā ES vēl arvien ir apņēmības pilna panākt, lai veiksmīgi noslēdzas sarunas, kas tiek risinātas ANO īpašā sūtņa Sīrijā pārraudzībā jeb t. s. Ženēvas process; tā kā ES turpina atbalstīt šo procesu, cita starpā rīkojot otro Briseles konferenci par atbalstu Sīrijas un reģiona nākotnei, kas notiks 2018. gada 24. un 25. aprīlī;
- M. tā kā Ženēvas sarunās līdz šim nav gūti konkrēti panākumi, lai rastu risinājumu konfliktam, sekojot 9. kārtai, kas notika Vīnē 2018. gada 25. un 26. janvārī; tā kā 2017. gada 4. maijā Krievija, Irāna un Turcija sarunās Kazahstānā panāca vienošanos par četru drošības zonu izveidi, taču šī vienošanās netika respektēta un garantijas devēji to neaizsargāja; tā kā Sīrijas Nacionālā dialoga kongresā, kas notika Sočos 2018. gada 30. janvārī tika paziņots par konstitucionālas komitejas izveidi, bet šo risinājumu nav pieņēmušas visas puses;
- N. tā kā stāvoklis Sīrijā un tas, ka nav uzsākta vispusīga, patiesa un iekļaujoša politiska pāreja, vēl arvien kavē pilnībā īstenot ES stratēģiju attiecībā uz Sīriju un jo īpaši ievērojamo palīdzību, ko Eiropas Savienība varētu sniegt valsts rekonstrukcijai,
- O. tā kā kopš kara sākuma ES un tās dalībvalstis ir mobilizējušas vairāk nekā EUR 10.4 miljardus, lai risinātu humanitārās vajadzības, kas izriet no Sīrijas krīzes, gan iekšēji, gan ārēji kaimiņu reģionā, padarot ES par lielāko līdzekļu devēju; tā kā ES arī ir būtiski atbalstījusi un uzslavējusi bēgļus uzņemošās kaimiņvalstis,

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

1. atkārtoti un asi visstingrākajā veidā nosoda nežēlīgos noziegumus un plaši izplatītos cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus konflikta gaitā un jo īpaši darbības, ko veikuši Asada režīma spēki, tostarp savu sabiedroto — Krievijas un Irānas — atbalstu, kā arī tās, ko izdarījušas ANO nosauktās teroristu organizācijas; pauž nožēlu par to, ka septiņu Sīrijas konflikta gadu laikā bombardēšanas, gaisa uzbrukumu un citu militāru līdzekļu izmantošanas rezultātā ir nogalināti vismaz 400000 cilvēki un vēl daudzi tūkstoši ir ievainoti un ka miljoniem cilvēku ir pārvietoti, jo civiliedzīvotājiem nav pieejama pārtika, ūdens, sanitārija un veselības aprūpe, blīvi apdzīvoto rajonu garo aplenkumu dēļ; pauž nopietnas bažas par pieaugošo vardarbību daudzās valsts daļās, kā tas ir Gutas austrumu daļā, Afrinā un Idlibā;
2. pauž dziļu nožēlu par vairākkārtējiem nesekmīgajiem reģionālajiem un starptautiskajiem mēģinājumiem izbeigt karu un mudina atjaunot un stiprināt globālo sadarbību, lai sasniegtu miermīlīgu un ilgtspējīgu konflikta risinājumu; uzsver, ka starptautiskā sabiedrība nav sniegusi pietiekamu atbalstu demokrātiskajai opozīcijai; atkārtoti apstiprina ANO vadītais Ženēvas procesa primaritāti un pauž atbalstu ANO īpašā sūtņa *Staffan de Mistura* pūlīņiem panākt īstenu un iekļaujošu politisko pāreju, kas atbilstu ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 2254, par kuru sarunu ceļā vienošanos panāca visas Sīrijas puses un ar galveno starptautisko un reģionālo dalībnieku atbalstu; uzsver, cik svarīgi ir rast konflikta politisku risinājumu; atkārtoti pauž atbalstu Sīrijas vienotībai, suverenitātei, teritoriālajai integritātei un neatkarībai;
3. pauž visstingrāko nosodījumu par joprojām notiekošo vardarbību Gutas austrumu daļā, neraugoties uz ANO DP Rezolūcijas Nr. 2401 vienprātīgu pieņemšanu, un prasa, lai visas konfliktā iesaistītās puses to pilnībā un nekavējoties īstenotu, jo īpaši lai nodrošinātu tūlītēju, drošu, netraucētu un noturīgu humānās palīdzības sniegšanu, smagi slimo un ievainoto evakuāciju, un lai mazinātu Sīrijas tautas ciešanas; pilnībā atbalsta aicinājumu visām konfliktā iesaistītajām pusēm nekavējoties pārtraukt karadarbību vismaz 30 dienas pēc kārtas; atkārtoti aicina visas puses, jo īpaši Sīrijas iestādes, ievērot savu pienākumu aizsargāt Sīrijas iedzīvotājus un nekavējoties pārtraukt visus uzbrukumus civiliedzīvotājiem Sīrijā; aicina pamiera garantētājus deeskalācijas zonās turpināt īstenot savas saistības, lai izbeigtu vardarbību un noziegumus, un tādējādi atļaujot un garantējot netraucētu piekļuvi šīm zonām; pieņem zināšanai trīs Astanas procesa valstu lēmumu rīkot jaunu augstākā līmeņa sanākumi 2018. gada aprīlī, lai spriestu par stāvokli Sīrijā un iespējamiem pasākumiem šajā reģionā; uzsver, ka šie pasākumi nekādā gadījumā nedrīkst būt pretrunā vai traucēt ANO pārziņā notiekošās sarunas / Ženēvas procesu;
4. atgādina Sīrijas, Krievijas un Irānas režīmiem, ka saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem tie ir atbildīgi par briesmīgajiem noziegumiem, kurus tie turpina veikt Sīrijā, un šo noziegumu izdarītāji, vai tās ir valstis vai personas, tiks saukti pie atbildības;
5. pauž dziļu nožēlu par atkārtotajiem Krievijas veto ANO DP un to, ka nebija iespējams vienoties par OPCW un ANO kopīgā izmeklēšanas mehānisma pilnvaru atjaunošanu pirms to beigšanās 2017. gada 17. novembrī; šādu ANO DP pastāvīgās dalībvalsts attieksmi uzskata par apkaunojošu, jo tai vajadzētu būt īpašai atbildībai par starptautiskā miera un drošības uzturēšanu; uzsver, ka sabiedrības ieskatā starptautiskas izmeklēšanas kavēšana nav nekas cits kā vien vainas apliecinājums;
6. pauž nopietnas bažas par Turcijas intervenci Sīrijas teritorijās, kuras kontrolē kurdu spēki; turpina paust nopietnas bažas par stāvokļa eskalāciju Afrinā, tostarp iespējamo konfrontāciju starp Turcijas spēkiem un H. Asada un Krievijas spēkiem, kā arī pieaugošo saspīlējumu attiecībās ar Amerikas Savienotajām Valstīm; prasa, lai Turcijas valdība izvestu savus karaspēku un uzņemtos konstruktīvu lomu Sīrijas konfliktā, kas ir arī Turcijas valsts interesēs; atbalsta priekšsēdētāja vietnieces / augstās pārstāves viedokli, ka jaunas frontes līnijas Sīrijā nav Turcijas drošības interesēs un brīdina no valsts humanitārās krīzes pasliktināšanās; prasa pilnībā ievērot starptautiskās humanitārās tiesības, tostarp civiliedzīvotāju aizsardzību, un aicina pārtraukt uguni visā Sīrijā, tostarp Afrinā;
7. atkārtoti pauž atbalstu globālās koalīcijas pret Daesh centieniem; uzsver, ka koalīcija un Sīrijas partneru spēki ir guvušas būtiskus panākumus cīņā pret *Daesh* Sīrijā; atgādina, ka jebkādi pasākumi, kas veikti, lai cīnītos pret *Daesh* un ANO minētām citām teroristu grupām, ir stingri jāievēro starptautiskās tiesības; aicina dalībvalstis un to sabiedrotos nodrošināt pārredzamību un pārskatāmību, kā arī pilnībā ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un cilvēktiesības;
8. atkārtoti prasa nodrošināt drošu, savlaicīgu un netraucētu humānās palīdzības piekļuvi visā Sīrijas teritorijā un atzinīgi vērtē ANO DP Rezolūciju Nr. 2393, ar kuru vēl uz 12 mēnešiem (līdz 2019. gada 10. janvārim) pagarināta atļauja sniegt palīdzību pāri robežām un pāri konflikta līnijām Sīrijā; mudina ANO un tās īstenošanas partnerus turpināt veikt pasākumus, lai paplašinātu humānās palīdzības piegādes grūti sasniedzamās un aplenktās teritorijās, tostarp pēc iespējami efektīvi izmantojot robežšķērsošanas vietas saskaņā ar ANO DP Rezolūciju Nr. 2165 (2014); atbalsta aicinājumu, ka steidzamības kārtā ir jāpaātrina humānās atmiņēšanas darbības visā Sīrijā, un atgādina visām konfliktā iesaistītajām pusēm, ka starptautiskās humanitārās tiesības skaidri paredz slimnīcu un medicīniskā personāla aizsardzību; pauž nožēlu par daudzajiem seksuālo vardarbības gadījumiem un konstatētajiem pārkāpumiem starptautiskās palīdzības organizācijās, tostarp Sīrijas bēgļu seksuālu izmantošanu no personu puses, kas sniedz atbalstu ANO un plaši pazīstamu starptautisko organizāciju vārdā; stingri uzsver, ka šādu rīcību nedrīkst paciest; aicina veikt vispusīgu izmeklēšanu un sodīt visus vainīgos;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

9. uzsver, ka nedrīkst pieļaut nekādu iecietību vai nesodāmību par šausmīgajiem noziegumiem, kas pastrādāti Sīrijā, tostarp tiem, kas vērsti pret reliģiskajām, etniskajām un citām grupām un minoritātēm; atkārtoti aicinājumu veikt neatkarīgu, objektīvu, rūpīgu un ticamu izmeklēšanu un saukt pie atbildības vainīgos, kā arī atbalsta darbu, ko kopš 2012. gada marta veic Starptautiskais, objektīvais un neatkarīgais mehānisms (IIIM) saistībā ar starptautiskajiem noziegumiem, kas ir izdarīti Sīrijas Arābu Republikā; ar gandarījumu atzīmē ES lēmumu sniegt EUR 1,5 miljonu finanšu atbalstu šim mehānismam, izmantojot Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu (IcSP); tomēr uzsver, ka atbalsts būs vajadzīgs arī pēc tam, kad beigsies 18 mēnešu darbības programma; uzsver, cik svarīgi dalībvalstīm ir pildīt savas saistības un sagaida, ka otrajā Briseles konferencē par atbalstu Sīrijas un reģiona nākotnei IIIM finansējums tiks palielināts un šis jautājums nokārtots; turklāt prasa atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un NVO, kas vāc un palīdz saglabāt pierādījumus par cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem;

10. saglabā pārliecību, ka ne efektīva konflikta noregulēšana, ne ilgtspējīgs miers Sīrijā nav iespējami, ja pastrādātie noziegumi paliek nesodīti, un aicina pieņemt ES stratēģiju atbildības jautājumos par Sīrijā pastrādātajiem nežēlīgajiem noziegumiem; aicina visas puses piemērot universālās jurisdikcijas principu, nepieļaujot nesodāmību, un atzinīgi vērtē pasākumus, ko šajā sakarā veikušas vairākas ES dalībvalstis; atzinīgi vērtē dalībvalstu iniciatīvu rupjus starptautisko tiesību pārkāpumus uzskatīt par noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem; atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis ciešā sadarbībā ar līdzīgi noskaņotām valstīm izpētīt iespēju izveidot Sīrijas kara noziegumu tribunālu, līdz veiksmīgi izdodas attiecīgo lietu nodot Starptautiskajai Krimināltiesībai; norāda uz nozīmīgo darbu, ko veic Eiropas kontaktpunktu tīkls attiecībā uz personām, kas atbildīgas par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem, un PV/AP un Tiesiskuma un patērētāju ģenerāldirektorātu, atbalstītu Eiropas kontaktpunktu tīklu un nākotnē iekļautu to ar saukšanu pie atbildību saistītajos centienos attiecībā uz Sīriju;

11. prasa, lai visi ievērotu Sīrijā dzīvojošo etnisko un reliģisko minoritāšu, tostarp kristiešu, tiesības turpināt savā vēsturiskajā un tradicionālajā zemē dzīvot cieņpilni, līdztiesīgi un drošībā vai atgriezties tajā, un pilnībā un brīvi praktizēt savu reliģiju un pārliecību bez jebkādiem spaidiem, vardarbības vai diskriminācijas; atbalsta starpreliģiju dialogu nolūkā veicināt savstarpējo sapratni un novērst fundamentālismu;

12. joprojām jūtas bezpalīdzīgs cilvēktiesību aizstāves un Saharova balvas laureātes *Razan Zaitouneh* pazušanas dēļ, kuru Dūmā 2013. gada decembrī nolaupīja bruņotas grupa Jaysh al-Islam un kura vēl arvien nav atrasta; aicina izveidot ES darba grupu, lai koordinētu un veicinātu centienus konstatēt viņas atrašanās vietu un nodrošinātu viņas atbrīvošanu;

13. aicina Komisijas vietnieci/Savienības augsto pārstāvi pielikt visas pūles, lai stiprinātu miera sarunas ar ANO starpniecību, un pieprasīt aktīvāku lomu šajās sarunās, izmantojot ES finansiālās iespējas un gatavību piešķirt ievērojamus līdzekļus Sīrijas atjaunošanai; mudina PV/AP ciešāk iesaistīt un aktīvi atbalstīt Sīrijas pilsonisko sabiedrību un tos, kas vēlas demokrātisku, plurālistisku un iekļaujošu Sīriju viņu centienos attiecībā uz Sīrijas iedzīvotāju nākotni, sākot ar otro Briseles konferenci, kas notiks 2018. gada 24. un 25. aprīlī; mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi sadarboties ar Sīrijas iedzīvotājiem, lai izstrādātu vietējas atjaunošanas stratēģijas dažādām Sīrijas reģioniem; uzsver, ka ES būtu jāapsver visas pieejamās iespējas darbā ar tās starptautiskajiem partneriem, tostarp palīdzības sūtījumu nomašana un lidojumu aizlieguma zonu izveide saskaņā ar ANO DP rezolūciju;

14. atzinīgi vērtē ES organizēto otro Briseles konferenci ar mērķi formulēt un īstenot praksē pilnīgu politisko un ekonomikas starptautiskās sabiedrības atbalstu Ženēvas procesam, kas ir paredzēts grūtībās nonākušajiem sīriešiem, kā arī valstīm, kas uzņem Sīrijas bēgļus; augstu vērtē Jordānijas, Libānas un Turcijas apliecināto ļoti lielo solidaritāti ar bēgļiem un aicina ES un dalībvalstis sniegt finansiālu atbalstu ar mērķi risināt bēgļu un viņus uzņemošo kopienu steidzamās vajadzības; brīdina neuzsākt atjaunošanas centienus pirms sarunu ceļā nav panākta politiska vienošanās, iesaistot visas puses; aicina PV/AP pilnīgāk iesaistīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas šajā konferencē; šajā sakarībā aicina vairāk atbalstīt miermīlīgas un demokrātiskas Sīrijas pilsoniskās sabiedrības organizācijas un cilvēktiesību aizstāvjus, tostarp Madad fondu, Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu un Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu; aicina starptautisko kopienu izpildīt tās dotos solījumus par humanitāro palīdzību Sīrijā un kaimiņvalstīs;

15. uzsver, ka ES centieni humanitārās palīdzības sniegšanā un Sīrijas nākotnes plānošanā ir slavējami; atgādina, ka saskaņā ar ES stratēģiju ES ir apņēmusies nesniegt atbalstu Sīrijas atjaunošanai bez nosacījumiem, bet tikai tad, kad būs uzsākta vispusīga, patiesa un iekļaujoša politiskā pāreja, kas jāpanāk Sīrijas konfliktā iesaistīto pušu sarunu ceļā, pamatojoties uz ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2254 un Ženēvas paziņojumu; uzsver, ka Asada režīmam, Putina Krievijai un Irānai ir jāuzņemas galvenā atbildība par ekonomiskajām sekām, ko rada to militārās iejaukšanās; norāda, ka visām no atjaunošanas izrietošajām saistībām, kuru pamatā augšupēja pieeja un sekmīgai vietējo dalībnieku pilnvarošanai, izslēdzot zināmos teroristu grupējumus, jādarbojas ar sviras efektu, kas vērsti uz mieru un pārskatatbildību;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

16. asi nosoda bērnu izmantošanu karadarbībā un teroristu uzbrukumos; uzsver, ka ir būtiski svarīgi aizsargāt bērnus un viņu tiesības uz izglītību, tostarp tiesības bērniem bēgļiem kaimiņvalstīs, un atbalstīt šo traumēto bērnu psiholoģisko rehabilitāciju;

17. pauž bažas par ziņojumiem, ka 2017. gadā Sīrijā atgriezušies 66000 bēgļu un uzsver, ka ir pilnībā jāievēro neizraidīšanas princips; uzsver, ka Sīrija nav droša vieta, lai bēgļi varētu atgriezties, un ka ES nedrīkst atbalstīt šādu atgriešanos; atkārtoti aicina dalībvalstis pildīt savas saistības, tostarp tās, kas noteiktas Ņujorkas deklarācijā, un nodrošināt atbildības dalīšanu, ļaujot bēgļiem no kara skartajiem apgabaliem Sīrijā rast aizsardzību arī ārpus tuvāko kaimiņvalstu reģiona, tostarp pārmitinot viņus un īstenojot humanitārās uzņemšanas programmas;

18. atzinīgi vērtē to, ka 2018. gada 26. februārī ES ierobežojošiem pasākumiem pakļauto sarakstā iekļauti vēl divi Sīrijas ministri, kuri tika iecelti amatā 2018. gada janvārī un kuri ir atbildīgi par represīvām darbībām pret Sīrijas iedzīvotājiem; mudina visas dalībvalstis nodrošināt, ka pilnībā tiek ievērots Padomes Lēmums 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, jo īpaši iesaldējot šajā lēmumā uzskaitīto personu aktīvus, un to personu ieceļošanas ierobežojumi, kas gūst labumu no Sīrijas režīma vai atbalsta to; pauž nožēlu par nesen saņemto informāciju par šā lēmuma neievērošanu un atgādina dalībvalstīm par to saistībām saskaņā ar starptautiskajās tiesībām savā teritorijā nodrošināt aizdomās turēto nežēlīgos noziegumus arestēšanu un apcietināšanu; prasa piemērot mērķtiecīgas sankcijas pret Krieviju un Irānas amatpersonām, ņemot vērā mērķtiecīgās un apzinātās darbības pret civiliedzīvotājiem Gutas austrumu daļā, kā arī citviet Sīrijā;

19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijai, Starptautiskās Sīrijas atbalsta grupas locekļiem un visām konfliktā iesaistītajām pusēm, nodrošinot arī šā teksta tulkojumu arābu valodā.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0091

ASV uzbrukums atbalstam, ko ES saskaņā ar KLP sniedz lauku saimniecībām (saistībā ar Spānijas olīvām)**Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par ASV pasākumiem attiecībā uz atbalstu, ko ES saskaņā ar KLP sniedz lauku saimniecībām (saistībā ar Spānijas olīvām) (2018/2566(RSP))**

(2019/C 162/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ASV Tirdzniecības ministrijas pagaidu lēmumu, ar kuru Spānijas olīvām tiek noteikts muitas tarifs pēc tam, kad tika secināts, ka olīvu audzētājiem piešķirto Savienības subsīdiju dēļ šo produktu varētu importēt ASV par cenu, kas ir zemāka par to tirgus cenu,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par ASV uzbrukumu atbalstam, ko ES saskaņā ar KLP sniedz lauku saimniecībām (saistībā ar Spānijas olīvām) (O-000006/2018 – B8-0007/2018),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā lēmums noteikt Spānijas olīvu ražošanas uzņēmumiem procentuāli mainīgu muitas tarifu pamatojas uz apsvērumu, ka kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) atbalsts minētajai nozarei varētu radīt negodīgas konkurences apstākļus ASV ražotājiem;
 - B. tā kā ar šādu lēmumu tiek negodīgi un patvaļīgi apšaubītas visas ES lauksaimniecības atbalsta programmas kopumā un tas varētu skart visus KLP maksājumu saņēmējus;
 - C. tā kā pastāv nopietnas šaubas par to, vai formula, ko ASV izmeklētāji izmanto, lai aprēķinātu sākotnējo antidempinga starpību, ir atbilstīga PTO noteikumiem;
 - D. tā kā Komisija vairākos gadījumos ir apstiprinājusi, ka atbalsta pasākumi, kuri pakļauti kompensācijas maksājumu (CVD) izmeklēšanām (tostarp pamatmaksājuma shēma, noieta veicināšanas pasākumi un maksājumi jaunajiem lauksaimniekiem), nerada tirgus izkropļojumus;
 - E. tā kā KLP subsīdiju piešķiršana galda olīvu primārajiem ražotājiem Spānijā ir kvalificējama kā zaļās grupas maksājumu atbalsts saskaņā ar PTO Nolīguma par lauksaimniecību II pielikumu, jo tie ir atsaistīti no ražošanas un nerada tirdzniecības izkropļojumus;
 - F. tā kā izmeklēšanai pakļautie KLP pasākumi nav attiecināti uz konkrētu ražojumu un tādēļ par tiem nav paredzēta kompensācija saskaņā ar PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem 2. pantu;
 - G. tā kā izmeklēšana, kuru sāka Spānijas olīvu lietā, ir viena no daudzām tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanām, kas jau ir uzsāktas ASV;
 - H. tā kā, veicot vairākas reformas, KLP ir pārveidota tā, ka lielākā daļa tās atbalsta pasākumu ir pielāgoti PTO zaļās grupas maksājumu kritērijiem, un pēc pārejas no saistīta atbalsta sistēmas uz atsaistīta atbalsta sistēmu tagad tā pēc būtības nodrošina pilnīgu atbilstību PTO nolīgumiem;
 - I. tā kā arī ASV lielā mērā izmanto zaļās grupas maksājumu subsīdijas lauksaimniecības nozarē;

(¹) OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- J. tā kā ASV ir noteikusi vidēji 17,13 % augstus antidempinga pagaidu maksājumus minētajiem trim izmeklēšanai pakļautajiem Spānijas uzņēmumiem un kompensācijas maksājumus — vidēji 4,47 % apmērā — visiem Spānijas eksportētājiem;
- K. tā kā pagaidu pasākumi var izraisīt ASV un citu valstu veiktu tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanu spirālveidīgu pieaugumu saistībā ar zaļās grupas maksājumu subsīdijām lauksaimniecības produktiem; tā kā tas galu galā kaitēs ES un ASV ražotājiem; tā kā šāda situācijas saasināšanās rada risku ilgstoši spēkā esošo un sarunās rūpīgi apspriesto PTO nolīgumu turpmākai pastāvēšanai;
- L. tā kā Spānijas ražotāji varētu zaudēt ASV tirgus daļu, turpretī konkurenti no trešām valstīm varētu gūt labumu no eksporta iztrūkuma, ko radījis šāds ASV lēmums;
- M. tā kā nozarē tiek lēsts — ja šie tarifi tiks ieviesti pastāvīgi, ekonomiskā ietekme uz Spānijas olīvu ražošanas nozari nākamo piecu līdz 10 gadu laikā būs EUR 350–700 miljoni, kas galu galā varētu iznīcināt Spānijas gatavo olīvu eksporta nozari;
- N. tā kā Spānijas eksporta uzņēmumu konkurētspēja un tirgus daļa ASV pēdējos gados ir pakāpeniski pieaugusi un tas ir saistīts ar šo uzņēmumu centieniem samazināt izmaksas ar ieguldījumiem progresīvās tehnoloģijās un kvalitātes uzlabojumiem, bet nevis ar Eiropas subsīdijām;
- O. tā kā Spānijas eksports uz ASV (+ 20 % kopš 2013. gada) ir devis iespēju radīt tūkstošiem darbvietu un mazinājis ekonomisko spriedzi Andalūzijas reģiona apgabalos, kurus ekonomikas krīze bija skārusi vissmagāk,
1. aicina ASV iestādes atsaukt savu pagaidu lēmumu un atgriezties pie savstarpēji konstruktīvas pieejas šajā jomā, kas būtu abpusēji labvēlīga ražotājiem un patērētājiem abos kontinentos;
 2. pauž nopietnas bažas par negatīvajām sekām, ko ASV kompensācijas procedūra varētu radīt Eiropas lauksaimniecības modeļim kopumā;
 3. aicina Komisiju gan divpusējā, gan PTO līmenī veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu KLP atbalsta sistēmu, kura ir atzīta saskaņā ar PTO zaļās grupas maksājumu procedūru;
 4. aicina Komisiju izpētīt iespēju apstrīdēt ASV lēmumus PTO Strīdu izšķiršanas padomē;
 5. aicina Komisiju turpināt palīdzēt Spānijas lauksaimniecības nozarei un Spānijas valdībai, lai nodrošinātu, ka minēto izmeklēšanu gaitā ASV iestādes pilnībā ievēro PTO noteikumus;
 6. aicina Komisiju sniegt skaidru konsultatīvo palīdzību un spēcīgu atbalstu Spānijas olīvu ražošanas uzņēmumiem, kurus skārušas minētās ASV izmeklēšanas;
 7. aicina Komisiju apvienot spēkus ar Spānijas iestādēm un Spānijas olīvu ražošanas nozari un turpināt apmainīties ar visu attiecīgo informāciju ar ASV iestādēm, lai novērstu jebkādu nepamatotu pasākumu noteikšanu;
 8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai un ASV iestādēm.
-

Otrdiena, 2018. gada 13. marta

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2018)0061

Protokola par EOTK izbeigšanās finansiālajām sekām un par Ogļu un tērauda pētniecības fondu īstenošana ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru groza Lēmumu 2003/76/EK, ar ko nosaka pasākumus, kuri nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par EOTK izbeigšanās finansiālajām sekām un par Ogļu un tērauda pētniecības fondu (14532/2017– C8-0444/2017 – 2017/0213(APP))

(Īpašā likumdošanas procedūra — piekrišana)

(2019/C 162/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (14532/2017),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar 2. panta pirmo daļu Protokolā (Nr. 37) par EOTK līguma izbeigšanās finansiālajām sekām un par Eiropas Ogļu un tērauda pētniecības fondu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (C8-0444/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ieteikumu (A8-0034/2018),
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TA(2018)0062

Accord de coopération et d'assistance administrative mutuelle en matière douanière entre l'Union européenne et la Nouvelle-Zélande ***

Résolution législative du Parlement européen du 13 mars 2018 sur le projet de décision du Conseil relative à la conclusion, au nom de l'Union européenne, de l'accord de coopération et d'assistance administrative mutuelle en matière douanière entre l'Union européenne et la Nouvelle-Zélande (07712/2016 – C8-0237/2017 – 2016/0006(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 162/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07712/2016),
 - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Jaunzēlandi par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās (07682/2016),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punktu (C8-0237/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A8-0029/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Jaunzēlandes valdībai un parlamentam.
-

P8_TA(2018)0064

Paku pārrobežu piegādes pakalpojumi *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem (COM(2016)0285 – C8-0195/2016 – 2016/0149(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 162/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0285),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0195/2016),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 19. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgās komitejas apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 20. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A8-0315/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā šo priekšlikumu aizstāj ar citu tekstu, būtiski groza vai ir paredzējusi būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2016)0149

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 13. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par pārrobežu paku piegādes pakalpojumiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/644.)

⁽¹⁾ ¹ OV C 34, 2.2.2017., 106. lpp.

P8_TA(2018)0065

Dažu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšana un periodiska apmācība un vadītāja apliecības *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 13. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību un Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām (COM(2017)0047 – C8-0025/2017 – 2017/0015(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 162/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0047),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 91. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0025/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 31. maija atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 20. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A8-0321/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 288, 31.8.2017., 115. lpp.

P8_TC1-COD(2017)0015

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 13. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību un Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/645.)

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0070

Dzelzceļa transporta statistika ***I

Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par dzelzceļa transporta statistiku (pārstrādāta redakcija) (COM(2017)0353 – C8-0223/2017 – 2017/0146(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – pārstrādāšana)

(2019/C 162/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0353),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 338. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0223/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 6. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2018. gada 23. februāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2017. gada 13. oktobra vēstuli Transporta un tūrisma komitejai saskaņā ar Reglamenta 104. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 104. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A8-0038/2018),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi, kā vien tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz spēkā esošo aktu negrozīto noteikumu kodifikāciju ar šiem grozījumiem priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo aktu kodifikācija, negrozot to būtību, considérant que, de l'avis du groupe consultatif des services juridiques du Parlement européen, du Conseil et de la Commission, la proposition de la Commission ne contient aucune modification de fond autre que celles identifiées comme telles dans la proposition et que, en ce qui concerne la codification des dispositions inchangées des actes précédents avec ces modifications, la proposition se limite à une codification pure et simple des actes existants, sans modification de leur substance;
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju, atbalstot Komisijas priekšlikumu un ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumus;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TC1-COD(2017)0146

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 14. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par dzelzceļa transporta statistiku (pārstrādāta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/643.)

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0071

Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vietnieka iecelšana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vietnieka iecelšanu (N8-0053/2018 – C8-0040/2018 – 2018/0804(NLE))

(Apspriešanās)

(2019/C 162/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2018. gada 20. februāra ieteikumu (N8-0053/2018) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Eiropadome ar to ir apspriedusies (C8-0040/2018),
 - ņemot vērā Reglamenta 122. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0056/2018),
- A. tā kā Eiropadome, 2018. gada 22. februārī nosūtot vēstuli, ir apspriedusies ar Eiropas Parlamentu par *Luis de Guindos* iecelšanu Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vietnieka amatā uz astoņu gadu pilnvaru laiku, sākot no 2018. gada 1. jūnija;
- B. tā kā Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punktā noteiktās prasības un saistībā ar minētā līguma 130. panta prasību par ECB pilnīgas neatkarības nodrošināšanu; tā kā, veicot novērtēšanu, komiteja no kandidāta saņēma dzīves aprakstu, kā arī atbildes uz viņam nosūtīto rakstisko anketu;
- C. tā kā minētā komiteja 2018. gada 26. februārī rīkoja stundu un 15 minūtes ilgu kandidāta uzklaušīšanu, kuras sākumā viņš sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komitejas locekļu jautājumiem,
- D. tā kā Parlaments pauž bažas par dzimumu līdzsvaru, atlases procedūru, iecelšanas amatā laiku un politisko neatkarību, kā arī lūdz Padomi iesaistīties dialogā ar Parlamentu par to, kā turpmākajās amatā iecelšanās procesus uzlabot,
1. apstiprina Padomes ieteikumu iecelt *Luis de Guindos* par Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vietnieku;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Eiropadomei, Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām.

(1) OV C 67, 22.2.2018., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0072

Pasākumi Nūkāsas slimības kontrolei *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Nūkāsas slimības kontrolei (COM(2017)0742 – C8-0431/2017 – 2017/0329(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 162/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0742),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0431/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2018. gada 14. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A8-0026/2018),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

(¹) ¹Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TC1-COD(2017)0329

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 14. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Nūkāslas slimības kontrolei

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/597.)

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0073

Turpmāka makrofinansiālā palīdzība Gruzijai *I****Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai (COM(2017)0559 – C8-0335/2017 – 2017/0242(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2019/C 162/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0559),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 212. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0335/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pieņemts vienlaikus ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. augusta Lēmumu Nr. 778/2013/ES, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2018. gada 21. februāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A8-0028/2018),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

(1) ¹OV L 218, 14.8.2013., 15. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TC1-COD(2017)0242

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 14. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2018/..., ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam (ES) 2018/598.)

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

P8_TA(2018)0074

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — pieteikums EGF/2017/008 DE/Goodyear**Eiropas Parlamenta 2018. gada 14. marta rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Vācijas pieteikums EGF/2017/008 DE/Goodyear) (COM(2018)0061 – C8-0031/2018 – 2018/2025(BUD))**

(2019/C 162/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2018)0061 – C8-0031/2018),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0061/2018),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darbaņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbaņēmējiem, vajadzētu būt dinamiskai un tā būtu jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi;
- C. tā kā Vācija iesniedza pieteikumu EGF/2017/008 DE/Goodyear, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF pēc 646 darbaņēmēju atlaišanas saimnieciskās darbības nozarē, kas klasificēta NACE 2. redakcijas 22. nodaļā ("Gumijas un plastmasas izstrādājumu ražošana") NUTS 2. līmeņa reģionā Karlsrūes administratīvajā apgabalā (DE12)Vācijā;
- D. tā kā pieteikums ir balstīts uz EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem intervences kritērijiem, kuros paredzēts, ka četru mēnešu atskaites periodā kopā vismaz 500 darbaņēmēju ir atlaisti kādā dalībvalsts uzņēmumā, ieskaitot darbaņēmēju atlaišanu un/vai pašnodarbinātu personu darbības beigšanos šī uzņēmuma piegādes uzņēmumos vai pakārtotās ražošanas uzņēmumos,

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

1. piekrist Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka Vācija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 2165231 apmērā, kas ir 60 % no kopējām izmaksām, proti, EUR 3608719;
2. norāda, ka Vācijas iestādes pieteikumu iesniedza 2017. gada 6. oktobrī un pēc tam, kad Vācija bija sniegusi papildu informāciju, Komisija pieteikuma novērtēšanu pabeidza 2018. gada 9. februārī, šajā pašā dienā to darot zināmu Parlamentam;
3. norāda, ka tādu Āzijas valstu kā Ķīnas, Taivānas un Singapūras ražotāju pasaules riepu tirgus daļa pieauga no 4 % (2001. gadā) līdz 20 % (2013. gadā);
4. norāda, ka Vācijas iestādes 2018. gada 1. janvārī sāka sniegt individualizētus pakalpojumus paredzētajiem atbalsta saņēmējiem; tāpēc par izdevumiem, kas saistīti ar šīm darbībām, varēs saņemt finansiālu ieguldījumu no EGF;
5. norāda — Vācija apgalvo, ka darba ņēmēju atlaišana ir saistīta ar globalizācijas dēļ notikušām lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos un ar globalizācijas radīto negatīvo ietekmi uz B segmenta automobiļu riepu ražošanu Savienībā;
6. atgādina, ka uzņēmumā *Goodyear* notikusi darba ņēmēju atlaišana, sagaidāms, radīs būtisku negatīvu ietekmi uz vietējo ekonomiku un ka darba ņēmēju atlaišanas sekas ir saistītas ar grūtībām atrast jaunu darbu saistībā ar to, ka trūkst darbvietu, atlaistajiem darba ņēmējiem ir zems izglītības līmenis, viņu specifiskās profesionālās prasmes ir iegūtas nozarē, kurā tagad vērojams noriets, un darbu meklē liels skaits darba ņēmēju;
7. apzinās to, ka Savienības automobiļu ražošana un tirgus daļas globalizācijas rezultātā ir samazinājušās; pieņem zināšanai, ka tādēļ uzņēmumam *Goodyear* B segmenta riepu ražošanā ir izveidojies ievērojams jaudas pārpalikums, kura dēļ uzņēmums ir spiests slēgt vienu no savām Eiropā esošajām ražotnēm, kura bija lielākais darba devējs reģionā; norāda, ka EGF varētu arī atvieglot darba ņēmēju pārrobežu pārvietošanos no sarūkošām nozarēm dažās dalībvalstīs uz augošām nozarēm citās dalībvalstīs;
8. norāda, ka pieteikums attiecas uz 646 darba ņēmējiem, kuri atlaisti uzņēmumā *Goodyear*, un lielākā daļa no tiem ir vecumā no 30 līdz 54 gadiem; norāda arī uz to, ka būtiska atlaisto darba ņēmēju daļa ir vecumā no 55 līdz 64 gadiem ar ražošanas nozarei specifiskām prasmēm; turklāt norāda, ka aptuveni 300 atlaisto darba ņēmēju ir migrantu izcelsmes iedzīvotāji bez kvalifikācijas un tiem nav formālas kvalifikācijas, piemēram, pabeigtas arodmācības, un tādēļ viņi ir nelabvēlīgā situācijā reģionālajā darba tirgū; uzsver, ka Vaghoizes apgabalā, kurā atrodas Filipsburgas ražotne, notiek strukturālas pārmaiņas; ņemot to vērā, atzīst, ka svarīga nozīme ir EGF līdzfinansētiem aktīviem darba tirgus pasākumiem, lai uzlabotu šo grupu izredzes atgriezties darba tirgū;
9. norāda, ka Vācija plāno īstenot sešu veidu pasākumus atlaistajiem darba ņēmējiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: i) kvalifikācijas celšanas pasākumus, ii) līdzinieku grupas / darbseminārus, iii) konsultācijas par saimnieciskās darbības sākšanu, iv) darba meklēšanu, v) papildu darbbaudzināšanu / nodarbinātības nodrošināšanu, vi) mācību pabalstus;
10. norāda, ka ienākumu atbalsta pasākumu maksimālais apjoms būs 35 % no visa individualizēto pasākumu kopuma, kā paredzēts EGF regulā, un ka minētās darbības ir atkarīgas no tā, vai personas, kurām paredzēts atbalsts, piedalās darba meklēšanas vai apmācības pasākumos;
11. atzinīgi vērtē apspriešanos ar ieinteresētajām personām, tostarp atlaisto darba ņēmēju pārstāvjiem, sociālajiem partneriem un reģionālajām iestādēm, kā arī uzņēmumu padomi, arodbiedrību un vadību, kas notika, izstrādājot saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu;

Trešdiena, 2018. gada 14. marta

12. atzinīgi vērtē valsts nodarbinātības dienesta lēmumu kvalifikāciju un prasmju stratēģijas izstrādāšanā ņemt vērā gan turpmākās darba tirgus vajadzības, gan attiecīgo darbinieku kvalifikāciju;
13. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kurā ir ņemtas vērā turpmākās darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi; atzinīgi vērtē apliecinājumus, ka organizētie pasākumi atbilst Vācijas ilgtspējas stratēģijai un ka struktūrai, kurai uzticēts izveidot abus pārejas uzņēmumus, ir ilgtspējas sertifikācija;
14. norāda, ka Vācijas iestādes ir apliecinājušas, ka ierosinātās darbības nesaņems finansiālu atbalstu no citiem Savienības fondiem vai finanšu instrumentiem, ka tiks novērsta jebkāda dubulta finansēšana un ka tās papildinās no struktūrfondiem finansētās darbības;
15. atzinīgi vērtē Vācijas sniegto apstiprinājumu, ka EGF finansiālais ieguldījums neaizstās darbības, kas attiecīgajam uzņēmumam jāveic saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, vai uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
16. aicina Komisiju turpmākajos priekšlikumos mudināt valstu iestādes sniegt sīkākas ziņas par nozarēm, kurās ir izaugsmes iespējas un kurās tādēļ, iespējams, tiks pieņemti jauni darbinieki, kā arī vākt pamatotus datus par EGF finansējuma ietekmi, cita starpā uz jaunu darbvietu kvalitāti, pastāvēšanas ilgumu un ilgtspēju, uz pašnodarbināto personu un jaunuzņēmumu skaitu un procentuālo īpatsvaru, un par reintegrācijas līmeni, kas sasniegts, izmantojot EGF;
17. atgādina par savu aicinājumu Komisijai nodrošināt publisku piekļuvi visiem dokumentiem, kas saistīti ar EGF pieteikumiem;
18. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
19. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS*****Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Vācijas pieteikums EGF/2017/008 DE/Goodyear)***

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2018/513.)

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0082

ES un Komoru Salu partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē denonsēšana ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, ar kuru denonsē Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Komoru Salu Savienību (14423/2017 – C8-0447/2017 – 2017/0241(NLE))

(Piekrišana)

(2019/C 162/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (14423/2017),
 - ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Komoru Salu Savienību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0447/2017),
 - ņemot vērā 2018. gada 15. marta nenormatīvo rezolūciju ⁽²⁾ par projektu lēmumam,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0058/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma denonsēšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Komoru Salu Savienības valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ OV L 290, 20.10.2006., 7. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0083.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0084

Europass: prasmju un kvalifikāciju sistēma *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par kopēju sistēmu labāku pakalpojumu sniegšanai attiecībā uz prasmēm un kvalifikācijām (Europass) un ar ko atceļ Lēmumu 2241/2004/EK (COM(2016)0625 – C8-0404/2016 – 2016/0304(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 162/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0625),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 165. un 166. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0404/2016),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 15. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgās komitejas apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2017. gada 20. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Kultūras un izglītības komitejas kopīgās apspriedes saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A8-0244/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā šo priekšlikumu aizstāj ar citu tekstu, būtiski groza vai ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 173, 31.5.2017., 45. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TC1-COD(2016)0304

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 15. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2018/... par kopēju sistēmu labāku pakalpojumu sniegšanai attiecībā uz prasmēm un kvalifikācijām (*Europass*) un ar ko atceļ Lēmumu 2241/2004/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam (ES) 2018/646.)

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0085

Programma "Radošā Eiropa" (2014.–2020. gads) *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1295/2013, ar ko izveido programmu "Radošā Eiropa" (2014.–2020. gads) (COM(2017)0385 – C8-0236/2017 – 2017/0163(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 162/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0385),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 167. panta 5. punkta pirmo ievilkumu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0236/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 18. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 31. janvāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A8-0369/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

(¹) ¹Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TC1-COD(2017)0163

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 15. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/..., ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1295/2013, ar ko izveido programmu “Radošā Eiropa” (2014.–2020. gads)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/596.)

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0086

Eiropas Zāļu aģentūras atrašanās vieta *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras atrašanās vietu groza Regulu (EK) Nr. 726/2004 (COM(2017)0735 – C8-0421/2017 – 2017/0328(COD)) ⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2019/C 162/28)

Grozījums Nr. 1**Regulas priekšlikums****2. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts

- (2) Ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 50. panta 3. punktu, Eiropas Zāļu aģentūrai būtu jāpārceļas uz jauno atrašanās vietu no **dienas, kurā Apvienotajai Karalistei Līgumi vairs nav saistoši, vai no** 2019. gada 30. marta **atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir agrāks.**

Grozījums

- (2) Ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 50. panta 3. punktu, Eiropas Zāļu aģentūrai (turpmāk "Aģentūra") būtu jāpārceļas uz jauno atrašanās vietu no 2019. gada 30. marta.

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums****3. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts

- (3) Lai nodrošinātu Eiropas Zāļu aģentūras pienācīgu darbību tās jaunajā atrašanās vietā, **pirms** Eiropas Zāļu aģentūras **ievākšanās jaunajā atrašanās vietā būtu jānoslēdz mītnes nolīgums.**

Grozījums

- (3) Lai nodrošinātu Eiropas Zāļu aģentūras pienācīgu darbību tās jaunajā atrašanās vietā, **pēc iespējas drīz būtu jānoslēdz mītnes nolīgums. Mītnes nolīgumā būtu jāietver noteikumi un nosacījumi, kas ir vispiemērotākie Eiropas Zāļu aģentūras un tās darbinieku sekmīgai pārvietošanai uz Amsterdamu.**

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums****3.a apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3a) **Lai pilnībā nodrošinātu Aģentūras darbības nepārtrauktību, Aģentūras pagaidu pārvietošana uz Amsterdamu būtu jāsāk 2019. gada 1. janvārī un jāpārveidošana uz pastāvīgo mītnes vietu būtu jāpabeidz līdz 2019. gada 15. novembrim.**

(¹) Jautājums tika nodots atpakaļ atbildīgajai komitejai starpiestāžu sarunām saskaņā ar 59. panta 4. punkta ceturto daļu (A8-0063/2018).

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 4

Regulas priekšlikums

3.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3b) *Atzinīgi būtu jāvērtē tas, ka Aģentūras jaunajai atrašanās vietai priekšroku dod arī tās tagadējie darbinieki un ka Nīderlandes iestādes cenšas, lai atrašanās vietas divkāršā maiņa neapgrūtinātu Aģentūras darbības efektivitāti un turpināmību, kā arī nepārtrauktu tās darbu. Tomēr Aģentūras atrašanās vietas divkāršā maiņa, to pārvietojot uz Amsterdamu, nozīmē, ka laikā, kamēr Aģentūra atrodas pagaidu vietā, tai uz laiku būs jāatstāj novārtā savas prioritātes, tādas kā darbs ar pediatrijā lietojamām zālēm un sabiedrības veselības jautājumiem, tostarp darbs ar rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem un gripas pandēmiju. Aizkavēšanās, par ko Nīderlandes valdība jau ir paziņojusi un kas ir attālinājusi pastāvīgās mītnes ēkas nodošanu, kuras būvniecība vēl nav sākusies, vieš bažas par iespējamām turpmākiem aizkavējumiem. Pārvietošanai uz pagaidu ēku nevajadzētu pārsniegt 10,5 mēnešus, lai nodrošinātu, ka Aģentūra no 2019. gada 16. novembra pilnībā spēj atsākt darbu un vairs netiek zaudētas speciālās zināšanas.*

Grozījums Nr. 5

Regulas priekšlikums

1. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 6**Regulas priekšlikums****1. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 726/2004

71.a pants

Komisijas ierosinātais teksts

71.a pants

Aģentūra atrodas Amsterdamā, Nīderlandē.

Grozījums

71.a pants

Aģentūra atrodas Amsterdamā, Nīderlandē.

Komisija un Nīderlandes kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Aģentūra ne vēlāk kā 2019. gada 1. janvārī var pārcelties uz tās pagaidu atrašanās vietu un ka uz pastāvīgo atrašanās vietu tā var pārcelties ne vēlāk kā 2019. gada 16. novembrī.

Trīs mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pēc tam reizi trijos mēnešos līdz brīdim, kad Aģentūra ir pārcēlusies uz pastāvīgo mītnes vietu, Komisija un Nīderlandes kompetentās iestādes iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei rakstisku ziņojumu par pagaidu telpu pielāgošanas un pastāvīgās ēkas būvniecības gaitu.

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums**1. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 726/2004

71.b pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

71.b pants

Mītnes nolīgumu, ar ko Aģentūra ir tiesīga sākt pienākumu izpildi Eiropas Parlamenta un Padomes apstiprinātajās telpās, noslēdz trīs mēnešu laikā, sākot no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena].

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums**2. pants – 2. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Šo regulu piemēro no **dienas, kurā Apvienotajai Karalistei Līgumi vairs nav saistoši, vai no 2019. gada 30. marta atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir agrāks.**

Šo regulu piemēro no 2019. gada 30. marta.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 15

Regulas priekšlikums

Paziņojums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

“PAPILDINĀJUMS REGULAI 2018/...

EIROPAS PARLAMENTA PAZIŅOJUMS

Eiropas Parlaments pauž nožēlu, ka netika pilnībā ņemta vērā Parlamenta kā līdztiesīga likumdevēja loma, jo Parlamentu neiesaistīja Eiropas Zāļu aģentūras jaunās atrašanās vietas izraudzīšanās procedūrā.

Eiropas Parlaments vēlas atgādināt par savām prerogatīvām, kas tam ir kā līdztiesīgam likumdevējam, un prasa saistībā ar struktūru un aģentūru atrašanās vietu pilnībā ievērot parasto likumdošanas procedūru.

Kā vienīgā tieši ievēlētā Savienības institūcija un Savienības pilsoņu pārstāvis Parlaments ir pirmais demokrātijas principa ievērošanas garants Savienībā.

Eiropas Parlaments nosoda jaunās atrašanās vietas izraudzīšanai piemēroto procedūru, kurā Parlamentam de facto liedza īstenot savas prerogatīvas, jo Parlaments netika efektīvi iesaistīts šajā procesā, taču tagad no Parlamenta sagaida, ka tas vienkārši apstiprinās jauno izraudzīto atrašanās vietu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

Eiropas Parlaments atgādina, ka Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2012. gadā parakstītajam Kopīgajam paziņojumam par decentralizētajām aģentūrām pievienotā Vienotā pieeja juridiski nav saistoša, kā tas paziņojumā arī norādīts, un ka to pieņēma, neskarot iestāžu likumdošanas pilnvaras.

Tāpēc Eiropas Parlaments prasa, lai aģentūru jauno atrašanās vietu izraudzīšanās procedūra tiktu pārskatīta un lai šādā veidā to vairs nekad nepiemērotu.

Visbeidzot, Eiropas Parlaments vēlas arī atgādināt, ka 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾trīs iestādes apņēmas īstenot pilnīgu un pārredzamu sadarbību, vienlaikus ievērojot abu likumdevēju līdztiesību, kā nostiprināts Līgumos.

(¹) ¹OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0087

Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze ***Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par projektu Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) (COM(2016)0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS))**

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2019/C 162/29)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2016)0683),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0471/2016),

— ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu iesnieguši Dānijas parlaments, *Dáil Éireann* (Īrijas parlamenta Pārstāvju palāta), *Seanad Éireann* (Īrijas parlamenta Senāts), Luksemburgas Deputātu palāta, Maltas parlaments, Nīderlandes Senāts, Nīderlandes parlamenta Otrā palāta un Zviedrijas parlaments un kuros norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,

— ņemot vērā Reglamenta 78.c pantu,

— ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A8-0051/2018),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 1

Direktīvas priekšlikums

1. apsvērumus

Komisijas ierosinātais teksts

- 1) Uzņēmumi, kas vēlas veikt pārrobežu darījumdarbību Savienībā, saskaras ar nopietniem šķēršļiem un tirgus izkropļojumiem, ko rada 28 atšķirīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu pastāvēšana un mijiedarbība. Turklāt nodokļu plānošanas struktūras laika gaitā ir kļuvušas arvien sarežģītākas, jo tās izveido vairākās jurisdikcijās, un tās efektīvi izmanto nodokļu sistēmas specifiskās detaļas vai neatbilstības starp divām vai vairākām nodokļu sistēmām, lai mazinātu uzņēmumu nodokļu saistības. Lai gan šīs situācijas parāda trūkumus, kuri ir pilnīgi atšķirīgi pēc būtības, **abi** trūkumu veidi rada šķēršļus, kas kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. **Tāpēc, lai novērstu šīs problēmas, rīcība būtu jāvērs uz abiem tirgus nepilnību veidiem.**

Grozījums

- 1) Uzņēmumi, kas vēlas veikt pārrobežu darījumdarbību Savienībā, saskaras ar nopietniem šķēršļiem un tirgus izkropļojumiem, ko rada 28 atšķirīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu pastāvēšana un mijiedarbība. **Globalizācijas un digitalizācijas laikmetā kļūst arvien grūtāk izsekot jo īpaši finanšu un intelektuālā kapitāla aplikšanai ar nodokli ienākumu gūšanas vietā un kļūst arvien vieglāk ar to manipulēt.** Turklāt nodokļu plānošanas struktūras laika gaitā ir kļuvušas arvien sarežģītākas, jo tās izveido vairākās jurisdikcijās, un tās efektīvi izmanto nodokļu sistēmas specifiskās detaļas vai neatbilstības starp divām vai vairākām nodokļu sistēmām, lai mazinātu uzņēmumu nodokļu saistības. **Daudzu ekonomikas nozaru vispārēja digitalizācija apvienojumā ar digitālās ekonomikas straujo attīstību rada šaubas par tradicionālajām rūpniecības nozarēm izstrādāto Savienības uzņēmumu ienākuma nodokļa modeļu piemērotību, tostarp attiecībā uz apmēru, kādā izvērtēšanas un aprēķināšanas kritērijus varētu izstrādāt no jauna, lai atspoguļotu 21. gadsimta komercdarbības.** Lai gan šīs situācijas parāda trūkumus, kuri ir pilnīgi atšķirīgi pēc būtības, **visi** trūkumu veidi rada šķēršļus, kas kavē pareizu iekšējā tirgus darbību **un pieļauj kropļojumus starp lieliem uzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.** Jaunam uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes standartam Savienībā būtu jārisina šie tirgus nepilnību veidi, vienlaikus ņemot vērā mērķus nodrošināt ilgtermiņa juridisko skaidrību un noteiktību un nodokļu neitralitātes principu. Lielāka konverģence starp valstu nodokļu sistēmām ievērojami samazinās izmaksas un administratīvo slogu uzņēmumiem, kas Savienības teritorijā darbojas pārrobežu līmenī. **Kaut arī nodokļu politika ir dalībvalstu kompetencē, Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantā ir skaidri noteikts, ka Padomei saskaņā ar īpašu līkumdošanas procedūru un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju būtu jāpieņem direktīvas, lai tuvinātu šādus dalībvalstu tiesību aktus, normatīvos vai administratīvos aktus nodokļu jomā, jo tie tieši iespaido iekšējā tirgus izveidi vai darbību.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 2

Direktīvas priekšlikums

2. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 2) Lai veicinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, uzņēmumu nodokļu vidi Eiropas Savienībā būtu jāveido saskaņā ar principu, kas paredz, ka uzņēmumi taisnīgi maksā savu daļu no nodokļa jurisdikcijā(-s), kurā(-s) tie gūst peļņu. Tādēļ ir jāparedz mehānismi, kas attur uzņēmumus izmantot priekšrocības, ko sniedz neatbilstības starp valstu nodokļu sistēmām, lai samazinātu savas nodokļu saistības. Vienlīdz svarīgi ir arī sekmēt izaugsmi un ekonomisko attīstību iekšējā tirgū, veicinot pārrobežu tirdzniecību un korporatīvos ieguldījumus. Šajā nolūkā Savienībā ir jānovērš dubultas nodokļu uzlikšanas un dubultas nodokļu neuzlikšanas risks, likvidējot valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu mijiedarbībā radušās atšķirības. Tajā pašā laikā uzņēmumiem, lai tie varētu attīstīt savu komercdarbību un paplašinātu to ārpus Savienības robežām, ir nepieciešams vienkārši un praktiski pielietojams nodoklis un tiesiskais regulējums. Šajā kontekstā būtu jārisina arī citi diskriminācijas gadījumi.

Grozījums

- 2) Lai veicinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, uzņēmumu nodokļu vidi Eiropas Savienībā būtu jāveido saskaņā ar principu, kas paredz, ka uzņēmumi taisnīgi maksā savu daļu no nodokļa jurisdikcijā(-s), kurā(-s) tie gūst peļņu **un kur uzņēmumiem ir pastāvīgā pārstāvniecība. Nematot vērā digitālās izmaiņas saimnieciskās darbības vidē, ir nepieciešams nodrošināt, ka uzņēmumiem, kuri dalībvalstī rada ienākumus, neizveidojot tajā fizisku pastāvīgu pārstāvniecību, bet kuriem tajā ir digitāla pastāvīga pārstāvniecība, tiek piemērots tāds pats režīms kā uzņēmumiem, kuriem attiecīgajā dalībvalstī ir fiziska pastāvīgā pārstāvniecība.** Tādēļ ir jāparedz mehānismi, kas attur uzņēmumus izmantot priekšrocības, ko sniedz neatbilstības starp valstu nodokļu sistēmām, lai samazinātu savas nodokļu saistības. Vienlīdz svarīgi ir arī sekmēt izaugsmi un ekonomisko attīstību iekšējā tirgū, veicinot pārrobežu tirdzniecību un korporatīvos ieguldījumus. Šajā nolūkā Savienībā ir jānovērš dubultas nodokļu uzlikšanas un dubultas nodokļu neuzlikšanas risks, likvidējot valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu mijiedarbībā radušās atšķirības. Tajā pašā laikā uzņēmumiem, lai tie varētu attīstīt savu komercdarbību un paplašinātu to ārpus Savienības robežām, ir nepieciešams vienkārši un praktiski pielietojams nodoklis un tiesiskais regulējums. Šajā kontekstā būtu jārisina arī citi diskriminācijas gadījumi. **Konsolidācija ir KĶUINB sistēmas būtisks elements, jo galvenos nodokļu šķēršļus, ar ko saskaras vienas grupas uzņēmumi, kuri Savienībā darbojas pārrobežu līmenī, var novērst tikai šādā veidā. Konsolidācija likvidē iekšējo cenu noteikšanas formalitātes un nodokļu dubultu uzlikšanu grupas iekšienē.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums

3. apsvērumus

Komisijas ierosinātais teksts

- 3) Kā norādīts 2011. gada 16. marta priekšlikumā Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) ⁽⁷⁾, uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma, kura uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām apskata Savienību kā vienotu tirgu, atvieglotu pārrobežu darbību uzņēmumiem, kuri ir Savienības rezidenti, un veicinātu mērķi padarīt Savienību par konkurētspējīgāku vietu starptautiskajiem ieguldījumiem. 2011. gada priekšlikums par KKUINB ir vērsts uz mērķi veicināt Savienībā esošo uzņēmumu pārrobežu komercdarbības paplašināšanos. Papildus šim mērķim būtu jāņem vērā, ka KKUINB var būt ļoti efektīva iekšējā tirgus darbības uzlabošanai, apkarojot nodokļu apiešanas shēmas. Ņemot vērā iepriekš minēto, KKUINB iniciatīva būtu jāiesniedz no jauna, lai vienādā līmenī varētu risināt jautājumus attiecībā uz darbījumbūtības veicināšanas aspektu un iniciatīvas funkciju cīņā pret nodokļu apiešanu. Šāda pieeja vislabāk kalpotu mērķim izskaust iekšējā tirgus darbības traucējumus.

⁽⁷⁾ Priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, COM(2011)0121 final/2, 3.10.2011.

Grozījums

- 3) Kā norādīts 2011. gada 16. marta priekšlikumā Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) ⁽⁷⁾, uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma, kura uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām apskata Savienību kā vienotu tirgu, atvieglotu pārrobežu darbību uzņēmumiem, kuri ir Savienības rezidenti, un veicinātu mērķi padarīt Savienību par konkurētspējīgāku vietu starptautiskajiem ieguldījumiem, **jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem**. 2011. gada priekšlikums par KKUINB ir vērsts uz mērķi veicināt Savienībā esošo uzņēmumu pārrobežu komercdarbības paplašināšanos. Papildus šim mērķim būtu jāņem vērā, ka KKUINB var būt ļoti efektīva iekšējā tirgus darbības uzlabošanai, apkarojot nodokļu apiešanas shēmas. Ņemot vērā iepriekš minēto, KKUINB iniciatīva būtu jāiesniedz no jauna, lai vienādā līmenī varētu risināt jautājumus attiecībā uz darbījumbūtības veicināšanas aspektu un iniciatīvas funkciju cīņā pret nodokļu apiešanu. **Pēc ieviešanas visās dalībvalstīs KKUINB nodrošinātu, ka nodokļi tiek maksāti tur, kur tiek radīta peļņa un uzņēmumiem ir pastāvīgā pārstāvniecība**. Šāda pieeja vislabāk kalpotu mērķim izskaust iekšējā tirgus darbības traucējumus. **Iekšējā tirgus darbības uzlabošana ir svarīgs izaugsmi un darbvietu radīšanu veicinošs faktors. KKUINB ieviešanai vajadzētu uzlabot izaugsmi un radīt vairāk darbvietu visā Savienībā, samazinot starp uzņēmumiem nelabvēlīgu konkurenci nodokļu jomā**.

⁽⁷⁾ Priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, COM(2011)0121 final/2, 3.10.2011.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums

4. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 4) Ņemot vērā nepieciešamību ātri rīkoties, lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, padarot to, no vienas puses, tirdzniecībai un ieguldījumiem labvēlīgāku un, no otras puses, noturīgāku pret nodokļu apiešanas shēmām, vērienīgo KĶUINB iniciatīvu ir nepieciešams sadalīt divos atsevišķos priekšlikumos. Pirmajā posmā būtu jāvienojas par noteikumiem par kopēju uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KĶUINB), un pēc tam otrajā posmā būtu jārisina jautājums par konsolidāciju.

Grozījums

- 4) Ņemot vērā nepieciešamību ātri rīkoties, lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, padarot to, no vienas puses, tirdzniecībai un ieguldījumiem labvēlīgāku un, no otras puses, noturīgāku pret nodokļu apiešanas shēmām, ir ļoti svarīgi nodrošināt direktīvas par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi un direktīvas par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi vienlaicīgu stāšanos spēkā. ***Tā kā šāda režīma maiņa ir būtiska virzība uz iekšējā tirgus izveides pabeigšanu, tai ir nepieciešama elastība, lai to varētu pienācīgi izpildīt jau no paša sākuma. Tādēļ — tā kā iekšējais tirgus aptver visas dalībvalstis, — KĶUINB būtu jāievieš visās dalībvalstīs. Ja Padome vienprātīgi nepieņem lēmumu par priekšlikumu izveidot KĶUINB, Komisijai vajadzētu izstrādāt jaunu priekšlikumu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 116. pantu, atbilstoši kuram Eiropas Parlaments un Padome rīkojas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, lai pieņemtu nepieciešamos tiesību aktus. Kā galējais līdzeklis dalībvalstīm saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību būtu jāierosina ciešāka sadarbība, kurai vajadzētu būt vienmēr atvērta jebkurai dalībvalstij. Tomēr nākas paust nožēlu, ka par katru dalībvalsti atsevišķi nav veikts sīki izstrādāts ietekmes novērtējums nedz attiecībā uz KĶUINB, nedz KĶUINB priekšlikumu par to ietekmi uz dalībvalstu ieņēmumiem no uzņēmumu ienākuma nodokļa.***

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 5

Direktīvas priekšlikums

5. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 5) Pārrobežu kontekstā mēdz parādīties vairākas agresīvas nodokļu plānošanas struktūras, kas nozīmē, ka iesaistītajām uzņēmumu grupām ir minimāli resursi. Pamatojoties uz šo, **KKUINB** noteikumi proporcionalitātes **labad** būtu obligāti jāpiemēro tikai **tām uzņēmumu grupām**, kas ir **būtiskas pēc sava lieluma**. Šajā nolūkā būtu jānosaka ar lielumu saistītais sliekšnis, pamatojoties uz grupas, kura iesniedz konsolidētos finanšu pārskatus, kopējo konsolidēto ieņēmumu. Turklāt, lai labāk sasniegtu mērķi veicināt tirdzniecību un ieguldījumus iekšējā tirgū, grupām, kas neatbilst **noteiktajam lieluma sliekšnim, būtu jābūt** iespējai izvēlēties **KKUINB noteikumu piemērošanu**.

Grozījums

- 5) Pārrobežu kontekstā mēdz parādīties vairākas agresīvas nodokļu plānošanas struktūras, kas nozīmē, ka iesaistītajām uzņēmumu grupām ir minimāli resursi. Pamatojoties uz šo, noteikumi **par kopējo bāzi** proporcionalitātes **apsvērumu dēļ sākotnēji** būtu obligāti jāpiemēro tikai **tiem uzņēmumiem**, kas ir **lielas grupas sastāvā**. Šajā nolūkā būtu jānosaka ar lielumu saistītais sliekšnis **EUR 750 miljonu apmērā**, pamatojoties uz grupas, kura iesniedz konsolidētos finanšu pārskatus, kopējo konsolidēto ieņēmumu. **Tā kā šī direktīva nosaka jaunu standartu attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi visiem uzņēmumiem, kas atrodas Savienībā, sliekšnis būtu jāsamazina līdz nullei laikposmā, kas nepārsniedz septiņus gadus**. Turklāt, lai labāk sasniegtu mērķi veicināt tirdzniecību un ieguldījumus iekšējā tirgū, uzņēmumiem, kas neatbilst **noteiktajiem kritērijiem, vajadzētu būt** iespējai **pirmajā posmā** izvēlēties piemērot noteikumus **par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi**.

Grozījums Nr. 6

Direktīvas priekšlikums

5.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 5a) Pastāvot vienlīdzīgiem visiem apstākļiem, pāreja uz kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi dalībvalstīm var radīt nodokļu ieņēmumu zaudējumus vai ieguvumus. Lai kompensētu zaudējumus, tiek izveidots pagaidu kompensēšanas mehānisms, ko finansē ar fiskālo pārpalikumu dalībvalstīs, kuras iegūst nodokļu ieņēmumus, balstoties uz jauno režīmu. Kompensācija katru gadu būtu jākorģē, lai ņemtu vērā valstu vai reģionu lēmumus, kas pieņemti pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā. Būtu jānosaka prasība Komisijai ierosināt pēc septiņu gadu perioda beigām atcelt vai mainīt šo kompensēšanas sistēmu, kā arī noteikt kompensācijas maksimālo apmēru.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 7

Direktīvas priekšlikums

5.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 5b) Lai novērstu pašreizējo nodokļu sloga noteikšanu starptautiskajiem uzņēmumiem (MVU) un starptautiskajiem uzņēmumiem, kā norādīts Eiropas Parlamenta 2015. gada 25. novembra rezolūcijā par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem, kopējās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes izveidošanas mērķis ir nenostādīt MVU nelabvēlīgākā stāvoklī un tādējādi radīt tiem vienlīdzīgu konkurenci apstākļos. Galvenā nodokļu iestāde var nodrošināt MVU nepieciešamos instrumentus, lai palīdzētu tiem izpildīt administratīvās un organizatoriskās prasības, ko paredz brīvprātīga to dalība KKŪINB.

Grozījums Nr. 8

Direktīvas priekšlikums

6. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 6) *Atbilstība konsolidācijai (dalībai grupā) būtu jānosaka saskaņā ar divdaļīgu testu, kura pamatā ir: i) kontrole (vairāk nekā 50 procenti no balsstiesībām) un ii) īpašumtiesības (vairāk nekā 75 procenti no pašu kapitāla) vai tiesības uz peļņu (vairāk nekā 75 procenti no tiesībām, kas ļauj saņemt peļņu). Šāds tests nodrošinātu augsta līmeņa ekonomisko integrāciju grupas dalībnieku starpā. Lai nodrošinātu sistēmas integritāti, taksācijas gada laikā būtu jāsasniedz divi sliekšņi – attiecībā uz kontroli un attiecībā uz īpašumtiesībām vai tiesībām uz peļņu, pretējā gadījumā tos nesasniedzot uzņēmumam būtu nekavējoties jāizstājas no grupas. Lai novērstu manipulācijas ar nodokļu rezultātiem ar uzņēmumu starpniecību, kuri pievienojas un izstājas no grupas īsā laikā, būtu jāparedz arī obligātā prasība attiecībā uz dalību grupā vismaz deviņus mēnešus pēc kārtas.*
- 6) *Ir jādefinē tādas pastāvīgās pārstāvniecības jēdziens, kas atrodas Savienībā un pieder nodokļu maksātājam, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām Savienībā. Starptautiski uzņēmumi pārāk bieži panāk vienošanās, lai savu peļņu pārvietotu uz valstīm ar labvēlīgu nodokļu režīmu, un līdz ar to nemaksā nekādus nodokļus, vai arī tiem tiek piemērota ļoti zema nodokļu likme. Jēdziens „pastāvīga pārstāvniecība” nodrošinātu precīzu un saistošu tādu kritēriju definīciju, kuri jāievēro, lai starptautisks uzņēmums pierādītu, kas tas atrodas konkrētā valstī. Tādējādi starptautiskajiem uzņēmumiem nāksies godīgi maksāt nodokļus. Mērķis būtu nodrošināt, lai visiem iesaistītajiem nodokļu maksātājiem būtu kopīga izpratne un lai izslēgtu iespēju, ka neatbilstība rodas atšķirīgu definīciju dēļ. Tāpat ir svarīgi, lai būtu vienots tādas pastāvīgās pārstāvniecības jēdziens, kas atrodas trešā valstī vai kas atrodas Savienībā, bet pieder nodokļu maksātājam, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām trešā valstī. Ja transfertcenu noteikšana izraisa peļņas pārvietošanu uz zemu nodokļu jurisdikciju, priekšroka būtu dodama sistēmai, kurā peļņas piešķiršanā tiek izmantota sadalījuma formula. Savienība, pieņemot šādu sistēmu, var noteikt starptautisku standartu, lai panāktu modernu un efektīvu uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu. Komisijai būtu jāizstrādā projekts pārejas posmā izmantojamām pamatnostādņēm, kurās trešām valstīm piemērojamā režīmā sadalījuma formula pastāvētu līdzās citām piešķiršanas metodēm, tomēr galu galā sadalījuma formulai vajadzētu būt standarta piešķiršanas metodei. Komisijai būtu jāsaņem priekšlikums izveidot Savienības nolīguma paraugu nodokļu jomā, ar ko galarezultatā varētu aizstāt tūkstošiem divpusējo nolīgumu, kurus noslēgusi katra dalībvalsts.*

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 9

Direktīvas priekšlikums

6.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 6a) *Digitālās preces parasti ir ļoti mobilas un nemateriālas. Pētījumi liecina, ka digitālā nozare ir lielā mērā iesaistīta agresīvas nodokļu plānošanas praksē, jo daudziem uzņēmējdarbības modeļiem nav nepieciešama fiziska infrastruktūra, lai veiktu darījumus ar klientiem un gūtu peļņu. Tas ļauj lielākajiem digitālajiem uzņēmumiem par saviem ieņēmumiem maksāt nodokļus, kas ir tuvu nullei. Dalībvalstu valsts kases zaudē miljardiem eiro lielus nodokļu ieņēmumus, jo nevar aplikt ar nodokli digitālos starptautiskos uzņēmumus. Lai novērstu šo patieso un akūto sociālo netaisnību, pašreizējos uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktus nepieciešams paplašināti attiecināt uz jauno digitālo pastāvīgo pārstāvniecību saiknēm, pamatojoties uz ievērojamu digitālo klātbūtni. Līdzīgiem uzņēmējdarbības modeļiem ir vajadzīgi vienlīdzīgi konkurences apstākļi, lai novērstu ar nodokļiem saistītās problēmas, kas rodas saistībā ar digitalizāciju, nekaitējot digitālās nozares potenciālam. Īpaši šajā sakarībā būtu jāņem vērā darbs, ko ir veikusi ESAO pie starptautiski saskaņotu noteikumu kopuma.*

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 10

Direktīvas priekšlikums

10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 10) Konsolidētās nodokļa bāzes sadalījuma formulai vajadzētu ietvert **trīs vienlīdz** svērtus faktoros, proti, **darbaspēks, aktīvi un pārdevumi** galamērķu dalījumā. Šiem vienlīdz svērtajiem faktoriem vajadzētu atspoguļot līdzsvarotu pieeju ar nodokli apliekamas peļņas sadalījumā starp attiecīgajām dalībvalstīm, un vajadzētu nodrošināt, ka peļņa tiek aplikta ar nodokli vietā, kur tā faktiski radusies. Tāpēc darbaspēku un aktīvus vajadzētu attiecināt uz to dalībvalsti, kurā veic darbu vai atrodas aktīvi, un līdz ar to tas piešķirtu attiecīgu svērumu izcelsmes dalībvalsts interesēm, kamēr pārdošana tiktu attiecināta uz preču vai pakalpojumu galamērķa dalībvalsti. Lai ņemtu vērā atšķirības algu līmeņos visā Savienībā, un tādējādi nodrošinātu taisnīgāku konsolidētās nodokļa bāzes sadali, darbaspēka faktorā vajadzētu būt algām un darbinieku skaitam (katra pozīcija uzskatāma par pusi). Savukārt aktīvu **faktorā vajadzētu iekļaut visus materiālos pamatlīdzekļus, un nevajadzētu iekļaut nemateriālos un finanšu aktīvus to mobilā rakstura dēļ un izrietošā riska dēļ, ka varētu apiet šīs direktīvas noteikumus**. Ja ārkārtēju apstākļu dēļ dalījuma rezultāts patiesi neatspoguļo darījumdarbības apjomu, tad drošības klauzulai vajadzētu paredzēt alternatīvu ienākuma sadales metodi.

Grozījums

- 10) Konsolidētās nodokļa bāzes sadalījuma formulai vajadzētu ietvert **četrus vienādi** svērtus faktoros, proti, **darbaspēku, aktīvus, pārdošanas apjomu** galamērķu dalījumā **un tiešsaistes platformu un pakalpojumu lietotāju personas datu vākšanu un izmantošanu (pēdējais no šeit minētajiem turpmāk — „datu faktors”)**. Šiem vienlīdz svērtajiem faktoriem vajadzētu atspoguļot līdzsvarotu pieeju ar nodokli apliekamas peļņas sadalījumā starp attiecīgajām dalībvalstīm, un vajadzētu nodrošināt, ka peļņa tiek aplikta ar nodokli vietā, kur tā faktiski radusies. Tāpēc darbaspēku un aktīvus vajadzētu attiecināt uz to dalībvalsti, kurā veic darbu vai atrodas aktīvi, un līdz ar to tas piešķirtu attiecīgu svērumu izcelsmes dalībvalsts interesēm, kamēr pārdošana tiktu attiecināta uz preču vai pakalpojumu galamērķa dalībvalsti. Lai ņemtu vērā atšķirības algu līmeņos visā Savienībā, un tādējādi nodrošinātu taisnīgāku konsolidētās nodokļa bāzes sadali, darbaspēka faktorā vajadzētu būt algām un darbinieku skaitam (katra pozīcija uzskatāma par pusi). Savukārt aktīvu **faktoram būtu jāietver vienīgi materiāli aktīvi**. Ja ārkārtēju apstākļu dēļ dalījuma rezultāts patiesi neatspoguļo darījumdarbības apjomu, tad drošības klauzulai vajadzētu paredzēt alternatīvu ienākuma sadales metodi.

Grozījums Nr. 11

Direktīvas priekšlikums

10.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 10a) Konsolidētās nodokļa bāzes sadalījuma formulā pilnībā jāatspoguļo katrā dalībvalstī veiktā saimnieciskā darbība, pienācīgi pilnībā ņemot vērā iespējamās būtiskās atšķirības valstu ekonomikā. Ja formulas piemērošanā iegūtais dalījuma rezultāts līdzsvaroti neatspoguļo saimnieciskās darbības apjomu, kā līdzeklis šādas situācijas labošanai var būt strīdu izšķiršanas mehānisms. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisijai būtu jāizvērtē strīdu izšķiršanas mehānisma izveides lietderība, lai nodrošinātu pienācīgu to strīdu izšķiršanu, kuros ir iesaistītas dažādas dalībvalstis.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 12

Direktīvas priekšlikums

11. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 11) *Sakarā ar atsevišķu nozaru specifiku, piemēram, finanšu un apdrošināšanas sektors, naftas un gāzes sektors, kā arī kuģniecības un gaisa transporta sektors, nepieciešams ieviest pielāgošanas formulu konsolidētās nodokļa bāzes sadalīšanai.*

svītrots

Grozījums Nr. 13

Direktīvas priekšlikums

14. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 14) Šīs direktīvas pamatā ir Padomes Direktīva Nr. 2016/xx/ES par vienotu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (ar ko nosaka kopīgus noteikumus par uzņēmumu ienākuma nodokli nodokļa bāzes aprēķināšanai), tajā paredzēta nodokļu rezultātu konsolidācija grupas līmenī. Līdz ar to ir nepieciešams risināt jautājumus saistībā ar mijiedarbību starp abiem juridiskajiem instrumentiem un konkrētu nodokļu bāzes elementu pāreju uz jauno grupas sistēmu. Jo īpaši šādos elementos vajadzētu iekļaut procentu ierobežošanas noteikumu, pārejas klauzula un noteikumus par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem, kā arī hibrīdneatbilstības.

- 14) Šīs direktīvas pamatā ir Padomes Direktīva Nr. 2016/xx/ES par vienotu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (ar ko nosaka kopīgus noteikumus par uzņēmumu ienākuma nodokli nodokļa bāzes aprēķināšanai), tajā paredzēta nodokļu rezultātu konsolidācija grupas līmenī. Līdz ar to ir nepieciešams risināt jautājumus saistībā ar mijiedarbību starp abiem juridiskajiem instrumentiem un konkrētu nodokļu bāzes elementu pāreju uz jauno grupas sistēmu. Jo īpaši šādos elementos vajadzētu iekļaut procentu ierobežošanas noteikumu, pārejas klauzula un noteikumus par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem, kā arī hibrīdneatbilstības. **Nedrīkstētu liegt dalībvalstīm iespēju ieviest papildu pasākumus pret nodokļu apiešanu, lai mazinātu nelabvēlīgo ietekmi, ko rada peļņas novirzīšana uz zemu nodokļu trešām valstīm.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 14

Direktīvas priekšlikums

16. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 16) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, saskaņā ar LESD 290. pantu vajadzētu deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus attiecībā uz i) izmaiņām dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz uzņēmumu formām un nodokļiem un grozīt I un II pielikumu atbilstīgi; ii) paredzot papildu definīcijas; un iii) noteikumu par procentu atskaitīšanas ierobežojumiem papildināšana, ieviešot sadrumstalotības novēršanas noteikumus, lai labāk novērstu nodokļu apiešanas riskus, kas var rasties grupā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt vienlaicīgu, savlaicīgu un atbilstīgu attiecīgo dokumentu nosūtīšanu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums

- 16) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, saskaņā ar LESD 290. pantu vajadzētu deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus attiecībā uz i) izmaiņām dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz uzņēmumu formām un nodokļiem un grozīt I un II pielikumu atbilstīgi; ii) paredzot papildu definīcijas; un iii) noteikumu par procentu atskaitīšanas ierobežojumiem papildināšana, ieviešot sadrumstalotības novēršanas noteikumus, lai labāk novērstu nodokļu apiešanas riskus, kas var rasties grupā; **un iv) jāizdod pārejas posmā izmantojamas pamatnostādnes, kurās trešām valstīm piemērojamā režīmā sadalījuma formula pastāvētu līdzās citām piešķiršanas metodēm.** Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, **un tai būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta ikgadējā rezolūcija.** Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt vienlaicīgu, savlaicīgu un atbilstīgu attiecīgo dokumentu nosūtīšanu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 15

Direktīvas priekšlikums

17. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 17) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, Komisijai vajadzētu piešķirt īstenošanas pilnvaras, i) lai tā katru gadu varētu pieņemt sarakstu, kurā minētas trešo valstu uzņēmumu formas, kas ir līdzīgas I pielikumā minētajām uzņēmumu formām; ii) noteikt detalizētus noteikumus par darbaspēka, aktīvu un pārdevumu faktoru aprēķināšanu, darbinieku un algu, aktīvu un pārdevumu attiecināšanu uz attiecīgo faktoru un aktīvu novērtēšanu; iii) pieņemt tiesību aktu, nosakot standarta formu paziņojumam par grupas izveidi; un iv) paredzēt noteikumus par konsolidētās nodokļu deklarācijas iesniegšanu elektroniski, par konsolidētās nodokļu deklarācijas formu, par atsevišķa nodokļu maksātāja nodokļu deklarācijas formu, un par nepieciešamo pavaddokumentāciju. Šīs pilnvaras vajadzētu īstenot saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.02.2011., 13. lpp.).

Grozījums

- 17) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, Komisijai vajadzētu piešķirt īstenošanas pilnvaras, i) lai tā katru gadu varētu pieņemt sarakstu, kurā minētas trešo valstu uzņēmumu formas, kas ir līdzīgas I pielikumā minētajām uzņēmumu formām; ii) noteikt detalizētus noteikumus par darbaspēka, aktīvu un pārdevumu faktoru, **kā arī datu faktora sadalījumu un izmantotajiem personas datiem**, aktīvu un pārdevumu attiecināšanu uz attiecīgo faktoru un aktīvu novērtēšanu; iii) pieņemt tiesību aktu, nosakot standarta formu paziņojumam par grupas izveidi; un iv) paredzēt noteikumus par konsolidētās nodokļu deklarācijas iesniegšanu elektroniski, par konsolidētās nodokļu deklarācijas formu, par atsevišķa nodokļu maksātāja nodokļu deklarācijas formu, un par nepieciešamo pavaddokumentāciju. **Komisijai sadarbībā ar dalībvalstu nodokļu iestādēm būtu jāizstrādā minētās vienotās nodokļu deklarācijas veidlapas.** Šīs pilnvaras vajadzētu īstenot saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.02.2011., 13. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 16

Direktīvas priekšlikums

18. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 18) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību, cīnoties pret nodokļu apiešanu starptautiskā mērogā, un vienkāršot uzņēmumiem iespējas paplašināt savu darbību ārpus Savienības robežām, nevar pietiekami labi sasniegt, atsevišķām dalībvalstīm darbojoties vienpusēji un atšķirīgi, jo šo mērķu sasniegšanai ir nepieciešama koordinēta rīcība, bet gan, ņemot vērā to, ka direktīva attiecas uz iekšējā tirgus neefektivitāti, kura rodas atšķirīgu valstu nodokļu noteikumu mijiedarbības rezultātā, kas ietekmē iekšējo tirgu un ierobežo pārrobežu darbību, šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai, jo īpaši ņemot vērā, ka tās obligātā darbības joma attiecas tikai uz grupām, kas pārsniedz noteiktu lielumu.

Grozījums

- 18) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību, cīnoties pret nodokļu apiešanu starptautiskā mērogā, un vienkāršot uzņēmumiem, **jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem**, iespējas paplašināt savu darbību ārpus Savienības robežām, nevar pietiekami labi sasniegt, atsevišķām dalībvalstīm darbojoties vienpusēji un atšķirīgi, jo šo mērķu sasniegšanai ir nepieciešama koordinēta rīcība, bet gan, ņemot vērā to, ka direktīva attiecas uz iekšējā tirgus neefektivitāti, kura rodas atšķirīgu valstu nodokļu noteikumu mijiedarbības rezultātā, kas ietekmē iekšējo tirgu un ierobežo pārrobežu darbību, šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai, jo īpaši ņemot vērā, ka tās obligātā darbības joma attiecas tikai uz grupām, kas pārsniedz noteiktu lielumu.

Grozījums Nr. 17

Direktīvas priekšlikums

20. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 20) **Komisijai vajadzētu prasīt izskatīt direktīvas piemērošanu pēc pieciem gadiem no tās stāšanās spēkā un ziņot par tās darbību Padomei.** Dalībvalstu pienākums būtu darīt Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva,

Grozījums

- 20) **Tā kā ar šo direktīvu būtiski maina uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanas noteikumus, būtu jāprasa, lai Komisija piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā veiktu rūpīgu novērtējumu par direktīvas piemērošanu un ziņotu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas darbību. Ziņojumā par īstenošanu būtu jāiekļauj vismaz šādi punkti: šajā direktīvā paredzēto nodokļa uzlikšanas sistēmu ietekme uz dalībvalstu ienākumiem, sistēmas radītās priekšrocības un trūkumi MVU, ietekme uz taisnīgu nodokļa iekasēšanu starp dalībvalstīm, ietekme uz iekšējo tirgu kopumā, it īpaši attiecībā uz iespējamu konkurences kroplošanu starp uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šajā direktīvā paredzētie jaunie noteikumi, un to uzņēmumu skaits, uz kuriem attiecas piemērošanas joma pārejas perioda laikā. Komisijas pienākums būtu izskatīt šīs direktīvas piemērošanu, kad būs pagājuši 10 gadi pēc tās stāšanās spēkā, un ziņot par direktīvas darbību Eiropas Parlamentam un Padomei.** Dalībvalstu pienākums būtu darīt Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva,

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 18

Direktīvas priekšlikums

20.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 20a) *Lai sasniegtu pilnīgu un saskaņotu konsolidāciju un nepieļautu jaunas arbitražas iespējas starp dalībvalstīm, ir jāpieņem nepārprotami, konsekventi un objektīvi kritēriji konsolidētās nodokļa bāzes aprēķināšanai. Tādēļ Komisijai būtu jāierosina nepieciešamie grozījumi šīs direktīvas attiecīgajos noteikumos par konsolidētās nodokļa bāzes noteikšanu un aprēķināšanu.*

Grozījums Nr. 19

Direktīvas priekšlikums

20.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 20b) *Komisijai būtu jāapsver iespēja veikt papildu pētījumus, kuros tiktu analizēta KĶUINB iespējamā ietekme uz atsevišķu dalībvalstu uzņēmumiem no uzņēmumu ienākuma nodokļa un neizdevīgāki konkurences apstākļi, ko tā varētu radīt ES salīdzinājumā ar trešām valstīm.*

Grozījums Nr. 20

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Ar šo direktīvu izveido nodokļa bāzes **konsolidācijas** sistēmu, **kā minēts Padomes Direktīvā Nr. 2016/xx/ES** ⁽¹⁴⁾, **tādiem** uzņēmumiem, **kas ir grupas dalībnieki**, un paredz noteikumus par **to, kā kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi attiecināt uz dalībvalstīm un kā to administrēt valsts nodokļu iestādēs.**

1. Ar šo direktīvu izveido **kopējās** nodokļa bāzes sistēmu **Savienībā nodokļa uzlikšanai konkrētiem** uzņēmumiem un paredz noteikumus par **šīs bāzes aprēķināšanu, tostarp noteikumus par pasākumiem, ar ko nepieļauj nodokļu apiešanu, un par pasākumiem, kuri saistīti ar ierosinātās nodokļu sistēmas starptautisko dimensiju.**

(14) [pilns direktīvas nosaukums (OV L [...], [...], [...] lpp.)].

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 21**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – ievaddaļa***Komisijas ierosinātais teksts*

1. Šīs direktīvas noteikumus piemēro uzņēmumam, kas ir izveidots saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un uz tā pastāvīgajām pārstāvniecībām citās dalībvalstīs, ja uzņēmums atbilst visiem šiem nosacījumiem:

Grozījums

1. Šīs direktīvas noteikumus piemēro uzņēmumam, kas ir izveidots saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un uz tā pastāvīgajām pārstāvniecībām **un digitālajām pastāvīgajām pārstāvniecībām** citās dalībvalstīs, ja uzņēmums atbilst visiem šiem nosacījumiem:

Grozījums Nr. 22**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – c apakšpunkts***Komisijas ierosinātais teksts*

(c) ietilpst tādā konsolidētā grupā finanšu grāmatvedības vajadzībām, kuras kopējie ieņēmumi pārsniedz EUR 7 500 000 000 finanšu gadā pirms attiecīgā finanšu gada;

Grozījums

c) ietilpst tādā konsolidētā grupā finanšu grāmatvedības vajadzībām, kuras kopējie ieņēmumi pārsniedz EUR 7 500 000 000 finanšu gadā pirms attiecīgā finanšu gada. **Šo sliekšni samazina līdz nullei ne ilgāk kā septiņu gadu laikā;**

Grozījums Nr. 23**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 3. punkts***Komisijas ierosinātais teksts*

3. Uzņēmums, kas atbilst 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nosacījumiem, bet neatbilst c) apakšpunkta nosacījumiem, var izvēlēties sev un savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, piemērot šīs direktīvas noteikumus **uz pieciem taksācijas gadiem. Šo termiņu automātiski pagarina par secīgiem pieciem taksācijas gadiem, ja vien saskaņā ar 47. panta otru apakšpunktu netiek iesniegts paziņojums par pastāvēšanas izbeigšanu. Katru reizi, kad notiek pagarināšana, piemērojami 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā minētie nosacījumi.**

Grozījums

3. Uzņēmums, kas atbilst 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nosacījumiem, bet neatbilst c) apakšpunkta nosacījumiem, var izvēlēties sev un savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, piemērot šīs direktīvas noteikumus.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 24

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. Šīs direktīvas noteikumus nepiemēro kuģošanas sabiedrībai, kurai piemērojams īpašs nodokļu režīms. Kuģošanas sabiedrību ar īpašu nodokļu režīmu ņem vērā uzņēmumu noteikšanas vajadzībām, kas ir vienas un tās pašas grupas dalībnieki, kā minēts 5. un 6. pantā.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 25

Direktīvas priekšlikums

3. pants – 1. daļa – 23. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(23) „konsolidēta nodokļa bāze” ir visu grupas dalībnieku **nodokļa bāzu sasummēšanas rezultāts**, kas aprēķināts saskaņā ar Direktīvu Nr. 2016/xx/ES;

Grozījums

23) „konsolidēta nodokļa bāze” ir grupas dalībnieku **konsolidētais ar nodokli apliekamais neto ienākums**, kas aprēķināts pēc vienādiem grāmatvedības uzskaites principiem, ko piemēro visiem grupas dalībniekiem saskaņā ar Direktīvu 2016/xx/ES;

Grozījums Nr. 26

Direktīvas priekšlikums

3. pants – 1. daļa – 28.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(28a) „**datu faktors**” ir tiešsaistes platformu un pakalpojumu lietotāju personas datu vākšana un izmantošana komerciālos nolūkos vienā vai vairākās dalībvalstīs.

Grozījums Nr. 27

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Ja kāda grupas dalībnieka, kas iesaistīts kuģošanā vai iekšzemes ūdensceļu transportā, faktiskās vadības vieta ir uz kuģa vai laivas, tiek uzskatīts, ka šis grupas dalībnieks ir tās dalībvalsts rezidents nodokļu vajadzībām, kurā ir šī kuģa vai laivas mītnes osta, vai, ja šādas mītnes ostas nav, – tās dalībvalsts rezidents, kurā ir kuģa vai laivas operatora rezidences vieta nodokļu vajadzībām.

Grozījums

svītrots

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 28

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. Nodokļu maksātājs rezidents ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli par visiem ienākumiem, **kas gūti no jebkādiem avotiem** tās dalībvalsts teritorijā, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām, vai ārpus tās.

Grozījums

4. Nodokļu maksātājs rezidents ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli par visiem ienākumiem, **ko radījusi jebkāda darbība** tās dalībvalsts teritorijā, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām, vai ārpus tās.

Grozījums Nr. 29

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Nodokļu maksātājs nerezidents ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli par visiem ienākumiem, kas gūti no darbības, ko veic, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību dalībvalstī.

Grozījums

5. Nodokļu maksātājs nerezidents ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli par visiem ienākumiem, kas gūti no darbības, ko veic, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, **tostarp izmantojot digitālu pastāvīgo pārstāvniecību, kādā dalībvalstī. Nodokļu maksātāja digitālu pastāvīgo pārstāvniecību nosaka saskaņā ar nosacījumiem un kritērijiem, kas minēti 5. pantā Padomes Direktīvā ... par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi** ^(1a).

^(1a) **Padomes Direktīva ... par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (OVL ..., ..., ...lpp.).**

Grozījums Nr. 30

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(a) īstenot **vairāk nekā 50 % no balsstiesībām**; un

Grozījums

a) **tai ir tiesības īstenot balsstiesības, kuras pārsniedz 50 %**; un

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 31

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2a. Pastāvīgās pārstāvniecības cita starpā ir arī digitālas pastāvīgās pārstāvniecības saskaņā ar nosacījumiem un kritērijiem, kas minēti 5. pantā Padomes Direktīvā ... par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi ^(1a)

^(1a) **Padomes Direktīva ... par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (OVL ..., ..., ...lpp.).**

Grozījums Nr. 32

Direktīvas priekšlikums

7. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Visu grupas dalībnieku nodokļa bāzes ir jāsaskaita kopā vienā konsolidētā nodokļa bāzē.

1. **Konsolidētas grupas nodokļa bāzi nosaka tā, it kā tā būtu viena vienība. Šajā nolūkā būtu jāatkāpjas no grupas kopējās nodokļa bāzes, lai likvidētu visu peļņu vai zaudējumus, tostarp tos, kas rodas no jebkura darījuma starp divām vai vairākām grupas vienībām neatkarīgi no tā, kāda veida darījums tas ir.**

Grozījums Nr. 33

Direktīvas priekšlikums

7. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Ja konsolidētā nodokļa bāze ir negatīva, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ar tiem samazina nākamo pozitīvo konsolidēto nodokļa bāzi. Ja konsolidētā nodokļa bāze ir pozitīva, to sadala atbilstoši VIII nodaļai.

2. Ja konsolidētā nodokļa bāze ir negatīva, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ar tiem samazina nākamo pozitīvo konsolidēto nodokļa bāzi **uz periodu, kas nepārsniedz piecus gadus.** Ja konsolidētā nodokļa bāze ir pozitīva, to sadala atbilstoši VIII nodaļai.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 34

Direktīvas priekšlikums

9. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Grupas izmanto konsekventu un pienācīgi dokumentētu metodi grupas iekšējo darījumu iegrāmatošanai. Grupas var mainīt šo metodi tikai pamatotu komerciālu iemeslu dēļ un tikai taksācijas gada sākumā.

Grozījums

2. Grupas izmanto konsekventu un pienācīgi dokumentētu metodi grupas iekšējo darījumu iegrāmatošanai. Grupas var mainīt šo metodi tikai pamatotu komerciālu iemeslu dēļ un tikai taksācijas gada sākumā. **Visi šie darījumi ir jāizslēdz no nodokļa bāzes, veicot konsolidēšanu saskaņā ar 7. panta 1. punktu.**

Grozījums Nr. 35

Direktīvas priekšlikums

9. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. **Grupās iekšējo darījumu iegrāmatošanas metode ļauj identificēt visus pārdevumu un pārdevumu, kas notikuši grupas iekšienē, zemāko vērtību (neamortizējamiem aktīviem) vai vērtību nodokļu vajadzībām (amortizējamiem aktīviem).**

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 36

Direktīvas priekšlikums

9. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. **Grupās iekšējie pārdevumi nemaina pašradītu nemateriālo aktīvu statusu.**

Grozījums

svītrots

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 37

Direktīvas priekšlikums

23. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Ja uzņēmumu reorganizācijas rezultātā viena vai vairākas grupas vai divi vai vairāki grupas dalībnieki kļūst par citas grupas dalībniekiem, jebkādos iepriekš pastāvējušas grupas vai grupu nekompensētus zaudējumus attiecina uz katru šādas citas grupas dalībnieku atbilstoši VIII nodaļai, izmantojot faktorus, kādi tie ir taksācijas gada beigās, kurā notika uzņēmuma reorganizācija. Iepriekš pastāvējušās grupas vai grupu nekompensētos zaudējumus pārnes uz **nākamajiem** gadiem.

Grozījums

Ja uzņēmumu reorganizācijas rezultātā viena vai vairākas grupas vai divi vai vairāki grupas dalībnieki kļūst par citas grupas dalībniekiem, jebkādos iepriekš pastāvējušas grupas vai grupu nekompensētus zaudējumus attiecina uz katru šādas citas grupas dalībnieku atbilstoši VIII nodaļai, izmantojot faktorus, kādi tie ir taksācijas gada beigās, kurā notika uzņēmuma reorganizācija. Iepriekš pastāvējušās grupas vai grupu nekompensētos zaudējumus pārnes uz **periodu ne ilgāku par pieciem** gadiem.

Grozījums Nr. 38

Direktīvas priekšlikums

23. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Ja divi vai vairāki galvenie nodokļu maksātāji apvienojas Padomes Direktīvas Nr. 2009/133/EK⁽¹⁵⁾ 2. panta a) apakšpunkta i) un ii) punkta nozīmē, jebkuri grupas nekompensētie zaudējumi attiecināmi uz šīs grupas dalībniekiem saskaņā ar VIII nodaļu, pamatojoties uz faktoriem, kādi tie ir taksācijas gada beigās, kurā notiek apvienošanās. Nekompensētos zaudējumus pārnes uz **nākamajiem** gadiem.

Grozījums

2. Ja divi vai vairāki galvenie nodokļu maksātāji apvienojas Padomes Direktīvas Nr. 2009/133/EK⁽¹⁵⁾ 2. panta a) apakšpunkta i) un ii) punkta nozīmē, jebkuri grupas nekompensētie zaudējumi attiecināmi uz šīs grupas dalībniekiem saskaņā ar VIII nodaļu, pamatojoties uz faktoriem, kādi tie ir taksācijas gada beigās, kurā notiek apvienošanās. Nekompensētos zaudējumus pārnes uz **periodu ne ilgāku par pieciem** gadiem.

⁽¹⁵⁾ Padomes Direktīva Nr. 2009/133/EK (2009. gada 19. oktobris) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmumu apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (OV L 310, 25.11.2009., 34. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Padomes Direktīva Nr. 2009/133/EK (2009. gada 19. oktobris) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmumu apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (OV L 310, 25.11.2009., 34. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 39

Direktīvas priekšlikums

28. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Konsolidēto nodokļa bāzi sadala starp grupas dalībniekiem katrā taksācijas gadā, izmantojot sadalījuma formulu. Nosakot grupas dalībniekam A iedalīto daļu, izmanto šādu formulu, piešķirot vienādu svērumu **pārdevumu**, darbaspēka un **aktīvu** faktoriem:

Grozījums

Konsolidēto nodokļa bāzi sadala starp grupas dalībniekiem katrā taksācijas gadā, izmantojot sadalījuma formulu. Nosakot grupas dalībniekam A iedalīto daļu, izmanto šādu formulu, piešķirot vienādu svērumu **pārdošanas apjoma**, darbaspēka, **aktīvu** un **datu** faktoriem:

Grozījums Nr. 40

Direktīvas priekšlikums

28. pants – 1. punkts – formula

Komisijas ierosinātais teksts

$$\text{Daļa A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Pārdevumi}^A}{\text{Pārdošanas apjoms}^{\text{Group}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Algu saraksts}^A}{\text{Algu saraksts}^{\text{Group}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Darbnieku sk.}^A}{\text{Darbnieku sk.}^{\text{Group}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktīvi}^A}{\text{Aktīvi}^{\text{Group}}} \right) * \text{Kons. nod. bāze}$$

Grozījums

$$\text{Share A} = \left(\frac{1}{4} \frac{\text{Sales}^A}{\text{Sales}^{\text{Group}}} + \frac{1}{4} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Payroll}^A}{\text{Payroll}^{\text{Group}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{No of employees}^A}{\text{No of employees}^{\text{Group}}} \right) + \frac{1}{4} \frac{\text{Assets}^A}{\text{Assets}^{\text{Group}}} + \frac{1}{4} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Data collected}^A}{\text{Data collected}^{\text{Group}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Data exploited}^A}{\text{Data exploited}^{\text{Group}}} \right) \right) * \text{Con'd Tax Base}$$

Grozījums Nr. 41

Direktīvas priekšlikums

28. pants – 1. punkts – 1.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ja viens vai vairāki faktori netiek piemēroti nodokļu maksātāju darbību rakstura dēļ, visi pārējie piemērojamie faktori formulā būtu proporcionāli jāpārsver, lai saglabātu pilnīgi vienādu katram piemērojamam faktoram piešķirto svērumu.

Grozījums Nr. 42

Direktīvas priekšlikums

28. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Nosakot grupas dalībniekam iedalīto daļu, **pārdevumu**, darbaspēka un **aktīvu** faktoriem piešķir vienādu svērumu.

Grozījums

5. Nosakot grupas dalībniekam iedalīto daļu, **pārdošanas apjoma**, darbaspēka, **aktīvu** un **datu** faktoriem piešķir vienādu svērumu.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 43

Direktīvas priekšlikums

28. pants – 5.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5.a Pusi no datu faktora veido grupas locekļa vienas dalībvalsts izteiksmē savākto tiešsaistes platformu un pakalpojumu lietotāju personas datu kopējais apjoms skaitītājā un grupas vienas dalībvalsts izteiksmē savākto tiešsaistes platformu un pakalpojumu lietotāju personas datu kopējais apjoms saucējā, bet otru datu faktora pusi veido grupas locekļa vienas dalībvalsts izteiksmē izmantoto tiešsaistes platformu un pakalpojumu lietotāju personas datu kopējais apjoms skaitītājā un grupas vienas dalībvalsts izteiksmē izmantoto tiešsaistes platformu un pakalpojumu lietotāju personas datu kopējais apjoms saucējā.

Grozījums Nr. 44

Direktīvas priekšlikums

28. pants – 5.b punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5.b Personas datu apjomu, kas savākti saskaņā ar datu faktoru, mēra taksācijas gada beigās katrā dalībvalstī.

Grozījums Nr. 45

Direktīvas priekšlikums

28. pants – 5.c punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5c Personas datu vākšanu un izmantošanu komerciāliem mērķiem saistībā ar datu faktoru definē saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 46

Direktīvas priekšlikums

29. pants

Komisijas ierosinātais teksts

29. pants

Drošības klauzula

Atkāpjoties no 28. pantā izklāstītā noteikuma, ja galvenais nodokļu maksātājs vai kompetentā iestāde uzskata, ka pēc konsolidētās nodokļa bāzes sadales kāda grupas dalībnieka sadales rezultāts patiesi neatspoguļo šā grupas dalībnieka darbījums darbības apjomu, attiecīgais galvenais nodokļu maksātājs vai kompetentā iestāde var lūgt alternatīvas metodes izmantošanu nodokļu daļas aprēķināšanai katram grupas dalībniekam. Alternatīvu metodi var izmantot tikai tad, ja pēc kompetento iestāžu savstarpējas apspriešanās un vajadzības gadījumā, pēc apspriešanās saskaņā ar 77. un 78. pantu visas šīs iestādes vienojas par alternatīvo metodi. Galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts informē Komisiju par izmantoto alternatīvo metodi.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 47

Direktīvas priekšlikums

38. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Preču b ietver tā grupas dalībnieka pārdevumu faktorā, kurš atrodas dalībvalstī, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana personai, kas tās iegādājas. Ja šo vietu nevar noteikt, preču **pārdevumus** attiecina uz grupas dalībnieku, kurš atrodas tajā dalībvalstī, kurā ir pēdējā identificējamā preču atrašanās vieta.

Grozījums

1. Preču **pārdošanas apjomus** ietver tā grupas dalībnieka pārdevumu faktorā, kurš atrodas dalībvalstī, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana personai, kas tās iegādājas. Ja šo vietu nevar noteikt **vai ja grupas dalībniekam nav ar nodokli apliekamas saiknes ar uzņēmumu**, preču **pārdošanas apjomus** attiecina uz grupas dalībnieku, kurš atrodas tajā dalībvalstī, kurā ir pēdējā identificējamā preču atrašanās vieta.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 48

Direktīvas priekšlikums

43. pants

Komisijas ierosinātais teksts

43. pants

Kuģošana, iekšzemes ūdensceļu transports un gaisa satiksme

Grupas dalībnieka, kura pamatdarbība ir kuģu vai gaisa kuģu ekspluatācija starptautiskajā satiksmē vai iekšzemes ūdensceļu transportā iesaistītu laivu ekspluatācija, ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus izslēdz no konsolidētās nodokļa bāzes un nesadala saskaņā ar 28. pantā minētajiem noteikumiem. Tā vietā šos ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus attiecina uz šo grupas dalībnieku, katram darījumam atsevišķi, un piemēro cenu noteikšanas korekcijas saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 56. pantu.

Līdzdalību grupas dalībniekā un grupas dalībnieka līdzdalību citos ņem vērā, nosakot, vai pastāv grupa, kas minēta 5. un 6. pantā.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 49

Direktīvas priekšlikums

46. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Paziņojumam, kas minēts 1. punktā, jāaptver visi grupas dalībnieki, **izņemot kuģošanas sabiedrības saskaņā ar 2. panta 4. punktu.**

Grozījums

2. Paziņojumam, kas minēts 1. punktā, jāaptver visi grupas dalībnieki.

Grozījums Nr. 50

Direktīvas priekšlikums

48. pants – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija **var pieņemt** tiesību aktu, nosakot standarta formu paziņojumam par grupas izveidi. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Grozījums

Komisija **pieņem** tiesību aktu, nosakot standarta formu paziņojumam par grupas izveidi. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 51

Direktīvas priekšlikums

55. pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija **var pieņemt** tiesību aktus, kuros nosaka noteikumus par konsolidētās nodokļu deklarācijas elektronisko iesniegšanu, konsolidētās nodokļu deklarācijas formu, atsevišķa nodokļu maksātāja nodokļu deklarācijas formu, un par nepieciešamo pavaddokumentāciju. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Grozījums

Komisija **pieņem** tiesību aktus, kuros nosaka noteikumus par konsolidētās nodokļu deklarācijas elektronisko iesniegšanu, konsolidētās nodokļu deklarācijas formu, atsevišķa nodokļu maksātāja nodokļu deklarācijas formu, un par nepieciešamo pavaddokumentāciju. **Komisija sadarbībā ar dalībvalstu nodokļu iestādēm izstrādā šīs vienotās nodokļu deklarācijas veidlapas.** Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Grozījums Nr. 52

Direktīvas priekšlikums

65. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Ja dalībvalsts, kurā grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, kompetentā iestāde nepiekrīt galvenās nodokļu iestādes lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 49. pantu vai 56. panta 2. vai 4. punktu, vai 56. panta 5. punkta otro daļu, tā var apstrīdēt šo lēmumu galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās trīs mēnešu laikā.

Grozījums

1. Ja dalībvalsts, kurā grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, **tostarp ja tā ir digitāla patstāvīgā pārstāvniecība**, kompetentā iestāde nepiekrīt galvenās nodokļu iestādes lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 49. pantu vai 56. panta 2. vai 4. punktu, vai 56. panta 5. punkta otro daļu, tā var apstrīdēt šo lēmumu galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās trīs mēnešu laikā.

Grozījums Nr. 53

Direktīvas priekšlikums

65. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2.a Komisija analizē, vai strīdu izšķiršanas mehānisma izveidošana domstarpību izšķiršanu starp dalībvalstīm padarītu vēl efektīvāku un lietderīgāku. Komisija par to iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā attiecīgā gadījumā iekļauj likumdošanas priekšlikumu.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 54

Direktīvas priekšlikums

67. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Pārsūdzības par grozītiem nodokļu aprēķiniem vai aprēķiniem, kas veikti saskaņā ar 54. pantu, izskata administratīva iestāde, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē. Šai administratīvajai struktūrai galvenās nodokļu iestādes dalībvalstī ir jābūt neatkarīgai no nodokļu iestādēm. Ja šādā dalībvalstī nav šādas kompetentas administratīvas iestādes, galvenais nodokļu maksātājs var iesniegt pārsūdzību tieši tiesai.

Grozījums

1. Pārsūdzības par grozītiem nodokļu aprēķiniem vai aprēķiniem, kas veikti saskaņā ar 54. pantu, izskata administratīva iestāde, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē. Šai administratīvajai struktūrai galvenās nodokļu iestādes dalībvalstī ir jābūt neatkarīgai no nodokļu iestādēm. Ja šādā dalībvalstī nav šādas kompetentas administratīvas iestādes **vai ja** galvenais nodokļu maksātājs **dod priekšroku šādai rīcībai**, var iesniegt pārsūdzību tieši tiesai.

Grozījums Nr. 55

Direktīvas priekšlikums

67. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. 1. punktā minētā administratīvā iestāde sešu mēnešu laikā pieņem lēmumu par pārsūdzību. Ja šajā periodā galvenais nodokļu maksātājs nav saņēmis lēmumu, uzskatāms, ka galvenās nodokļu iestādes lēmums ir apstiprināts.

Grozījums

5. **Ja tai ir iesniegta pārsūdzība**, 1. punktā minētā administratīvā iestāde sešu mēnešu laikā pieņem lēmumu par pārsūdzību. Ja šajā periodā galvenais nodokļu maksātājs nav saņēmis lēmumu, uzskatāms, ka galvenās nodokļu iestādes lēmums ir apstiprināts.

Grozījums Nr. 56

Direktīvas priekšlikums

69. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Ja piemēro 1. punktu, pārmērīgas aizņēmumu izmaksas un EBITDA aprēķina grupas līmenī un aprēķinā iekļauj visu grupas dalībnieku rezultātus. EUR **300000** summu, kas minēta Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 13. pantā, palielina līdz EUR 5000000.

Grozījums

2. Ja piemēro 1. punktu, pārmērīgas aizņēmumu izmaksas un EBITDA aprēķina grupas līmenī un aprēķinā iekļauj visu grupas dalībnieku rezultātus. EUR **100000** summu, kas minēta Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 13. pantā, palielina līdz EUR 5000000.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 57

Direktīvas priekšlikums

71. pants

Komisijas ierosinātais teksts

71. pants

Zaudējumu segšana un atgūšana

1. Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 41. panta par zaudējumu segšanu un atgūšanu piemērošana automātiski beidzas, stājoties spēkā šai direktīvai.

2. Pārnestie zaudējumi, kas vēl nav reintegrēti apliekamajā ienākumā, stājoties spēkā šai direktīvai, paliek nodokļu maksātājam, kuram tie tika pārnesti.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 58

Direktīvas priekšlikums

72. pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šīs direktīvas nolūkiem atsauci uz likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kura būtu attiecināma uz nodokļu maksātāju saskaņā ar Direktīvas 2016/xx/ES 53. panta 1. punkta pirmo apakšpunktu, nepiemēro un aizstāj ar vidējo likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, ko piemēro visām dalībvalstīm.

Grozījums

Šajā direktīvā piemēro pārejas noteikumus, kas noteikti Direktīvas 2016/xx/ES 53. pantā.

Grozījums Nr. 59

Direktīvas priekšlikums

73. pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šīs direktīvas nolūkā tiesību normu par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem darbības jomu saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 59. pantu attiecinā tikai uz attiecībām starp grupas dalībniekiem un vienībām, kuras ir rezidenti nodokļu vajadzībām trešā valstī vai uz pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas **rodas** trešā valstī.

Grozījums

Šīs direktīvas nolūkā tiesību normu par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem darbības jomu saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 59. pantu attiecinā tikai uz attiecībām starp grupas dalībniekiem un vienībām, kuras ir rezidenti nodokļu vajadzībām trešā valstī vai uz pastāvīgajām pārstāvniecībām, **tostarp digitalām pastāvīgajām pārstāvniecībām**, kas **atrodas** trešā valstī.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 60

Direktīvas priekšlikums

74. pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šīs direktīvas nolūkiem hibrīdneatbilstību noteikumu **darbības jomu saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 61. pantu ierobežo attiecībā starp grupas dalībniekiem un grupā neietilpstošiem dalībniekiem, kas ir saistītie uzņēmumi, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 56. pantā.**

Grozījums

Šīs direktīvas nolūkiem hibrīdneatbilstību noteikumu **un ar tiem saistīto noteikumu darbības jomu piemēro, kā tas ir noteikts Direktīvas 2016/xx/ES 61. pantā.**

Grozījums Nr. 61

Direktīvas priekšlikums

Article 76

Komisijas ierosinātais teksts

76. pants

Eiropas Parlamenta informēšana

Eiropas Parlamentu informē par Komisijas pieņemtajiem deleģētajiem aktiem vai par jebkādiem iebildumiem, kas izteikti par šiem aktiem, un par to, ka Padome ir atsaukusi šo pilnvaru deleģēšanu.

Grozījums

76. pants

Eiropas Parlamenta informēšana

1. Eiropas Parlaments organizē starpparlamentāru konferenci, lai novērtētu KĶUINB režīmu, ņemot vērā diskusiju par nodokļu politiku rezultātus, kuras notikušas saistībā ar Eiropas pusgada procedūru. Eiropas Parlaments savu viedokli un secinājumus par konferenci paziņo, pieņemot rezolūciju, kas ir adresēta Komisijai un Padomei.

2. Eiropas Parlamentu informē par Komisijas pieņemtajiem deleģētajiem aktiem vai par jebkādiem iebildumiem, kas izteikti par šiem aktiem, un par to, ka Padome ir atsaukusi šo pilnvaru deleģēšanu.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 62

Direktīvas priekšlikums

78.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

78.a pants

Kompensēšanas mehānisms

Lai kompensētu pēkšņus satricinājumus, kurus attiecībā uz nodokļu ieņēmumiem dalībvalstīs ir izraisījuši fiskāli ieguvumi un zaudējumi, kas radušies tieši un vienīgi pārejas rezultātā uz jauno režīmu, kurš ieviests ar šo direktīvu, Komisija izveido īpašu kompensēšanas mehānismu, kas darbosies no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas. Kompensācija katru gadu tiek koriģēta, lai ņemtu vērā valstu vai reģionu lēmumus, kas pieņemti pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās spēkā. Kompensēšanas mehānismu finansē no fiskālā pārpalikuma dalībvalstīs, kuras iegūst ienākumus no nodokļu ieņēmumiem, un to paredz uz septiņu gadu sākotnējo periodu. Pēc minētā perioda beigām Komisija izvērtē, vai ir nepieciešams turpināt kompensācijas mehānisma darbību, un attiecīgi nolemj izbeigt to vai atjaunot vienu reizi ne ilgāk kā vēl uz divu gadu periodu.

Grozījums Nr. 63

Direktīvas priekšlikums

79. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

79. pants

79. pants

Pārskatīšana

Ziņojums par īstenošanu un pārskatīšana

Komisija piecus gadus pēc šīs direktīvas spēkā **pārskata** tas piemērošanu un ziņo Padomei par šīs direktīvas darbību. Ziņojumā it **sevišķi** ietver ietekmes analīzi saistībā ar šīs direktīvas VIII nodaļā izveidoto mehānismu nodokļa bāzu sadalei starp dalībvalstīm.

Komisija piecus gadus pēc šīs direktīvas spēkā **novērtē** tas piemērošanu un ziņo **Eiropas Parlamentam un** Padomei par šīs direktīvas darbību. Ziņojumā **par īstenošanu** it **īpaši** ietver ietekmes analīzi saistībā ar šīs direktīvas VIII nodaļā izveidoto mehānismu nodokļa bāzu sadalei starp dalībvalstīm. **Izdarot no šāda īstenošanas ziņojuma izrietošus secinājumus vai saistībā ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu, Komisija ierosina noteikumus un nosacījumus, lai daļu no nodokļu ieņēmumiem, kas gūti no kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes, ieskaitītu Savienības vispārējā budžetā nolūkā proporcionāli samazināt dalībvalstu iemaksas šajā budžetā.**

Komisija 10 gadus pēc šīs direktīvas spēkā sagatavo pārskatu par direktīvas piemērošanu un ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas darbību.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 64

Direktīvas priekšlikums

80. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstis vēlākais līdz **2020.** gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Grozījums

Dalībvalstis vēlākais līdz **2019.** gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Grozījums Nr. 65

Direktīvas priekšlikums

80. pants – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Tās piemēro minētos noteikumus no **2021.** gada 1. janvāra.

Grozījums

Tās piemēro minētos noteikumus no **2020.** gada 1. janvāra.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0088

Kopējā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze ***Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS))**

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2019/C 162/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2016)0685),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0472/2016),
 - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu iesnieguši Dānijas parlaments, *Dáil Éireann* (Īrijas parlamenta Pārstāvju palāta), *Seanad Éireann* (Īrijas parlamenta Senāts), Luksemburgas Deputātu palāta, Maltas parlaments, Nīderlandes Senāts, Nīderlandes parlamenta Otrā palāta un Zviedrijas parlaments un kuros norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Reglamenta 78.c pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A8-0050/2018),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 1
Direktīvas priekšlikums
1. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- 1) Uzņēmumi, kas vēlas veikt pārrobežu darījumdarbību Savienībā, saskaras ar nopietniem šķēršļiem un tirgus izkropļojumiem, ko rada 28 atšķirīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu pastāvēšana un mijiedarbība. Turklāt nodokļu plānošanas struktūras laika gaitā ir kļuvušas arvien sarežģītākas, jo tās izveido vairākās jurisdikcijās, un tās efektīvi izmanto nodokļu sistēmas specifiskās detaļas vai neatbilstības starp divām vai vairākām nodokļu sistēmām, lai mazinātu uzņēmumu nodokļu saistības. Lai gan šīs situācijas parāda trūkumus, kuri ir pilnīgi atšķirīgi pēc būtības, **abi** trūkumu veidi rada šķēršļus, kas kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Tāpēc, **lai novērstu šīs problēmas, rīcībai** vajadzētu būt vērstai uz **abiem** tirgus nepilnību veidiem.

Grozījums

- 1) Uzņēmumi, kas vēlas veikt pārrobežu darījumdarbību Savienībā, saskaras ar nopietniem šķēršļiem un tirgus izkropļojumiem, ko rada 28 atšķirīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu pastāvēšana un mijiedarbība. **Globalizācijas un digitalizācijas laikmetā kļūst arvien grūtāk izsekot jo īpaši finanšu un intelektuālā kapitāla aplikšanai ar nodokli ienākumu gūšanas vietā un kļūst arvien vieglāk ar to manipulēt.** Turklāt nodokļu plānošanas struktūras laika gaitā ir kļuvušas arvien sarežģītākas, jo tās izveido vairākās jurisdikcijās, un tās efektīvi izmanto nodokļu sistēmas specifiskās detaļas vai neatbilstības starp divām vai vairākām nodokļu sistēmām, lai mazinātu uzņēmumu nodokļu saistības. **Daudzu ekonomikas nozaru vispārēja digitalizācija apvienojumā ar digitālās ekonomikas straujo attīstību rada šaubas par tradicionālajām rūpniecības nozarēm izstrādāto Savienības uzņēmumu ienākuma nodokļa modeļu piemērotību, tostarp attiecībā uz apmēru, kādā izvērtēšanas un aprēķināšanas kritērijus varētu izstrādāt no jauna, lai atspoguļotu 21. gadsimta komercdarbību.** Lai gan šīs situācijas parāda trūkumus, kuri ir pilnīgi atšķirīgi pēc būtības, **visi** trūkumu veidi rada šķēršļus, kas kavē pareizu iekšējā tirgus darbību **un pieļauj kropļojumus starp lieliem uzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem.** Tāpēc **jaunai standarta uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzei Savienībā būtu vajadzētu būt vērstai uz šiem tirgus nepilnību veidiem, vienlaikus ņemot vērā mērķus nodrošināt ilgtermiņa juridisko skaidrību un noteiktību un nodokļu neitralitātes principu. Lielāka konverģence starp valstu nodokļu sistēmām ievērojami samazinās izmaksas un administratīvo slogu uzņēmumiem, kas Savienības teritorijā darbojas pārrobežu līmenī. Nodokļu politika ir dalībvalstu kompetencē, bet Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantā ir skaidri noteikts, ka Padomei saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru un pēc konsultēšanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju būtu jāpieņem direktīvas, lai tuvinātu šādus dalībvalstu tiesību aktus un normatīvos vai administratīvos aktus nodokļu jomā, jo tie tieši iespaido iekšējā tirgus izveidi vai darbību.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 2
Direktīvas priekšlikums
2. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 2) Lai veicinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, uzņēmumu nodokļu vidi Eiropas Savienībā būtu jāveido saskaņā ar principu, kas paredz, ka uzņēmumi taisnīgi maksā savu daļu no nodokļa jurisdikcijā(-s), kurā(-s) tie gūst peļņu. Tādēļ ir jāparedz mehānismi, kas attur uzņēmumus izmantot priekšrocības, ko sniedz neatbilstības starp valstu nodokļu sistēmām, lai samazinātu savas nodokļu saistības. Vienlīdz svarīgi ir arī sekmēt izaugsmi un ekonomisko attīstību iekšējā tirgū, veicinot pārrobežu tirdzniecību un korporatīvos ieguldījumus. Šajā nolūkā Savienībā ir jānovērš dubultas nodokļu uzlikšanas un dubultas nodokļu neuzlikšanas risks, likvidējot valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu mijiedarbībā radušās atšķirības. Tajā pašā laikā uzņēmumiem, lai tie varētu attīstīt savu komercdarbību un paplašinātu to ārpus Savienības robežām, ir nepieciešams vienkārši un praktiski pielietojams nodoklis un tiesiskais regulējums. Šajā kontekstā būtu jārisina arī citi diskriminācijas gadījumi.

Grozījums

- 2) Lai veicinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, uzņēmumu nodokļu vidi Eiropas Savienībā būtu jāveido saskaņā ar principu, kas paredz, ka uzņēmumi taisnīgi maksā savu daļu no nodokļa jurisdikcijā(-s), kurā(-s) tie gūst peļņu **un kur uzņēmumiem ir pastāvīgā pārstāvniecība. Nemot vērā digitālās izmaiņas saimnieciskās darbības vidē, ir nepieciešams nodrošināt, ka uzņēmumiem, kuri dalībvalstī rada ienākumus, neizveidojot tajā fizisku pastāvīgu pārstāvniecību, bet kuriem tajā ir digitāla pastāvīga pārstāvniecība, tiek piemērots tāds pats režīms kā uzņēmumiem, kuriem tajā ir fiziska pastāvīgā pārstāvniecība.** Tādēļ ir jāparedz mehānismi, kas attur uzņēmumus izmantot priekšrocības, ko sniedz neatbilstības starp valstu nodokļu sistēmām, lai samazinātu savas nodokļu saistības. Vienlīdz svarīgi ir arī sekmēt izaugsmi un ekonomisko attīstību iekšējā tirgū, veicinot pārrobežu tirdzniecību un korporatīvos ieguldījumus. Šajā nolūkā Savienībā ir jānovērš dubultas nodokļu uzlikšanas un dubultas nodokļu neuzlikšanas risks, likvidējot valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu mijiedarbībā radušās atšķirības. Tajā pašā laikā uzņēmumiem, lai tie varētu attīstīt savu komercdarbību un paplašinātu to ārpus Savienības robežām, ir nepieciešams vienkārši un praktiski pielietojams nodoklis un tiesiskais regulējums. Šajā kontekstā būtu jārisina arī citi diskriminācijas gadījumi. **Konsolidācija ir KĶUINB sistēmas būtisks elements, jo galvenos nodokļu šķēršļus, ar ko saskaras vienas grupas uzņēmumi, kuri Savienībā darbojas pārrobežu līmenī, var novērst tikai šādā veidā. Konsolidācija novērš iekšējo cenu noteikšanas formalitātes un nodokļu dubultu uzlikšanu grupas iekšienē.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums

3. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 3) Kā norādīts 2011. gada 16. marta priekšlikumā Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) ⁽⁷⁾, uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma, kura uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām apskata Savienību kā vienotu tirgu, atvieglotu pārrobežu darbību uzņēmumiem, kuri ir Savienības rezidenti, un veicinātu mērķi padarīt Savienību par konkurētspējīgāku vietu starptautiskajiem ieguldījumiem. 2011. gada priekšlikums par KKUINB ir vērsts uz mērķi veicināt Savienībā esošo uzņēmumu pārrobežu komercdarbības paplašināšanos. Papildus šim mērķim būtu jāņem vērā, ka KKUINB var būt ļoti efektīva iekšējā tirgus darbības uzlabošanai, apkarojot nodokļu apiešanas shēmas. Ņemot vērā iepriekš minēto, KKUINB iniciatīva būtu jāiesniedz no jauna, lai vienādā līmenī varētu risināt jautājumus attiecībā uz darījumdarbības veicināšanas aspektu un iniciatīvas funkciju cīņā pret nodokļu apiešanu. Šāda pieeja vislabāk kalpotu mērķim izskaust iekšējā tirgus darbības traucējumus.

⁽⁷⁾ Priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, COM(2011)0121 final/2, 3.10.2011.

Grozījums

- 3) Kā norādīts 2011. gada 16. marta priekšlikumā Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) ⁽⁷⁾, uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma, kura uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām apskata Savienību kā vienotu tirgu, atvieglotu pārrobežu darbību uzņēmumiem, kuri ir Savienības rezidenti, un veicinātu mērķi padarīt Savienību par konkurētspējīgāku vietu starptautiskajiem ieguldījumiem, **jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem**. 2011. gada priekšlikums par KKUINB ir vērsts uz mērķi veicināt Savienībā esošo uzņēmumu pārrobežu komercdarbības paplašināšanos. Papildus šim mērķim būtu jāņem vērā, ka KKUINB var būt ļoti efektīva iekšējā tirgus darbības uzlabošanai, apkarojot nodokļu apiešanas shēmas. Ņemot vērā iepriekš minēto, KKUINB iniciatīva būtu jāiesniedz no jauna, lai vienādā līmenī varētu risināt jautājumus attiecībā uz darījumdarbības veicināšanas aspektu un iniciatīvas funkciju cīņā pret nodokļu apiešanu. **Pēc ieviešanas visās dalībvalstīs KKUINB iniciatīva nodrošinātu, ka nodokļi tiek maksāti tur, kur tiek radīta peļņa un uzņēmumiem ir pastāvīgā pārstāvniecība**. Šāda pieeja vislabāk kalpotu mērķim izskaust iekšējā tirgus darbības traucējumus. **Iekšējā tirgus darbības uzlabošana ir svarīgs izaugsmi un darbvietu izveidi veicinošs faktors. KKUINB ieviešanai vajadzētu uzlabot izaugsmi un radīt vairāk darbvietu visā Savienībā, samazinot starp uzņēmumiem nelabvēlīgu konkurenci nodokļu jomā.**

⁽⁷⁾ Priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, COM(2011)0121 final/2, 3.10.2011.

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums

3.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 3a) Komisija 2017. gada 21. septembra paziņojumā "Taisnīga un efektīva nodokļu sistēma Eiropas Savienībā digitālajam vienotajam tirgum" uzskata, ka KKUINB nodrošina pamatu digitālās ekonomikas radīto nodokļu problēmu risināšanai.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 5

Direktīvas priekšlikums

4. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- 4) Ņemot vērā nepieciešamību ātri rīkoties, lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, padarot to, no vienas puses, tirdzniecībai un ieguldījumiem labvēlīgāku un, no otras puses, noturīgāku pret nodokļu apiešanas shēmām, **vērienīgo** KĶUINB iniciatīvu ir nepieciešams sadalīt divos atsevišķos priekšlikumos. Pirmajā posmā būtu jāīsteno noteikumi par kopēju uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KĶUINB), un pēc tam otrajā posmā – konsolidācija.

Grozījums

- 4) Ņemot vērā nepieciešamību ātri rīkoties, lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, padarot to, no vienas puses, tirdzniecībai un ieguldījumiem labvēlīgāku un, no otras puses, noturīgāku pret nodokļu apiešanas shēmām, ir **ļoti svarīgi** nodrošināt direktīvas par kopēju uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi un direktīvas par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi vienlaicīgu stāšanos spēkā. Tā kā šāda režīma maiņa ir būtiska virzība uz iekšējā tirgus izveides pabeigšanu, tai ir nepieciešama elastība, lai to varētu pienācīgi izpildīt jau no paša sākuma. Tādēļ — tā kā iekšējais tirgus aptver visas dalībvalstis — KĶUINB būtu jāievieš visās dalībvalstīs. Ja Padome nepieņem vienprātīgu lēmumu par priekšlikumu izveidot KĶUINB, Komisijai vajadzētu izstrādāt jaunu priekšlikumu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 116. pantu, atbilstoši kuram Eiropas Parlaments un Padome rīkojas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un pieņem nepieciešamos tiesību aktus. Kā galējais līdzeklis dalībvalstīm saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību būtu jāierosina ciešāka sadarbība, kurai vajadzētu būt vienmēr atvērta jebkurai dalībvalstij. Diemžēl par katru dalībvalsti atsevišķi nav veikti pietiekami detalizēti ietekmes novērtējums gan attiecībā uz KĶUINB, gan KĶUINB priekšlikumu par ietekmi uz dalībvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa ieņēmumiem.

Grozījums Nr. 6

Direktīvas priekšlikums

5. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- 5) Pārrobežu kontekstā mēdz parādīties vairākas agresīvas nodokļu plānošanas struktūras, kas nozīmē, ka iesaistītajām uzņēmumu grupām ir minimāli resursi. Pamatojoties uz šo, noteikumi par kopējo bāzi proporcionalitātes apsvērumu dēļ būtu obligāti jāpieņem tikai tiem uzņēmumiem, kas ir lielas grupas sastāvā. Šajā nolūkā būtu jānosaka ar lielum saistītais sliekšnis, pamatojoties uz grupas, kura iesniedz konsolidētos finanšu pārskatus, kopējo konsolidēto ieņēmumu. **Turklāt, ja iniciatīva materializējas pilnībā, lai nodrošinātu saskaņotību starp abiem KĶUINB iniciatīvas posmiem, noteikumi par kopēju bāzi būtu obligāti jāpieņem tiem uzņēmumiem, kas būtu uzskatāmi par grupu.** Turklāt, lai labāk sasniegtu mērķi veicināt tirdzniecību un ieguldījumus iekšējā tirgū, grupām, kas neatbilst noteiktajiem kritērijiem, būtu jābūt iespējai izvēlēties piemērot noteikumus par kopējo bāzi.

Grozījums

- 5) Pārrobežu kontekstā mēdz parādīties vairākas agresīvas nodokļu plānošanas struktūras, kas nozīmē, ka iesaistītajām uzņēmumu grupām ir minimāli resursi. Pamatojoties uz šo, noteikumi par kopējo bāzi proporcionalitātes apsvērumu dēļ **sākotnēji** būtu obligāti jāpieņem tikai tiem uzņēmumiem, kas ir lielas grupas sastāvā. Šajā nolūkā būtu jānosaka ar lielum saistītais sliekšnis **EUR 750 miljonu apmērā**, pamatojoties uz grupas, kura iesniedz konsolidētos finanšu pārskatus, kopējo konsolidēto ieņēmumu. **Tā kā šī direktīva nosaka jaunu standartu attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi visiem uzņēmumiem Savienībā, sliekšnis būtu jāsamazina līdz nullei laikposmā, kas nepārsniedz septiņus gadus.** Turklāt, lai labāk sasniegtu mērķi veicināt tirdzniecību un ieguldījumus iekšējā tirgū, grupām, kas neatbilst noteiktajiem kritērijiem, būtu jābūt iespējai **pirmajā posmā** izvēlēties piemērot noteikumus par kopējo bāzi.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 7

Direktīvas priekšlikums

6. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 6) Ir jānosaka pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas Savienībā un pieder nodokļu maksātājam, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām Savienībā, jēdziena definīcija. Mērķis būtu nodrošināt, lai visiem iesaistītajiem nodokļu maksātājiem būtu kopīga izpratne un lai izslēgtu iespēju, ka neatbilstība rodas atšķirīgu definīciju dēļ. **Savukārt** tādas pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas trešā valstī, vai kas atrodas Savienībā, bet kas pieder nodokļu maksātājam, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām trešā valstī, **jēdziena definēšana nebūtu jāuzskata par vajadzīgu. Šis aspekts būtu jāatstāj divpusējo nodokļu nolīgumu un valsts tiesību aktu ziņā, jo tam ir sarežģīta mijiedarbība ar starptautiskajiem nolīgumiem.**

Grozījums

- 6) Ir jānosaka pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas Savienībā un pieder nodokļu maksātājam, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām Savienībā, jēdziena definīcija. **Starptautiski uzņēmumi pārāk bieži panāk vienošanās savu peļņu pārvietot uz valstīm ar labvēlīgu nodokļu režīmu un līdz ar to nemaksā nekādus nodokļus vai arī maksā ļoti zemas likmes nodokļus. Jēdziens "pastāvīga pārstāvniecība" nodrošinātu precīzu un saistošu tādu kritēriju definīciju, kuri jāievēro, lai starptautisks uzņēmums pierādītu, kas tas atrodas konkrētā valstī. Tādējādi starptautiskajiem uzņēmumiem nāksies godīgi maksāt nodokļus.** Mērķis būtu nodrošināt, lai visiem iesaistītajiem nodokļu maksātājiem būtu kopīga izpratne un lai izslēgtu iespēju, ka neatbilstība rodas atšķirīgu definīciju dēļ. **Tāpat ir svarīgi, lai būtu vienota** tādas pastāvīgās pārstāvniecības **definīcija**, kas atrodas trešā valstī vai kas atrodas Savienībā, bet kas pieder nodokļu maksātājam, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām trešā valstī. **Ja transfertcenu noteikšana izraisa peļņas pārvietošanu uz zemu nodokļu jurisdikciju, priekšroka būtu dodama sistēmai, kurā peļņas piešķiršanā tiek izmantota sadalījuma formula. Savienība, pieņemot šādu sistēmu, var noteikt starptautisku standartu, lai panāktu modernu un efektīvu uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu. Komisijai būtu jāizstrādā projekts pārejas posmā izmantojamām vadlīnijām, kurās trešām valstīm piemērojamā režīmā sadalījuma formula pastāvētu līdzās citām piešķiršanas metodēm, tomēr galu galā sadalījuma formulai vajadzētu būt standarta piešķiršanas metodei. Komisijai būtu jāsaparavo priekšlikums izveidot Savienības nodokļu nolīguma paraugu, kas galarezultātā varētu aizstāt tūkstošiem divpusējo nolīgumu, kurus noslēgušas dalībvalstis.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 8
Direktīvas priekšlikums
6.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 6a) *Digitālās preces parasti ir ļoti mobilas un nemateriālas. Pētījumi liecina, ka digitālā nozare ir lielā mērā iesaistīta agresīvas nodokļu plānošanas praksē, jo daudziem uzņēmējdarbības modeļiem nav nepieciešama fiziska infrastruktūra, lai veiktu darījumus ar klientiem un gūtu peļņu. Tas ļauj lielākajiem digitālajiem uzņēmumiem par saviem ieņēmumiem maksāt nodokļus, kas ir tuvu nullei. Dalībvalstu valsts kases zaudē miljardiem eiro lielus nodokļu ieņēmumus, jo nespēj aplikt ar nodokli digitālos starptautiskos uzņēmumus. Lai novērstu šo patieso un akūto sociālo netaisnību, pašreizējos uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktus nepieciešams paplašināti attiecināt uz jauno digitālo pastāvīgo pārstāvniecību saitēm, pamatojoties uz ievērojamu digitālo klātbūtni. Līdzīgiem uzņēmējdarbības modeļiem ir vajadzīgi vienlīdzīgi konkurences apstākļi, lai novērstu ar nodokļiem saistītās problēmas, ko rada digitalizācija, nekaitējot digitālās nozares potenciālam. Šajā sakarā īpaši būtu jāņem vērā darbs, ko ESAO ir veikusi attiecībā uz starptautiski saskaņotu noteikumu kopumu.*

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 9

Direktīvas priekšlikums

8. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- 8) Ar nodokli apliekamos ieņēmumus vajadzētu samazināt, atskaitot darījumdarbības izdevumus un dažus citus posteņus. Atskaitāmie darījumdarbības izdevumi parasti ietver visas izmaksas saistībā ar pārdošanu un izdevumus saistībā ar ienākumu radīšanu, uzturēšanu un nodrošināšanu. Lai atbalstītu inovācijas ekonomikā un modernizētu iekšējo tirgu, būtu jāparedz pētniecības un izstrādes izmaksu atskaitījumi, **tostarp atskaitījumi lielā apmērā**, un tos vajadzētu pilnībā ietvert izmaksās tajā gadā, kurā izmaksas radušās (izņemot nekustamo īpašumu). **Mazus darbību uzsākušus uzņēmumus bez saistītiem uzņēmumiem, kuri ir inovatīvi (kategorija, kas jo īpaši aptver jaunuzņēmumus) arī vajadzētu atbalstīt, piešķirot lielāka plaša apmēra atskaitījuma tiesības pētniecības un izstrādes izdevumiem.** Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir jābūt sarakstam ar neatskaitāmiem izdevumiem.

Grozījums

- 8) Ar nodokli apliekamos ieņēmumus vajadzētu samazināt, atskaitot darījumdarbības izdevumus un dažus citus posteņus. Atskaitāmie darījumdarbības izdevumi parasti ietver visas izmaksas saistībā ar pārdošanu un izdevumus saistībā ar ienākumu radīšanu, uzturēšanu un nodrošināšanu. Lai atbalstītu inovācijas ekonomikā un modernizētu iekšējo tirgu, būtu jāparedz **patiesu** pētniecības un izstrādes izmaksu atskaitījumi **saistībā ar personāla, apakšuzņēmēju, aģentūras darbinieku un ārstatnieku izdevumiem un nodokļu maksātājam būtu jāsaņem nodokļu kredīts**, un tos vajadzētu pilnībā ietvert izmaksās tajā gadā, kurā izmaksas radušās (izņemot nekustamo īpašumu). **Ir vajadzīga skaidra pētniecības un izstrādes izdevumu definīcija, lai novērstu atskaitījumu nepareizu piemērošanu.** Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir jābūt sarakstam ar neatskaitāmiem izdevumiem.

Grozījums Nr. 10

Direktīvas priekšlikums

9. apsvērumš

Komisijas ierosinātais teksts

- 9) Nesenās norises starptautiskajā nodokļu sistēmā ir aktualizējušas faktu, ka starptautiskas uzņēmumu grupas, cenšoties samazināt savas globālās nodokļu saistības, aizvien vairāk apiet nodokļus, kā rezultātā tiek samazināta nodokļu bāze un tiek veicināta peļņas novirzīšana, izmantojot pārmērīgus procentu maksājumus. Lai novērstu šādu praksi, ir nepieciešams ierobežot procentu (un citu finanšu) izmaksu atskaitīšanas tiesības. Šajā kontekstā procentu (un citu finanšu) izmaksu atskaitīšanu vajadzētu pieļaut tikai tiktāl, ciktāl ar tām var kompensēt ar nodokli apliekamos procentu (un citus finanšu) ienākumus. Uz procentu izmaksu pārpalikumu vajadzētu attiecināt atskaitīšanas ierobežojumus, ko nosaka, atsaucoties uz nodokļu maksātāja apliekamo peļņu pirms procentu maksājumiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA).

Grozījums

- 9) Nesenās norises starptautiskajā nodokļu sistēmā ir aktualizējušas faktu, ka starptautiskas uzņēmumu grupas, cenšoties samazināt savas globālās nodokļu saistības, aizvien vairāk apiet nodokļus, kā rezultātā tiek samazināta nodokļu bāze un tiek veicināta peļņas novirzīšana, izmantojot pārmērīgus procentu maksājumus. Lai novērstu šādu praksi, ir nepieciešams ierobežot procentu (un citu finanšu) izmaksu atskaitīšanas tiesības. Šajā kontekstā procentu (un citu finanšu) izmaksu atskaitīšanu vajadzētu pieļaut tikai tiktāl, ciktāl ar tām var kompensēt ar nodokli apliekamos procentu (un citus finanšu) ienākumus. Uz procentu izmaksu pārpalikumu vajadzētu attiecināt atskaitīšanas ierobežojumus, ko nosaka, atsaucoties uz nodokļu maksātāja apliekamo peļņu pirms procentu maksājumiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA). **Dalībvalstis varētu vēl vairāk ierobežot procentu un citu finanšu izmaksu atskaitīšanas apmēru, lai nodrošinātu augstāku aizsardzības līmeni.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 11

Direktīvas priekšlikums

10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 10) Fakts, ka procentu maksājumi par aizņēmumiem ir atskaitāmi no nodokļu maksātāja kopējās bāzes, savukārt sadalītā peļņa nav atskaitāma, rada absolūtas priekšrocības par labu finansēšanai ar parādu, nevis ar pašu kapitālu. Ņemot vērā riskus, ka šāda situācija var vairojot uzņēmumu parādsaistības, ir svarīgi paredzēt pasākumus, lai neitralizētu pašreizējo sistēmu, kas neveicina finansējumu ar pašu kapitālu. **Nemot vērā iepriekš minēto, ir paredzēts nodokļu maksātājiem piešķirt atlaidi izaugsmei un investīcijām, un tādējādi nodokļu maksātāja kapitāla pieaugumam vajadzētu būt atskaitāmam no tā nodokļa bāzes, ja ir ievēroti konkrēti nosacījumi. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt, lai sistēmu neietekmētu lavīnveida sekas, un šajā nolūkā ir jāizslēdz nodokļu maksātāja līdzdalības saistītajos uzņēmumos vērtība nodokļu vajadzībām. Visbeidzot, lai atlaides shēma būtu pietiekami stabila, vajadzētu paredzēt noteikumus par nodokļu apiešanas novēršanu.**

Grozījums

- 10) Fakts, ka procentu maksājumi par aizņēmumiem ir atskaitāmi no nodokļu maksātāja kopējās bāzes, savukārt sadalītā peļņa nav atskaitāma, rada absolūtas priekšrocības par labu finansēšanai ar parādu, nevis ar pašu kapitālu. Ņemot vērā riskus, ka šāda situācija var vairojot uzņēmumu parādsaistības, ir svarīgi paredzēt pasākumus, lai neitralizētu pašreizējo sistēmu, kas neveicina finansējumu ar pašu kapitālu, **ierobežojot iespēju atskaitīt procentu maksājumus par aizņēmumiem no nodokļu maksātāja nodokļu bāzes. Šajā nolūkā procentu ierobežošanas noteikums ir piemērots un pietiekams instruments.**

Grozījums Nr. 12

Direktīvas priekšlikums

12. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 12) Lai novērstu pasīvu ieņēmumu novirzīšanu (galvenokārt finanšu) prom no uzņēmumiem, kas apliekami ar lielu nodokli, jebkādos zaudējumus, kas var rasties taksācijas gada beigās, lielākoties vajadzētu uzskatīt atbilstošiem tirdzniecības darbības rezultātiem. Pamatojoties uz šo pieņēmumu, nodokļu maksātājiem ir jāatļauj pārnest zaudējumus uz nākamajiem periodiem **neierobežotā** laikposmā bez atskaitāmās summas **ierobežojumiem gadā. Zaudējumu pārņemšana uz nākamajiem periodiem ir paredzēta, lai nodrošinātu, ka nodokļu maksātājs maksā nodokli par saviem reālajiem ienākumiem, tāpēc nav iemesla noteikt laika ierobežojumus zaudējumu pārņemšanai uz nākamajiem periodiem.** Noteikums attiecībā uz zaudējumu atpakaļpārņemšanas iespēju nav jāievieš, jo dalībvalstīs tā ir samērā reta prakse, un tas var radīt pārmērīgu sarežģītību. **Turklāt jāparedz noteikums** par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, kas paredz novērst mēģinājumus apiet noteikumus par zaudējumu atskaitīšanas tiesībām, iegādājoties zaudējumus nesošus uzņēmumus.

Grozījums

- 12) Lai novērstu pasīvu ieņēmumu novirzīšanu (galvenokārt finanšu) prom no uzņēmumiem, kas apliekami ar lielu nodokli, jebkādos zaudējumus, kas var rasties taksācijas gada beigās, lielākoties vajadzētu uzskatīt atbilstošiem tirdzniecības darbības rezultātiem. Pamatojoties uz šo pieņēmumu, nodokļu maksātājiem ir jāatļauj pārnest zaudējumus uz nākamajiem periodiem **piecu gadu** laikposmā, **nosakot gadā** atskaitāmās summas ierobežojumus. Noteikums attiecībā uz zaudējumu atpakaļpārņemšanas iespēju nav jāievieš, jo dalībvalstīs tā ir samērā reta prakse, un tas var radīt pārmērīgu sarežģītību. **Padomes Direktīva (ES) Nr. 2016/1164^(1a) paredz vispārēju noteikumu** par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, kas paredz novērst mēģinājumus apiet noteikumus par zaudējumu atskaitīšanas tiesībām, iegādājoties zaudējumus nesošus uzņēmumus. **Šis vispārējais noteikums būtu arī sistemātiski jāņem vērā šīs direktīvas piemērošanā.**

^(1a) **Padomes 2016. gada 12. jūlija Direktīva (ES) 2016/1164, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību, OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 13

Direktīvas priekšlikums

13. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 13) *Lai atvieglotu uzņēmumu naudas plūsmas stāvokli, piemēram, kompensējot zaudējumus, kas saistīti ar darbības iesākšanu vienā dalībvalstī, ja peļņu gūst citā dalībvalstī, un veicinātu pārrobežu darbības paplašināšanu Savienības teritorijā, nodokļu maksātājiem vajadzētu piešķirt tiesības uz laiku ņemt vērā zaudējumus, kas radušies to tiešajos meitasuzņēmumos un pastāvīgajās pārstāvniecībās, kas atrodas citās dalībvalstīs. Šajā nolūkā mātesuzņēmumam vai galvenajam birojam, kas atrodas dalībvalstī, vajadzētu būt iespējai atskaitīt no nodokļa bāzes attiecīgajā taksācijas gadā zaudējumus, kas radušies tajā pašā taksācijas gadā tiešajos meitasuzņēmumos un pastāvīgajās pārstāvniecībās, kas atrodas citās dalībvalstīs, proporcionāli līdzdalībai. Mātesuzņēmumam vajadzētu, ņemot vērā iepriekš atskaitīto zaudējumu summu, savai nodokļu bāzei atpakaļ pievienot jebkādu tiešā meitasuzņēmuma vai pastāvīgās pārstāvniecības gūto turpmāko peļņu. Tā kā ir ļoti svarīgi aizsargāt valsts nodokļu ieņēmumus, arī atskaitītos zaudējumus vajadzētu automātiski reintegrēt, ja tas nenotiek pēc konkrēta gadu skaita vai ja vairs neizpildās tiešā meitasuzņēmuma vai pastāvīgās pārstāvniecības kritēriji.*

svītrots

Grozījums Nr. 14

Direktīvas priekšlikums

15. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- 15) Ir svarīgi nodrošināt atbilstīgus nodokļu apiešanas novēršanas pasākumus, lai pastiprinātu kopīgās bāzes noteikumu noturību pret agresīvu nodokļu plānošanas praksi. It īpaši sistēmā vajadzētu paredzēt vispārēju noteikumu par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR), papildinot to ar pasākumiem, kas paredzēti, lai ierobežotu konkrētus nodokļu apiešanas veidus. Tā kā vispārējus noteikumus par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR) nodokļu sistēmās izmanto, lai vērstos pret ļaunprātīgu nodokļu praksi, kas vēl nav aptverta konkrētiem gadījumiem paredzētos noteikumos, to izmantošanas nolūks ir novērst nepilnības, neskarot konkrētu nodokļu apiešanas novēršanas noteikumu piemērojamību. Savienībā GAAR vajadzētu piemērot vienīgi veidojumiem, kuri ir neīsti. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka GAAR valstu iekšējās situācijās, pārrobežu situācijās Savienībā un pārrobežu situācijās, kur iesaistīti trešo valstu uzņēmumi, piemēro vienotā veidā, lai nebūtu atšķirību to piemērošanas tvērumā un rezultātos.

- 15) Ir svarīgi nodrošināt atbilstīgus nodokļu apiešanas novēršanas pasākumus, lai pastiprinātu kopīgās bāzes noteikumu noturību pret agresīvu nodokļu plānošanas praksi. It īpaši sistēmā vajadzētu paredzēt **stingru un efektīvu** vispārēju noteikumu par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR), papildinot to ar pasākumiem, kas paredzēti, lai ierobežotu konkrētus nodokļu apiešanas veidus. Tā kā vispārējus noteikumus par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR) nodokļu sistēmās izmanto, lai vērstos pret ļaunprātīgu nodokļu praksi, kas vēl nav aptverta konkrētiem gadījumiem paredzētos noteikumos, to izmantošanas nolūks ir novērst nepilnības, neskarot konkrētu nodokļu apiešanas novēršanas noteikumu piemērojamību. Savienībā GAAR vajadzētu piemērot vienīgi veidojumiem, kuri ir neīsti. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka GAAR valstu iekšējās situācijās, pārrobežu situācijās Savienībā un pārrobežu situācijās, kur iesaistīti trešo valstu uzņēmumi, piemēro vienotā veidā, lai nebūtu atšķirību to piemērošanas tvērumā un rezultātos.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 15
Direktīvas priekšlikums
17. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 17) Ņemot vērā to, ka parasti hibrīdneatbilstību sekas ir dubulta atskaitīšana (proti, atskaitīšana abās valstīs) vai ienākuma atskaitīšana vienā dalībvalstī un tā neiekļaušana nodokļa bāzē otrā dalībvalstī, šādas situācijas nepārprotami ietekmē iekšējo tirgu, kropļojot tā mehānismus un radot nepilnības, kuru rezultātā plaukst nodokļu apiešanas prakse. Ņemot vērā to, ka neatbilstības rodas tādēļ, ka dažādās valstīs noteikta veida vienībām vai finanšu maksājumiem ir atšķirīgs juridiskais raksturojums, parasti tās nerodas tādu uzņēmumu starpā, kuri savas nodokļu bāzes aprēķināšanai piemēro kopīgos noteikumus par nodokļa bāzi. Tomēr neatbilstības varētu saglabāties mijiedarbībā starp kopējas nodokļa bāzes sistēmu un valsts vai trešo valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Lai neitralizētu hibrīdneatbilstības pasākumu **ietekmi, ir nepieciešams paredzēt noteikumus, saskaņā ar kuriem vienai no divām jurisdikcijām būs jāliedz maksājuma atskaitīšana vai jānodrošina, ka attiecīgie ienākumi tiek iekļauti kopējā nodokļa bāzē.**

Grozījums

- 17) Ņemot vērā to, ka parasti **filiāļu neatbilstību un** hibrīdneatbilstību sekas ir dubulta atskaitīšana (proti, atskaitīšana abās valstīs) vai ienākuma atskaitīšana vienā dalībvalstī un tā neiekļaušana nodokļa bāzē otrā dalībvalstī, šādas situācijas nepārprotami ietekmē iekšējo tirgu, kropļojot tā mehānismus un radot nepilnības, kuru rezultātā plaukst nodokļu apiešanas prakse. Ņemot vērā to, ka neatbilstības rodas tādēļ, ka dažādās valstīs noteikta veida vienībām vai finanšu maksājumiem ir atšķirīgs juridiskais raksturojums, parasti tās nerodas tādu uzņēmumu starpā, kuri savas nodokļu bāzes aprēķināšanai piemēro kopīgos noteikumus par nodokļa bāzi. Tomēr neatbilstības varētu saglabāties mijiedarbībā starp kopējas nodokļa bāzes sistēmu un valsts vai trešo valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Lai neitralizētu hibrīdneatbilstības pasākumu **vai saistītu pasākumu ietekmi, Direktīvā (ES) 2016/1164 ir paredzēti noteikumi par hibrīdneatbilstībām un reversām hibrīdneatbilstībām. Šie noteikumi būtu sistemātiski jāņem vērā šīs direktīvas piemērošanā.**

Grozījums Nr. 16
Direktīvas priekšlikums
17.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- 17a) **Dalībvalstīm nevajadzētu liegt ieviest papildu pasākumus nodokļu apiešanas novēršanai, lai mazinātu negatīvo ietekmi, ko rada peļņas novirzīšana uz zemāku nodokļu trešām valstīm, kuras ne vienmēr veic automātisku nodokļu informācijas apmaiņu saskaņā ar Savienības standartiem.**

Grozījums

Grozījums Nr. 17
Direktīvas priekšlikums
17.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- 17b) **Dalībvalstīs vajadzētu būt ieviestai tādu sodu sistēmai, kurus piemēro par uzņēmumu izdarītiem saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu valsts noteikumu pārkāpumiem, kā to paredz valsts tiesību akti, un par to attiecīgi būtu jāinformē Komisija.**

Grozījums

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 18

Direktīvas priekšlikums

19. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 19) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus attiecībā uz i) izmaiņām dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz uzņēmumu formām un uzņēmumu nodokļiem un attiecīgi grozīt I un II pielikumu; ii) paredzot papildu definīcijas; **iii) pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par aizsardzību pret nodokļu apiešanu vairākās konkrētās jomās, kas attiecas uz atlaides piešķiršanu izaugsmei un ieguldījumiem; iv)** sīkāk definējot juridisko un ekonomisko īpašumtiesību jēdzienus saistībā ar nomātiem aktīviem; **v)** aprēķinot nomas maksas kapitāla un procentu elementu un nomātu aktīvu amortizācijas bāzi; **un vi)** precīzāk definējot tās pamatlīdzekļu kategorijas, uz kurām attiecināma amortizācija. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt vienlaicīgu, savlaicīgu un atbilstīgu attiecīgo dokumentu nosūtīšanu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums

- 19) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus attiecībā uz i) izmaiņām dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz uzņēmumu formām un uzņēmumu nodokļiem un attiecīgi grozīt I un II pielikumu; ii) paredzot papildu definīcijas; **iii)** sīkāk definējot juridisko un ekonomisko īpašumtiesību jēdzienus saistībā ar nomātiem aktīviem; **iv)** aprēķinot nomas maksas kapitāla un procentu elementu un nomātu aktīvu amortizācijas bāzi; **v)** precīzāk definējot tās pamatlīdzekļu kategorijas, uz kurām attiecināma amortizācija; **un vi) izdodot pārejas posmā izmantojamas vadlīnijas, kurās trešām valstīm piemērojamā režīmā sadalījuma formula pastāvētu līdzās citām piešķiršanas metodēm.** Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt vienlaicīgu, savlaicīgu un atbilstīgu attiecīgo dokumentu nosūtīšanu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums Nr. 19

Direktīvas priekšlikums

19.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- 19a) *Komisijai būtu jāuzrauga šīs direktīvas vienota īstenošana, lai izvairītos no situācijām, kad katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina atšķirīgu režīmu īstenošanu. Turklāt saskaņotu grāmatvedības noteikumu trūkumam Savienībā nevajadzētu radīt jaunas nodokļu plānošanas iespējas un arbitrāžu. Tādēļ grāmatvedības noteikumu saskaņošana varētu stiprināt kopējo režīmu, jo īpaši tad, ja un kad minētais režīms attiecas uz visiem Savienības uzņēmumiem.*

Grozījums

- 19a) *Komisijai būtu jāuzrauga šīs direktīvas vienota īstenošana, lai izvairītos no situācijām, kad katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina atšķirīgu režīmu īstenošanu. Turklāt saskaņotu grāmatvedības noteikumu trūkumam Savienībā nevajadzētu radīt jaunas nodokļu plānošanas iespējas un arbitrāžu. Tādēļ grāmatvedības noteikumu saskaņošana varētu stiprināt kopējo režīmu, jo īpaši tad, ja un kad minētais režīms attiecas uz visiem Savienības uzņēmumiem.*

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 20
Direktīvas priekšlikums
23. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- 23) Komisijas priekšlikums būtu **izskatīt** direktīvas piemērošanu pēc pieciem gadiem no tās stāšanās spēkā un ziņot par tās darbību Padomei. Dalībvalstu priekšlikums būtu darīt Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva,

Grozījums

- 23) **Tā kā ar šo direktīvu būtiski maina uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanas noteikumus**, Komisijas priekšlikums būtu **veikt rūpīgu novērtējumu par** direktīvas piemērošanu pēc pieciem gadiem no tās stāšanās spēkā un ziņot par tās darbību **Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumā par īstenošanu iekļauj vismaz šādus punktus: šajā direktīvā paredzētās nodokļu sistēmas ietekmi uz dalībvalstu ieņēmumiem, sistēmas radītās priekšrocības un trūkumus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ietekmi uz taisnīgu nodokļu iekasēšanu starp dalībvalstīm, ietekmi uz iekšējo tirgu kopumā, it īpaši attiecībā uz iespējamu konkurences kroplošanu starp uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šajā direktīvā paredzētie jaunie noteikumi, un to uzņēmumu skaitu, uz kuriem attiecas piemērošanas joma pārejas perioda laikā.** Komisijas priekšlikums būtu **izskatīt šīs direktīvas piemērošanu pēc 10 gadiem no tās stāšanās spēkā un ziņot par tās darbību Eiropas Parlamentam un Padomei.** Dalībvalstu priekšlikums būtu darīt Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva,

Grozījums Nr. 21
Direktīvas priekšlikums
1. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Ar šo direktīvu izveido kopējas nodokļa bāzes sistēmu nodokļa uzlikšanai konkrētiem uzņēmumiem un **izklāsta** noteikumus par šīs bāzes aprēķināšanu.

Grozījums

1. Ar šo direktīvu izveido kopējas nodokļa bāzes sistēmu **Savienībā** nodokļa uzlikšanai konkrētiem uzņēmumiem un **paredz** noteikumus par šīs bāzes aprēķināšanu, **tostarp pasākumus, lai novērstu nodokļu apiešanu, un par ierosinātās nodokļu sistēmas starptautisko dimensiju.**

Grozījums Nr. 22
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

1. Šīs direktīvas noteikumus piemēro uzņēmumam, kas ir izveidots saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā pastāvīgajām pārstāvniecībām citās dalībvalstīs, ja uzņēmums atbilst visiem šiem nosacījumiem:

Grozījums

1. Šīs direktīvas noteikumus piemēro uzņēmumam, kas ir izveidots saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā pastāvīgajām pārstāvniecībām **un digitālajām pastāvīgajām pārstāvniecībām** citās dalībvalstīs, ja uzņēmums atbilst visiem šiem nosacījumiem:

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 23
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 1. punkts – c apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(c) ietilpst tādā konsolidētā grupā finanšu grāmatvedības vajadzībām, kuras kopējie konsolidētās grupas ieņēmumi pārsniedz EUR 750000000 finanšu gadā pirms attiecīgā finanšu gada;

Grozījums

(c) ietilpst tādā konsolidētā grupā finanšu grāmatvedības vajadzībām, kuras kopējie konsolidētās grupas ieņēmumi pārsniedz EUR 750000000 finanšu gadā pirms attiecīgā finanšu gada. **Šo robežvērtību pakāpeniski pazemina līdz nullei ne ilgāk kā septiņu gadu laikā;**

Grozījums Nr. 24
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Uzņēmums, kas atbilst 1. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumiem, bet neatbilst minētā punkta c) vai d) apakšpunkta nosacījumiem, var izvēlēties sev un savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, piemērot šīs direktīvas noteikumus **piecus taksācijas gadus. Šo termiņu automātiski pagarina par secīgiem pieciem taksācijas gadiem, ja vien saskaņā ar 65. panta 3. punktu netiek iesniegts paziņojums par pastāvēšanas izbeigšanu. Katru reizi, kad notiek pagarināšana, piemērojami 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi.**

Grozījums

3. Uzņēmums, kas atbilst 1. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumiem, bet neatbilst minētā punkta c) vai d) apakšpunkta nosacījumiem, var izvēlēties sev un savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, piemērot šīs direktīvas noteikumus.

Grozījums Nr. 25
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. **Šīs direktīvas noteikumus nepiemēro kuģošanas sabiedrībai, kurai piemērojams īpašs nodokļu režīms. Kuģošanas sabiedrību, kurai piemērojams īpašs nodokļu režīms, ņem vērā, nosakot uzņēmumus, kas ir vienas un tās pašas grupas dalībnieki, kā minēts 3. pantā.**

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 26
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(a) īstenot **vairāk nekā 50 % no balsstiesībām** un

Grozījums

(a) īstenot **balsstiesības, kas pārsniedz 50 %**, un

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 27

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 1. daļa – 12. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

- (12) “aizņēmumu izmaksas” ir procentu izdevumi par jebkāda veida parādu, citi izdevumi, kas ir ekonomiski līdzvērtīgi procentiem un izmaksām, kas radušās saistībā ar līdzekļu iegūšanu, kā definēts valsts tiesību aktos, tostarp, maksājumi atbilstoši aizdevumiem saistībā ar līdzdalību peļņā, aprēķinātie procenti par konvertējamām obligācijām un nulles kupona obligācijās, maksājumi saskaņā ar alternatīviem finansēšanas mehānismiem, finanšu nomas maksājumu finanšu izmaksu elements, kapitalizēti procenti, kas iekļauti attiecīgā aktīva bilances vērtībā, kapitalizētu procentu amortizācija, summas, kuras aprēķina, izmantojot finansējuma atdevi saskaņā ar transfertcenu noteikšanas noteikumiem, nosacīto procentu summas saskaņā ar atvasinātiem instrumentiem vai riska ierobežošanas mehānismiem saistībā ar vienības aizņēmumiem, **definētais ienesīgums no neto pašu kapitāla pieauguma, kā minēts šīs direktīvas 11. pantā**, noteikti ieguvumi un zaudējumi no ārvalstu valūtas maiņas saistībā ar aizņēmumiem un instrumentiem, kas saistīti ar finansējuma piesaisti, finansēšanas mehānismu garantijas maksas, administrēšanas maksas un līdzīgas izmaksas saistībā ar naudas līdzekļu aizņēmumiem;

Grozījums

- (12) “aizņēmumu izmaksas” ir procentu izdevumi par jebkāda veida parādu, citi izdevumi, kas ir ekonomiski līdzvērtīgi procentiem un izmaksām, kas radušās saistībā ar līdzekļu iegūšanu, kā definēts valsts tiesību aktos, tostarp, maksājumi atbilstoši aizdevumiem saistībā ar līdzdalību peļņā, aprēķinātie procenti par konvertējamām obligācijām un nulles kupona obligācijās, maksājumi saskaņā ar alternatīviem finansēšanas mehānismiem, finanšu nomas maksājumu finanšu izmaksu elements, kapitalizēti procenti, kas iekļauti attiecīgā aktīva bilances vērtībā, kapitalizētu procentu amortizācija, summas, kuras aprēķina, izmantojot finansējuma atdevi saskaņā ar transfertcenu noteikšanas noteikumiem, nosacīto procentu summas saskaņā ar atvasinātiem instrumentiem vai riska ierobežošanas mehānismiem saistībā ar vienības aizņēmumiem, noteikti ieguvumi un zaudējumi no ārvalstu valūtas maiņas saistībā ar aizņēmumiem un instrumentiem, kas saistīti ar finansējuma piesaisti, finansēšanas mehānismu garantijas maksas, administrēšanas maksas un līdzīgas izmaksas saistībā ar naudas līdzekļu aizņēmumiem;

Grozījums Nr. 28

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 1. daļa – 30.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- (30a) “nesadarbīga nodokļu jurisdikcija” ir jurisdikcija, kam ir spēkā kāds no šādiem nosacījumiem:
- (a) jurisdikcija neizpilda starptautiskos pārredzamības standartus;
 - (b) jurisdikcijā pastāv potenciāli preferenču režīmi;
 - (c) jurisdikcijā pastāv nodokļu sistēma bez uzņēmumu ienākuma nodokļa vai ar uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas ir tuva nullei;

Grozījums

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 29
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. daļa – 30.b punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(30b) *“ekonomiskā būtība” ir ar faktiem pamatoti kritēriji, tostarp digitālās ekonomikas kontekstā, ko var izmantot, lai noteiktu, vai uzņēmumam ir ar nodokli apliekama klātbūtne, piemēram, vai attiecīgai struktūrai ir cilvēkresursi un materiālie resursi, vadības autonomija, juridiskais statuss, radīti ienākumi un attiecīgā gadījumā noteikta veida aktīvi;*

Grozījums Nr. 30
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. daļa – 30.c punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(30c) *“pastkastītes uzņēmums” ir jebkāda veida juridiska persona, kurai nav ekonomiskās būtības un kura ir izveidota tikai nodokļu vajadzībām;*

Grozījums Nr. 31
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. daļa – 30.d punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(30d) *“autoratlīdzības izmaksas” ir izmaksas, ko rada jebkādi maksājumi, kurus veic, lai izmantotu vai iegūtu tiesības izmantot autortiesības attiecībā uz literatūras, mākslas vai zinātnes darbiem, tostarp kinematogrāfijas filmām un programmatūru, jebkādiem patentiem, prečzīmēm, dizainparaugiem vai modeļiem, plāniem, slepenām formulām vai procesiem, vai informāciju par rūpniecisku, komerciālu vai zinātnisku pieredzi, vai jebkādiem citiem nemateriāliem aktīviem; maksājumus par rūpnieciska, komerciāla vai zinātniska aprīkojuma izmantošanu vai tiesībām to izmantot uzskata par autoratlīdzības izmaksām;*

Grozījums Nr. 32
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. daļa – 30.e punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(30e) *“transfertcenas” ir cenas, par kurām uzņēmums nodod materiālas preces vai nemateriālus aktīvus vai sniedz pakalpojumus saistītiem uzņēmumiem;*

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 33

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 1. daļa – 31. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(31) “hibrīdneatbilstība” ir situācija starp nodokļu maksātāju un saistītu uzņēmumu vai strukturēts pasākums starp pusēm dažādās nodokļu jurisdikcijās, kura rezultāts finanšu instrumenta vai vienības juridiskā raksturojuma atšķirību dēļ vai tādēļ, ka komerciālo klātbūtni uzskata vai neuzskata par pastāvīgo pārstāvniecību, ir jebkurš no turpmāk minētajiem:

- (a) viena un tā paša maksājuma, izdevumu vai zaudējumu atskaitīšana no nodokļu bāzes gan jurisdikcijā, kur ir maksājuma izcelsmes vieta vai ir radušies izdevumi vai zaudējumi, gan otrā jurisdikcijā (“dubulta atskaitīšana”);
- (b) maksājuma atskaitījums no nodokļu bāzes tā izcelsmes jurisdikcijā bez šā paša maksājuma attiecīgas ieskaitīšanas nodokļu vajadzībām otrā jurisdikcijā (“atskaitījums bez iekļaušanas”);
- (c) ja pastāv atšķirības attiecībā uz to, vai komerciālu klātbūtni uzskata par pastāvīgo pārstāvniecību, tāda ienākuma neaplūkšana ar nodokļiem, kura izcelsme ir vienā jurisdikcijā, bez šā paša ienākuma attiecīgas iekļaušanas nodokļu vajadzībām otrā jurisdikcijā (“nodokļu neuzlikšana bez iekļaušanas”).

Hibrīdneatbilstība rodas tikai tiktāl, ciktāl viens un tas pats atskaitītais maksājums un radušies izdevumi vai zaudējumi divās jurisdikcijās pārsniedz ienākuma summu, kas ir iekļauta abās jurisdikcijās un kuru var attiecināt uz vienu un to pašu izcelsmes vietu.

Hibrīdneatbilstība ietver arī finanšu instrumenta pārvešanu saskaņā ar strukturētu pasākumu, kurā iesaistīts nodokļu maksātājs, ja ar pārvesto finanšu instrumentu saistīto peļņu nodokļu vajadzībām uzskata par tādu, ko vienlaicīgi gūst vairāk nekā viena pasākumu puse, kuru rezidence nodokļu vajadzībām ir dažādās jurisdikcijās, un tas rada vienu no šādiem rezultātiem:

- (a) ar saistīto peļņu saistīta maksājuma atskaitīšana bez šā maksājuma attiecīgas iekļaušanas nodokļu vajadzībām, ja vien saistītais ienākums nav iekļauts kādas iesaistītās puses apliekamajā ienākumā;
- (b) atlaide par nodokli, kas ieturēts ienākumu izcelsmes vietā, par maksājumu, kurš izriet no pārvestā finanšu instrumenta, vairāk nekā vienai no iesaistītajām pusēm;

Grozījums

(31) “hibrīdneatbilstība” ir **hibrīdneatbilstība, kā definēts Direktīvas (ES) 2016/1164 2. panta 9. punktā;**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 34
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. daļa – 32. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(32) **“strukturēts pasākums” ir pasākums, kas ietver hibrīdneatbilstību, ja neatbilstības cena ir iekļauta pasākuma noteikumos, vai pasākums, kas ir izstrādāts, lai radītu hibrīdneatbilstības rezultātu, ja vien nav sagaidāms, ka nodokļu maksātājs vai saistīts uzņēmums pamatoti būtu varējis apzināties hibrīdneatbilstību un nav izmantojis nodokļu priekšrocību, kas izriet no hibrīdneatbilstības;**

svītrots

Grozījums Nr. 35
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. daļa – 33.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(33a) **“digitāla pastāvīgā pārstāvniecība” ir nodokļu maksātāja ievērojama digitālā klātbūtne, kādā jurisdikcijā sniedzot pakalpojumus, kas vērsti uz patērētājiem vai uzņēmumiem šajā jurisdikcijā, ievērojot 5. panta 2.a punktā paredzētos kritērijus;**

Grozījums Nr. 36
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. daļa – 33.b punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(33b) **“Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numurs” jeb “NMIN” ir numurs, kas definēts Komisijas 2012. gada 6. decembra paziņojumā “Rīcības plāns, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas”.**

Grozījums Nr. 37
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Lai noteiktu definīcijas citiem jēdzieniem, Komisija saskaņā ar 66. pantu var pieņemt deleģētos aktus.

Lai **atjauninātu pašreizējās definīcijas vai** noteiktu definīcijas citiem jēdzieniem, Komisija saskaņā ar 66. pantu var pieņemt deleģētos aktus.

Grozījums Nr. 38
Direktīvas priekšlikums
5. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Uzskatāms, ka nodokļu maksātājam ir pastāvīga pārstāvniecība dalībvalstī, kas nav tā **dalībvalsts**, kurā nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām, ja tam šajā citā dalībvalstī ir konkrēta vieta, kuru tas pilnībā vai daļēji izmanto savai darījumdarbībai, un tai skaitā jo īpaši:

1. Uzskatāms, ka nodokļu maksātājam ir pastāvīga pārstāvniecība, **tostarp digitāla pastāvīga pārstāvniecība**, dalībvalstī, kas nav tā **jurisdikcija**, kurā nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām, ja tam šajā citā dalībvalstī ir konkrēta **darījumdarbības vai digitālas klātbūtnes** vieta, kuru tas pilnībā vai daļēji izmanto savai darījumdarbībai, un tai skaitā jo īpaši:

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 39

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – fa apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(fa) digitāla platforma vai jebkāds cits digitālās uzņēmējdarbības modelis, kura pamatā ir datu vākšana un izmantošanu komerciālā nolūkā.

Grozījums Nr. 40

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2a *Gadījumos, kad nodokļu maksātājs ir rezidents jurisdikcijā, kas nodrošina piekļuvi digitālai platformai, piemēram, elektroniskai lietotnei, datubāzei, tiešsaistes tirdzniecības vietai vai glabātavai, vai piedāvā šādu digitālu platformu, vai arī piedāvā meklētājprogrammu vai reklāmas pakalpojumus tīmekļvietnē vai elektroniskā lietotnē, tiek uzskatīts, ka šim nodokļu maksātājam ir digitāla pastāvīgā pārstāvniecība dalībvalstī, kas nav jurisdikcija, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām, ja šā nodokļu maksātāja vai saistītā uzņēmuma kopējā minēto digitālo platformu radīto ieņēmumu summa no attālinātiem darījumiem attiecīgajā nerezidences jurisdikcijā pārsniedz EUR 5000000 gadā un ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:*

- (a) mēneša laikā vismaz 1000 reģistrēti individuālie lietotāji ar domicilu dalībvalstī, kas nav jurisdikcija, kurā nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām, ir pieslēgušies vai apmeklējuši nodokļu maksātāja digitālo platformu;
- (b) mēneša laikā ir noslēgti vismaz 1000 digitālie līgumi ar patērētājiem vai lietotājiem, kuru domicils taksācijas gadā ir attiecīgajā nerezidences jurisdikcijā;
- (c) tā digitālā satura apjoms, kuru nodokļu maksātājs savācis taksācijas gadā, pārsniedz 10 % no grupas kopējā glabātā digitālā satura.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 66. pantu nolūkā grozīt šo direktīvu, lai pielāgotu šī punkta a), b) un c) apakšpunktā izklāstītos faktoros, pamatojoties uz panākumiem starptautisko nolīgumu pieņemšanā.

Ja papildus uz ieņēmumiem balstītajam sliekšnim, kas noteikts šī punkta pirmajā daļā, nodokļu maksātājam attiecīgajā dalībvalstī atbilst viens vai vairāki no šī punkta a), b) un c) apakšpunktā izklāstītajiem trim digitālajiem faktoriem, uzskata, ka nodokļu maksātājam ir pastāvīga pārstāvniecība šajā dalībvalstī.

Nodokļu maksātājam ir prasība sniegt nodokļu iestādēm visu informāciju, kas nepieciešama, lai noteiktu pastāvīgo pārstāvniecību vai digitālo pastāvīgo pārstāvniecību saskaņā ar šo pantu.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 41
Direktīvas priekšlikums
9. pants – 3. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Papildus summām, kas saskaņā ar 2. punktu atskaitāmas kā pētniecības un izstrādes izmaksas, nodokļa maksātājs var arī atskaitīt par taksācijas gadu papildu 50 % no šādām izmaksām, izņemot ar kustamiem materiāliem pamatlīdzekļiem saistītas izmaksas, kas ir radušās attiecīgajā gadā. Ja pētniecības un izstrādes izmaksas pārsniedz EUR 20000000, nodokļu maksātājs var atskaitīt 25 % no pārsniedošās summas.

Grozījums

Attiecībā uz pētniecības un izstrādes izmaksām, kas nepārsniedz EUR 20000000 un kas saistītas ar darbiniekiem, tostarp algām, apakšuzņēmēju aģentūru darbiniekiem un ārstatniekiem, nodokļu maksātājs saņem nodokļu kredītu 10 % apmērā no izdevumiem.

Grozījums Nr. 42
Direktīvas priekšlikums
9. pants – 3. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Atkāpjoties no pirmās daļas, nodokļu maksātājs var atskaitīt papildu 100 % no pētniecības un izstrādes izmaksām līdz EUR 20000000 apmērā, ja šis nodokļu maksātājs atbilst visiem šiem nosacījumiem:

- a) uzņēmums nav iekļauts biržas sarakstā, tā darbinieku skaits ir mazāks par 50, un gada apgrozījuma un/vai gada bilances kopsumma nepārsniedz EUR 10000000;
- b) tas ir reģistrēts ne ilgāk kā piecus gadus. Ja nodokļu maksātājam nav pienākuma reģistrēties, tas var izvēlēties piemērot piecu gadu laika periodu no brīža, kurā uzņēmums vai nu sāk savu saimniecisko darbību, vai uz to sāk attiecināt nodokļu saistības;
- c) nav dibināts apvienošanas rezultātā;
- d) tam nav saistīto uzņēmumu.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 43
Direktīvas priekšlikums
11. pants

Komisijas ierosinātais teksts

[...]

Grozījums

svītrots

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 44

Direktīvas priekšlikums

12. pants – 1. daļa – b punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) 50 % no reprezentācijas izmaksām līdz tādām apjomam, kas nepārsniedz [x] % no ieņēmumiem taksācijas gadā;

Grozījums

(b) 50 % no **parastajām un vajadzīgajām** reprezentācijas izmaksām, **kas tieši saistītas ar nodokļu maksātāja darījumu darbību**, līdz tādām apjomam, kas nepārsniedz [x] % no ieņēmumiem taksācijas gadā;

Grozījums Nr. 45

Direktīvas priekšlikums

12. pants – 1. daļa – c punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(c) nesadalītās peļņas pārvešana uz rezervēm, kas veido daļu no uzņēmuma pašu kapitāla;

Grozījums

(c) nesadalītās peļņas pārvešana uz rezervēm, kas veido daļu no uzņēmuma pašu kapitāla, **izņemot kooperatīvo uzņēmumu un kooperatīvu konsorciju nesadalītās peļņas pārvešanu uz rezervi gan attiecīgā uzņēmuma pašreizējās darbības laikā, gan pēc darbības pārtraukšanas saskaņā ar valsts nodokļu noteikumiem;**

Grozījums Nr. 46

Direktīvas priekšlikums

12. pants – 1. daļa – ja punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

(ja) **izdevumi, kas radušies saņēmējiem tajās valstīs, kuras iekļautas ES sarakstā ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas (pazīstamas arī kā “nodokļu oāzes”);**

Grozījums

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 47
Direktīvas priekšlikums
13. pants – 2. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas ir atskaitāmas tajā taksācijas gadā, kad tās ir radušās, nepārsniedzot **30 %** no nodokļu maksātāja peļņas pirms procentu maksājumiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA) vai EUR **3000000**, izvēloties lielāko summu.

Grozījums

Pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas ir atskaitāmas tajā taksācijas gadā, kad tās ir radušās, nepārsniedzot **10 %** no nodokļu maksātāja peļņas pirms procentu maksājumiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA) vai EUR **1000000**, izvēloties lielāko summu.

Grozījums Nr. 48
Direktīvas priekšlikums
13. pants – 2. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šajā pantā, ja nodokļu maksātājam ir atļauts vai pieprasīts rīkoties grupas vārdā, kā tas noteikts noteikumos par valstu grupu nodokļu sistēmām, par nodokļu maksātāju uzskatāma visa grupa. Šādos apstākļos pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas un EBITDA aprēķina grupas līmenī. Arī EUR **3000000** attiecas uz visu grupu.

Grozījums

Šajā pantā, ja nodokļu maksātājam ir atļauts vai pieprasīts rīkoties grupas vārdā, kā tas noteikts noteikumos par valstu grupu nodokļu sistēmām, par nodokļu maksātāju uzskatāma visa grupa. Šādos apstākļos pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas un EBITDA aprēķina grupas līmenī. Arī EUR **1000000** attiecas uz visu grupu.

Grozījums Nr. 49
Direktīvas priekšlikums
13. pants – 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

6. Pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas, kuras nevar atskaitīt attiecīgajā taksācijas gadā, pārnes **bez laika ierobežojuma**.

Grozījums

6. Pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas, kuras nevar atskaitīt attiecīgajā taksācijas gadā, pārnes **uz piecu gadu periodu**.

Grozījums Nr. 50
Direktīvas priekšlikums
14.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

14.a pants

Īpaši izņēmumi

Kooperatīvo uzņēmumu un konsorciju nesadalītās peļņas pārvešana uz rezervi gan attiecīgā uzņēmuma pašreizējās darbības laikā, gan pēc darbības pārtraukšanas, kā arī labumi, ko kooperatīvi uzņēmumi un konsorcijas piešķir saviem dalībniekiem, ir atskaitāmi, ja atskaitīšanu pieļauj valsts fiskālie tiesību akti.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 51
Direktīvas priekšlikums
29. pants

Komisijas ierosinātais teksts

29. pants

Izceļošanas nodokļa uzlikšana

1. Summu, kuras apmērs atbilst pārvesto aktīvu tirgus vērtībai izceļošanas laikā, no kuras atņemta aktīvu vērtība nodokļu vajadzībām, uzskata par uzkrātajiem ieņēmumiem jebkurā no šādiem gadījumiem:

- (a) ja nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz pastāvīgo pārstāvniecību citā dalībvalstī vai trešajā valstī;
- (b) ja nodokļu maksātājs pārved aktīvus no pastāvīgās pārstāvniecības dalībvalstī uz savu galveno biroju vai citu pastāvīgo pārstāvniecību citā dalībvalstī vai trešā valstī tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pārvešanu, ja pastāvīgās pārstāvniecības dalībvalstij pārvešanas dēļ vairs nav tiesību uzlikt nodokli pārvestajiem aktīviem;
- (c) ja nodokļu maksātājs pārceļ rezidenci nodokļu vajadzībām uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, izņemot tos aktīvus, kuriem saglabājas faktiskā saikne ar pastāvīgo pārstāvniecību pirmajā dalībvalstī;
- (d) ja nodokļu maksātājs pārved savas pastāvīgās pārstāvniecības darbījumdarbību no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti vai trešo valsti tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pārvešanu, ja pastāvīgās pārstāvniecības dalībvalstij pārvešanas dēļ vairs nav tiesību uzlikt nodokli pārvestajiem aktīviem.

2. Dalībvalsts, uz kuru tiek pārvesti aktīvi, pārceļta rezidence nodokļu vajadzībām vai darbījumdarbība, ko veic pastāvīgā pārstāvniecība, atzīst nodokļu maksātāja vai pastāvīgās pārstāvniecības dalībvalstī noteikto vērtību par aktīvu sākotnējo vērtību nodokļu vajadzībām.

3. Ja aktīvus 12 mēnešu laikā ir paredzēts pārvietot atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti, šo pantu nepiemēro aktīvu pārvešanai saistībā ar vērtspapīru finansēšanu, aktīviem, kas iesniegti kā nodrošinājums, vai gadījumos, kad aktīvus pārved, lai izpildītu prudenciālās kapitāla prasības, vai likviditātes pārvaldības nolūkā.

Grozījums

29. pants

Izceļošanas nodokļa uzlikšana

Šis direktīvas nolūkiem piemēro Direktīvā (ES) 2016/1164 paredzētos izceļošanas nodokļa noteikumus.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 52

Direktīvas priekšlikums

41. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Zaudējumus, kas radušies nodokļu maksātājam rezidentam vai nerezidenta nodokļu maksātāja pastāvīgajai pārstāvniecībai, var pārnest un atskaitīt turpmākajos taksācijas gados, **ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.**

Grozījums

1. Zaudējumus, kas radušies nodokļu maksātājam rezidentam vai nerezidenta nodokļu maksātāja pastāvīgajai pārstāvniecībai, var pārnest un atskaitīt turpmākajos taksācijas gados, **taču ne ilgāk kā piecu gadu periodā.**

Grozījums Nr. 53

Direktīvas priekšlikums

42. pants

Komisijas ierosinātais teksts

42. pants

Zaudējumu kompensēšana un atgūšana

1. Nodokļu maksātājs rezidents, kas joprojām ir rentabls pēc savu zaudējumu atskaitīšanas saskaņā ar 41. pantu, var papildus atskaitīt zaudējumus, kas radušies tā tiešajiem atbilstošajiem meitasuzņēmumiem tajā pašā taksācijas gadā, kā minēts 3. panta 1. punktā, vai pastāvīgajai(-ām) pārstāvniecībai(-ām), kas atrodas citās dalībvalstīs. Šādu zaudējumu kompensēšanu saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktu piešķir uz ierobežotu laiku.

2. Atskaitījumam ir jābūt proporcionālam nodokļu maksātāja rezidenta turējumam savos atbilstošajos meitasuzņēmumos, kā minēts 3. panta 1. punktā, un pilnā apmērā pastāvīgajās pārstāvniecībās. Nodokļu maksātāja rezidenta nodokļa bāzes samazinājums nekādā gadījumā nerada negatīvu summu.

3. Nodokļu maksātājam rezidentam ir jāatskaita atpakaļ savā nodokļa bāzē jebkura atbilstošā meitasuzņēmuma, kā minēts 3. panta 1. punktā, vai tā pastāvīgo pārstāvniecību radītā peļņa līdz tādas summas apmēram, kas iepriekš atskaitīta kā zaudējumi.

4. Zaudējumus, kas atskaitīti saskaņā ar 1. un 2. punktu, automātiski atkārtoti ietver nodokļu maksātāja rezidenta nodokļa bāzē jebkurā no šādiem apstākļiem:

- (a) ja piektā taksācijas gada beigās, kad zaudējumi kļuva atskaitāmi, peļņa nav ietverta no jauna vai ietvertā peļņa neatbilst atskaitīto zaudējumu pilnajai summai;
- (b) ja atbilstošais meitasuzņēmums, kā minēts 3. panta 1. punktā, ir pārdots, likvidēts vai pārveidots par pastāvīgo pārstāvniecību;
- (c) ja pastāvīgā pārstāvniecība ir pārdota, likvidēta vai pārveidota par meitasuzņēmumu;
- (d) ja mātesuzņēmums vairs neatbilst 3. panta 1. punkta prasībām.

Grozījums

svītrots

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 54
Direktīvas priekšlikums
45.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

45.a pants

Faktiskā nodokļu iemaksa

Kamēr ir spēkā 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais sliekšnis, dalībvalstis uzrauga un publicē mazo un vidējo uzņēmumu un starptautisko uzņēmumu faktiskās nodokļu iemaksas visās dalībvalstīs, lai dalībvalstis varētu nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus līdzīgiem uzņēmumiem visā Savienībā un samazināt administratīvo slogu un izmaksas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Grozījums Nr. 55
Direktīvas priekšlikums
53. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Atkāpjoties no 8. panta c) un d) apakšpunkta, dalībvalsts, kas ir nodokļu maksātāja mītne nodokļu vajadzībām, neatbrīvo nodokļu maksātāju no nodokļa par tādiem ārvalstīs gūtiem ienākumiem, kurus nodokļu maksātājs ir saņēmis kā sadalīto peļņu no vienības trešajā valstī vai kā ienākumus no daļu atsavināšanas, kas tam piederējušas vienībā **trešajā** valstī, ja **vienības rezidences valstī tā peļņai ir uzliekams nodoklis, kura likumiskā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir mazāka par pusi no nodokļu maksātāja dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēmā piemērojamās likumiskās nodokļa likmes.**

Atkāpjoties no 8. panta c) un d) apakšpunkta, dalībvalsts, kas ir nodokļu maksātāja mītne nodokļu vajadzībām, neatbrīvo nodokļu maksātāju no nodokļa par tādiem ārvalstīs gūtiem ienākumiem, kurus **nav radījusi aktīva saimnieciskā darbība un kurus** nodokļu maksātājs ir saņēmis kā sadalīto peļņu no vienības trešajā valstī vai kā ienākumus no daļu atsavināšanas, kas tam piederējušas vienībā **trešā** valstī, ja **šai vienībai saistībā ar šādiem ārvalstīs gūtiem ienākumiem dalībvalstī, kurā ir tās rezidence nodokļu vajadzībām, piemēro tiesību aktos noteiktu uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas ir mazāka par 15 %.**

Grozījums Nr. 56
Direktīvas priekšlikums
53. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Ja piemēro 1. punktu, nodokļu maksātājs maksā nodokli par ārvalstīs gūtajiem ienākumiem, atskaitot nodokli, kas samaksāts trešajā valstī kā daļa no tā nodokļu saistībām dalībvalstī, kura ir tā rezidences dalībvalsts nodokļu vajadzībām. Atskaitījums nepārsniedz nodokļa summu, kura aprēķināta pirms atskaitīšanas, par to ienākumu, kuram var uzlikt nodokli.

2. Ja piemēro 1. punktu, nodokļu maksātājs maksā nodokli par ārvalstīs gūtajiem ienākumiem, atskaitot nodokli, kas samaksāts trešajā valstī kā daļa no tā nodokļu saistībām dalībvalstī, kura ir tā rezidences dalībvalsts nodokļu vajadzībām. Atskaitījums nepārsniedz nodokļa summu, kura aprēķināta pirms atskaitīšanas, par to ienākumu, kuram var uzlikt nodokli. **Lai saņemtu nodokļu atskaitījumu, nodokļu maksātājam savām nodokļu iestādēm ir jāpierāda, ka ārvalstīs gūto ienākumu avots ir aktīva saimnieciskā darbība, un to var izdarīt ar ārvalstu nodokļu iestāžu izdota sertifikāta palīdzību.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 57

Direktīvas priekšlikums

58. pants

Komisijas ierosinātais teksts

58. pants

Vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu

1. **Nodokļa bāzes aprēķināšanas vajadzībām atbilstoši šīs direktīvas noteikumiem, dalībvalsts neņem vērā pasākumus vai pasākumu kopumu, kuri, ieviesti galvenokārt ar mērķi gūt nodokļu priekšrocības, kas ir pretrunā šīs direktīvas priekšmetam vai nolūkam, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, nav patiesi. Pasākums var ietvert vairākus posmus vai daļas.**

2. **Šā panta 1. punkta nolūkos pasākums vai pasākumu kopums ir uzskatāms par nepatiesu, ciktāl tie nav ieviesti pamatotu komerciālu iemeslu dēļ, kas atspoguļo ekonomisko realitāti.**

3. **Pasākumu vai pasākumu kopumu, ko neņem vērā saskaņā ar 1. punktu, nodokļa bāzes aprēķina vajadzībām vērtē pēc to ekonomiskās būtības.**

Grozījums

58. pants

Vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu

Šīs direktīvas **nolūkos piemēro Direktīvā (ES) 2016/1164 paredzēto vispārējo noteikumu par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu.**

Grozījums Nr. 58

Direktīvas priekšlikums

59. pants – 1. punkts – 1. daļa – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Vienība vai **pastāvīgā pārstāvniecība**, kuras peļņa netiek aplikta ar nodokli, vai ir atbrīvota no nodokļa **sava galvenā biroja** dalībvalstī, **ir uzskatāma** par kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

Grozījums

Nodokļu maksātāja dalībvalsts tādu vienību vai **pastāvīgo pārstāvniecību**, kuras peļņa netiek aplikta ar nodokli vai **kura** ir atbrīvota no nodokļa **minētajā** dalībvalstī, **uzskata** par kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 59

Direktīvas priekšlikums

59. pants – 1. punkts – 1. daļa – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) vienības **vai pastāvīgās pārstāvniecības faktiski samaksātais** uzņēmumu ienākuma **nodoklis par ieņēmumiem ir zemāks nekā starpība starp uzņēmumu ienākuma nodokli, kas būtu iekasēts par vienības vai pastāvīgās pārstāvniecības ieņēmumiem atbilstīgi šīs direktīvas noteikumiem, un faktisko uzņēmumu ienākuma nodokli, ko vienība vai pastāvīgā pārstāvniecība ir samaksājusi par minētajiem ieņēmumiem.**

Grozījums Nr. 60

Direktīvas priekšlikums

59. pants – 1. punkts – 2. daļa

Grozījums

(b) vienības **peļņai piemēro** uzņēmumu ienākuma **nodokļa likmi, kas ir mazāka nekā 15 %; šo likmi novērtē, balstoties uz peļņu pirms to darbību veikšanas, kuras attiecīgās valstis ieviesušas, lai samazinātu nodokļu bāzi, kurai piemēro šo likmi; šo likmi katru gadu pārskata saskaņā ar ekonomiskajām norisēm pasaules tirdzniecībā.**

Komisijas ierosinātais teksts

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkā, aprēķinot uzņēmumu ienākuma nodokli, kas būtu iekasēts no vienības atbilstīgi šīs direktīvas noteikumiem nodokļu maksātāja dalībvalstī, jebkuru vienības pastāvīgās pārstāvniecības ienākumu, ko neaplied ar nodokli vai kas ir atbrīvots no nodokļa kontrolēta ārvalstu uzņēmuma jurisdikcijā, neņem vērā.

Grozījums

svītrots

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 61
Direktīvas priekšlikums
59. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Ja **uzņēmums** vai pastāvīgā pārstāvniecība tiek **uzskatīts** par kontrolētu ārvalstu uzņēmumu saskaņā ar 1. punktu, **vienības vai pastāvīgās pārstāvniecības nesadalītie ienākumi ir apliekami ar nodokli, ciktāl tie ir iegūti no šādām kategorijām:**

- (a) procenti vai jebkādi citi ienākumi, ko radījuši finanšu aktīvi;
- (b) autoratlīdzības vai citi ienākumi, ko radījis intelektuālais īpašums;
- (c) dividendes un ienākumi no daļu atsavināšanas;
- (d) ienākumi no finanšu līzings;
- (e) ienākumi no apdrošināšanas, banku un citām finanšu darbībām;
- (f) ienākumi no uzņēmumiem, no kuriem saņemti rēķini un kuri saņem ienākumus no tādu preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas iepirkti no saistītajiem uzņēmumiem un pārdoti tiem un kas nepievieno nekādu vai pievieno nelielu ekonomisko vērtību.

Pirmo daļu nepiemēro kontrolētam ārvalstu uzņēmumam, kas ir rezidents vai atrodas kādā dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir EEZ līguma puse, kurā ir reģistrēts kontrolētais ārvalstu uzņēmums pamatotu komerciālu iemeslu dēļ, kas atspoguļo saimniecisko realitāti. Šajā pantā kontrolēta ārvalstu uzņēmuma darbība atspoguļo saimniecisko realitāti, ciktāl šo darbību veic, izmantojot atbilstošu personālu, aprīkojumu, aktīvus un telpas.

Grozījums

2. Ja vienību vai pastāvīgo iestādi saskaņā ar 1. punktu traktē kā kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, **nodokļu maksātāja dalībvalsts nodokļa bāzē iekļauj:**

- (a) **vienības nesadalītos ienākumus vai pastāvīgās pārstāvniecības ienākumus, ko iegūst no šādām kategorijām:**
 - (i) procenti vai jebkādi citi ienākumi, ko radījuši finanšu aktīvi;
 - (ii) autoratlīdzības vai citi ienākumi, ko radījis intelektuālais īpašums;
 - (iii) dividendes un ienākumi no daļu atsavināšanas;
 - (iv) ienākumi no finanšu līzings;
 - (v) ienākumi no apdrošināšanas, banku un citām finanšu darbībām;
 - (vi) ienākumi no uzņēmumiem, no kuriem saņemti rēķini un kuri saņem ienākumus no tādu preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas iepirkti no saistītajiem uzņēmumiem un pārdoti tiem un kas nepievieno nekādu vai pievieno nelielu ekonomisko vērtību.

Šo punktu nepiemēro, ja kontrolēts ārvalstu uzņēmums veic būtisku saimniecisko darbību, izmantojot personālu, aprīkojumu, aktīvus un telpas, par ko liecina attiecīgie fakti un apstākļi. Ja kontrolētais ārvalstu uzņēmums ir trešās valsts, kas nav EEZ līguma puse, rezidents vai atrodas tajā, dalībvalstis var nolemt nepiemērot iepriekšējo daļu, vai

- (b) **vienības vai pastāvīgās pārstāvniecības nesadalītos ienākumus, ko iegūst no neīstām struktūrām, kuru izveidošanas objektīvais iemesls ir nodokļu priekšrocību gūšana.**

Piemērojot šo punktu, struktūru vai to virkni uzskata par neīstu, ciktāl vienībai vai pastāvīgajai pārstāvniecībai nebūtu piederējuši aktīvi vai tā nebūtu uzņēmusies riskus, kuri rada visus tās ienākumus vai daļu no tās ienākumiem, ja tā nebūtu bijusi tāda uzņēmuma kontrolē, kurā nozīmīgi amatpersonu pienākumi, kas skar minētos aktīvus un riskus, tiek pildīti un ir par iemeslu kontrolētā uzņēmuma ienākumu gūšanai.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 62
Direktīvas priekšlikums
59. pants – 3. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Vienība vai **pastāvīgā pārstāvniecība** saskaņā ar 1. punktu **nav uzskatāma** par kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, ja viena trešā daļa vai mazāk no ienākumiem, ko ir uzkrājusi vienība vai pastāvīgā pārstāvniecība, ir attiecināma uz 2. punkta a) **līdz f)** apakšpunktā minētajām kategorijām.

Grozījums

Ja atbilstoši dalībvalsts noteikumiem nodokļu maksātāja nodokļa bāzi aprēķina saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts var izvēlēties neuzskatīt vienību vai pastāvīgo pārstāvniecību saskaņā ar 1. punktu par kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, ja viena trešā daļa vai mazāk no ienākumiem, ko ir uzkrājusi vienība vai pastāvīgā pārstāvniecība, ir attiecināma uz 2. punkta a) apakšpunktā minētajām kategorijām.

Grozījums Nr. 63
Direktīvas priekšlikums
59. pants – 3. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Finanšu uzņēmumi saskaņā ar **1. punktu nav uzskatāmi** par **kontrolētu** ārvalstu **uzņēmumu**, ja viena trešā daļa vai mazāk no ienākumiem, **ko ir uzkrājusi vienība vai pastāvīgā pārstāvniecība** saskaņā ar 2. punkta a) **līdz f)** apakšpunktu izriet no darījumiem ar nodokļa maksātāju vai tā saistītajiem uzņēmumiem.

Grozījums

Ja atbilstoši dalībvalsts noteikumiem nodokļu maksātāja nodokļa bāzi aprēķina saskaņā ar **2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts var izvēlēties neuzskatīt finanšu uzņēmumus par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem**, ja viena trešā daļa vai mazāk no **vienības** ienākumiem **no kategorijām** saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu izriet no darījumiem ar nodokļa maksātāju vai tā saistītajiem uzņēmumiem.

Grozījums Nr. 64
Direktīvas priekšlikums
59. pants – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- 3.a Dalībvalstis var no 2. punkta b) apakšpunkta darbības jomas izslēgt vienību vai pastāvīgo pārstāvniecību:**
- (a) **ar grāmatvedības peļņu, kas nepārsniedz EUR 750000, un ar ienākumiem, kas nav gūti no tirdzniecības un nepārsniedz EUR 75000; vai**
 - (b) **kuras grāmatvedības peļņa nepārsniedz 10 procentus no tās darbības izmaksām attiecīgajā taksācijas periodā.**

Grozījums

Piemērojot pirmās daļas b) apakšpunktu, darbības izmaksas nedrīkst ietvert to preču izmaksas, kas pārdotas ārpus valsts, kurā vienība ir rezidente vai kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība nodokļu vajadzībām un attiecībā uz maksājumiem saistītajiem uzņēmumiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 65

Direktīvas priekšlikums

61. pants

Komisijas ierosinātais teksts

61. pants

Hibrīdneatbilstība

Ja hibrīdneatbilstības starp dalībvalstīm sekas ir viena un tā paša maksājuma, izdevumu vai zaudējumu dubulta atskaitīšana, atskaitījumu īsteno tikai tajā dalībvalstī, kurā ir šāda maksājuma izcelsme vai ir radušies izdevumi vai zaudējumi.

Ja hibrīdneatbilstības, kurā ir iesaistīta trešā valsts, sekas ir tā paša maksājuma, izdevumu vai zaudējumu dubulta atskaitīšana, tad attiecīgā dalībvalsts liedz šāda maksājuma, izdevumu vai zaudējumu atskaitīšanu, ja vien to jau nav izdarījusi trešā valsts.

Ja hibrīdneatbilstības starp dalībvalstīm sekas ir atskaitījums bez iekļaušanas, maksātāja dalībvalsts liedz šāda maksājuma atskaitīšanu.

Ja hibrīdneatbilstības, kurā ir iesaistīta trešā valsts, sekas ir atskaitījums bez iekļaušanas:

- (a) ja maksājuma izcelsme ir kādā dalībvalstī, šī dalībvalsts liedz atskaitīšanu, vai
- (b) ja maksājuma izcelsme ir kādā trešā valstī, tad attiecīgā dalībvalsts pieprasa nodokļu maksātājam iekļaut šādu maksājumu nodokļa bāzē, ja vien trešā valsts jau nav liegusi atskaitīšanu vai nav pieprasījusi iekļaut šo maksājumu.

Ja hibrīdneatbilstības starp dalībvalstīm, kurā iesaistīta pastāvīga pārstāvniecība, sekas ir nodokļu neuzlikšana bez iekļaušanas, tad dalībvalsts, kurā nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām, pieprasa nodokļu maksātājam iekļaut nodokļa bāzē ienākumu, kas attiecināms uz pastāvīgo pārstāvniecību.

Ja hibrīdneatbilstības, kurā iesaistīta pastāvīga pārstāvniecība, kas atrodas trešā valstī, sekas ir nodokļu neuzlikšana bez iekļaušanas, attiecīgā dalībvalsts pieprasa nodokļu maksātājam iekļaut nodokļa bāzē ienākumu, kas attiecināms uz pastāvīgo pārstāvniecību trešā valstī.

4. Ja maksājums, ko nodokļu maksātājs veic saistītam uzņēmumam trešā valstī, tiek tiesā vai netiesā veidā kompensēts ar maksājumu, izdevumiem vai zaudējumiem, kas sakarā ar hibrīdneatbilstību ir atskaitāmi divās dažādās jurisdikcijās ārpus Savienības, tad nodokļu maksātāja dalībvalsts liedz maksājuma, kuru nodokļu maksātājs veic saistītam uzņēmumam trešā valstī, atskaitīšanu no nodokļa bāzes, ja vien kāda no iesaistītajām trešām valstīm jau nav liegusi maksājuma, izdevumu vai zaudējumu, kas būtu atskaitāmi divās dažādās jurisdikcijās, atskaitīšanu.

Grozījums

61. pants

Hibrīdneatbilstība

Šis direktīvas nolūkiem piemēro Direktīvas (ES) 2016/1164 9. pantā paredzētos noteikumus par hibrīdneatbilstībām.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5. Ja atskaitāma maksājuma, kuru nodokļu maksātājs veic saistītam uzņēmumam trešā valstī, atbilstošā iekļaušana tiek tiešā vai netiešā veidā kompensēta ar maksājumu, ko sakarā ar hibrīdneatbilstību maksājuma saņēmējs nav iekļāvis savā nodokļa bāzē, tad nodokļu maksātāja dalībvalsts liedz maksājuma, kuru nodokļu maksātājs veic saistītam uzņēmumam trešā valstī, atskaitīšanu no nodokļa bāzes, ja vien kāda no iesaistītajām trešajām valstīm jau nav liegusi neiekļautā maksājuma atskaitīšanu.

6. Ja hibrīdneatbilstības sekas ir atlaide nodoklim, kas ieturēts ienākumu izcelsmes vietā no maksājuma, kurš izriet no pārvestā finanšu instrumenta, vairāk nekā vienai no iesaistītajām pusēm, nodokļu maksātāja dalībvalsts ierobežo ieguvumu no šādas atlaides proporcionāli neto apliekamajam ienākumam saistībā ar šādu maksājumu.

7. Šajā pantā "maksātājs" ir vienība vai pastāvīgā pārstāvniecība, kur ir maksājuma izcelsme vai radušies izdevumi vai zaudējumi.

Grozījums Nr. 66

Direktīvas priekšlikums

61.a pants – virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Nodokļu rezidences vietas neatbilstības

Reversās hibrīdneatbilstības

Grozījums Nr. 67

Direktīvas priekšlikums

61.a pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ja nodokļu maksātāja, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām gan kādā dalībvalstī, gan trešā valstī, maksājums, izdevumi vai zaudējumi saskaņā ar šīs dalībvalsts un minētās trešās valsts tiesību aktiem ir atskaitāmi no nodokļa bāzes abās jurisdikcijās, un šo maksājumu, izdevumus vai zaudējumus nodokļu maksātāja dalībvalstī var kompensēt ar apliekamo ienākumu, kas nav iekļauts trešā valstī, tad nodokļu maksātāja dalībvalsts liedz atskaitīt šo maksājumu, izdevumus vai zaudējumus, ja vien trešā valsts to jau nav izdarījusi.

Šis direktīvas nolūkiem dalībvalstis reversās hibrīdneatbilstības izskata saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/1164 9.a pantu.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 68
Direktīvas priekšlikums
65.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

65.a pants

Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numurs

Lai automātisko nodokļu informācijas apmaiņu Savienībā padarītu efektīvāku un uzticamāku, Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim iesniedz tiesību akta priekšlikumu par saskaņotu vienotu Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numuru.

Grozījums Nr. 69
Direktīvas priekšlikums
65.b pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

65.b pants

Obligāta automātiskā informācijas apmaiņa nodokļu jomā

Lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību un šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu, informācijas apmaiņa nodokļu jomā ir automātiska un obligāta, kā noteikts Padomes Direktīvā 2011/16/ES ^(1a).

Dalībvalstis savām valsts nodokļu iestādēm nodrošina atbilstošu personālu, speciālās zināšanas un budžeta līdzekļus, kā arī līdzekļus šo nodokļu iestāžu darbinieku apmācībai, īpašu uzmanību šajā apmācībā veltot pārrobežu sadarbībai nodokļu jomā un automātiskai informācijas apmaiņai, lai nodrošinātu šīs direktīvas pilnīgu īstenošanu.

^(1a) Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīva 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OVL 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

Grozījums Nr. 70
Direktīvas priekšlikums
66. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Uz neierobežotu laiku pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisiju pilnvaro pieņemt 2. panta 5. punktā, 4. panta 5. punktā, **11.** panta **6.** punktā, 32. panta 5. punktā un 40. pantā minētos deleģētos aktus.

2. Uz neierobežotu laiku pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisiju pilnvaro pieņemt 2. panta 5. punktā, 4. panta 5. punktā, **5.** panta **2.a** punktā, 32. panta 5. punktā un 40. pantā minētos deleģētos aktus.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 71
Direktīvas priekšlikums
66. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 5. punktā, 4. panta 5. punktā, **11.** panta **6.** punktā, 32. panta 5. punktā un 40. pantā minētās pilnvaras deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

Grozījums

3. Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 5. punktā, 4. panta 5. punktā, **5.** panta **2.a** punktā, 32. panta 5. punktā un 40. pantā minētās pilnvaras deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

Grozījums Nr. 72
Direktīvas priekšlikums
66. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Atbilstīgi 2. panta 5. punktam, 4. panta 5. punktam, **11.** panta **6.** punktam, 32. panta 5. punktam un 40. pantam pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja [divu mēnešu]. laikā pēc minētā akta izziņošanas Padomei tā nav izteikusi iebildumu vai ja minētajā termiņā tā ir paziņojusi Komisijai, ka neiebilst. Pēc Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par [diviem mēnešiem].

Grozījums

5. Atbilstīgi 2. panta 5. punktam, 4. panta 5. punktam, **5.** panta **2.a** punktam, 32. panta 5. punktam un 40. pantam pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja [divu mēnešu]. laikā pēc minētā akta izziņošanas Padomei tā nav izteikusi iebildumu vai ja minētajā termiņā tā ir paziņojusi Komisijai, ka neiebilst. Pēc Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par [diviem mēnešiem].

Grozījums Nr. 73
Direktīvas priekšlikums
66.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

66.a pants

Pasākumi pret nodokļu nolīgumu ļaunprātīgu izmantošanu

Dalībvalstis groza savus divpusējos nodokļu nolīgumus atbilstoši šai direktīvai, lai nodrošinātu, ka nolīgumi ietver visus šādus aspektus:

- (a) **klauzulu, kas nodrošina, ka abas nolīguma puses apņemas īstenot pasākumus, lai panāktu, ka nodoklis tiek maksāts tur, kur notiek saimnieciskā darbība un tiek radīta vērtība;**
- (b) **papildinājumu, kas precizē, ka divpusēju nolīgumu mērķis ir ne vien nepieļaut nodokļu dubultu uzlikšanu, bet arī apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu;**
- (c) **klauzulu attiecībā uz galvenā mērķa testu, balstoties uz vispārēju noteikumu par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 74

Direktīvas priekšlikums

68.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

68.a pants

Uzraudzība

Komisija uzrauga un publicē savus konstatējumus par šīs direktīvas vienādu īstenošanu, lai nodrošinātu tajā noteikto pasākumu vienveidīgu interpretāciju dalībvalstīs.

Grozījums Nr. 75

Direktīvas priekšlikums

69. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

69. pants

69. pants

Pārskatīšana

Īstenošanas ziņojums un pārskatīšana

Komisija piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā **pārskata tās piemērošanu un ziņo Padomei par šīs direktīvas darbību.**

La Commission **évalue le fonctionnement** de la présente directive cinq ans après son entrée en vigueur

Komisija piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā **novērtē** šīs direktīvas **piemērošanu.**

Komisija **savus konstatējumus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei īstenošanas ziņojumā. Ziņojumā iekļauj visu šādu elementu analīzi:**

Neatkarīgi no pirmās daļas Komisija **trīs gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā pārskata 11. panta darbību un apsver pielāgumus AGI definīcijai un kalibrēšanai. Komisija veic rūpīgu analīzi par to, kā AGI var mudināt uzņēmumus, kam ir tiesības izvēlēties piemērot šīs direktīvas noteikumus, finansēt savas darbības, izmantojot pašu kapitālu.**

- (a) **šīs sistēmas ietekme uz dalībvalstu nodokļu ieņēmumiem;**
- (b) **šīs sistēmas priekšrocības un trūkumi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;**
- (c) **ietekme uz godīgu nodokļu iekasēšanu starp dalībvalstīm;**
- (d) **ietekme uz iekšējo tirgu kopumā, it īpaši attiecībā uz iespējamo konkurences izkropļojumu starp uzņēmumiem, uz kuriem attiecas šajā direktīvā paredzētie jaunie noteikumi;**
- (e) **to uzņēmumu skaits, uz kuriem attiecas pārejas periods.**

Komisija 10 gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā pārskata tās piemērošanu un ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas darbību.

Komisija paziņo savus konstatējumus dalībvalstīm, lai **tās minētos konstatējumus ņemtu vērā** valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu izstrādē un īstenošanā.

Komisija paziņo savus konstatējumus **ziņojumā Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm, lai minētie konstatējumi tiktu ņemti vērā** valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu izstrādē un īstenošanā, **un vajadzības gadījumā pievieno** **lēģislatīvā akta priekšlikumu šīs direktīvas grozīšanai.**

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Grozījums Nr. 76
Direktīvas priekšlikums
70. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstis vēlākais līdz **2018.** gada 31. . decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Grozījums

Dalībvalstis vēlākais līdz **2019.** gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Grozījums Nr. 77
Direktīvas priekšlikums
70. pants – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Tās piemēro minētos noteikumus no **2019.** gada 1. janvāra.

Grozījums

Tās piemēro minētos noteikumus no **2020.** gada 1. janvāra.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

P8_TA(2018)0089

2019. gada budžeta pamatnostādnes — III iedaļa

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par 2019. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādnēm, III iedaļa — Komisija (2017/2286(BUD))

(2019/C 162/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu⁽³⁾;
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Lēmumu 2014/335/ES, Euratom par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējo budžetu⁽⁵⁾ un tam pievienotos Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgos paziņojumus,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 20. februāra secinājumus par budžeta pamatnostādnēm 2019. gadam (06315/2018),
- ņemot vērā Reglamenta 86.a pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0062/2018),

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽²⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 57, 28.2.2018., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

- A. tā kā sarunas par Savienības 2019. gada budžetu, kas būs pēdējais budžets pašreizējā Parlamenta sasaukuma laikā, notiks vienlaikus ar sarunām par nākamo daudzgadu finanšu shēmu (DFS) un ES pašu resursu sistēmas reformu; tā kā 2019. gads būs 2014.–2020. gada DFS darbības sestais gads;
- B. tā kā abām budžeta lēmējinstiūcijas iestādēm būtu jācenšas Samierināšanas komitejā panākt vērienīgu un visaptverošu vienošanos par 2019. gada budžetu, lai pozitīvi ietekmētu paralēli notiekošās sarunas un nodrošinātu iespēju līdz šā Parlamenta sasaukuma beigām panākt vienošanos par DFS pēc 2020. gada un pašu resursiem;
- C. tā kā saskaņā ar 2017. gada decembra vienošanos sākt otrā posma sarunas *Brexit* procesam nevajadzētu tieši ietekmēt 2019. gada budžetu, jo ES un Apvienotās Karalistes kopīgajā ziņojumā⁽⁶⁾ ir teikts, ka Apvienotā Karaliste dos ieguldījumu un piedalīsies Savienības 2019. un 2020. gada budžeta izpildē tā, it kā joprojām būtu Savienības sastāvā;
- D. tā kā populistiskas un ekstrēmistu kustības visās dalībvalstīs ir sniegušas un veicinājušas maldinošu informāciju par ES un tās budžetu, aktualizējot nepieciešamību pēc labākas un pārredzamākas informācijas;
- E. tā kā pēc finanšu, sociālās un ekonomiskās krīzes pārvaldības, ko pilsoņi gadiem ilgi uztvēra negatīvi, patlaban ekonomikas perspektīvas uzlabojas, pateicoties centieniem novirzīt Eiropu uz ekonomikas atlabšanas ceļa, un tas dod iespēju plānot dāsnāku budžetu;
- F. tā kā pēdējos dažos gados Padome ir vairākkārt nonākusi pretrunā pati ar sevi, izvirzot Eiropas Savienībai jaunas politiskās prioritātes, bet nevēloties nodrošināt jaunas apropriācijas to finansēšanai; tā kā jaunas politiskās prioritātes un nākamie ES risināmie jautājumi būtu jāfinansē no jaunām apropriācijām, nevis samazinot līdzekļus programmām, kuras jau tiek sekmīgi īstenotas;
- G. tā kā, tuvojoties pašreizējā finanšu plānošanas perioda beigām, daudzgadu programmu īstenošana sasniegs optimālo tempu un tādēļ palielinās vajadzība pēc atbilstošiem finanšu līdzekļiem,

Reaģēšana uz ES risināmiem problēmjautājumiem un iedzīvotāju gaidas

1. pieņem zināšanai atlabšanu no finanšu, ekonomiskās un sociālās krīzes sekām, kuru veicināja ES un dalībvalstu centieni radīt izaugsmi un darbvietas, kas ir jākonsolidē vēl vairāk, lai radītu pozitīvu ietekmi uz ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi, jo daudzus no šiem iedzīvotājiem krīze smagi skāra vairākus gadus; prasa īpašu uzmanību pievērst jauniešiem un cilvēkiem, kuriem draud nabadzība vai bezdarbs, lai nodrošinātu, ka viņi jūt labvēlīgu ietekmi, tādējādi novēršot sociālās un reģionālās nevienlīdzības turpmāku paplašināšanos; šajā sakarībā uzsver, ka īpaša uzmanība tomēr būtu jāpievērš dažādu reģionu spējai izmantot iespējas, ko sniedz izaugsmes paātrināšanās;

2. uzsver, ka saskaņā ar Eirostata datiem un pretrunā populistiskajam vēstījumam ES iedzīvotāji ir optimistiski noskaņoti attiecībā uz ES nākotni; uzsver, ka Savienībai būtu jāizpilda savi uzdevumi un pienākumi un jādara vairāk, lai uzlabotu iedzīvotāju dzīvi — gan tagad, gan turpmāk —, bet arī jāaizstāv viņi pret netaisnīgām tirdzniecības un ekonomiskām praksēm globālajā tirgū, vienlaikus palīdzot viņiem baudīt šī tirgus sniegtās priekšrocības; uzsver, ka ir jānovērš klimata pārmaiņu radītās problēmas un starptautiskās drošības apdraudējumi; uzskata — lai piepildītu šīs cerības un izpildītu saistības, ES savas kompetences robežās ir jāsasniedz labāki rezultāti, atbalstot ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanu un darbvietau izveidi un mazinot dzīves līmeņa atšķirības starp ES iedzīvotājiem visos tās reģionos, vienlaikus pilnībā ievērojot stratēģiju "Eiropa 2020", ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus un Parīzes nolīgumu; uzsver, ka Eiropas ekonomika un ES iedzīvotāji ir jāsatgaido digitalizācijas sniegtajām iespējām; uzskata, ka migrācijas pamatcēloņu novēršana un dažādu veidu diskriminācijas, tostarp diskriminācijas pret sievietēm un LGBTI, izbeigšana, arī ir svarīgi 2019. gadā risināmi jautājumi;

⁽⁶⁾ Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes valdības sarunu vedēju 2017. gada 8. decembra kopīgais ziņojums par progresu sarunu pirmajā posmā saskaņā ar LES 50. pantu par Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Eiropas Savienības, TF50 (2017) 19 — Komisijas paziņojums ES 27.

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

Ilgtspējīgas nākotnes veicināšana un pastiprināta solidaritāte Savienībā un ārpus tās

Ilgtspējīga nākotne

3. uzskata, ka ES 2019. gada budžetam būtu jānostiprina visi attiecīgie instrumenti, kas paredzēti jaunatnes bezdarba novēršanai, īpaši ekonomiski atpalikušajos ES reģionos, īpašu uzmanību pievēršot uzņēmējdarbības un profesionālo prasmju un mobilitātes uzlabošanai, kvalifikācijas atzīšanai visos izglītības un profesionālās apmācības līmeņos un atbalsta sniegšanai izaugsmei, konkurētspējai, darbvietu izveidei, investīcijām infrastruktūrā, inovācijai, pētniecībai un MVU; uzsver, ka jauniešu bezdarbs, kuram ir liela sociālā ietekme, ir viena no vislielākajām problēmām Eiropas līmenī;

4. uzskata, ka ES 2019. gada budžeta prioritātēm vajadzētu būt izaugsmei, inovācijai, konkurētspējai, drošībai, cīņai pret klimata pārmaiņām, pārejai uz atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanu un migrācijai;

5. atbalsta plašākas iespējas jauniešiem iesaistīties solidaritātes pasākumos; prasa ātri uzsākt un rūpīgi īstenot Eiropas Solidaritātes korpusu pēc tā pieņemšanas, kas paredzēta 2018. gadā;

6. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta nopietna pieprasījuma ar ES 2018. gada budžetu saistītās samierināšanas procedūras rezultātā sākotnēji ierosinātais īpašais piešķirums Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai (JNI) tika palielināts par EUR 116,7 miljoniem jaunu apropriāciju veidā, tā kopsummai tādējādi pieaugot līdz EUR 350 miljoniem 2018. gadā, taču norāda, ka ir jāuzlabo to līdzekļu apguve, kuru izpilde ir aizkavējusies; iebilst pret Komisijas interpretāciju, kas iekļauta pēc 2018. gada budžeta pieņemšanas veiktajā finanšu plānojuma 2019.–2020. gadam tehniskajā atjauninājumā, kurā šis līdzekļu palielinājums tiek uzskatīts par turpmākajos gados veicami apropriāciju pārcelšanu uz agrāku laiku, un sagaida, ka Komisija izpildīs Parlamentam 2017. gada samierināšanas procedūras beigās doto solījumu; sagaida, ka 2019. gada budžeta projekts apliecinās lielāku vērienu cīņā pret jauniešu bezdarbu, rodot īsto līdzsvaru starp apguves spējas faktisko attīstību šajā jomā un politisko gribu paust atbalstu šim jautājumam; atgādina par Komisijas apņemšanos ierosināt JNI finansējuma turpmāku palielinājumu, izdarot budžeta grozījumu, ja vien JNI līdzekļu apguves spēja 2018. gadā pieļaus šādu palielinājumu; uzstāj, ka dalībvalstīm un Komisijai darba, izglītības vai apmācības piedāvājumi ir jāaskaņo ar dalībnieku profilu un darba tirgus pieprasījumu, lai panāktu dalībnieku ilgtspējīgu nodarbinātību;

7. aicina Komisiju saistībā ar 2019. gada procedūru publiskot finanšu datus par JNI īstenošanu sadalījumā pa dalībvalstīm, lai papildinātu jau publiski pieejamos paziņotos datus par kopējām izmaksām; mudina Komisiju uzlabot JNI, Eiropas Sociālā fonda un dalībvalstu valsts budžetu sinerģiju, lai nodrošinātu, ka JNI neaizstāj valsts finansējumu jauniešiem, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (jauniešiem *NEET* situācijā);

8. uzsver, ka līdz ar ES kultūras programmām *Erasmus +*, ņemot vērā tās 30. gadadienas svinības, joprojām ir nozīmīgākā programma, lai sekmētu jauniešu mobilitāti, mācītu galvenās Eiropas vērtības un ieaudzinātu tās jauniešos, ko applicina saņemto pieteikumu skaits, kurš pārsniedz pieejamo finansējumu; uzskata, ka *Erasmus +* 2019. gada budžetu ir jāturpina palielināt (tas vismaz jādubulto), lai apmierinātu pamatoto pieprasījumu pēc šīs programmas, īpaši saistībā ar mūzikglītību;

9. uzskata, ka pētniecība, konkurētspēja un MVU ir galvenie faktori, kas nodrošinās ekonomikas izaugsmi un darbvietu izveidi; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ES uzņēmumiem, jo īpaši MVU, labvēlīgu vidi inovācijai, pētniecībai un investīcijām, lai izveidotu pasaules mērogā patiešām konkurētspējīgu ES ekonomiku; uzsver, ka ir svarīgi palielināt budžetu 1.a izdevumu kategorijā un palielināt finansējumu veiksmīgām programmām, tādām kā "Apvārsnis 2020", un programmām, kuras atbalsta MVU, tostarp ES Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmai (*COSME*), kurā pieteikumu iesniedzēju skaits ievērojami pārsniedz finansējuma saņēmēju skaitu; uzsver, ka MVU paredzētās programmas ir svarīgi izstrādāt, ņemot vērā MVU īpašās prasības un nelielos administratīvos resursus; uzskata, ka tas ir nepieciešams, ņemot vērā strauji mainīgo un konkurences caustrāvoto vidi, kā arī digitalizācijas izraisītās dziļās pārmaiņas visās nozarēs; atzīst, ka Eiropas strukturālie un investīciju fondi (*ESI fondi*) arī dod ieguldījumu visu šo prioritāšu īstenošanā;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

10. uzsver, ka investīcijas pētniecībā un inovācijā ir priekšnosacījums tam, lai panāktu patiesu konkurētspēju Eiropas Savienībā; pauž nožēlu par to, ka satraucoši nelielā sekmīgo pieteikumu skaita dēļ ES finansējumu saņem mazāk augstas kvalitātes projektu pētniecības un inovācijas jomā; šajā sakarībā uzsver, ka ir jānodrošina atbilstošs apropriāciju apmērs pamatprogrammai "Apvārsnis 2020";
11. uzsver ekonomikas izaugsmes iespējas, kas izriet no tehnoloģiskām pārmaiņām, un prasa, lai ES budžets pienācīgi atbalstītu Eiropas rūpniecības digitalizāciju un digitālo prasmju apguves un digitālās uzņēmējdarbības veicināšanu;
12. atzīst, ka MVU joprojām ir Eiropas ekonomikas pamats un tiem arī turpmāk būs izšķiroša loma darbvietu radīšanā un izaugsmes veicināšanā visā ES; šajā sakarībā prasa palielināt programmas COSME apropriācijas 2019. gadam, ņemot vērā šīs programmas panākumus;
13. atzinīgi vērtē Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) darbības pagarināšanu un līdzekļu palielināšanu, jo tā garantijas fondam ir svarīga loma investīciju nepietiekamības samazināšanā ES; atgādina, ka ESIF garantiju fonds daļēji tiek finansēts uz pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) rēķina, lai gan tās abas ir uz nākotni vērstas ilgtermiņa programmas; atkārtoti atgādina Parlamenta izsenis pausto nostāju, ka jebkādas jaunas iniciatīvas ir jāfinansē ar jaunām apropriācijām, nevis pārceļot finansējumu, un ka esošajām programmām nodarītais kaitējums ir jānovērš ikgadējās budžeta procedūras laikā; atkārtoti norāda, ka minētajām programmām atņemtie līdzekļi būtu jāatdod pēc iespējas lielākā apmērā;
14. uzsver, ka ESIF, kura darbības laiks ir pagarināts, 2019. gadā būtu jāpanāk ievērojams progress ģeogrāfiskā tvēruma uzlabošanā, lai visiem reģioniem būtu vienlīdzīgas iespējas izmantot ES budžeta garantijas radīto sviras efektu; aicina dalībvalstis īstenot strukturālas reformas, lai uzlabotu investīciju vidi un vietējās spējas sekmīgi īstenot ESIF atbalstu visos reģionos;
15. atzinīgi vērtē dalībvalstu neseno apņemšanos īstenot atjauninātu ES aizsardzības programmu, kuras mērķis ir veicināt gan stingro, gan maigo varu, un uzskata, ka tā ir atbilstoša reakcija uz iedzīvotāju bažām par drošību, ņemot vērā pieaugošo globālo nestabilitāti, kuru saasina jauna veida apdraudējumi; atbalsta Komisijas neseno iniciatīvu sākt īstenot Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmu (*EDIDP*) kā pirmo posmu Eiropas Aizsardzības fonda izveidē; prasa finansēt (*EDIDP*) tikai no nepiešķirto līdzekļu rezervēm un/vai īpašajiem instrumentiem, nevis pārceļot līdzekļus no esošām programmām;
16. uzsver, ka iekšējās drošības garantijai arī turpmāk jābūt vienai no Savienības galvenajām prioritātēm, un prasa palielināt finansējumu šai attīstībā esošajai politikas jomai; ir pārliecināts, ka ES ir jāpalielina ieguldījums savu robežu stiprināšanā un pārvaldībā, ciešākas sadarbības nodrošināšanā starp tiesībsardzības iestādēm un valstu iestādēm, kā arī cīņā pret terorismu, radikalizāciju un organizēto noziedzību, ieviešot atbilstošu un modernu digitālās informācijas sistēmu; šajā ziņā uzsver Iekšējās drošības fonda (ISF) nozīmi un nepieciešamību atbilstoši finansēt aģentūras, kas darbojas robežu, drošības un tiesiskuma jomā; atgādina, ka šī instrumenta 2018. gada finansējums tika ievērojami samazināts;
17. prasa palielināt finansējumu, lai apkarotu radikalizāciju, kas Savienībā vairo vardarbīgu ekstrēmismu; uzskata, ka šo mērķi var sasniegt, sekmējot integrāciju un apkarojot diskrimināciju, rasismu, ksenofobiju, fundamentālismu, naida runu un rakstisku naida kurināšanu;
18. atzinīgi vērtē Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) ieguldījumu; prasa 2019. gadā piešķirt šim fondam atbilstošu budžetu, lai atbalstītu patvēruma meklētāju cieņpilnu uzņemšanu dalībvalstīs, taisnīgas atgriešanās stratēģijas, pārmitināšanas programmas, likumīgas migrācijas politiku un trešo valstu valstspiederīgo efektīvas integrācijas veicināšanu, kā arī apkarotu neatbilstīgu migrāciju; atkārtoti apstiprina — lai izskaustu migrantu un bēgļu krīzes pamatcēloņus, ir svarīgi, lai būtu pieejami īpaši tam paredzēti finanšu līdzekļi; šajā nolūkā uzsver, ka no ES budžeta ir jāfinansē pasākumi migrantu izcelsmes valstīs un bēgļus uzņemošajās valstīs, tostarp — bet ne tikai — pasākumi, kas paredzēti nabadzības, bezdarba, izglītības un ekonomisko problēmu, kā arī nestabilitātes novēršanai;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

19. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, kurš ES līmenī paustu finansiālu solidaritāti terora aktos cietušajiem un viņu ģimenēm;

20. atgādina ES aģentūru nozīmi ES leģislatīvo prioritāšu īstenošanā un līdz ar to ES politikas mērķu sasniegšanā, piemēram, saistībā ar konkurētspēju (nodarbinātība, ilgtspējīga izaugsme, Enerģētikas savienība), migrāciju (patvērums, pārrobežu pārvaldība), pamattiesību aizstāvību (datu aizsardzība) un drošību (kibernoziedzība, narkotikas, krāpšana, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, terorisms, tiesu iestāžu sadarbība, policijas sadarbība, atbalsts lielapjoma informācijas sistēmām); sagaida, ka sarunās par 2019. gada budžetu tiks panākts reālistisks un atbilstošs darbības un administratīvais finansējums ES aģentūrām un citām ES struktūrām, lai tās varētu tikt galā ar saviem pienākumiem, tostarp aizvien daudzskaitlīgākajiem uzdevumiem un darba slodzes palielināšanos; prasa piešķirt atbilstošus resursus, lai nodrošinātu Eiropas Prokuratūras pienācīgu ieviešanu un darbību; vispārīgāk prasa rūpīgi izvērtēt visu aģentūru stratēģiskās intereses un uzdevumus un iespējas grupēt aģentūras pēc to uzdevuma un darbības rezultātu stratēģiskās specifikas; atkārtoti norāda, ka 2018. gads ir pēdējais gads, kurā tiek īstenots darbinieku skaita samazinājums par 5 % un tiek izmantots tā dēvētais pārdales fonds; sagaida, ka Komisija un Padome 2019. gada budžetā neturpinās samazināt aģentūrām paredzētos resursus;

21. uzskata, ka laikā, kad galvenie dalībnieki, piemēram ASV, nevēlas pildīt savas saistības cīņā pret klimata pārmaiņām saskaņā ar Parīzes nolīgumu, 2019. gada budžetam ir nepārprotami jānodrošina ES vadošā loma šajā cīņā, kas ir viens no lielākajiem izaicinājumiem mūsu paaudzei, sniedzot papildu finanšu atbalstu tādām iniciatīvām kā *LIFE* klimata pasākumu programmai, *ECOPOTENTIAL* un *Clean Sky*; uzsver, ka šajā nolūkā radušies izdevumi būtu jāuzskata par ilgtermiņa investīcijām, nevis izmaksām, un ka gan Eiropas Revīzijas palāta, gan Ekonomikas un finanšu padome ir apliecinājušas, ka ES nesasniedz savu klimata pasākumu finansēšanas mērķrādītāju; prasa Komisijai īstenot Parīzes nolīguma mērķus un ES ilgtermiņa mērķus klimata jomā, sasniedzot pašreizējā DFS (2014–2020) noteikto 20 % izdevumu mērķrādītāju izdevumiem klimata jomā; šajā sakarībā uzsver, ka 2019. gada ieguldījumam būtu ievērojami jāpārsniedz vispārējais mērķrādītājs, lai kompensētu mazākos piešķirumus DFS pirmajos gados, un ka klimata pārmaiņu jautājumu iekļaušanas mehānisms būtu pilnībā jāoptimizē;

Solidaritātes pastiprināšana sociālu, teritoriālu un globālu problēmjautājumu risināšanai

22. uzskata, ka ES budžetam būtu jāpapildina dalībvalstu centieni tādās jomās kā bezdarbs un veselības aprūpe, atvēlot atbilstošu finansējumu programmām, kuras paredzētas cīņai pret nevienlīdzību un nabadzības smagāko formu mazināšanai, it sevišķi visizolētāko un neaizsargātāko iedzīvotāju grupu, īpaši bērnu, gadījumā, un kas nodrošina iedzīvotājiem iespēju apgūt prasmes, kas vajadzīgas, lai pielāgotos digitalizācijai;

23. prasa pastiprināt atbalstu Savienības programmām, kuras sekmē izaugsmi un ilgtermiņa kvalitatīvu darbvietu izveidi, īpaši jauniešiem, papildinot dalībvalstu centienus garantēt daudzveidīgu profesionālo kvalifikāciju, nevis agrīnu specializāciju, tādējādi palielinot noturību un nodrošinot iekļaušanos sabiedrībā, vienlaikus risinot tādus jautājumus kā demogrāfiskā regresija, kvalificēta darbaspēka trūkums atsevišķās nozarēs un labklājības sistēmu ilgtspējība; norāda, ka varētu būt lietderīgi apsvērt iespēju izstrādāt īpaši pielāgotus pasākumus nozarēm un/vai reģioniem, kuriem ir īpašas problēmas vai kuri ir kļuvuši daudz neaizsargātāki;

24. atgādina par sabiedrības ievērojamo novecošanos un to iedzīvotāju, sevišķi vecu cilvēku, skaita pieaugumu, kuriem nepieciešama īpaši pielāgota aprūpe; aicina Komisiju ieviest papildu atbalsta pasākumus, lai risinātu demogrāfiskās problēmas, un atkārtoti paūz atbalstu tādām iniciatīvām kā ciemati cilvēkiem ar demenci, kur pienācīga aprūpe tiek nodrošināta jau agrīnā posmā;

25. uzskata, ka diskriminācija dzimuma dēļ, jo īpaši darba tirgū, ne tikai ir pretrunā ES vērtībām, bet ir arī nopietns šķērslis ekonomikas izaugsmei, jo attur sievietes no iesaistīšanās lietderīgā nodarbinātībā; uzsver svarīgo ieguldījumu, ko sievietes iespēju veicināšana sniedz tādu sabiedrību izveidē, kuras ir iekļaujošākas, vienlīdzīgākas un miermīlīgākas un kuru izaugsme ir ilgtspējīgāka; sagaida, ka 2019. gada budžets atbalstīs sievietes uzņēmējdarbību un veicinās sievietes piekļuvi ES finansējumam, piemēram, programmās *COSME* un "Apvārtnis 2020", kā arī paplašinās kohēzijas politiku, atbalstot tālākas investīcijas izglītībā un bērnu aprūpes un veselības aprūpes infrastruktūrā, tādējādi palīdzot sievietēm saskaņot privāto un darba dzīvi;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

26. atkārtoti pauž bažas par kavējumiem kohēzijas politikas, kas ir ES teritoriālās solidaritātes izpausme un galvenā ES investīciju politika, īstenošanā, tomēr norāda, ka 2017. gads bija pirmais gads, kad paātrinājās ESI fondu programmu īstenošana, un sagaida, ka šī tendence turpināsies arī 2018. un 2019. gadā; uzskata, ka būtu jānodrošina pietiekams maksājumu apropriāciju apmērs, lai īstenošana noritētu netraucēti;

27. atgādina Savienības būtisko ieguldījumu, lai sekmētu mieru un samierināšanos Īrijā, jo īpaši izmantojot programmas *PEACE* un *INTERREG*, kas paredzētas Ziemeļīrijai un dienvidu pierobežas apgabaliem; prasa pilnībā ievērot iepriekš uzņemto saistību kopumu, kā Lielās piektdienas vienošanās gadījumā, attiecībā uz tiesiskuma un demokrātijas respektēšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt atbalstu miera procesam, arī turpmāk finansējot *PEACE* un saistītās programmas;

28. norāda, ka kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir viens no Eiropas integrācijas balstiem, kas daudzus gadus ir nodrošinājis nekaitīgas, augstvērtīgas pārtikas piegādi Eiropas iedzīvotājiem, lauksaimniecības vienotā tirgus pienācīgu darbību un lauku reģionu ilgtspēju; atgādina, ka KLP finansējums jo īpaši sekmē ES lauksaimniecības rentabilitāti un stabilitāti;

29. aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt lauksaimniekus visā Eiropā, lai viņi varētu tikt galā ar negaidītu tirgus nestabilitāti un nodrošināt nekaitīgas un kvalitatīvas pārtikas krājumus; prasa pievērst atbilstīgu uzmanību maza mēroga lauku saimniecībām un maza mēroga zvejniecības uzņēmumiem;

30. uzskata, ka reģionalizācijai un sociālekonomiskajiem mērķiem ir jāieņem nozīmīgāka vieta kopējā zivsaimniecības politikā un ka Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda darbības joma ir jāpaplašina; aicina Komisiju atvieglot piekļuvi finansējumam un vienkāršot ar finansējumu saistītās procedūras; pauž īpašas bažas par iespējamo negatīvo ietekmi, ko Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES varētu radīt zvejniecības nozarē, jo īpaši kaimiņos esošajās piekrastes dalībvalstīs;

31. atzinīgi vērtē priekšlikumu paplašināt Savienības civilās aizsardzības mehānisma darbības jomu un stiprināt šo mehānismu; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi stiprināt civilās aizsardzības mehānismu, lai Savienības līmenī nodrošinātu ātrāku un saskaņīgāku reakciju civilās aizsardzības jomā ar mērķi Savienībā un ārpus tās novērst dabas un cilvēku darbības izraisītas katastrofas, sagatavoties tām un reaģēt uz tām;

32. sagaida, ka budžeta izpildes gaitā esošās procedūras un pasākumi tiks pastiprināti, ņemot vērā radušos resursu ierobežojumus un aicinājumus ES uzņemties lielāku atbildību, lai nodrošinātu finanšu saistību savlaicīgu un rentablu izpildi;

33. uzskata, ka ES aģentūrām, programmām un politikas virzieniem, kas nodrošina vai ir saistīti ar migrācijas un bēgļu plūsmu pārvaldību un robežkontroli, būtu jāpiešķir atbilstoši finanšu resursi un cilvēkresursi pašreizējās bēgļu krīzes novēršanai, saistībā ar kuru arī no dalībvalstīm tiek gaidīta atbildības uzņemšanās saskaņā ar sloga sadales principu un Ženēvas konvencijām; pauž pārliecību, ka ES, lai rastu ilgtermiņa risinājumu, būtu jāapliecina arī ārēja solidaritāte, veicinot mieram un labklājībai labvēlīgus apstākļus izcelsmes valstīs, šajā nolūkā lielāku uzmanību pievēršot investīcijām un attīstības politikai un īpaši izmantojot Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai (EFIA), attīstības sadarbības instrumentu (ASI) un humānās palīdzības instrumentu; atzīst attīstības politikas nozīmi un īpašo vērtību, ko pastiprina tādas prioritātes kā nabadzības izskaušana, izglītība, veselības aprūpe un ekonomikas attīstība; uzsver, ka ir jāatbalsta UNRWA darbības un programmas; uzsver, ka viens no nosacījumiem stabilitātes un labklājības saglabāšanai Eiropas Savienībā ir ES kaimiņreģiona stabilitāte; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt, ka par prioritāti tiek uzskatītas investīcijas ES kaimiņreģionā, lai atbalstītu centienus risināt galvenās problēmas, ar kurām saskaras šis reģions, tādas kā migrācija, bēgļu problēmas, attīstība dienvidu kaimiņreģionā un nestabilitāte austrumu kaimiņreģionā, ko daļēji nosaka Krievijas ārpolitika, kura neatbilst starptautiskajām tiesībām un demokrātijas un cilvēktiesību standartiem; uzsver, ka jaunās politiskās prioritātes un nākamie ES risināmie jautājumi, piemēram, drošība un aizsardzība, būtu jāfinansē ar jaunām apropriācijām, nevis samazinot līdzekļus pašreizējiem politikas virzieniem un programmām, kas ir gan sekmīgas, gan svarīgas, piemēram, attīstība un humānā palīdzība un kaimiņattiecību politika; turklāt uzsver, ka drošības un attīstības politika savstarpēji ietekmē viena otru un ka abas šīs politikas ir svarīgi nosacījumi, lai izveidotu funkcionētspējīgu valsti, kā arī funkcionētspējīgas, korupcijas neskartas administratīvās struktūras un minimālos standartus sociālajā, veselības un ekonomikas jomā;

Ceturtdiena, 2018. gada 15. marta

34. atkārtoti pauž nostāju, ka budžeta satelītmehānismi, piemēram, trasta fondi un citi līdzīgi instrumenti, apiet budžeta procedūru, mazina budžeta pārvaldības pārredzamību un ierobežo Parlamenta tiesības faktiski īstenot izdevumu parlamentāro uzraudzību; tādēļ uzskata, ka šie pēdējos dažos gados izveidotie ārējie instrumenti ir jāiekļauj Savienības budžetā un ka ir jārod alternatīvi risinājumi, kas ļautu Savienībai ātri reaģēt uz ārkārtas situācijām un pēckrīzes situācijām starptautiskā mērogā;

35. uzsver, ka Pirmspievienošanās palīdzības instrumentam (IPA), sasniedzot arī citus mērķus, galvenokārt būtu jāatvieglo politisko un ekonomisko reformu īstenošanu paplašināšanās procesā iesaistītajās valstīs; šajā kontekstā aicina Komisiju 2019. gada budžeta priekšlikumā turpināt IPA finansējuma izvērtēšanu, ņemot vērā politiskās situācijas pasliktināšanos Turcijā, kā arī neatliekamo nepieciešamību novērst pieaugošo radikalizāciju Balkānu valstīs;

Ar 2019. gada procedūru saistītās cerības

36. aicina Komisiju turpināt darboties kā godīgam starpniekam ikkatrā procedūras posmā, uzticīgi un precīzi īstenojot budžeta lēmējinstiūcijas lēmumus;

37. atzinīgi vērtē to, ka pēc DFS vidusposma pārskatīšanas un pretēji Padomes 2018. gada 20. februāra secinājumiem par budžeta pamatnostādņēm 2019. gadam 2018. gada budžeta procedūra apliecināja, ka budžeta lēmējinstiūcija var pilnībā īstenot savas prerogatīvas, lai noteiktu ES budžeta apmēru un saturu, izmantojot ikgadējo budžeta procedūru;

38. uzskata, ka Parlamentam kā vienai no budžeta lēmējinstiūcijas iestādēm, ko tieši ievēlējuši iedzīvotāji, būtu jāpilda savs politiskais uzdevums un jāizvirza priekšlikumi izmēģinājuma projektiem un sagatavošanās darbībām, paužot savu politisko skatījumu par nākotni; šajā sakarībā aņņemas ierosināt izmēģinājuma projektu un sagatavošanās darbību kopumu, kas tiks izstrādāts, cieši sadarbojoties ar katru no komitejām, lai rastu pareizo līdzsvaru starp politisko gribu un tehniskajām iespējām, kuras novērtējusi Komisija;

39. sagaida, ka sarunas par 2019. gada budžetu būs balstītas uz kopīgām politiskajām ambīcijām un solidaritāti un tajās tiks ņemta vērā ES programmu un politikas virzienu pievienotā vērtība; uzskata, ka šo mērķi var sasniegt tikai tad, ja sarunās iesaistītās puses tiek laicīgi informētas viena par otras nostāju, sāk sarunas pēc iespējas agrāk un ir gatavas kompromisam;

o

o o

40. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV